

The sweetest Children!
Manmana Bava! Mathyaji Bava!
Daily Murli Gujarathi
January 2021

“ મીઠા બાળકો - તમારે પાવન દુનિયામાં જવાનું છે એટલે કામ મહાશત્રુ પર જીત પામવાની છે , કામજીત , જગતજીત બનવાનું છે ”

પ્રશ્ન :- દરેક પોતાની એક્ટિવિટી (પ્રવૃત્તિ) થી કયો સાક્ષાત્કાર સૌને કરાવી શકે છે?

ઉત્તર :- હું હંસ છું કે બગલો છું? આ દરેક પોતાની એક્ટિવિટી થી સૌને સાક્ષાત્કાર કરાવી શકે છે કારણ કે હંસ ક્યારેય કોઈને દુઃખ નહીં આપશે. બગલા દુઃખ આપે છે, તે વિકારી હોય છે. આપ બાળકો હમણાં બગલા થી હંસ બન્યાં છો. આપ પારસબુદ્ધિ બનવા વાળા બાળકો નું કર્તવ્ય છે સૌને પારસ બુદ્ધિ બનાવવાં.

ઓમ શાંતિ ! જ્યારે ઓમ શાંતિ કહેવાય છે તો પોતાનો સ્વધર્મ યાદ આવે છે. ઘરની પણ યાદ આવે છે. પરંતુ ઘરમાં બેસી તો નથી જવાનું. બાપનાં બાળકો છીએ તો જરૂર પોતાનાં સ્વર્ગને પણ યાદ કરવું પડે. તો ઓમ શાંતિ કહેવાથી આ બધું જ્ઞાન બુદ્ધિમાં આવી જાય છે. હું આત્મા શાંત સ્વરૂપ છું, શાંતિનાં સાગર બાપનો બાળક છું. જે બાપ સ્વર્ગ સ્થાપન કરે છે તે બાપ જ આપણને પવિત્ર શાંત સ્વરૂપ બનાવે છે. મુખ્ય વાત છે પવિત્રતાની. દુનિયા જ પવિત્ર અને અપવિત્ર બને છે. પવિત્ર દુનિયામાં એક પણ વિકારી નથી. અપવિત્ર દુનિયામાં ૫ વિકાર છે, એટલે કહેવાય છે વિકારી દુનિયા. એ છે નિર્વિકારી દુનિયા. નિર્વિકારી દુનિયાથી સીડી ઉતરતાં-ઉતરતાં ફરી નીચે વિકારી દુનિયામાં આવીએ છીએ. તે છે પાવન દુનિયા, આ છે પતિત દુનિયા. તે છે દિવસ, સુખ. આ છે ભટકવાની રાત. આમ તો રાત્રે કોઈ ભટકતું નથી. પરંતુ ભક્તિ ને ભટકવું કહેવાય છે. આપ બાળકો હવે અહીંયા આવ્યાં છો સદ્ગતિ પામવા. તમારી આત્મામાં બધાં પાપ હતાં, ૫ વિકાર હતાં. તેમાં પણ મુખ્ય છે કામ વિકાર, જેનાથી જ મનુષ્ય પાપ આત્મા બને છે. આ તો દરેક જાણે છે અમે પતિત છીએ અને પાપ આત્મા પણ છીએ. એક કામ વિકારનાં કારણે બધી ક્વોલિફિકેશન (લાયકાત) બગડી જાય છે એટલે બાપ કહે છે કામ ને જીતો તો તમે જગતજીત અર્થાત્ નવાં વિશ્વનાં માલિક બનશો. તો અંદરમાં એટલી ખુશી રહેવી જોઈએ. મનુષ્ય પતિત બન્યાં છે એટલે કાંઈ પણ સમજતાં નથી. બાપ સમજાવે છે-કોઈ પણ વિકાર ન હોવો જોઈએ. મુખ્ય છે કામ વિકાર, તેનાં પર કેટલાં હંગામા થાય છે. ઘર-ઘર માં કેટલી અશાંતિ, હાહાકાર થઈ જાય છે. આ સમયે દુનિયામાં હાહાકાર કેમ છે? કારણ કે પાપ આત્માઓ છે. વિકારોનાં કારણે જ અસુર કહેવાય છે. હમણાં તમે સમજો છો આ સમયે દુનિયામાં કોઈ પણ કામ ની વસ્તુ નથી, ભંભોર ને આગ લાગવાની છે. જે કાંઈ આ આંખોથી દેખાય છે, બધાને આગ લાગી જશે. આત્મા ને તો આગ લાગતી નથી. આત્મા તો સદૈવ જેમ કે ઈન્શ્યોર (સુરક્ષિત) છે, સદૈવ જીવતી રહે છે. આત્મા ને ક્યારેય ઈન્શ્યોર કરાવે છે શું? શરીર ને ઈન્શ્યોર કરાય છે. આત્મા અવિનાશી છે. બાળકો ને સમજાવાય છે - આ રમત છે. આત્મા તો ઉપર રહેવા વાળી ૫ તત્વો થી બિલ્કુલ અલગ છે. ૫ તત્વો થી આખી દુનિયાની સામગ્રી બને છે. આત્મા તો નથી બનતી. આત્મા સદૈવ છે જ. ફક્ત પુણ્ય આત્મા, પાપ આત્મા બને છે. આત્મા પર જ નામ પડે છે પુણ્ય આત્મા, પાપ આત્મા. ૫ વિકારો થી કેટલાં ખરાબ બની જાય છે. હવે બાપ આવ્યાં છે પાપો થી છોડાવવાં. વિકાર જ બધું કેરેક્ટર (ચરિત્ર) બગાડે છે. કેરેક્ટર કોને કહેવાય છે, એ પણ સમજતાં નથી. આ છે ઊંચે થી ઊંચી રુહાની ગવર્મેન્ટ. પાંડવ ગવર્મેન્ટ ન કહી તમને ઈશ્વરીય ગવર્મેન્ટ કહી શકાય છે. તમે સમજો છો

આપણે ઈશ્વરીય ગવર્મેન્ટ છીએ. ઈશ્વરીય ગવર્મેન્ટ શું કરે છે? આત્માઓને પવિત્ર બનાવીને દેવતા બનાવે છે. નહીં તો દેવતાં ક્યાંથી આવ્યાં? આ કોઈ પણ નથી જાણતાં, છે તો આ પણ મનુષ્ય, પરંતુ દેવતા કેવાં હતાં, કોણે બનાવ્યાં? દેવતાઓ તો હોય જ છે સ્વર્ગ માં. તો તેમને સ્વર્ગવાસી કોણે બનાવ્યાં? સ્વર્ગવાસી પછી જરૂર નર્કવાસી બને છે પછી સ્વર્ગવાસી. આ પણ તમે નહોતાં જાણતાં તો બીજા પછી કેવી રીતે જાણશે! હવે તમે સમજો છો કે ડ્રામા બનેલો છે, આટલાં બધાં એક્ટર્સ છે. આ બધી વાતો બુદ્ધિ માં હોવી જોઈએ. ભણતર તો બુદ્ધિમાં હોવું જોઈએ ને અને પવિત્ર પણ જરૂર બનવાનું છે. પતિત બનવું બહુ ખરાબ વાત છે. આત્મા જ પતિત બને છે. એક-બીજામાં પતિત બને છે. પતિતો ને પાવન બનાવવા, આ તમારો ધંધો છે. પાવન બનો તો પાવન દુનિયામાં જશો. આ આત્મા સમજે છે. આત્મા ન હોય તો શરીર પણ રહી ન શકે, રેસપોન્ડ (પ્રતિઉત્તર) મળી ન શકે. આત્મા જાણે છે અમે વાસ્તવ માં પાવન દુનિયાના રહેવાસી છીએ. હવે બાપે સમજાવ્યું છે તમે બિલ્કુલ જ બેસમજ હતાં, એટલે પતિત દુનિયાનાં લાયક બની ગયાં છો. હવે જ્યાં સુધી પાવન નહીં બનશો ત્યાં સુધી સ્વર્ગનાં લાયક નહીં બની શકશો. સ્વર્ગની તુલના પણ સંગમ પર કરાય છે. ત્યાં થોડી કાંઈ તુલના કરાશે. આ સંગમયુગ પર જ તમને બધું જ્ઞાન મળે છે. પવિત્ર બનવાનું હથિયાર મળે છે. એક ને જ કહેવાય છે પતિત-પાવન બાબા, અમને આવાં પાવન બનાવો. આ સ્વર્ગનાં માલિક છે ને. તમે જાણો છો આપણે જ સ્વર્ગ નાં માલિક હતાં પછી ૮૪ જન્મ લઈને પતિત બન્યાં છીએ. શ્યામ અને સુંદર, આમનું નામ પણ એવું રાખ્યું છે. કૃષ્ણનું ચિત્ર શ્યામ બનાવી દે છે પરંતુ અર્થ થોડી સમજે છે. કૃષ્ણની પણ તમને કેટલી ક્લિયર (સ્પષ્ટ) સમજણ મળે છે. આમાં બે દુનિયાઓ કરી દીધી છે. હકીકત માં બે દુનિયા તો છે જ નહિં. દુનિયા એક જ છે. તે નવી અને જૂની થાય છે. પહેલાં નાનાં બાળકો નવાં હોય છે પછી મોટા બની ઘરડા થાય છે. તો તમે કેટલું માથું મારો છો સમજાવવા માટે, પોતાની રાજધાની સ્થાપન કરી રહ્યાં છો ને. લક્ષ્મી-નારાયણે સમજ્યું છે ને. સમજ થી કેટલાં મીઠા બન્યાં છે. કોણે સમજાવ્યું? ભગવાને. લડાઈ વગેરેની તો વાત જ નથી. ભગવાન કેટલાં સમજદાર, નોલેજકુલ છે. કેટલાં પવિત્ર છે. શિવનાં ચિત્ર આગળ સૌ મનુષ્ય જઈને નમન કરે છે પરંતુ એ કોણ છે, શું કરે છે, આ કોઈ નથી જાણતું. શિવ કાશી વિશ્વનાથ ગંગા.... બસ ફક્ત કહેતાં રહે છે. અર્થ જરા પણ નથી સમજતાં. સમજાવો તો કહેશે તમે શું અમને સમજાવશો. અમે તો વેદ-શાસ્ત્ર વગેરે બધું ભણ્યાં છીએ. પરંતુ રામ રાજ્ય કોને કહેવાય છે, આ પણ કોઈ જાણતું નથી. રામ રાજ્ય સતયુગ નવી દુનિયાને કહેવાય છે. તમારામાં પણ નંબરવાર છે, જેમને ધારણા હોય છે. ઘણાં તો ભૂલી પણ જાય છે કારણ કે બિલ્કુલ જ પથ્થરબુદ્ધિ બની ગયાં છે. તો હવે પારસબુદ્ધિ જે બન્યાં છે તેમનું કામ છે બીજાઓને પણ પારસબુદ્ધિ બનાવવાં. પથ્થરબુદ્ધિ ની એક્ટિવિટી એવી જ ચાલતી રહેશે કારણકે હંસ અને બગલા થઈ ગયાં ને. હંસ ક્યારેય કોઈને દુઃખ નથી આપતાં. બગલા દુઃખ આપે છે. ઘણાં છે જેમની ચાલ જ બગલા જેવી હોય છે, તેમનામાં બધાં વિકાર હોય છે. અહીંયા પણ એવાં બહુ વિકારી આવી જાય છે, જેને અસુર કહેવાય છે. પરિચય નથી રહેતો. ઘણાં સેવાકેન્દ્ર પર પણ વિકારી આવે છે, બહાનું બનાવે છે, અમે બ્રાહ્મણ છીએ, પરંતુ છે જુઠ. આને કહેવાય જ છે જુઠી દુનિયા. તે નવી દુનિયા સાચી દુનિયા છે. હમણાં છે સંગમ. કેટલો ફર્ક પડે છે. જે જુઠું બોલવા વાળા, જુઠા કામ કરવા વાળા છે, તે થર્ડ ગ્રેડ બને છે. ફર્સ્ટ ગ્રેડ, સેકન્ડ ગ્રેડ તો હોય છે ને.

બાપ કહે છે પવિત્રતાનું પણ પૂરું સબૂત આપવાનું છે. ઘણાં કહે છે આમ બન્ને ભેગા રહીને પવિત્ર રહે, આ તો અશક્ય છે. તો બાળકોએ સમજાવવું જોઈએ. યોગબળ ન હોવાનાં કારણે આટલી સહજ વાત પણ પૂરી રીતે સમજાવી નથી શકતાં. એમને આ વાત કોઈ નથી સમજાવતું કે અહીંયા અમને ભગવાન ભણાવે છે. એ કહે છે પવિત્ર બનવાથી તમે ૨૧ જન્મ સ્વર્ગનાં માલિક બનશો. એ છે પવિત્ર દુનિયા. પવિત્ર દુનિયામાં પતિત કોઈ હોઈ ન શકે. ૫ વિકાર જ નથી. તે છે

વાઈસલેસ વર્લ્ડ (નિર્વિકારી દુનિયા). આ છે વિશશ વર્લ્ડ (વિકારી દુનિયા). આપણને સતયુગની બાદશાહી મળે છે તો આપણે એક જન્મ માટે કેમ નહીં પાવન બનશું! જબરજસ્ત લોટરી મળે છે આપણને. તો ખુશી થાય છે. દેવી-દેવતા પવિત્ર છે ને. અપવિત્ર થી પવિત્ર પણ બાપ જ બનાવશે. તો બતાવવું જોઈએ અમને આ ટેમ્પટેશન (પ્રલોભન) છે. બાપ જ એવાં બનાવે છે. બાપ વગર તો નવી દુનિયા કોઈ બનાવી ન શકે. મનુષ્ય થી દેવતા બનાવવા ભગવાન જ આવે છે, જેમની રાત્રી ગવાય છે. આ પણ સમજાવ્યું છે જ્ઞાન, ભક્તિ, વૈરાગ્ય. જ્ઞાન અને ભક્તિ અડધું-અડધું છે. ભક્તિ પછી છે વૈરાગ્ય. હવે ઘરે જવાનું છે, આ શરીર રૂપી કપડા ઉતારી દેવાનાં છે. આ છી-છી દુનિયામાં નથી રહેવાનું. ૮૪ નું ચક્ર હવે પૂરું થયું. હવે વાયા શાંતિધામ જવાનું છે. પહેલાં-પહેલાં અલ્ફ ની વાત નથી ભૂલવાની. આ પણ બાળકો સમજે છે આ જૂની દુનિયા ખતમ થવાની છે. બાપ નવી દુનિયા સ્થાપન કરે છે. બાપ અનેક વખત આવ્યાં છે સ્વર્ગની સ્થાપના કરવાં. નર્ક નો વિનાશ થઈ જવાનો છે. નર્ક કેટલું મોટું છે, સ્વર્ગ કેટલું નાનું છે. નવી દુનિયામાં એક જ ધર્મ હોય છે. અહીંયા છે અનેક ધર્મ. એક ધર્મ કોણે સ્થાપન કર્યો? બ્રહ્માએ તો નથી કર્યો. બ્રહ્મા જ પતિત થી ફરી પાવન બને છે. મારા (બાપ) માટે તો નહીં કહેશે પતિત સો પાવન. પાવન છે તો લક્ષ્મી-નારાયણ નામ છે. બ્રહ્માનો દિવસ, બ્રહ્માની રાત. આ પ્રજાપિતા છે ને. શિવબાબા ને અનાદિ ક્રિયેટર (રચયિતા) કહેવાય છે. અનાદિ અક્ષર બાપ માટે છે. બાપ અનાદિ તો આત્માઓ પણ અનાદિ છે. રમત (ખેલ) પણ અનાદિ છે. બન્યો બનાવેલ ડ્રામા છે. સ્વ આત્મા ને સૃષ્ટિ ચક્ર નાં આદિ-મધ્ય-અંત, ડ્યુરેશન (અવધિ) નું જ્ઞાન મળે છે. આ કોણે આપ્યું? બાપે. તમે ૨૧ જન્મોનાં માટે ધનવાન બની જાઓ છો પછી રાવણનાં રાજ્ય માં નિધન (કંગાળ) નાં બની જાઓ છો. અહીંયા થી જ કેરેક્ટર બગડે છે, વિકાર છે ને. બાકી બે દુનિયાઓ નથી. મનુષ્ય તો પછી સમજે છે નર્ક-સ્વર્ગ બધું ભેગું જ ચાલે છે. હમણાં આપ બાળકોને કેટલું ક્લીયર (સ્પષ્ટ) સમજાવાય છે. હમણાં તમે ગુપ્ત છો. શાસ્ત્રો માં તો શું-શું લખી દીધું છે. સૂત કેટલું મૂંઝાવેલું છે. સિવાય બાપનાં કોઈ ઉકેલી ન શકે. એમને જ પોકારે છે - અમે કોઈ કામના નથી રહ્યાં, આવીને પાવન બનાવી અમારા કેરેક્ટર સુધારો. તમારા કેટલાં કેરેક્ટર સુધરે છે. કોઈ-કોઈ નાં તો સુધરવાનાં બદલે વધારે જ બગડે છે. ચલન થી જ ખબર પડી જાય છે. આજે મહારથી હંસ કહેવાય છે, કાલે બગલા બની જાય. વાર નથી લાગતી. માયા પણ ગુપ્ત છે ને. કોઈ કાંઈ જોવામાં થોડી આવે છે. ભો-ભો કરે છે તો પછી તે બહાર નીકળવાથી દેખાઈ આવે છે. પછી આશ્ચર્યવત્ સુનન્તી...કથન્તી ભાગન્તી થઈ જાય છે. કેટલાં નીચે પડે છે. એકદમ પથ્થર બની જાય છે. ઇન્દ્રપ્રસ્થ ની પણ વાત છે ને. ખબર તો પડી જ જાય છે. એવાં પછી સભામાં ન આવવાં જોઈએ. થોડું-ઘણું જ્ઞાન સાંભળ્યું છે તો સ્વર્ગમાં આવી જ જાય છે. જ્ઞાન નો વિનાશ નથી થઈ શકતો.

હવે બાપ કહે છે - તમારે પુરુષાર્થ કરી ઉંચ પદ પામવાનું છે. જો વિકાર માં ગયાં તો પદભ્રષ્ટ કરી દેશો. સૂર્યવંશી, ચંદ્રવંશી બનશો પછી વૈશ્યવંશી, શૂદ્રવંશી. હમણાં તમે સમજો છો આ ચક્ર કેવી રીતે ફરે છે. તેઓ તો કળયુગની આયુ જ ૪૦ હજાર વર્ષ કહી દે છે. સીડી તો નીચે ઉતરવાની હોય છે ને. ૪૦ હજાર વર્ષ હોય તો મનુષ્ય અસંખ્ય થઈ જાય. ૫ હજાર વર્ષમાં જ આટલાં મનુષ્ય છે, જે ખાવાનું નથી મળતું. તો આટલાં હજાર વર્ષો માં કેટલી વૃદ્ધિ થઈ જાય. તો બાપ આવીને ધીરજ આપે છે. પતિત મનુષ્યો ને તો લડવાનું જ છે. તેઓની બુદ્ધિ આ તરફ આવી ન શકે. હવે તમારી બુદ્ધિ જુઓ કેટલી બદલાય છે છતાં પણ માયા દગો જરૂર આપે છે. ઈચ્છા માત્રમ અવિદ્યા. કોઈ ઈચ્છા કરી તો ગયાં. વર્થ નોટ એ પેની (કોડીતુલ્ય) બની જાય છે. સારાં-સારાં મહારથીઓને પણ માયા કોઈ ને કોઈ પ્રકાર થી ક્યારેક દગો આપતી રહે છે. પછી તે દિલ પર ચઢી નથી શકતાં. જેમ લૌકિક માં-બાપ નાં દિલ પર નથી ચઢતાં. કોઈ તો બાળકો

એવાં હોય છે જે બાપને પણ ખતમ કરી દે છે. પરિવાર ને ખતમ કરી દે છે. મહાન પાપ આત્માઓ છે. રાવણ શું કરી દે છે, ખુબ ડર્ટી (ગંદી) દુનિયા છે. આનાથી ક્યારેય દિલ ન લગાવવું જોઈએ. પવિત્ર બનવાની બહુ હિમ્મત જોઈએ. વિશ્વની બાદશાહી ની પ્રાઈઝ (ઇનામ) લેવા માટે પવિત્રતા મુખ્ય છે એટલે બાપ ને કહે છે કે આવી ને પાવન બનાવો. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-ધ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. માયાનાં દગ્ગા થી બચવા માટે ઈચ્છા માત્રમ્ અવિદ્યા બનવાનું છે. આ ડર્ટી (ગંદી) દુનિયાથી દિલ નથી લગાવવાનું.
2. પવિત્રતાનું પૂરે-પૂરું સબૂત આપવાનું છે. સૌથી ઉંચું કેરેક્ટર (ચરિત્ર) જ પવિત્રતા છે. પોતે-પોતાને સુધારવા માટે પવિત્ર જરૂર બનવાનું છે.

વરદાન :- પોતાનાં એકાગ્ર સ્વરૂપ દ્વારા સૂક્ષ્મ શક્તિ ની લીલાઓનો અનુભવ કરવા વાળા અંતર્મુખી ભવ એકાગ્રતા નો આધાર અંતર્મુખતાં છે. જે અંતર્મુખી છે તે અંદર જ અંદર સૂક્ષ્મ શક્તિની લીલાઓનો અનુભવ કરે છે. આત્માઓ નું આવાહન કરવું, આત્માઓ સાથે રુહરુહાન કરવાનું, આત્માઓનાં સંસ્કાર સ્વભાવ ને પરિવર્તન કરવાં, બાપ થી કનેક્શન (સંબંધ) જોડાવવો - આમ રુહો ની દુનિયામાં રુહાની સેવા કરવા માટે એકાગ્રતા ની શક્તિ ને વધારો, આનાથી સર્વ પ્રકારનાં વિઘ્ન સ્વતઃ સમાપ્ત થઈ જશે.

સ્લોગન :- સર્વ પ્રાપ્તિઓ ને સ્વયં માં ધારણ કરી વિશ્વ ની સ્ટેજ પર પ્રત્યક્ષ થવું એ જ પ્રત્યક્ષતા નો આધાર છે.

વિશેષ નોટ :-

આ જાન્યુઆરી મહિનો મીઠા સાકાર બાબાની સ્મૃતિઓનો મહિનો છે, સ્વયં ને સમર્થ બનાવવાને માટે વિશેષ અંતર્મુખી બની સૂક્ષ્મ શક્તિઓની લીલાઓનો અનુભવ કરવાનો છે. આખો મહિનો પોતાની અવ્યક્ત સ્થિતિ માં રહેવાનું છે. મન અને મુખ નું મૌન રાખવાનું છે.

“ મીઠા બાળકો - બાપ ની શ્રીમત નો રિગાર્ડ (આદર) રાખવો એટલે મુરલી ક્યારેય પણ મિસ (ગેરહાજરી) ન કરવી , દરેક આજ્ઞાનું પાલન કરવું ”

પ્રશ્ન :- જો આપ બાળકોને કોઈ પૂછે રાજી-ખુશી છો? તો તમારે કયો જવાબ ફલક થી આપવો જોઈએ?

ઉત્તર :- બોલો - પરવાહ હતી પાર બ્રહ્મમાં રહેવા વાળાની, એ મળી ગયાં, બાકી શું જોઈએ. પામવું હતું તે પામી લીધું... આપ ઈશ્વરીય બાળકોને કોઈ વાતની પરવાહ નથી. તમને બાપે પોતાનાં બનાવ્યાં, તમારા પર તાજ રાખ્યો પછી પરવાહ કઈ વાતની.

ઓમ શાંતિ ! બાપ સમજાવે છે બાળકોની બુદ્ધિમાં જરૂર હશે કે બાબા - બાપ પણ છે, શિક્ષક પણ છે, સુપ્રીમ ગુરુ પણ છે, એજ યાદ માં જરૂર હશે. આ યાદ ક્યારેય કોઈ શિખવાડી પણ ન શકે. બાપ જ કલ્પ-કલ્પ આવીને શિખવાડે છે. એ જ જ્ઞાન સાગર પતિત-પાવન પણ છે. તે બાપ પણ છે, શિક્ષક પણ છે, ગુરુ પણ છે. આ હમણાં સમજાય છે, જ્યારે જ્ઞાનનું ત્રીજું નેત્ર મળ્યું છે. બાળકો ભલે સમજતાં તો હશે પરંતુ બાપને જ ભૂલી જાય છે તો શિક્ષક ગુરુ પછી કેવી રીતે યાદ આવશે. માયા બહુ જ પ્રબળ છે જે ત્રણ રૂપમાં મહિમા હોવા છતાં પણ ત્રણેવ ને ભુલાવી દે છે, એટલી સર્વશક્તિમાન છે. બાળકો પણ લખે છે બાબા અમે ભૂલી જઈએ છીએ. માયા એવી પ્રબળ છે. ડ્રામા અનુસાર છે ખુબ સહજ. બાળકો સમજે છે આવું ક્યારેય કોઈ હોઈ નથી શકતું. એ જ બાપ શિક્ષક સદ્ગુરુ છે - સાચે-સાચે, આમાં ગપોડા વગેરેની કોઈ વાત નથી. અંદર માં સમજવું જોઈએ ને! પરંતુ માયા ભુલાવી દે છે. કહે છે અમે હાર ખાઈ લઈએ છીએ, તો કદમ-કદમ માં પદમ કેવી રીતે થશે! દેવતાઓ ને જ પદમ ની નિશાની આપે છે. બધાને તો આપી ન શકાય. ઈશ્વર નું આ ભણતર છે, મનુષ્ય નું નથી. મનુષ્ય નું આ ભણતર ક્યારેય ન હોઈ શકે. ભલે દેવતાઓની મહિમા કરાય છે પરંતુ છતાં પણ ઊંચે થી ઊંચા એક બાપ છે. બાકી તેઓની મહિમા શું છે, આજે ગદાઈ કાલે રાજાઈ. હમણાં તમે પુરુષાર્થ કરી રહ્યાં છો આવાં (લક્ષ્મી-નારાયણ) બનવાનો. જાણો છો આ પુરુષાર્થ માં અનેક ફેલ (નપાસ) થાય છે. ભણે તો પણ એટલાં છે જેટલાં કલ્પ પહેલાં પાસ થયાં હતાં. હકીકતમાં જ્ઞાન છે પણ ખૂબ સહજ પરંતુ માયા ભુલાવી દે છે. બાપ કહે છે પોતાનો ચાર્ટ લખો પરંતુ લખી નથી શકતાં. ક્યાં સુધી બેસીને લખે. જો લખે પણ છે તો જાંચ (તપાસ) કરે છે - બે કલાક યાદમાં રહ્યાં? પછી તે પણ એમને ખબર પડે છે, જે બાપની શ્રીમત ને અમલમાં લાવે છે. બાપ તો સમજશે આ બિચારાઓ ને લજ્જા (શરમ) આવતી હશે. નહીં તો શ્રીમત અમલ માં લાવવી જોઈએ. પરંતુ ર ટકા મુશ્કેલ ચાર્ટ લખે છે. બાળકોને શ્રીમત નો એટલો આદર નથી. મુરલી મળવાં છતાં પણ વાંચતા નથી. દિલમાં લાગતું જરૂર હશે - બાબા કહે તો સાચું છે, અમે મુરલી જ નથી વાંચતાં તો બાકી બીજાઓ ને સમજાવશું શું?

(યાદ ની યાત્રા) ઓમ શાંતિ. રૂહાની બાપ રૂહાની બાળકો ને સમજાવે છે, આ તો બાળકો સમજે છે બરાબર અમે આત્મા છીએ, અમને પરમપિતા પરમાત્મા ભણાવી રહ્યાં છે. બીજું શું કહે છે? મને યાદ કરો તો તમે સ્વર્ગનાં માલિક બનો. આમાં બાપ પણ આવી ગયાં, ભણતર અને ભણાવવા

વાળા પણ આવી ગયાં. સદ્ગતિ દાતા પણ આવી ગયાં. થોડા અક્ષર માં પૂરું જ્ઞાન આવી જાય છે. અહીંયા તમે આવો જ છો આને રિવાઇઝ (પુનરાવર્તન) કરવા માટે. બાપ પણ આ જ સમજાવે છે કારણ કે તમે પોતે કહો છો અમે ભૂલી જઈએ છીએ એટલે અહીંયા આવીએ છીએ રિવાઇઝ કરવાં. ભલે કોઈ અહીંયા રહે છે તો પણ રિવાઇઝ નથી થતું. તકદીર માં નથી. તદબીર (જાગૃત) તો બાપ કરાવે જ છે. તદબીર કરાવવા વાળા એક બાપ જ છે. આમાં કોઈ ની પાસે ખાતરી પણ નથી થઈ શકતી. ન સ્પેશ્યલ ભણતર છે. એ ભણતર માં સ્પેશ્યલ ભણવા માટે શિક્ષક ને બોલાવે છે. આ તો તકદીર બનાવવા માટે સૌને ભણાવે છે. એક-એક ને અલગ ક્યાં સુધી ભણાવશે. કેટલા બધાં બાળકો છે. એ ભણતર માં કોઈ મોટા માણસ નાં બાળકો હોય છે તો એમને સ્પેશિયલ ભણાવે છે. શિક્ષક જાણે છે કે આ ડલ (હોઠ) છે એટલે એને સ્કોલરશીપ લાયક બનાવે છે. આ બાપ એવું નથી કરતાં. આ તો એકરસ બધાં ને ભણાવે છે. તે થયું શિક્ષક નો એક્સ્ટ્રા પુરુષાર્થ કરાવવો. આ તો એક્સ્ટ્રા પુરુષાર્થ કોઈને અલગ થી કરાવતાં નથી. એક્સ્ટ્રા પુરુષાર્થ એટલે જ માસ્ટર કંઈક કૃપા કરે છે. આમ તો ભલે પૈસા લે છે, ખાસ સમય આપી ભણાવે છે જેનાથી તે વધારે ભણીને હોશિયાર થાય છે. અહીંયા તો વધારે કંઈ ભણવાની વાત છે જ નહીં. આમની તો વાત જ નવી છે. એક જ મહામંત્ર આપે છે - “મનમનાભવ”. યાદ થી શું થાય છે, આ તો સમજો છો બાપ જ પતિત-પાવન છે. જાણો છો એમને યાદ કરવાથી જ પાવન બનશો.

હવે આપ બાળકોને જ્ઞાન છે, જેટલું યાદ કરશો એટલા પાવન બનશો. ઓછું યાદ કરશો તો ઓછાં પાવન બનશો. આ આપ બાળકોનાં પુરુષાર્થ પર છે. બેહદનાં બાપ ને યાદ કરવાથી આપણે આ (લક્ષ્મી-નારાયણ) બનવાનું છે. એમની મહિમા તો દરેક જાણે છે. કહે પણ છે આપ પુણ્ય આત્મા છો, અમે પાપ આત્મા છીએ. અનેક મંદિર બનેલાં છે. ત્યાં સૌ શું કરવા જાય છે? દર્શન થી ફાયદો તો કાંઈ પણ નથી. એક-બીજા ને જોઈ ચાલ્યાં જાય છે. બસ દર્શન કરવા જાય છે. ફલાણા યાત્રા પર જાય છે, અમે પણ જઈએ. આનાથી શું થશે? કંઈ પણ નહીં. આપ બાળકોએ પણ યાત્રાઓ કરી છે. જેમ બીજા તહેવાર મનાવાય છે, તેમ યાત્રા પણ એક તહેવાર સમજે છે. હમણાં તમે યાદની યાત્રાને પણ એક તહેવાર સમજો છો. તમે યાદની યાત્રા માં રહો છો. અક્ષર જ એક છે મનમનાભવ. આ તમારી યાત્રા અનાદિ છે. તેઓ પણ કહે છે - તે યાત્રા અમે અનાદિ કરતાં આવ્યાં છીએ. પરંતુ તમે હમણાં જ્ઞાન સહિત કહો છો અમે કલ્પ-કલ્પ આ યાત્રા કરીએ છીએ. બાપ જ આવીને આ યાત્રા શીખવાડે છે. તેઓ ચારેય ધામ જન્મ-જન્મ યાત્રા કરે છે. આ તો બેહદનાં બાપ કહે છે-મને યાદ કરો તો તમે પાવન બની જશો. આવું તો બીજા કોઈ ક્યારે નથી કહેતાં કે યાત્રા થી તમે પાવન બનશો. મનુષ્ય યાત્રા પર જાય છે તો તેઓ એ સમયે પાવન રહે છે, આજકાલ તો ત્યાં પણ ગંદકી થઈ ગઈ છે, પાવન નથી રહેતાં. આ રુહાની યાત્રા ની તો કોઈને ખબર જ નથી. તમને હમણાં બાપે બતાવ્યું છે - આ યાદ ની યાત્રા છે સાચી. તેઓ યાત્રાનું ચક્ર લગાવવા જાય છે તો પણ એવાં ને એવાં બની જાય છે. ચક્ર લગાવતાં રહે છે. જેમ વાસ્કોડીગામાએ સૃષ્ટિનું ચક્ર લગાવ્યું. આ પણ ચક્ર લગાવે છે ને. ગીત પણ છે ને - ચારેય તરફ લગાવ્યાં ફેરા..... તો પણ દર ઘડી દૂર રહ્યાં. ભક્તિમાર્ગ માં તો કોઈ મળાવી નથી શકતાં. ભગવાન કોઈને મળ્યાં નથી. ભગવાન થી દૂર જ રહ્યાં. ફેરા લગાવીને પછી પણ ઘરમાં આવીને પ વિકારોમાં ફસાય છે. તે બધી યાત્રાઓ છે જુદી. હમણાં આપ બાળકો જાણો છો આ છે પુરુષોત્તમ સંગમયુગ, જ્યારે કે બાપ આવ્યાં છે. એક દિવસ સૌ જાણી જશે બાપ આવ્યાં છે. ભગવાન અંતે મળશે, પરંતુ કેવી રીતે? આ તો કોઈ પણ જાણતું નથી. આ તો મીઠા-મીઠા બાળકો જાણે છે કે આપણે શ્રીમત પર આ ભારત ને ફરીથી સ્વર્ગ બનાવી રહ્યાં છીએ. ભારતનું જ તમે નામ લેશો. એ સમયે બીજો કોઈ ધર્મ હોતો નથી. આખું વિશ્વ પવિત્ર બની જાય છે. હમણાં તો અનેક ધર્મ છે. બાપ આવીને તમને આખા ઝાડ નું નોલેજ સંભળાવે છે. તમને સ્મૃતિ અપાવે છે. તમે જ દેવતા

હતાં, પછી ક્ષત્રિય, વૈશ્ય થી શૂદ્ર બન્યાં. હમણાં તમે જ બ્રાહ્મણ બન્યાં છો. આ ‘હમ સો’ નો અર્થ બાપ કેટલું સહજ સમજાવે છે. ઓમ્ અર્થાત હું આત્મા પછી આપણે આત્મા આમ ચક્ર લગાવીએ છીએ. તે તો કહી દે અમે આત્મા સો પરમાત્મા, પરમાત્મા સો અમે આત્મા. એક પણ નથી જેમને હમ સો નો અર્થ યથાર્થ ખબર હોય. તો બાપ કહે છે આ જે મંત્ર છે આ દરેક સમયે યાદ રાખવો જોઈએ. ચક્ર બુદ્ધિમાં નહીં હશે તો ચક્રવર્તી રાજા કેવી રીતે બનશો? હમણાં આપણે આત્મા બ્રાહ્મણ છીએ, પછી આપણે દેવતા બનીશું. આ તમે કોઈ ને પણ જઈને પૂછો, કોઈ નહીં બતાવશે. તેઓ તો ૮૪ નો અર્થ પણ નથી સમજતાં. ભારત નું ઉત્થાન અને પતન ગવાયેલું છે. આ ઠીક છે. સતોપ્રધાન, સતો, રજો, તમો, સૂર્યવંશી, ચંદ્રવંશી, વૈશ્યવંશી...હવે આપ બાળકોને બધી ખબર પડી ગઈ છે. બીજરૂપ બાપને જ જ્ઞાનનાં સાગર કહેવાય છે. એ આ ચક્રમાં નથી આવતાં. એવું નથી, આપણે જીવ આત્મા સો પરમાત્મા બની જઈએ છીએ. ના, બાપ આપસમાન નોલેજકુલ બનાવે છે. આપસમાન ગોડ (ભગવાન) નથી બનાવતાં. આ વાતોને ખૂબ જ સારી રીતે સમજવાની છે, ત્યારે બુદ્ધિમાં ચક્ર ચાલી શકે છે, જેનું નામ સ્વદર્શન ચક્ર રાખ્યું છે. તમે બુદ્ધિ થી સમજી શકો છો - અમે કેવી રીતે આ ૮૪ નાં ચક્રમાં આવીએ છીએ. આમાં બધું આવી જાય છે. સમય પણ આવે છે, વર્ણ પણ આવી જાય છે, વંશાવલી પણ આવી જાય છે.

હવે આપ બાળકોની બુદ્ધિમાં આ બધું જ્ઞાન હોવું જોઈએ. નોલેજ થી જ ઊંચ પદ મળે છે. નોલેજ હશે તો બીજાઓને પણ આપશો. અહીંયા તમારી પાસે કોઈ પેપર (ફોર્મ) વગેરે નથી ભરાવાતાં. તે સ્કૂલોમાં જ્યારે પરીક્ષા હોય છે તો પેપર્સ વિદેશ થી આવે છે. જે વિદેશમાં ભણતા હશે એમનું તો ત્યાં જ રીઝલ્ટ નીકળતું હશે. એમનામાં પણ કોઈ મોટા એજ્યુકેશન ઓથોરિટી (શિક્ષણ અધિકારી) હશે જે જાંચ (તપાસ) કરતા હશે પેપર્સ ની. તમારા પેપર્સ ની તપાસ કોણ કરશે? તમે સ્વયં જ કરશો. પોતાને જે ઇચ્છો તે બનાવો. પુરુષાર્થ થી જે ઇચ્છો તે પદ બાપ થી લઈ લો. પ્રદર્શની વગેરે માં બાળકો પૂછે છે ને - શું બનશો? દેવતા બનશો, બેરિસ્ટર બનશો... શું બનશો? જેટલું બાપ ને યાદ કરશો, સેવા કરશો એટલું ફળ મળશે. જે સારી રીતે બાપ ને યાદ કરે છે તે સમજે છે અમારે સેવા પણ કરવાની છે. પ્રજા બનાવવાની છે ને! આ રાજધાની સ્થાપન થઈ રહી છે. તો આમાં બધું જોઈએ. ત્યાં વજીર હોતા નથી. વજીર ની આવશ્યકતા તેમને હોય જેમને અક્કલ ઓછી હોય છે. તમને ત્યાં સલાહ ની દરકાર નથી રહેતી. બાબાની પાસે સલાહ લેવા આવે છે - સ્થૂળ વાતો ની સલાહ લે છે, પૈસાનું શું કરીએ? ધંધો કેવી રીતે કરીએ? બાબા કહે છે આ દુનિયાવી વાતો બાપની પાસે લઈને નહીં આવો. હાં, ક્યાંક દિલશિકસ્ત (ઉદાસ) બની ન જાય તો કંઈ ને કંઈ આથત (આશ્વાસન) આપીને બતાવી દે છે. આ કાંઈ મારો ધંધો નથી. મારો તો ઈશ્વરીય ધંધો છે તમને રસ્તો બતાવવાનો. તમે વિશ્વનાં માલિક કેવી રીતે બનો? તમને મળી છે શ્રીમત. બાકી બધી છે આસુરી મત. સતયુગ માં કહેશે શ્રીમત. કળયુગ માં આસુરી મત. તે છે જ સુખધામ. ત્યાં એમ પણ નહીં કહેશે કે રાજી-ખુશી છો? તબિયત ઠીક છે? આ અક્ષર ત્યાં હોતા નથી. આ અહીંયાં પુછાય છે. કોઈ તકલીફ તો નથી ને? રાજી-ખુશી છો? આમાં પણ અનેક વાતો આવી જાય છે. ત્યાં દુઃખ છે જ નહીં, જે પુછાય. આ છે જ દુઃખની દુનિયા. હકીકતમાં તમને કોઈ પૂછી ન શકે. ભલે માયા પાડવા વાળી છે તો પણ બાપ મળ્યાં છે ને. તમે કહેશો - શું તમે ખુશ-ખેરાફત પૂછો છો! અમે ઈશ્વર નાં બાળકો છીએ, અમારાથી શું ખુશ-ખેરાફત પૂછો છો. પરવાહ હતી પાર બ્રહ્મમાં રહેવા વાળા બાપની, તે મળી ગયાં, પછી કોની પરવાહ! આ હંમેશા યાદ રાખવું જોઈએ - અમે કોનાં બાળકો છીએ! આ પણ બુદ્ધિમાં જ્ઞાન છે - કે જ્યારે આપણે પાવન બની જઈશું તો પછી લડાઈ શરૂ થઈ જશે. તો જ્યારે પણ તમને કોઈ પૂછે કે તમે ખુશ રાજી છો? તો કહો અમે તો સદૈવ ખુશરાજી છીએ. બીમાર પણ છે તો પણ બાપની યાદ માં છીએ. તમે સ્વર્ગ થી પણ વધારે અહીંયા ખુશ-રાજી છો? જ્યારે સ્વર્ગની બાદશાહી આપવા વાળા બાપ

મળ્યાં છે, જે અમને આટલા લાયક બનાવે છે તો અમારે શું પરવાહ રાખવાની! ઈશ્વરનાં બાળકો ને શું પરવાહ! ત્યાં દેવતાઓ ને પણ પરવાહ નથી. દેવતાઓની ઉપર તો છે ઈશ્વર. તો ઈશ્વરનાં બાળકોને શું પરવાહ હોઈ શકે છે. બાબા આપણને ભણાવે છે. બાબા આપણા શિક્ષક, સદ્ગુરુ છે. બાબા આપણી ઉપર તાજ રાખી રહ્યાં છે, આપણે તાજધારી બની રહ્યાં છીએ. તમે જાણો છો આપણને વિશ્વ નો તાજ કેવી રીતે મળે છે. બાપ તાજ નથી રાખતાં. આ પણ તમે જાણો છો સતયુગમાં બાપ પોતાનો તાજ પોતાનાં બાળકો પર રાખે છે, જેને અંગ્રેજીમાં કહે છે કાઉન પ્રિન્સ. અહીંયા જ્યાં સુધી બાપ નો તાજ બાળકોને મળે ત્યાં સુધી બાળકો ને ઉત્કંઠા રહેશે - ક્યારે બાપ મરે તો તાજ અમારા માથા પર આવે. આશા હશે પ્રિન્સ થી મહારાજા બનું. ત્યાં તો એવી વાત નથી હોતી. પોતાના સમય પર કાયદા અનુસાર બાપ બાળકોને તાજ આપીને પછી કિનારો કરી લે છે. ત્યાં વાનપ્રસ્થ ની ચર્ચા થતી નથી. બાળકોને મહેલ વગેરે બનાવીને આપે છે, આશાઓ બધી પૂરી થઈ જાય છે. તમે સમજી શકો છો સતયુગમાં સુખ જ સુખ છે. પ્રેક્ટિકલ માં બધું સુખ ત્યારે પામશો જ્યારે ત્યાં જશો. તે તો તમે જ જાણો, સ્વર્ગમાં શું હશે? એક શરીર છોડી પછી ક્યાં જશો? હમણાં તમને પ્રેક્ટિકલ માં બાપ ભણાવી રહ્યાં છે. તમે જાણો છો આપણે સાચે-સાચે સ્વર્ગમાં જઈશું. તેઓ તો કહી દે છે અમે સ્વર્ગમાં જઈએ છે, ખબર પણ નથી સ્વર્ગ કોને કહેવાય છે. જન્મ-જન્માંતર આ અજ્ઞાન ની વાતો સાંભળતા આવ્યાં, હવે બાપ તમને સત્ય વાતો સંભળાવે છે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-ધ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. સદા રાજી-ખુશી રહેવા માટે બાપની યાદમાં રહેવાનું છે. ભણતર થી પોતાનાં ઉપર રાજાઈ નો તાજ રાખવાનો છે.
2. શ્રીમત પર ભારત ને સ્વર્ગ બનાવવાની સેવા કરવાની છે. સદા શ્રીમત નો રિગાર્ડ રાખવાનો છે.

વરદાન :- કનેક્શન અને રિલેશન દ્વારા મનસા શક્તિ નું પ્રત્યક્ષ પ્રમાણ જોવા વાળા સૂક્ષ્મ સેવાધારી ભવ જેમ વાણીની શક્તિ કે કર્મની શક્તિનું પ્રત્યક્ષ પ્રમાણ દેખાઈ આવે છે તેમ સૌથી પાવરફુલ સાઇલેન્સ શક્તિ નું પ્રત્યક્ષ પ્રમાણ જોવા માટે બાપદાદા ની સાથે નિરંતર ક્લિયર કનેક્શન અને રિલેશન હોય, આને જ યોગબળ કહેવાય છે. એવી યોગબળ વાળી આત્માઓ સ્થૂળમાં દૂર રહેવા વાળી આત્માઓ ને સન્મુખ નો અનુભવ કરાવી શકે છે. આત્માઓ નું આવાહન કરી એને પરિવર્તન કરી શકે છે. આ જ સૂક્ષ્મ સેવા છે, આને માટે એકાગ્રતા ની શક્તિ ને વધારો.

સ્લોગન :- પોતાનાં સર્વ ખજાનાઓ ને સફળ કરવા વાળા જ મહાદાની આત્મા છે.

“બ્રાહ્મણ જીવન નું સુખ - સંતુષ્ટતા અને પ્રસન્નતા”

આજે બાપદાદા ચારે તરફ નાં પોતાનાં અતિ લાડલાં, સિકિલધા બ્રાહ્મણ બાળકો માંથી વિશેષ બ્રાહ્મણ જીવન ની વિશેષતા સંપન્ન બાળકોને જોઈ રહ્યાં છે. આજે અમૃતવેલાએ બાપદાદા સર્વ બ્રાહ્મણ કુળ બાળકો માંથી તે વિશેષ આત્માઓને વીણી રહ્યાં હતાં જે સદા સંતુષ્ટતા દ્વારા સ્વયં પણ સદા સંતુષ્ટ રહે છે અને બીજાઓ ને પણ સંતુષ્ટતા ની અનુભૂતિ પોતાની દૃષ્ટિ, વૃત્તિ અને કૃતિ દ્વારા સદા કરાવતાં આવ્યાં છે. તો આજે એવી સંતુષ્ટમણીઓ ની માળા પરોવી રહ્યાં હતાં જે સદા સંકલ્પ માં, બોલ માં, સંગઠન નાં સંબંધ-સંપર્ક માં, કર્મ માં સંતુષ્ટતા નાં ગોલ્ડન (સુવર્ણ) પુષ્પ બાપદાદા દ્વારા પોતાનાં ઉપર વરસાવવા નો અનુભવ કરતાં અને સર્વ પ્રતિ સંતુષ્ટતા નાં ગોલ્ડન પુષ્પોની વર્ષા સદા કરતાં રહે છે. એવી સંતુષ્ટ આત્માઓ ચારે તરફમાં કોઈ-કોઈ નજર આવી. માળા મોટી ન બની, નાની એવી માળા બની. બાપદાદા વારંવાર સંતુષ્ટમણીઓ ની માળા ને જોઈ હર્ષિત થઈ રહ્યાં હતાં કારણ કે એવી સંતુષ્ટમણીઓ જ બાપદાદાનાં ગળાનો હાર બને છે, રાજ્ય અધિકારી બને છે અને ભક્તોનાં સિમરણ ની માળા બને છે.

બાપદાદા બીજા બાળકોને પણ જોઈ રહ્યાં હતાં જે ક્યારેક સંતુષ્ટ અને ક્યારેક અસંતુષ્ટ નાં સંકલ્પ-માત્ર છાયા ની અંદર આવી જાય છે અને પછી નીકળી જાય છે, ફસાઈ નથી જતાં. ત્રીજા બાળકો ક્યારેક સંકલ્પ ની અસંતુષ્ટતા, ક્યારેક સ્વયંની સ્વયં થી અસંતુષ્ટતા, ક્યારેક પરિસ્થિતિઓ દ્વારા અસંતુષ્ટતા, ક્યારેક સ્વયંની હલચલ દ્વારા અસંતુષ્ટતા અને ક્યારેય નાની-મોટી વાતો થી અસંતુષ્ટતા - આ જ ચક્રમાં ચાલતાં અને નીકળતાં અને પછી ફસાતાં રહે છે. એવી માળા પણ જોઈ. તો ત્રણ માળાઓ તૈયાર થઈ. મણીઓ તો બધાં છે પરંતુ સંતુષ્ટ-મણિઓની ઝલક અને બીજા બે પ્રકાર નાં મણિઓની ઝલક શું હશે, આ તો તમે પણ જાણી શકો છો. બ્રહ્મા બાપ વારંવાર ત્રણેય માળાઓને જોતાં હર્ષિત પણ થઈ રહ્યાં હતાં, સાથે-સાથે પ્રયત્ન કરી રહ્યાં હતાં કે બીજા નંબરની માળાની મણિઓ પહેલી માળામાં આવી જાય. રુહ-રુહાન ચાલી રહી હતી કારણ કે બીજી માળાની કોઈ-કોઈ મણી ખુબ થોડીક અસંતુષ્ટતા ની છાયા-માત્ર નાં કારણે પહેલી માળાથી વંચિત રહી ગઈ છે, આને પરિવર્તન કરી કેવી રીતે પણ પહેલી માળામાં લાવે. એક-એક નાં ગુણ, વિશેષતાઓ, સેવા - બધાને સામે લાવતાં ઘડી-ઘડી એ જ બોલ્યાં કે આને પહેલી માળામાં કરી લઈએ. એવી ૨૫-૩૦ જેટલી મણિઓ હતી જેનાં ઉપર બ્રહ્મા બાપની વિશેષ રુહ-રુહાન ચાલી રહી હતી. બ્રહ્મા બાપ બોલ્યાં - પહેલાં નંબર ની માળામાં આ મણિઓ ને પણ નાખવી જોઈએ. પરંતુ પછી સ્વયં જ હસતાં-હસતાં એમ બોલ્યાં કે બાપ તેમને અવશ્ય પહેલાં માં લાવીને જ દેખાડશે. તો એવી વિશેષ મણિઓ પણ હતી.

એમ રુહ-રુહાન ચાલતાં એક વાત નીકળી કે અસંતુષ્ટતા નું વિશેષ કારણ શું છે? જ્યારે કે સંગમયુગ નું વિશેષ વરદાન સંતુષ્ટતા છે, છતાં પણ વરદાતા થી વરદાન પ્રાપ્ત વરદાની આત્માઓ બીજા નંબરની માળામાં કેમ આવે? સંતુષ્ટતા નું બીજ સર્વ પ્રાપ્તિઓ છે. અસંતુષ્ટતા નું બીજ સ્થૂળ કે સૂક્ષ્મ અપ્રાપ્તિ છે. જ્યારે બ્રાહ્મણો નુ ગાયન છે - ‘અપ્રાપ્ત નથી કોઈ વસ્તુ બ્રાહ્મણોનાં ખજાના માં અથવા બ્રાહ્મણોનાં જીવન માં’, છતાં અસંતુષ્ટતા કેમ? શું વરદાતાએ વરદાન આપવામાં અંતર રાખ્યું કે લેવા વાળાઓએ અંતર કરી લીધું, શું થયું? જ્યારે વરદાતા,

દાતાનાં ભંડાર ભરપૂર છે, એટલાં ભરપૂર છે જે તમારા અર્થાત્ શ્રેષ્ઠ નિમિત્ત આત્માઓનાં જે લાંબાકાળ નાં બ્રહ્માકુમાર/બ્રહ્માકુમારી બની ગયાં, તેમની ૨૧ જન્મોની વંશાવલી અને પછી તેમનાં ભક્ત, ભક્તોની પણ વંશાવલી, તેઓ પણ તે પ્રાપ્તિઓનાં આધાર પર ચાલતાં રહેશે. આટલી ઊંચી પ્રાપ્તિ, છતાં પણ અસંતુષ્ટતા કેમ? અખૂટ ખજાનો સર્વ ને પ્રાપ્ત છે - એક જ દ્વારા, એક જ જેવો, એક જ સમયે, એક જ વિધિ થી. પરંતુ પ્રાપ્ત થયેલ ખજાનાને દર સમયે કાર્યમાં નથી લગાવતાં અર્થાત્ સ્મૃતિ માં નથી રાખતાં. મુખ થી ખુશ થાય છે પરંતુ દિલ થી ખુશ નથી થતાં. દિમાગ ની ખુશી છે, દિલની ખુશી નથી. કારણ? પ્રાપ્તિઓનાં ખજાનાને સ્મૃતિ સ્વરૂપ બની કાર્યમાં નથી લગાવતાં. સ્મૃતિ રહે છે પરંતુ સ્મૃતિ સ્વરૂપ માં નથી આવતાં. પ્રાપ્તિ બેહદની છે પરંતુ તેને ક્યાંક-ક્યાંક હદની પ્રાપ્તિ માં પરિવર્તન કરી લો છો. આ કારણે હદ અર્થાત્ અલ્પકાળની પ્રાપ્તિની ઈચ્છા, બેહદની પ્રાપ્તિનાં ફળ સ્વરૂપ જે સદા સંતુષ્ટતા ની અનુભૂતિ થાય, તેનાથી વંચિત કરી દે છે. હદની પ્રાપ્તિ દિલોમાં હદ પાડી દે છે એટલે અસંતુષ્ટતા ની અનુભૂતિ થાય છે. સેવામાં હદ પાડી દે છે કારણ કે હદની ઈચ્છાનું ફળ, મન ઈચ્છેલ ફળ નથી પ્રાપ્ત થતું. હદની ઈચ્છાઓનું ફળ અલ્પકાળ ની પૂર્તિ વાળું હોય છે એટલે હમણાં-હમણાં સંતુષ્ટતા, હમણાં-હમણાં અસંતુષ્ટતા થઈ જાય છે. હદ, બેહદ નો નશો અનુભવ કરવાં નથી દેતો એટલે, વિશેષ ચેક કરો કે મન ની અર્થાત્ સ્વયં ની સંતુષ્ટતા, સર્વની સંતુષ્ટતા અનુભવ થાય છે?

સંતુષ્ટતા ની નિશાની - તે મન થી, દિલ થી, સર્વ થી, બાપ થી, ડ્રામા થી સંતુષ્ટ હશે; તેમનાં મન અને તન માં સદા પ્રસન્નતા ની લહેર દેખાશે. ભલે કોઈપણ પરિસ્થિતિ આવી જાય, ભલે કોઈ આત્મા હિસાબ-કિતાબ ચૂકતું કરવા વાળી સામનો કરવા પણ આવતી રહે, ભલે શરીર નો કર્મ-ભોગ સામનો કરવા આવતો રહે પરંતુ હદની કામના થી મુક્ત આત્મા સંતુષ્ટતા નાં કારણે સદા પ્રસન્નતા ની ઝલક માં ચમકતો તારો દેખાશે. પ્રસન્નચિત્ત ક્યારેય કોઈ વાતમાં પ્રશ્નચિત્ત નહીં હશે. પ્રશ્ન છે તો પ્રસન્ન નથી. પ્રસન્નચિત્ત ની નિશાની - તે સદા નિઃસ્વાર્થી અને સદા સૌને નિર્દોષ અનુભવ કરશે; કોઈ બીજાની ઉપર દોષ નહીં રાખશે - ન ભાગ્યવિધાતા ની ઉપર કે મારું ભાગ્ય આવું બનાવ્યું, ન ડ્રામા પર કે મારો ડ્રામામાં પાર્ટ જ આવો છે, ન વ્યક્તિ પર કે આનો સ્વભાવ-સંસ્કાર આવો છે, ન પ્રકૃતિની ઉપર કે પ્રકૃતિનું વાયુમંડળ એવું છે, ન શરીરનાં હિસાબ-કિતાબ પર કે મારું શરીર જ આવું છે. પ્રસન્નચિત્ત અર્થાત્ સદા નિઃસ્વાર્થ, નિર્દોષ વૃત્તિ-દૃષ્ટિ વાળા. તો સંગમયુગ ની વિશેષતા સંતુષ્ટતા છે અને સંતુષ્ટતા ની નિશાની પ્રસન્નતા છે. આ છે બ્રાહ્મણ જીવનની વિશેષ પ્રાપ્તિ. સંતુષ્ટતા નથી, પ્રસન્નતા નથી તો બ્રાહ્મણ બનવાનો લાભ નથી લીધો. બ્રાહ્મણ જીવનનું સુખ જ છે સંતુષ્ટતા, પ્રસન્નતા. બ્રાહ્મણ જીવન બન્યું અને તેનું સુખ નથી લીધું તો નામધારી બ્રાહ્મણ થયાં કે પ્રાપ્તિ સ્વરૂપ બ્રાહ્મણ થયાં? તો બાપદાદા બધાં બ્રાહ્મણ બાળકોને આ જ સ્મૃતિ અપાવી રહ્યાં છે - બ્રાહ્મણ બન્યાં, અહો ભાગ્ય! પરંતુ બ્રાહ્મણ જીવન નો વારસો, પ્રોપર્ટી (મિલકત) સંતુષ્ટતા છે. અને બ્રાહ્મણ જીવનની પર્સનાલિટી (વ્યક્તિત્વ) ‘પ્રસન્નતા’ છે. આ અનુભવથી ક્યારેય વંચિત નહીં રહેતાં. અધિકારી છો. જ્યારે દાતા, વરદાતા ખુલ્લા દિલથી પ્રાપ્તિઓનો ખજાનો આપી રહ્યાં છે, આપી દીધો છે તો ખુબ પોતાની પ્રોપર્ટી અને પર્સનાલિટી ને અનુભવ માં લાવો, બીજાઓને પણ અનુભવી બનાવો. સમજ્યાં? દરેક સ્વયં થી પૂછે કે હું કયા નંબર ની માળા માં છું? માળામાં તો છે જ પરંતુ કયા નંબર ની માળા માં છું. અચ્છા.

આજે રાજસ્થાન અને ચૂ.પી. ગ્રુપ છે. રાજસ્થાન અર્થાત્ રાજાઈ સંસ્કાર વાળા, દર સંકલ્પ માં, સ્વરૂપ માં રાજાઈ સંસ્કાર પ્રેક્ટિકલમાં લાવવા વાળા અર્થાત્ પ્રત્યક્ષ દેખાડવા વાળા. આને

કહેવાય છે રાજસ્થાન નિવાસી. એવાં છો ને? ક્યારેક પ્રજા તો નથી બની જતાં ને? જો વશીભૂત થઈ ગયાં તો પ્રજા કહેવાશે, માલિક છો તો રાજા. એવું નહિ કે ક્યારેક રાજા, ક્યારેક પ્રજા. ના. સદા રાજાઈ સંસ્કાર સ્વતઃ જ સ્મૃતિ-સ્વરૂપ માં હોય. એવાં રાજસ્થાન નિવાસી બાળકોનું મહત્વ પણ છે. રાજા ને સદૈવ બધાં ઊંચી નજર થી જોશે અને સ્થાન પણ રાજાને ઊંચું આપશે. રાજા સદૈવ તખ્ત પર બેસશે, પ્રજા સદૈવ નીચે. તો રાજસ્થાન ની રાજાઈ સંસ્કાર વાળી આત્માઓ અર્થાત્ સદા ઊંચી સ્થિતિનાં સ્થાન પર રહેવા વાળા. એવાં બની ગયાં છો કે બની રહ્યાં છો? બન્યાં છો અને સંપન્ન બનવાનું જ છે. રાજસ્થાન ની મહિમા ઓછી નથી. સ્થાપના નું હેડક્વાટર (મુખ્યાલય) જ રાજસ્થાન માં છે. તો ઊંચા થઈ ગયાં ને. નામ થી પણ ઊંચા, કામ થી પણ ઊંચા. એવાં રાજસ્થાન નાં બાળકો પોતાનાં ઘરમાં પહોંચ્યાં છે. સમજ્યાં?

યૂ.પી. ની ભૂમિ વિશેષ પાવન-ભૂમિ ગવાયેલી છે. પાવન કરવા વાળી ભક્તિમાર્ગની ગંગા નદી પણ ત્યાં છે અને ભક્તિનાં હિસાબ થી કૃષ્ણની ભૂમિ પણ યૂ.પી. માં જ છે. ભૂમિની મહિમા ખુબ છે. કૃષ્ણ લીલા, જન્મભૂમિ જોવી હશે તો પણ યૂ.પી.માં જ જશે. તો યૂ.પી. વાળાઓની વિશેષતા છે. સદા પાવન બની અને પાવન બનાવવાની વિશેષતા સંપન્ન છે. જેમ બાપની મહિમા છે પતિત પાવન.... યૂ.પી. વાળાઓની પણ મહિમા બાપ સમાન છે. પતિત-પાવની આત્માઓ છો. ભાગ્ય નો તારો ચમકી રહ્યો છે. આમ ભાગ્યવાન સ્થાન અને સ્થિતિ - બંનેની મહિમા છે. સદા પાવન - આ છે સ્થિતિની મહિમા. તો એવાં ભાગ્યવાન પોતાને સમજો છો? સદા પોતાનાં ભાગ્ય ને જોઈ હર્ષિત થતાં સ્વયં પણ સદા હર્ષિત અને બીજાઓને હર્ષિત બનાવતાં ચાલો કારણ કે હર્ષિત-મુખ સ્વતઃ જ આકર્ષિત-મૂર્ત હોય છે. જેમ સ્થૂળ નદી પોતાનાં તરફ ખેંચે છે ને, ખેંચાઈ ને યાત્રી જાય છે. ભલે કેટલું પણ કષ્ટ ઉઠાવવું પડે, તો પણ પાવન થવાનું આકર્ષણ ખેંચી લે છે. તો આ પાવન બનાવવાનાં કાર્યનું યાદગાર યૂ.પી. માં છે. એમ જ હર્ષિત અને આકર્ષિત-મૂર્ત બનવાનું છે. સમજ્યાં?

ત્રીજું ગ્રુપ ડબલ વિદેશીઓનું પણ છે. ડબલ વિદેશી અર્થાત્ સદા વિદેશી બાપ ને આકર્ષિત કરવા વાળા, કારણ કે સમાન છે ને. બાપ પણ વિદેશી છે, આપ પણ વિદેશી છો. હમશરીક (એક સમાન) પ્રિય હોય છે. માં-બાપ થી પણ ફેન્ડ્સ (મિત્ર) વધારે પ્રિય લાગે છે. તો ડબલ વિદેશી બાપ સમાન સદા આ દેહ અને દેહનાં આકર્ષણ થી પરે વિદેશી છે, અશરીરી છે, અવ્યક્ત છે. તો બાપ પોતાનાં સમાન અશરીરી, અવ્યક્ત સ્થિતિ વાળા બાળકોને જોઈ હર્ષિત થાય છે. રેસ પણ સારી કરી રહ્યાં છે. સેવા માં ભિન્ન-ભિન્ન સાધન અને ભિન્ન-ભિન્ન વિધિ થી આગળ વધવાની રેસ સારી કરી રહ્યાં છે. વિધિ પણ અપનાવે અને વૃદ્ધિ પણ કરી રહ્યાં છે એટલે, બાપદાદા ચારેય તરફનાં ડબલ વિદેશી બાળકો ને સેવાની શુભેચ્છા પણ આપે છે અને સ્વ ની વૃદ્ધિની સ્મૃતિ પણ અપાવે છે. સ્વ ની ઉન્નતી માં સદા ઉડતી કળા દ્વારા ઉડતાં રહે. સ્વ ઉન્નતિ અને સેવા ની ઉન્નતિ નાં બેલેન્સ (સંતુલન) દ્વારા સદા બાપનાં બ્લેસિંગ (આશીર્વાદ) નાં અધિકારી છે અને સદા રહેશે. અચ્છા.

ચોથું ગ્રુપ છે બાકી મધુબન નિવાસી. એ તો સદા છે જ. જે દિલ પર તે ચુલ પર, જે ચુલ પર તે દિલ પર. સૌથી વધારે વિધિપૂર્વક બ્રહ્મા-ભોજન પણ મધુબન માં થાય. સૌથી સિકિલધા પણ મધુબન નિવાસી છે. બધાં ફંક્શન (કાર્યક્રમ) પણ મધુબન માં થાય. સૌથી, ડાયરેક્ટ મુરલીઓ પણ, વધારે મધુવન વાળા જ સાંભળે. તો મધુબન નિવાસી સદા શ્રેષ્ઠ ભાગ્યનાં અધિકારી આત્માઓ છે. સેવા પણ દિલથી કરે છે એટલે મધુબન નિવાસીઓ ને બાપદાદા અને સર્વ

બ્રાહ્મણોની મન થી આશીર્વાદ પ્રાપ્ત થતી રહે છે. અચ્છા.

ચારે બાજુ ની સર્વ બાપદાદાની વિશેષ સંતુષ્ટમણિઓને બાપદાદાનાં વિશેષ યાદપ્યાર. સાથે-સાથે સર્વ ભાગ્યશાળી બ્રાહ્મણ જીવન પ્રાપ્ત કરવાવાળા કોટો માં કોઈ, કોઈ માં પણ કોઈ સિકીલધી આત્માઓ ને, બાપદાદા નાં શુભ સંકલ્પ ને સંપન્ન કરવાવાળી આત્માઓ ને, સંગમયુગી બ્રાહ્મણ જીવન ની પ્રોપર્ટી નાં સંપૂર્ણ અધિકાર પ્રાપ્ત કરવાવાળી આત્માઓ ને વિધાતાં અને વરદાતાં બાપદાદા નાં ખુબ-ખુબ યાદપ્યાર સ્વીકાર થાય.

“ દાદી જાનકી જી અને દાદી ચંદ્રમણી જી સેવાઓ પર જવાની રજા બાપદાદા થી લઈ રહ્યાં છે ”

જઈ રહી છો કે સમાઈ રહી છો? જાઓ કે આવો પરંતુ સદા સમાયેલી છો. બાપદાદા અનન્ય બાળકો ને ક્યારેય અલગ જોતાં જ નથી. ભલે આકાર માં, ભલે સાકાર માં સદા સાથે છે કારણ કે ફક્ત મહાવીર બાળકો જ છે જે આ વાયદો નિભાવે છે કે દર સમયે સાથે રહેશે, સાથે ચાલશે. બહુજ થોડાં આ વાયદો નિભાવે છે એટલે, એવાં મહાવીર બાળકો, અનન્ય બાળકો જ્યાં પણ જાય બાપ ને સાથે લઈ જાય છે અને બાપ સદા વતન માં પણ સાથે રાખે છે. દરેક કદમ માં સાથ આપે એટલે જઈ રહી છો, આવી રહી છો - શું કહીશું? એટલે કહ્યું કે જઈ રહી છો કે સમાઈ રહી છો. એમ જ સાથે રહેતાં-રહેતાં સમાન બની સમાઈ જશો. ઘરમાં થોડા સમય માટે રેસ્ટ (આરામ) કરશો, સાથે રહેશો. પછી તમે રાજ્ય કરજો અને બાપ ઉપર થી જોશે. પરંતુ સાથ નો થોડા સમય નો અનુભવ કરજો. અચ્છા.

(આજે બાબા તમે કમાલ ની માળા બનાવી) તમે લોકો પણ તો માળા બનાવો છો ને. માળા હમણાં તો નાની છે. હવે મોટી બનશે. હમણાં જે થોડા ક્યારેક-ક્યારેક બેહોશ થઈ જાય છે, એમને થોડા સમયમાં પ્રકૃતિનો કે સમય નો અવાજ હોશ માં લઈ આવશે; પછી માળા મોટી બની જશે. અચ્છા. જ્યાં પણ જાઓ બાપનાં વરદાની તો છો જ. તમારા દરેક કદમ થી બાપનાં વરદાન બધાને મળતાં રહેશે. જોશો તો પણ બાપનાં વરદાન દૃષ્ટિ થી લેશે, બોલશો તો બોલ થી વરદાન લેશે, કર્મ થી પણ વરદાન જ લેશે. ચાલતાં-ફરતાં વરદાનો ની વર્ષા કરવા માટે જઈ રહી છો. હમણાં જે આત્માઓ આવી રહી છે, તેમને વરદાન ની કે મહાદાન ની જ આવશ્યકતાં છે. તમારા લોકોનું જવું અર્થાત્ ખુલ્લા દિલ થી તેમને બાપનાં વરદાન મળવાં. અચ્છા.

વરદાન :- બુદ્ધિ રૂપી પગ દ્વારા આ પાંચ તત્વો ની આકર્ષણ થી પરે રહેવા વાળા ફરિશ્તા સ્વરૂપ ભવ

ફરિશ્તાઓ ને સદા પ્રકાશ ની કાયા દેખાડે છે. પ્રકાશ ની કાયા વાળા આ દેહ ની સ્મૃતિ થી પણ પરે રહે છે. તેમનાં બુદ્ધિ રૂપી પગ આ પાંચ તત્વ નાં આકર્ષણ થી ઊંચા અર્થાત્ પરે હોય છે. એવાં ફરિશ્તાઓ ને માયા કે કોઈ માયાવી ટચ નથી કરી શકતાં. પરંતુ આ ત્યારે થશે જ્યારે ક્યારેય કોઈ નાં અધીન નહીં હશે. શરીરનાં પણ અધિકારી બનીને ચાલજો, માયાનાં પણ અધિકારી બનજો, લૌકિક કે અલૌકિક સંબંધ ની પણ અધીનતા માં નહીં આવતાં.

સ્લોગન :- શરીર ને જોવાની આદત છે તો લાઈટ (પ્રકાશ) નું શરીર જુઓ, લાઈટ રૂપ માં સ્થિત રહો.

“ મીઠા બાળકો - કદમ - કદમ બાપ ની શ્રીમત પર ચાલતાં રહો , એક બાપ થી જ સાંભળો તો માયા નો વાર નહીં થશે ”

પ્રશ્ન :- ઉંચ પદ પ્રાપ્ત કરવાનો આધાર શું છે?

ઉત્તર :- ઉંચ પદ પ્રાપ્ત કરવા માટે બાપ નાં દરેક ડાયરેક્શન (માર્ગદર્શન) પર ચાલતાં રહો. બાપનું ડાયરેક્શન મળ્યું અને બાળકોએ માન્યું. બીજો કોઈ સંકલ્પ પણ ન આવે. ૨- આ રુહાની સર્વિસ (સેવા) માં લાગી જાઓ. તમને બીજા કોઈ ની યાદ ન આવવી જોઈએ. તમે મર્યા તો મરી ગઈ દુનિયા ત્યારે ઉંચ પદ મળી શકે છે.

ગીત :- તુમ્હે પાકે હમને ...

ઓમ શાંતિ ! મીઠા-મીઠા રુહાની બાળકોએ આ ગીત સાંભળ્યું. તે છે ભક્તિ માર્ગનું ગવાયેલું. આ સમયે બાપ આનું રહસ્ય સમજાવે છે. બાળકો પણ સમજે છે - હવે અમે બાપ થી બેહદનો વારસો પામી રહ્યાં છીએ. એ રાજ્ય અમારું કોઈ છીનવી ન શકે. ભારત નું રાજ્ય અનેકોએ છીનવ્યું છે ને. મુસલમાનોએ છીનવ્યું, અંગ્રેજોએ છીનવ્યું. હકીકતમાં પહેલાં તો રાવણે છીનવ્યું છે, આસુરી મત પર. આ જે વાંદરાઓનું ચિત્ર બનાવે છે - હિયર નો ઈવિલ (ખરાબ નહિં સાંભળો), સી નો ઈવિલ (ખરાબ નહિં જુઓ)..... આનું પણ કોઈ રહસ્ય હશે ને. બાપ સમજાવે છે એક તરફ છે રાવણ નો આસુરી સંપ્રદાય, જે બાપ ને નથી જાણતાં. બીજી તરફ છે આપ બાળકો. તમે પણ પહેલાં નહોતાં જાણતાં. બાપ આમનાં માટે પણ સંભળાવે છે કે આમણે પણ ખૂબ ભક્તિ કરી છે, આમનો આ છે અનેક જન્મોનાં અંત નો જન્મ. આ જ પહેલાં પાવન હતાં, હવે પતિત બન્યાં છે. આમને હું જાણું છું. હવે તમે બીજા કોઈની મત નહીં સાંભળો. બાપ કહે છે, હું આપ બાળકો થી વાત કરું છું. હાં, ક્યારેક કોઈ મિત્ર-સંબંધીઓ વગેરે ને લઈ આવો છો તો થોડી વાત કરી લઉં છું. પહેલી વાત તો છે પવિત્ર બનવાનું છે ત્યારે જ બુદ્ધિ માં ધારણા થશે. અહીંયા નાં કાયદા બહુજ કડક છે. પહેલાં કહેતાં હતાં ૭ દિવસ ભઠ્ઠી માં રહેવાનું છે, બીજા કોઈની યાદ ન આવે, ન પત્ર વગેરે લખવાનાં છે. રહો ભલે ક્યાંય પણ. પરંતુ આખો દિવસ ભઠ્ઠી માં રહેવું પડે. હમણાં તો તમે ભઠ્ઠીમાં રહીને પછી બહાર નીકળો છો. કોઈ તો આશ્ચર્યવત્ સુનન્તી, કથન્તી, અહો માયા પછી ભાગન્તી થઈ ગયાં. આ છે ખુબ ઊંચી મંઝીલ. બાપ નું કહેલું નથી માનતાં. બાપ કહે છે તમે તો વાનપ્રસ્થી છો. તમે કેમ મફત માં ફસાઈ પડ્યાં છો. તમે તો આ રુહાની સર્વિસ માં લાગી જાઓ. તમને બીજા કોઈની યાદ ન આવવી જોઈએ. આપ મર્યા મરી ગઈ દુનિયા ત્યારે ઉંચ પદ મળી શકે છે. તમારો પુરુષાર્થ જ છે - નર થી નારાયણ બનવાનો. કદમ-કદમ બાપનાં ડાયરેક્શન પર ચાલવું પડે. પરંતુ આમાં પણ હિમ્મત જોઈએ. ફક્ત કહેવાની વાત નથી. મોહ ની રગ ઓછી નથી, નષ્ટોમોહા થવાનું છે. મારા તો એક શિવબાબા, બીજું ન કોઈ. અમે તો બાબાની શરણ લઈએ છીએ. અમે વિષ ક્યારેય નહીં આપશું. તમે ઈશ્વર તરફ આવો છો તો માયા પણ તમને છોડશે નહીં, ખૂબ પછાડશે. જેમ વૈધ લોકો કહે છે - આ દવા થી પહેલાં બધી બીમારી બહાર નીકળશે. ડરતા નહીં. આ પણ એવું છે. માયા ખૂબ સતાવશે, વાનપ્રસ્થ અવસ્થા માં પણ વિકાર નાં સંકલ્પ લઈ આવશે. મોહ ઉત્પન્ન થઈ જશે. બાબા પહેલાથી જ બતાવી દે છે કે આ બધું થશે. જ્યાં સુધી જીવશો, આ માયા ની બોક્સિંગ (યુદ્ધ) ચાલતી રહેશે. માયા પણ પહેલવાન બની તમને છોડશે

નહીં. આ ડ્રામા માં નોંધ છે. હું થોડી માયા ને કહીશ કે વિકલ્પ ન લાવો. અનેક લખે છે બાબા કૃપા કરો. હું થોડી કોઈ પર કૃપા કરીશ. અહીંયા તો તમારે શ્રીમત પર ચાલવાનું છે. કૃપા કરું તો પછી બધાં મહારાજા બની જાય. ડ્રામા માં પણ છે નહીં. બધાં ધર્મ વાળા આવે છે. જે બીજા-બીજા ધર્મમાં ટ્રાન્સફર થઈ ગયાં હશે તે નીકળી આવશે. આ સૈપલિંગ (કલમ) લાગે છે, આમાં બહુ મહેનત છે. નવાં જે આવે છે તો ફક્ત કહેવાનું છે બાપ ને યાદ કરો. શિવ ભગવાનુવાચ. કૃષ્ણ કોઈ ભગવાન નથી. તે તો ૮૪ જન્મો માં આવે છે. અનેક મત, અનેક વાતો છે. આ બુદ્ધિ માં પૂરું ધારણ કરવાનું છે. આપણે પતિત હતાં. હવે બાપ કહે છે તમે પાવન કેવી રીતે બનો. કલ્પ પહેલાં પણ કહ્યું હતું - મામેકમ્ યાદ કરો. પોતાને આત્મા સમજી દેહ નાં સર્વ ધર્મ છોડી જીવતે જીવ મરો. મુજ એક બાપ ને જ યાદ કરો. હું સર્વની સદ્ગતિ કરવા આવ્યો છું. ભારતવાસી જ ઊંચ બને છે પછી ૮૪ જન્મ લઈ નીચે ઉતરે છે. બોલો, તમે ભારતવાસી જ આ દેવી-દેવતાઓની પૂજા કરો છો. આ કોણ છે? આ સ્વર્ગનાં માલિક હતાં ને. હમણાં ક્યાં છે? ૮૪ જન્મ કોણ લે છે? સતયુગમાં તો આ જ દેવી-દેવતાં હતાં. હવે પછી આ મહાભારત લડાઈ દ્વારા સર્વનો વિનાશ થવાનો છે. હમણાં બધા પતિત તમોપ્રધાન છે. હું પણ આમનાં અનેક જન્મોનાં અંતમાં જ આવીને પ્રવેશ કરું છું. આ પૂરા ભક્ત હતાં. નારાયણ ની પૂજા કરતાં હતાં. આમનામાં જ પ્રવેશ કરી પછી આમને નારાયણ બનાવું છું. હવે તમારે પણ પુરુષાર્થ કરવાનો છે. આ દેવી રાજધાની સ્થાપન થઈ રહી છે. માળા બને છે ને. ઉપર માં છે નિરાકાર ફૂલ, પછી મેરુ યુગલ. શિવબાબા ની નીચે એકદમ આ ઉભાં છે. જગતપિતા બ્રહ્મા અને જગત અંબા સરસ્વતી. હવે તમે આ પુરુષાર્થ થી વિષ્ણુપુરી નાં માલિક બનો છો. પ્રજા પણ તો કહે છે ને - ભારત અમારું છે. તમે પણ સમજો છો અમે વિશ્વનાં માલિક છીએ. અમે રાજાઈ કરીશું, બીજા કોઈ ધર્મ હશે જ નહીં. એવું નહીં કહેશો - આ અમારી રાજાઈ છે, બીજો કોઈ રાજાઈ છે નહીં. અહીંયા અનેક છે તો અમારું-તમારું ચાલે છે. ત્યાં આ વાતો જ નથી. તો હવે બાપ સમજાવે છે - બાળકો, બીજો બધી વાતો છોડી મામેકમ્ યાદ કરો તો વિકર્મ વિનાશ થશે. એવું નહીં કોઈ સામે બેસી નિષ્ઠા (યોગ) કરાવે, દૃષ્ટિ આપે. બાપ તો કહે છે ચાલતાં-ફરતાં બાપ ને યાદ કરવાનાં છે. પોતાનો ચાર્ટ રાખો - આખાં દિવસમાં કેટલાં યાદ કર્યા? સવારે ઉઠીને કેટલો સમય બાપ થી વાતો કરી? આજે બાબાની યાદ માં બેઠાં? એવી-એવી પોતાના થી મહેનત કરવાની છે. નોલેજ તો બુદ્ધિમાં છે પછી બીજાઓને પણ સમજાવવાનું છે. એમ કોઈની બુદ્ધિમાં નથી આવતું કે કામ મહાશત્રુ છે. ૨-૪ વર્ષ રહીને પછી માયાની થપ્પડ જોરથી લાગવાથી નીચે પડે છે. પછી લખે છે બાબા અમે કાળું મુખ કરી દીધું. બાબા લખી દે છે કાળું મુખ કરવા વાળા ને ૧૨ મહિના અહીંયા આવવાની જરૂર નથી. તમે બાપથી પ્રતિજ્ઞા કરી પછી પણ વિકાર માં પડ્યાં, મારી પાસે ક્યારેય નહીં આવતાં. ઊંચી મંઝિલ છે. બાપ આવ્યાં જ છે પતિત થી પાવન બનાવવાં. અનેક બાળકો લગ્ન કરી પવિત્ર રહે છે. હાં, કોઈ બાળકી પર માર પડે છે તો તેને બચાવવા માટે ગંધર્વ વિવાહ કરી પવિત્ર રહે છે. એમાં પણ કોઈ-કોઈ ને તો નાક થી માયા પકડી લે છે. હાર ખાઈ લે છે. સ્ત્રીઓ પણ બહુ હાર ખાઈ લે છે. બાપ કહે છે તમે તો સુર્પણખા છો, આ બધાં નામ આ સમય નાં જ છે. અહીંયા તો બાબા કોઈ વિકારીને બેસવા પણ ન દે. કદમ-કદમ પર બાપ થી સલાહ લેવી પડે. સરેન્દર (સમર્પણ) થઈ જાય તો પછી બાપ કહેશે હવે ટ્રસ્ટી બનો. સલાહ પર ચાલતાં રહો. પોતામેલ બતાવશે ત્યારે તો સલાહ આપશે. આ ખુબ સમજવાની વાતો છે. તમે ભોગ ભલે લગાવો પરંતુ હું ખાતો નથી. હું તો દાતા છું. અચ્છા!

મીઠા- મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત- પિતા બાપદાદા ના યાદ-ધ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપ ની રુહાની બાળકો ને નમસ્તે.

પાસ્ટ (ભૂતકાળ) જે થઈ ગયું છે એને રિવાઈઝ કરવાથી જેમનું કમજોર દિલ છે તેમનાં દિલ ની કમજોરી પણ રિવાઈઝ થઈ જાય છે એટલે બાળકોને ડ્રામાનાં પદ્ય પર રાખ્યાં છે. મુખ્ય ફાયદો છે જ યાદ થી. યાદ થી જ આયુ મોટી થવાની છે. ડ્રામા ને બાળકો સમજી જાય તો ક્યારેય વિચાર ન થાય. ડ્રામા માં આ સમયે જ્ઞાન શીખવાનું અને શીખવાડવાનું ચાલી રહ્યું છે. પછી પાર્ટ બંધ થઈ જશે. ન બાપ નો, ન આપણો પાર્ટ રહેશે. ન એમનો આપવાનો પાર્ટ, ન આપણો લેવાનો પાર્ટ હશે. તો એક થઈ જશે ને. આપણો પાર્ટ નવી દુનિયામાં થઈ જશે. બાબાનો પાર્ટ શાંતિધામ માં હશે. પાર્ટ ની રીલ ભરેલી હોય છે ને, આપણા પ્રારબ્ધ નો પાર્ટ, બાબાનો શાંતિધામ નો પાર્ટ. આપવાનો અને લેવાનો પાર્ટ પૂરો થયો, ડ્રામા જ પૂરો થયો. પછી આપણે રાજ્ય કરવા આવશું, તે પાર્ટ પરિવર્તન થશે. જ્ઞાન પૂરું થઈ જશે, આપણે તે બની જઈશું. પાર્ટ જ પૂરો તો બાકી ફરક નહીં રહેશે. બાળકો અને બાપ નો પણ પાર્ટ નહીં રહેશે. આ પણ જ્ઞાન ને પૂરું લઈ લે છે. એમની પાસે પણ કંઈ રહેતું જ નથી. ન આપવા વાળા પાસે રહે, ન લેવા વાળા માં કમી (ઉણપ) રહે તો બંને એકબીજા નાં સમાન થઈ ગયાં. આમાં વિચાર સાગર મંથન કરવાની બુદ્ધિ જોઈએ. ખાસ પુરુષાર્થ છે યાદની યાત્રા નો. બાપ બેસીને સમજાવે છે. સંભળાવવામાં તો મોટી વાત થઈ જાય છે, બુદ્ધિમાં તો સૂક્ષ્મ છે ને. અંદર માં જાણે છે શિવબાબા નું રુપ શું છે. સમજાવવામાં મોટું રુપ થઈ જાય છે. ભક્તિમાર્ગ માં મોટું લિંગ બનાવી દે છે. આત્મા છે તો નાની ને. આ છે કુદરત. ક્યાં સુધી અંત પામશે? પછી પાછળ માં બેઅંત કહી દે છે. બાબાએ સમજાવ્યું છે પૂરો પાર્ટ આત્મા માં ભરેલો છે. આ કુદરત છે. અંત નથી પામી શકાતો. સૃષ્ટિ ચક્રનો અંત તો પામે છે. રચયિતા અને રચના નાં આદિ મધ્ય અંત ને તમે જ જાણો છો. બાબા નોલેજકુલ છે. પછી આપણે પણ કુલ (ભરપુર) થઈ જઈશું. પામવા માટે કંઈ રહેશે નહીં. બાપ આમાં પ્રવેશ કરી ભણાવે છે. એ છે બિંદી. આત્માનો કે પરમાત્માનો સાક્ષાત્કાર થવાથી ખુશી થોડી થાય છે. મહેનત કરી બાપ ને યાદ કરવાનાં છે તો વિકર્મ વિનાશ થશે. બાપ કહે છે મારામાં જ્ઞાન બંધ થઈ જશે તો તારામાં પણ બંધ થઈ જશે. નોલેજ લઈ ઊંચ બની જાય છે. બધું જ લઈ લે છે તો પણ બાપ તો બાપ છે ને. તમે આત્માઓ આત્મા જ રહેશો, બાપ થઈને તો નહીં રહેશો. આ તો જ્ઞાન છે. બાપ બાપ છે, બાળકો બાળકો છે. આ બધું વિચાર સાગર મંથન કરી ઊંડાણ માં જવાની વાતો છે. આ પણ જાણે છે જવાનું તો બધાએ છે. બધાં જ ચાલ્યાં જવાનાં છે. બાકી આત્મા જઈને રહેશે. આખી દુનિયા જ ખતમ થવાની છે. આમાં નિડર થઈ રહેવાનું હોય છે. પુરુષાર્થ કરવાનો છે નિડર થઈને રહેવાનો. શરીર વગેરે નું કોઈ પણ ભાન ન આવે. એ જ અવસ્થામાં જવાનું છે. બાપ આપસમાન બનાવે છે, આપ બાળકો પણ આપસમાન બનાવતાં રહો છો. એક બાપની જ યાદ રહે એવો પુરુષાર્થ કરવાનો છે. હજું ટાઈમ પડ્યો છે. આ રિહર્સલ તીવ્ર કરવી પડે. પ્રેક્ટિસ (અભ્યાસ) નહીં હશે તો ઉભા થઈ જશો. પગ થરથરવા લાગી જશે અને હાર્ટ ફેલ અચાનક થતાં રહેશે. તમોપ્રધાન શરીર ને હાર્ટ ફેલ થવામાં વાર થોડી લાગે છે. જેટલાં અશરીરી થતાં જશો, બાપ ને યાદ કરતાં રહેશો એટલાં નજીક આવતાં જશો. યોગ વાળા જ નિડર રહેશે. યોગ થી શક્તિ મળે છે, જ્ઞાન થી ધન મળે છે. બાળકોને જોઈએ શક્તિ. તો શક્તિ પામવા માટે બાપ ને યાદ કરતાં રહો. બાબા છે અવિનાશી સર્જન. તે ક્યારેય દઈ બની ન શકે. હવે બાપ કહે છે તમે પોતાની અવિનાશી દવા કરતાં રહો. હું એવી સંજીવની બૂટી આપું છું જે ક્યારેય કોઈ બીમાર નહિં પડો. ફક્ત પતિત-પાવન બાપ ને યાદ કરતાં રહો તો પાવન બની જશો. દેવતાઓ સદૈવ નિરોગી પાવન છે ને. બાળકોને આ તો નિશ્ચય થઈ ગયો છે અમે કલ્પ કલ્પ વારસો લઈએ છીએ. ઈમ મેમોરીયલ (અત્યંત પ્રાચીન) સમયે બાપ આવ્યાં છે જેમ હમણાં આવ્યાં છે. બાબા જે શીખવાડે, સમજાવે છે એ જ રાજયોગ છે. તે ગીતા વગેરે બધું ભક્તિ માર્ગનું છે. આ જ્ઞાન માર્ગ બાપ જ બતાવે છે. બાપ

જ આવીને નીચે થી ઉપર ઉઠાવે છે. જે પાક્કા નિશ્ચયબુદ્ધિ છે એ જ માળા નાં દાણા બને છે. બાળકો સમજે છે ભક્તિ કરતાં-કરતાં અમે નીચે ઉતરતાં આવ્યાં છીએ. હવે બાપ આવીને સાચી કમાણી કરાવે છે. લૌકિક બાપ આટલી કમાણી નથી કરાવતાં જેટલી પારલૌકિક બાપ કરાવે છે. અચ્છા બાળકોને ગુડ નાઈટ અને નમસ્તે.

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતાં બાપદાદાનાં યાદ-ધ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. માયા પહેલવાન બની સામે આવશે, એનાથી ડરવાનું નથી. માયાજીત બનવાનું છે. કદમ-કદમ શ્રીમત પર ચાલીને પોતાનાં ઉપર પોતે જ કૃપા કરવાની છે.
2. બાપ ને પોતાનો સાચ્યો-સાચ્યો પોતામેલ બતાવવાનો છે. ટ્રસ્ટી થઈને રહેવાનું છે. ચાલતાં-ફરતાં યાદ નો અભ્યાસ કરવાનો છે.

વરદાન :- પોતાનાં સ્વરુપ દ્વારા ભક્તો ને લાઈટ નાં કાઉન નો સાક્ષાત્કાર કરાવવા વાળા ઈષ્ટ દેવ ભવ જ્યાર થી તમે બાપનાં બાળક બન્યાં, પવિત્રતાની પ્રતિજ્ઞા કરી તો રિટર્ન (વળતર) માં લાઈટ (પ્રકાશ) નો તાજ પ્રાપ્ત થઈ ગયો. આ લાઈટનાં તાજ ની આગળ રત્નજડિત તાજ કાંઈ પણ નથી. જેટલું-જેટલું સંકલ્પ, બોલ અને કર્મ માં પ્યોરિટી (પવિત્રતા) ને ધારણ કરતાં જશો એટલો આ લાઈટ નો કાઉન સ્પષ્ટ થતો જશે અને ઈષ્ટ દેવ નાં રુપમાં ભક્તો ની આગળ પ્રત્યક્ષ થતાં જશો.

સ્લોગન :- સદા બાપદાદા ની છત્રછાયા ની અંદર રહો તો વિઘ્ન-વિનાશક બની જશો.

“ મીઠા બાળકો - તમારા મુખ થી ક્યારે પણ હે ઈશ્વર , હે બાબા શબ્દ નીકળવો નહીં જોઈએ , આ તો ભક્તિ માર્ગ ની પ્રેક્ટિસ છે ”

પ્રશ્ન :- આપ બાળકો સફેદ ડ્રેસ પસંદ કેમ કરો છો? આ કઈ વાત નું પ્રતીક છે?

ઉત્તર :- હમણાં તમે આ જૂની દુનિયાથી જીવતે જીવ મરી ચૂક્યાં છો એટલે તમને સફેદ ડ્રેસ પસંદ છે. આ સફેદ ડ્રેસ મૃત્યુ ને સિદ્ધ કરે છે. જ્યારે કોઈ મરે છે તો તેનાં પર પણ સફેદ કપડાં નાખે છે, આપ બાળકો પણ હમણાં મરજીવા બન્યાં છો.

ઓમ શાંતિ ! રુહાની બાપ બેસી બાળકો ને સમજાવે છે, રુહાની અક્ષર ન કહી ફક્ત બાપ કહે તો પણ ઠીક છે. બાપ બેસી બાળકો ને સમજાવે છે. બધાં પોતાને ભાઈ-ભાઈ તો કહે જ છે. તો બાપ બેસી સમજાવે છે બાળકો ને. બધાને તો નહીં સમજાવતાં હશે. બધાં પોતાને ભાઈ-ભાઈ કહે જ છે. ગીતામાં લખેલું છે - ભગવાનુવાચ. હવે ભગવાનુવાચ કોનાં પ્રતિ? ભગવાન નાં છે બધાં બાળકો. એ બાપ છે તો ભગવાન નાં બાળકો બધાં બ્રધર્સ (ભાઈ-ભાઈ) છે. ભગવાને જ સમજાવ્યું હશે, રાજયોગ શીખવાડ્યો હશે. હમણાં તમારી બુદ્ધિનું તાળુ ખુલેલું છે. દુનિયામાં બીજા કોઈનાં પણ આવાં વિચાર નથી ચાલી શકતાં. જેને-જેને સંદેશ મળતો જશે તે સ્કૂલ માં આવતાં જશે, ભણતાં જશે. સમજશે પ્રદર્શની તો જોઈ, હવે જઈને કંઈક વધારે સાંભળીએ. પહેલી-પહેલી મુખ્ય વાત છે જ્ઞાન નાં સાગર, પતિત-પાવન ગીતા જ્ઞાન દાતા શિવ ભગવાનુવાચ પહેલાં-પહેલાં તેમને આ ખબર પડે કે તેમને શીખવાડવા વાળા અથવા સમજાવવા વાળા કોણ છે! એ સુપ્રીમ સોલ (પરમ આત્મા) જ્ઞાન નાં સાગર નિરાકાર છે. એ તો છે જ સત્ય. (ટ્રુથ) એ સત્ય જ બતાવશે. પછી તેમાં બીજા કોઈ પ્રશ્નો ઉઠી નથી શકતાં. પહેલાં-પહેલાં તો આનાં પર સમજાવવાનું છે, અમને પરમપિતા પરમાત્મા બ્રહ્મા દ્વારા રાજયોગ શીખવાડે છે. આ રાજાઈ પદ છે. જેમને નિશ્ચય થઈ જશે કે જે સર્વનાં બાપ છે, એ પારલૌકિક બાપ બેસીને સમજાવે છે, એ જ સૌથી મોટી ઓથોરિટી (સત્તા) છે તો પછી બીજા કોઈ પ્રશ્ન ઉઠી જ નથી શકતાં. એ છે પતિત-પાવન તો જ્યારે એ અહીંયા આવે છે તો જરૂર પોતાનાં સમય પર આવતાં હશે. તમે જુઓ પણ છો - આ એ જ મહાભારત લડાઈ છે. વિનાશ પછી ફરી વાઈસલેસ (નિર્વિકારી) દુનિયા થવાની છે. આ છે વિશશ (વિકારી) દુનિયા. આ મનુષ્ય નથી જાણતાં કે ભારત જ વાઈસલેસ હતું. કાંઈ પણ બુદ્ધિ ચાલતી નથી. ગોદરેજ નું તાળું લાગેલું છે. તેની ચાવી એક બાપની પાસે જ છે એટલે એમને જ જ્ઞાન દાતા, દિવ્ય ચક્ષુ વિધાતા કહેવાય છે. જ્ઞાનનું ત્રીજું નેત્ર આપે છે. આ કોઈને ખબર નથી કે તમને ભણાવવા વાળા કોણ છે. દાદા સમજી લે છે ત્યારે ટીકા કરે છે. કાંઈ ને કાંઈ બોલે છે - એટલે પહેલી-પહેલી વાત જ આ સમજાવો. આમાં લખેલું પણ છે - શિવ ભગવાનુવાચ. એ તો છે જ સત્ય.

બાપ સમજે છે હું પતિત-પાવન શિવ છું. હું પરમધામ થી આવ્યો છું, આ સાલિગ્રામો ને ભણાવવાં. બાપ છે જ નોલેજકુલ. સૃષ્ટિનાં આદિ-મધ્ય-અંત નુ રહસ્ય સમજાવે છે. આ શિક્ષા હમણાં જ તમને જ બેહદનાં બાપ થી મળી રહી છે. એ જ સૃષ્ટિનાં રચયિતા છે. પતિત સૃષ્ટિ ને પાવન બનાવવા વાળા છે. બોલાવે પણ છે હે પતિત-પાવન આવો તો પહેલાં-પહેલાં એમનો જ

પરિચય આપવાનો છે. એ પરમપિતા પરમાત્માની સાથે તમારો શું સંબંધ છે? એ છે જ સત્ય. નર થી નારાયણ બનવાનું સત્ય નોલેજ આપે છે. બાળકો જાણે છે બાપ સત્ય છે, બાપ જ સચખંડ બનાવે છે. તમે નર થી નારાયણ બનવાં અહીંયા આવો છો. બેરિસ્ટર પાસે જશે તો સમજશે અમે બેરિસ્ટર બનવાં આવ્યાં છીએ. હમણાં તમને નિશ્ચય છે કે અમને ભગવાન ભણાવે છે. ઘણાં નિશ્ચય કરે પણ છે પછી સંશયબુદ્ધિ થઈ જાય છે તો તેમને બધાં મનુષ્ય કહે છે તમે તો કહેતાં હતાં, ભગવાન ભણાવે છે પછી ભગવાનને છોડીને કેમ આવ્યાં છો? સંશય આવવાથી જ ભાગાન્તી થઈ જાય છે. કોઈ ને કોઈ વિકર્મ કરે છે. ભગવાનુવાચ કામ મહાશત્રુ છે, એનાં પર જીત પામવાથી જ તમે જગતજીત બનશો. જે પાવન બનશે એ જ પાવન દુનિયામાં જશે. અહિયાં છે જ રાજયોગ ની વાત. તમે જઈ ને ત્યાં રાજાઈ કરશો. બાકી જે પણ આત્માઓ છે તે પોતાનો હિસાબ-કિતાબ ચૂકતું કરી પાછાં પોતાનાં ઘરે ચાલ્યાં જશે. આ કયામત નો સમય છે. હવે આ બુદ્ધિ કહે છે સતયુગ ની સ્થાપના જરૂર થવાની છે. પાવન દુનિયા સતયુગ ને કહેવાય છે. બાકી બધાં મુક્તિધામ માં ચાલ્યાં જશે. તેમને પછી પોતાનો પાર્ટ રિપીટ કરવાનો છે. તમે પણ પોતાનો પુરુષાર્થ કરતાં રહો છો. પાવન બની અને પાવન દુનિયાનાં માલિક બનવાનાં માટે. માલિક તો બધાં પોતાને સમજશે ને. પ્રજા પણ માલિક છે. હમણાં પ્રજા પણ કહે છે ને - અમારું ભારત. મોટામાં મોટા મનુષ્ય સંન્યાસી વગેરે પણ કહે અમારું ભારત. તમે સમજો છો આ સમયે ભારતમાં બધાં નર્કવાસી છે. હમણાં આપણે સ્વર્ગવાસી બનવા માટે આ રાજયોગ શીખી રહ્યાં છીએ. બધાં તો સ્વર્ગવાસી નહીં બનશે. આ હમણાં જ્ઞાન આવ્યું છે. તે લોકો જે સંભળાવે છે, શાસ્ત્ર સંભળાવે છે. તે છે શાસ્ત્રો ની ઓથોરિટી. બાપ કહે છે આ ભક્તિમાર્ગ નાં વેદ શાસ્ત્ર વગેરે બધાં વાંચવાથી સીડી નીચે ઉતરતાં જાય છે. આ બધું છે ભક્તિમાર્ગ. બાપ કહે છે જ્યારે ભક્તિ માર્ગ પૂરો થશે ત્યારે જ હું આવીશ. મારે જ આવીને બધાં ભક્તો ને ભક્તિનું ફળ આપવાનું છે. મેજોરીટી (મોટી સંખ્યા) તો ભક્તોની છે. બધાં પોકારતાં રહે છે ને - હેં ગોડ ફાધર. ભક્તોનાં મુખથી ઓ ગોડ ફાધર, હેં ભગવાન જરૂર નીકળશે. હવે ભક્તિ અને જ્ઞાન માં તો ફરક છે. તમારા મુખ થી ક્યારેય હે ઈશ્વર, હે ભગવાન આ અક્ષર નહીં નીકળશે. મનુષ્યો ને તો આ અડધાકલ્પ ની પ્રેક્ટિસ પડેલી છે. તમે જાણો છો એ તો આપણા બાપ છે, તમારે હે બાબા થોડી કરવાનું છે. બાપ થી તો તમારે વારસો લેવાનો છે. પહેલાં તો આ નિશ્ચય છે અમે બાપ થી વારસો લઈએ છીએ. બાપ બાળકોને વારસો લેવાનાં અધિકારી બનાવે છે. આ તો સાચાં બાપ છે ને. બાપ જાણે છે - આ મારા બાળકો છે, જેને હું જ્ઞાન અમૃત પીવડાવી, જ્ઞાન ચિતા પર બેસાડી ધોર નિંદ્રા થી જગાડી સ્વર્ગમાં લઈ જાઉં છું. બાપે સમજાવ્યું છે - આત્માઓ ત્યાં શાંતિધામ અને સુખધામ માં રહે છે. સુખધામ ને કહેવાય છે વાઇસલેસ વર્લ્ડ. સંપૂર્ણ નિર્વિકારી દેવતાઓ છે ને. અને તે છે સ્વીટ હોમ. તમે જાણી ગયાં છો કે આપણું હોમ (ઘર) તે છે, આપણે એક્ટર્સ તે શાંતિધામ થી આવીએ છીએ - અહીંયા પાર્ટ ભજવવાં. આપણે આત્માઓ અહીંયા નાં રહેવાસી નથી. તે એક્ટર્સ અહીંયા નાં રહેવાસી હોય છે. ફક્ત ઘરે થી આવીને ડ્રેસ બદલીને પાર્ટ ભજવે છે. તમે તો સમજો છો આપણું ઘર શાંતિધામ છે, ત્યાં આપણે ફરી પાછાં જઈએ છીએ. જ્યારે બધાં એક્ટર્સ સ્ટેજ પર આવી જાય છે ત્યારે પછી બાપ આવીને બધાને લઈ જશે, એટલે એમને લિબરેટર (મુક્તિદાતા), ગાઈડ (માર્ગદર્શક) પણ કહેવાય છે. દુઃખહર્તા સુખકર્તા છે તો આટલાં બધાં મનુષ્ય ક્યાં જશે. વિચાર કરો - પતિત-પાવન ને બોલાવે છે. શેના માટે? પોતાનાં મૃત્યુ માટે, દુઃખની દુનિયામાં રહેવા નથી ઇચ્છતાં. એટલે કહે છે ઘરે ચાલો. આ બધાં મુક્તિને જ માનવા વાળા છે. ભારતનો પ્રાચીન રાજયોગ પણ કેટલો પ્રખ્યાત છે. વિલાયતમાં પણ જાય છે પ્રાચીન રાજયોગ શીખવાડવાં. હકીકત માં હઠયોગી તો રાજયોગ જાણતાં જ નથી. તેમનો યોગ જ ખોટો છે એટલે તેમને જઈ ને સાચો રાજયોગ શીખવાડવાનો છે. મનુષ્ય સંન્યાસીઓની કફની જોઈ તેમને કેટલું માન આપે છે. બૌદ્ધ ધર્મમાં પણ સંન્યાસીઓ ને, કફની પહેરેલી જોઈ તેમને માને છે. સંન્યાસી તો પછી આવે છે.

બૌદ્ધ ધર્મ માં પણ શરૂમાં કોઈ સંન્યાસી હોતાં નથી. જ્યારે પાપ વધે છે, બૌદ્ધ ધર્મ માં ત્યારે સંન્યાસ ધર્મ સ્થાપન થાય છે. શરૂમાં તો તે આત્માઓ ઉપર થી આવે છે. એમની સંખ્યા આવે છે. શરૂમાં સંન્યાસ શીખવાડીને શું કરશે, સંન્યાસ થાય છે પાછળ થી. આ પણ અહીંયા થી કોપી (નકલ) કરે છે. ક્રિશ્ચિયન માં પણ અનેક છે જે સંન્યાસીઓનું માન રાખે છે. કફની નો જે પહેરવેશ છે, તે હઠયોગીઓનો છે. તમારે તો ઘરબાર છોડવાનું નથી. ન કોઈ સફેદ કપડાં નું બંધન છે પરંતુ સફેદ સારું છે. તમે ભઠ્ઠીમાં રહ્યાં છો તો ડ્રેસ પણ આ થઈ ગયો છે. આજકાલ સફેદ ખુબ પસંદ કરે છે. મનુષ્ય મરે છે તો પણ સફેદ યાદર નાખે છે. તમે પણ હમણાં મરજીવા બન્યાં છો તો સફેદ ડ્રેસ સારો છે.

તો પહેલાં કોઈને પણ બાપ નો પરિચય આપવાનો છે. બે બાપ છે, આ વાતો સમજવામાં સમય લે છે. પ્રદર્શનીમાં એટલું સમજાવી નહીં શકો. સતયુગ માં હોય છે એક બાપ. આ સમયે તમને ૩ બાપ છે કારણ કે ભગવાન આવે છે પ્રજાપિતા બ્રહ્માનાં તન માં, તે પણ તો બાપ છે બધાનાં. લૌકિક બાપ પણ છે. અચ્છા હવે ત્રણેય બાપમાં ઊંચો વારસો કોનો? નિરાકાર બાપ વારસો કેવી રીતે આપે. એ પછી આપે છે બ્રહ્મા દ્વારા. આ ચિત્ર પર તમે ખુબ જ સારી રીતે સમજાવી શકો છો. શિવબાબા નિરાકાર છે અને આ છે પ્રજાપિતા બ્રહ્મા આદિદેવ, ગ્રેટ-ગ્રેટ ગ્રાન્ડ ફાધર. બાપ કહે છે મુજ શિવને તમે ગ્રેટ-ગ્રેટ ગ્રાન્ડ ફાધર નહીં કહેશો. હું બધાં નો બાપ છું. આ છે પ્રજાપિતા બ્રહ્મા. તમે થઈ ગયાં બધાં બહેન ભાઈ. ભલે સ્ત્રી પુરુષ છો પરંતુ બુદ્ધિ થી જાણો છો અમે ભાઈ-બહેન છીએ. બાપ થી વારસો લઈએ છીએ. ભાઈ-બહેન આપસમાં ક્રિમિનલ એસાલ્ટ (કુકર્મ) કરી ન શકે. જો બંનેની આપસમાં વિકારી દૃષ્ટિ ખેંચાય છે તો પછી નીચે પડી જાય છે. બાપ ને ભૂલી જાય છે. બાપ કહે છે તમે મારા બાળક બની પછી મુખ કાળું કરો છો. બેહદનાં બાપ બાળકોને બેસીને સમજાવે છે. તમને આ નશો ચઢેલો છે. જાણો છો ગૃહસ્થ વ્યવહાર માં પણ રહેવાનું છે. લૌકિક સંબંધીઓને પણ મોઢું બતાવવાનું છે, સંબંધ નિભાવવાનો છે. લૌકિક બાપને તો તમે બાપ કહેશો ને. તેમને તો તમે ભાઈ ન કહી શકો. ઓર્ડિનરી વે માં (સાધારણ રીતે) બાપને બાપ જ કહેશે. બુદ્ધિ માં છે આ અમારા લૌકિક બાપ છે. જ્ઞાન તો છે ને. આ જ્ઞાન બહુ વિચિત્ર છે. આજકાલ તો નામ પણ લઈ લે છે પરંતુ કોઈ વિઝીટર (મુલાકાતી) વગેરે બહારનાં માણસ ની સામે ભાઈ કહી દો તો તે સમજશે આમનું માથું ખરાબ થયું છે. આમાં ખુબ યુક્તિ જોઈએ. તમારું ગુપ્ત જ્ઞાન છે, ગુપ્ત સંબંધ છે. આમાં ખુબ યુક્તિ થી ચાલવાનું છે. પરંતુ એકબીજાને રિગાર્ડ આપવો સારું છે. લૌકિક સાથે પણ સંબંધ નિભાવવાનો છે. બુદ્ધિ ચાલી જવી જોઈએ ઉપર. આપણે બાબા થી વારસો લઈ રહ્યાં છીએ. બાકી કાકા ને કાકા, બાપ ને બાપ કહેવું પડશે. જે બી.કે. બન્યાં નથી તે તો ભાઈ-બહેન સમજશે નહીં. જે બ્રહ્માકુમાર કુમારીઓ બન્યાં છે એ જ આ વાતોને સમજશે. બહાર વાળા તો પહેલાં સાંભળીને ચમકશે. આમાં સમજવાની ખુબ સારી બુદ્ધિ જોઈએ. બાપ આપ બાળકો ને વિશાળ બુદ્ધિ બનાવે છે. તમે પહેલાં હદ ની બુદ્ધિ માં હતાં. હવે બુદ્ધિ ચાલી જાય છે બેહદમાં. આપણા એ બેહદનાં બાપ છે. આ બધાં આપણા ભાઈ-બહેન છે. બાકી સંબંધમાં તો વહુ ને વહુ, સાસુ ને સાસુ જ કહેશું, બહેન થોડી કહેશું. આવે તો બંને જ છે. ઘરમાં રહેતાં પણ ખુબ યુક્તિ થી ચાલવું પડશે. લોક સંગ્રહ ને પણ જોવું પડે છે. નહીં તો તે લોકો કહેશે આ પતિ ને ભાઈ, સાસુ ને બહેન કહે છે, આ શું શીખે છે. આ જ્ઞાન ની વાતો તો તમે જ જાણો બીજા ન જાણે કોઈ. કહે છે ને - તમારી ગતિ મતિ તમે જ જાણો. હવે તમે એમનાં બાળક બન્યાં છો તો તમારી ગતિ મતિ તમે જ જાણો. ખુબ જ સંભાળી ને ચાલવું પડે છે. ક્યાંય કોઈ મુંઝાય નહીં. તો પ્રદર્શની માં પણ આપ બાળકોએ પહેલાં-પહેલાં આ જ સમજાવવાનું છે કે આપણને ભણાવવા વાળા ભગવાન છે. હવે બતાવો એ કોણ છે? નિરાકાર શિવ કે શ્રીકૃષ્ણ. શિવજયંતી પછી આવે છે કૃષ્ણ જયંતી કારણ કે બાપ રાજયોગ શીખવાડે છે. બાળકોની બુદ્ધિ માં આવ્યું ને. જ્યાં સુધી શિવ

પરમાત્મા ન આવે, શિવ જયંતી મનાવી ન શકાય. જ્યાં સુધી શિવ આવીને કૃષ્ણપુરી સ્થાપન ન કરે તો કૃષ્ણ જયંતી પણ કેવી રીતે મનાવાય. કૃષ્ણ નો જન્મ તો મનાવે છે પરંતુ સમજે થોડી છે. કૃષ્ણ પ્રિન્સ (રાજકુમાર) હતાં તો જરૂર સતયુગ માં પ્રિન્સ હશે ને. દેવી દેવતાઓની રાજધાની હશે. ફક્ત એક કૃષ્ણ ને તો બાદશાહી નહીં મળી હશે. જરૂર કૃષ્ણપુરી હશે ને. કહે પણ છે કૃષ્ણપુરી અને આ છે કંસપુરી. કંસપુરી ખતમ થઈ પછી કૃષ્ણપુરી સ્થાપન થઈ ને. થાય છે ભારત માં જ. નવી દુનિયામાં થોડી આ કંસ વગેરે હોઈ શકે છે. કંસપુરી કહેવાય છે કે કળયુગ ને. અહીંયા તો જુઓ કેટલાં મનુષ્ય છે. સતયુગ માં થોડાં હોય છે. દેવતાઓએ કોઈ લડાઈ નથી કરી. કૃષ્ણપુરી કહો અથવા વિષ્ણુપુરી કહો, દૈવી સંપ્રદાય કહો, આસુરી સંપ્રદાય અહીંયા છે. બાકી ન દેવતાઓ અને અસુરો ની લડાઈ થઈ, ન કૌરવો પાંડવો ની થઈ છે. તમે રાવણ પર જીત પામો છો. બાપ કહે છે આ પ વિકારો પર જીત પહેરો તો તમે જગતજીત બની જશો, આમાં કોઈ લડવાનું નથી. લડવાનું નામ લે તો હિંસા થઈ જાય. રાવણ પર જીત પામવાની છે, પરંતુ નોનવાયોલેંસ (અહિંસા) થી. ફક્ત બાપ ને યાદ કરવાથી આપણા વિકર્મ વિનાશ થાય છે. લડાઈ વગેરેની કોઈ વાત નથી. બાપ કહે છે તમે તમોપ્રધાન બની ગયાં છો હવે ફરી તમારે સતોપ્રધાન બનવાનું છે. ભારત નો પ્રાચીન રાજયોગ પ્રખ્યાત છે. બાપ કહે છે - મારી સાથે બુદ્ધિનો યોગ લગાવો તો તમારા પાપ ભસ્મ થશે. બાપ પતિત-પાવન છે તો એમનાથી બુદ્ધિયોગ લગાવવાનો છે ત્યારે તમે પતિત થી પાવન બની જશો. હવે પ્રેક્ટિકલ માં તમે એમની સાથે યોગ લગાવી રહ્યાં છો, આમાં લડાઈની કોઈ વાત નથી. જે સારી રીતે ભણશે અને બાપની સાથે યોગ લગાવશે એ જ બાપથી વારસો પામશે. અચ્છા.

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. ભાઈ-ભાઈ ની દૃષ્ટિ નો અભ્યાસ કરતાં લૌકિક બંધનો થી સંબંધ નિભાવવાનો છે. બહુ જ યુક્તિ થી ચાલવાનું છે. વિકારી દૃષ્ટિ બિલ્કુલ જવી ન જોઈએ. કયામત નાં સમયે સંપૂર્ણ પાવન બનવાનું છે.
2. બાપ થી પૂરો વારસો લેવા માટે સારી રીતે ભણતર ભણવાનું છે અને પતિત-પાવન બાપ થી યોગ લગાવીને પાવન બનવાનું છે.

વરદાન :- કમજોરીઓ ને કુલસ્ટોપ કરીને પોતાનાં સંપન્ન સ્વરુપને પ્રખ્યાત કરવા વાળા સાક્ષાત્કારમૂર્ત ભવ વિશ્વ તમારા કલ્પ પહેલાં વાળા સંપન્ન સ્વરુપ, પૂજ્ય સ્વરુપનું સિમરણ કરી રહી છે એટલે હવે પોતાનાં સંપન્ન સ્વરુપ ને પ્રેક્ટિકલ માં પ્રખ્યાત કરો. વિતેલી કમજોરીઓ ને કુલસ્ટોપ લગાવો, દૃઢ સંકલ્પ દ્વારા જૂનાં સંસ્કાર-સ્વભાવને સમાપ્ત કરો, બીજાઓની કમજોરી ની નકલ નહીં કરો, અવગુણ ધારણ કરવા વાળી બુદ્ધિનો નાશ કરો, દિવ્ય ગુણ ધારણ કરવા વાળી સતોપ્રધાન બુદ્ધિ ધારણ કરો ત્યારે સાક્ષાત્કાર મૂર્ત બનશો.

સ્લોગન :- પોતાનાં અનાદિ અને આદિ ગુણો ને સ્મૃતિ માં રાખી તેમને સ્વરુપ માં લાવો.

“ મીઠા બાળકો - તમે જે પણ કર્મ કરો છો એનું ફળ અવશ્ય મળે છે , નિષ્કામ સેવા તો ફક્ત એક બાપ જ કરે છે ”

પ્રશ્ન :- આ ક્લાસ ખુબ વન્ડરફુલ (અદ્ભુત) છે કેવી રીતે? અહીંયા મુખ્ય મહેનત કઈ કરવાની હોય છે?

ઉત્તર :- આ જ એક ક્લાસ છે જેમાં નાના બાળકો પણ બેઠાં છે તો વૃદ્ધ પણ બેઠાં છે. આ ક્લાસ એવો વન્ડરફુલ છે જે આમાં અહલ્યાઓ, કુબ્જાઓ, સાધુ પણ આવીને એક દિવસ અહીં બેસશે. અહીંયા છે જ મુખ્ય યાદની મહેનત. યાદ થી જ આત્મા અને શરીર ની નેચરક્યોર (કુદરતી ઉપચાર) થાય છે પરંતુ યાદ માટે પણ જ્ઞાન જોઈએ.

ગીત :- રાત કે રાહી ...

ઓમ શાંતિ ! મીઠા-મીઠા રુહાની બાળકોએ ગીત સાંભળ્યું. રુહાની બાપ બાળકોને આનો અર્થ પણ સમજાવે છે. વન્ડર તો આ છે કે ગીતા અથવા શાસ્ત્ર વગેરે બનાવવા વાળા આનો અર્થ નથી જાણતાં. દરેક વાતનો અનર્થ જ નીકાળે છે. રુહાની બાપ જે જ્ઞાનનાં સાગર પતિત-પાવન છે, તે બેસીને આનો અર્થ બતાવે છે. રાજયોગ પણ બાપ જ શીખવાડે છે. આપ બાળકો જાણો છો - હમણાં ફરીથી રાજાઓના રાજા બની રહ્યાં છીએ બીજી સ્કૂલો માં આવું કોઈ થોડી કહેશે કે અમે ફરીથી બેરીસ્ટર બનીએ છીએ. ફરી થી, આ અક્ષર કોઈને કહેતા આવડશે નહીં. તમે કહો છો અમે ૫ હજાર વર્ષ પહેલાં માફક ફરીથી બેહદનાં બાપ થી ભણીએ છીએ. આ વિનાશ પણ ફરીથી થવાનો છે જરૂર. કેટલાં મોટા-મોટા બોમ્બ્સ બનાવતાં રહે છે. ખૂબ પાવરફુલ બનાવે છે. રાખવા માટે તો નથી બનાવતાં ને. આ વિનાશ પણ શુભ કાર્ય માટે છે ને. આપ બાળકોએ ડરવાની કોઈ જરૂર નથી. આ છે કલ્યાણકારી લડાઈ. બાપ આવે જ છે કલ્યાણ માટે. કહે પણ છે બાપ આવીને બ્રહ્મા દ્વારા સ્થાપના, શંકર દ્વારા વિનાશ નું કર્તવ્ય કરાવે છે. તો આ બોમ્બ્સ વગેરે છે જ વિનાશ નાં માટે. એનાથી વધારે બીજી તો કોઈ વસ્તુ છે નહીં. સાથે-સાથે નેચરલ કેલેમિટીઝ (કુદરતી આપદાઓ) પણ આવે છે. આને કોઈ ઈશ્વરીય આપદાઓ નહીં કહેશું. આ કુદરતી આપદાઓ ડ્રામામાં નોંધ છે. આ કોઈ નવી વાત નથી. કેટલાં મોટા-મોટા બોમ્બ્સ બનાવતાં રહે છે. કહે છે અમે શહેરો નાં શહેર ખતમ કરી દઈશું. હમણાં જે જાપાન ની લડાઈ માં બોમ્બ્સ ચલાવ્યાં - એ તો ખૂબ નાનાં હતાં. હવે તો મોટા-મોટા બોમ્બ્સ બનાવ્યાં છે. જ્યારે વધારે મુસીબત માં આવે છે, સહન નથી કરી શકતાં તો પછી બોમ્બ્સ શરૂ કરી દે છે. કેટલું નુકસાન થશે. તેઓ પણ ટ્રાયલ કરી જોઈ રહ્યાં છે. અબજો રૂપિયા ખર્ચો કરે છે. આ બનાવવા વાળા નો પગાર પણ ખૂબ હોય છે. તો આપ બાળકોને ખુશી થવી જોઈએ. જૂની દુનિયાનો જ વિનાશ થવાનો છે. આપ બાળકો નવી દુનિયાનાં માટે પુરુષાર્થ કરી રહ્યાં છો. વિવેક પણ કહે છે જૂની દુનિયા ખતમ થવાની છે જરૂર. બાળકો સમજે છે કે કળયુગ માં શું છે, સતયુગ માં શું હશે. તમે હમણાં સંગમ પર ઉભાં છો. જાણો છો સતયુગ માં આટલાં મનુષ્ય નહીં હશે, તો આ બધાનો વિનાશ થશે. આ કુદરતી આપદાઓ કલ્પ પહેલાં પણ આવી હતી. જૂની દુનિયા ખતમ થવાની જ છે. આપદાઓ તો આવી બહુજ થતી આવી છે. પરંતુ એ થાય છે થોડાક અંદાજ માં. હવે તો આ જૂની દુનિયા પૂરી ખતમ થવાની છે.

આપ બાળકોને તો બહુ ખુશી થવી જોઈએ. આપણને રુઠાની બાળકો ને પરમપિતા પરમાત્મા બાપ બેસીને સમજાવે છે, આ વિનાશ તમારા માટે થઈ રહ્યો છે. આ પણ ગાયન છે રુદ્ર જ્ઞાન યજ્ઞ થી વિનાશ જ્વાળા પ્રજ્વલિત થઈ. અનેક વાતો ગીતામાં છે જેનો અર્થ ખુબ સારો છે, પરંતુ કોઈ સમજે થોડી છે. તે શાંતિ માંગતા રહે છે. તમે કહો છો જલ્દી વિનાશ થાય તો અમે જઈને સુખી થઈએ. બાપ કહે છે સુખી ત્યારે થશો જ્યારે સતોપ્રધાન થશો. બાપ અનેક પ્રકાર ની પોઇન્ટસ આપે છે પછી કોઈની બુદ્ધિ માં સારી રીતે બેસે છે, કોઈની બુદ્ધિમાં ઓછું. બુદ્ધી માતાઓ સમજે છે શિવબાબા ને યાદ કરવાનાં છે, બસ. એમનાં માટે સમજાવાય છે - પોતાને આત્મા સમજી બાપ ને યાદ કરો. તો પણ વારસો તો પામી લે છે. સાથે રહે છે. પ્રદર્શની માં બધાં આવશે. અજામિલ જેવી પાપ આત્માઓ, ગણિકાઓ વગેરે બધાનો ઉદ્ધાર થવાનો છે. મેહતર (અછૂતો) પણ સારા કપડાં પહેરીને આવી જાય છે. ગાંધીજી એ અછૂતો ને ફી (મુક્ત) કરી દીધાં. સાથે ખાય પણ છે. બાપ તો એમ પણ મનાઈ નથી કરતાં. સમજે છે એમનો પણ ઉદ્ધાર કરવાનો જ છે. કામ થી કોઈ કનેક્શન (સંબંધ) નથી. આમાં પૂરો આધાર છે બાપની સાથે બુદ્ધિ યોગ લગાવવાનો. બાપ ને યાદ કરવાનાં છે. આત્મા કહે છે હું અછૂત છું. હવે આપણે સમજીએ છીએ આપણે સતોપ્રધાન દેવી-દેવતા હતાં. પછી પુનર્જન્મ લેતાં-લેતાં અંતમાં આવીને પતિત બન્યાં છીએ. હવે ફરી મુજ આત્માએ પાવન બનવાનું છે. તમને ખબર છે - સિંધ માં એક ભીલડી આવતી હતી, ધ્યાનમાં જતી હતી. દોડીને આવીને મળતી હતી. સમજાવાતું હતું - એનામાં પણ આત્મા તો છે ને. આત્મા નો હક છે, પોતાનાં બાપ થી વારસો લેવો. એમનાં ઘરવાળા ને કહ્યું - આને જ્ઞાન ઉઠાવવા દો. બોલ્યાં અમારા સમાજ માં હંગામો થશે. ડર નાં માર્યા એને લઈ ગયાં. તો તમારી પાસે આવે છે, તમે કોઈને મનાઈ ન કરી શકો. ગવાયેલું છે અબલાઓ, ગણિકાઓ, ભીલડીઓ, સાધુ વગેરે સૌનો ઉદ્ધાર કરે છે. સાધુ લોકોથી લઈને ભીલડી સુધી.

આપ બાળકો હમણાં યજ્ઞ ની સર્વિસ (સેવા) કરો છો તો આ સર્વિસ થી ખૂબ પ્રાપ્તિ થાય છે. અનેકો નું કલ્યાણ થઈ જાય છે. દિવસ-પ્રતિદિવસ પ્રદર્શની સર્વિસ ની ખૂબ વૃદ્ધિ થશે. બાબા બેઝ પણ બનાવડાવતાં રહે છે. ક્યાંય પણ જાય તો આનાં પર સમજાવવાનું છે. આ બાપ, આ દાદા, આ બાપ નો વારસો. હવે બાપ કહે છે- મને યાદ કરો તો તમે પાવન બની જશો. ગીતામાં પણ છે-મામેકમ યાદ કરો. ફક્ત એમાં મારું નામ ઉડાવી બાળકોનું નામ આપી દીધું છે. ભારતવાસીઓ ને પણ આ ખબર નથી કે રાધે-કૃષ્ણ નો આપસમાં શું સંબંધ છે. એમનાં લગ્ન વગેરે નો ઇતિહાસ કંઈ પણ બતાવતાં નથી. બંને અલગ-અલગ રાજધાની નાં છે. આ વાતો બાપ બેસીને સમજાવે છે. આ જો સમજી જાય અને કહી દે કે શિવ ભગવાનુવાય, તો બધાં એમને ભગાડી દે. કહેશે તમે આ પછી ક્યાંથી શીખ્યાં છો? તે કયા ગુરુ છે? કહે બી.કે. છે તો બધાં ગુસ્સે થાય. આ ગુરુઓની રાજાઈ જ ચટ થઈ જાય. એવાં અનેક આવે છે. લખીને પણ આપે છે, પછી ગુમ થઈ જાય છે.

બાપ બાળકોને કોઈપણ તકલીફ નથી આપતાં. ખુબ સહજ યુક્તિ બતાવે છે. કોઈ ને બાળક નથી થતાં તો ભગવાન ને કહે છે બાળક આપો. પછી મળે છે તો તેમની ખૂબ સારી પરવરિશ કરે છે. ભણાવે છે. પછી જ્યારે મોટા થશે તો કહેશે હવે પોતાનો ધંધો કરો. બાપ બાળકો ની પરવરિશ કરી એમને લાયક બનાવે છે તો બાળકો નાં સેવક થયાં ને. આ બાપ તો બાળકોની સેવા કરી સાથે લઈ જાય છે. એ લૌકિક બાપ સમજશે બાળક મોટો થાય પોતાનાં ધંધામાં લાગી જાય પછી અમે વૃદ્ધ થશું તો અમારી સેવા કરશે. આ બાપ તો સેવા નથી માંગતાં. આ છે જ નિષ્કામ. લૌકિક બાપ સમજે છે - જ્યાં સુધી જીવું છું ત્યાં સુધી બાળકો ની ફરજ છે મારી સંભાળ કરવાની. આ કામના રાખે છે. આ બાપ તો કહે છે હું નિષ્કામ સેવા કરું છું. હું રાજાઈ નથી કરતો. હું કેટલો

નિષ્કામ છું. બીજાં જે કાંઈ પણ કરે છે તો તેનું ફળ તેમને જરૂર મળે છે. આ તો છે જ બધાનાં બાપ. કહે છે હું આપ બાળકોને સ્વર્ગની રાજાઈ આપું છું. તમે કેટલું ઉંચ પદ પ્રાપ્ત કરો છો. હું તો ફક્ત બ્રહ્માંડનો માલિક છું, એ તો તમે પણ છો પરંતુ તમે રાજાઈ લો છો અને ગુમાવો છો. હું રાજાઈ નથી લેતો, ન ગુમાવું છું. અમારો ડ્રામા માં આ પાર્ટ છે. આપ બાળકો સુખ નો વારસો પામવાનો પુરુષાર્થ કરો છો. બાકી બધાં ફક્ત શાંતિ માંગે છે. તે ગુરુ લોકો કહે છે સુખ કાગ વિષ્ટા સમાન છે એટલે તે શાંતિ જ ઈચ્છે છે. તે આ નોલેજ ઉઠાવી ન શકે. એમને સુખ ની ખબર જ નથી. બાપ સમજાવે છે શાંતિ અને સુખનો વારસો આપવા વાળો એક હું જ છું. સતયુગ-ત્રેતા માં ગુરુ હોતાં નથી, ત્યાં રાવણ જ નથી. એ છે જ ઈશ્વરીય રાજ્ય. આ ડ્રામા બનેલો છે. આ વાતો બીજા કોઈની બુદ્ધિ માં બેસશે નહીં તો બાળકોએ સારી રીતે ધારણ કરી અને ઉંચ પદ પામવાનું છે. હવે તમે છો સંગમ પર. જાણો છો નવી દુનિયાની રાજધાની સ્થાપન થઈ રહી છે. તો તમે છો સંગમયુગ પર. બાકી બધાં છે કળયુગ માં. તેઓ કલ્પ ની આયુ જ લાખો વર્ષ કહી દે છે. ઘોર અંધકાર માં છે ને. ગવાયેલું પણ છે કુંભકરણ ની નિંદ્રા માં સૂતેલાં પડ્યાં છે. વિજય તો પાંડવો ની ગવાયેલી છે.

તમે છો બ્રાહ્મણ. યજ્ઞ બ્રાહ્મણ જ રચે છે. આ તો છે સૌથી મોટો બેહદ નો મુખ્ય ઈશ્વરીય રુદ્ર યજ્ઞ. તે હદ નાં યજ્ઞ અનેક પ્રકાર નાં હોય છે. આ રુદ્ર યજ્ઞ એક જ વાર થાય છે. સતયુગ-ત્રેતા માં પછી કોઈ યજ્ઞ હોતાં નથી કારણ કે ત્યાં કોઈ આપદાઓ વગેરેની વાત નથી. એ છે બધાં હદનાં યજ્ઞ. આ છે બેહદ નો. આ બેહદ બાપનો રચાયેલો યજ્ઞ છે, જેમાં બેહદની આહુતિ પડવાની છે. પછી અડધોકલ્પ કોઈ યજ્ઞ નહીં થશે. ત્યાં રાવણ રાજ્ય જ નથી. રાવણ રાજ્ય શરૂ થવાથી ફરી આ બધું શરૂ થાય છે. બેહદ નો યજ્ઞ એક જ વખત થાય છે, આમાં આ આખી જૂની સૃષ્ટિ સ્વાહા થઈ જાય છે. આ છે બેહદ નો રુદ્ર જ્ઞાન યજ્ઞ. આમાં મુખ્ય છે જ્ઞાન અને યોગ ની વાત. યોગ અર્થાત્ યાદ. યાદ અક્ષર ખૂબ મીઠો છે. યોગ અક્ષર સાધારણ થઈ ગયો છે. યોગનો અર્થ કોઈ નથી સમજતાં. તમે સમજાવી શકો છો-યોગ અર્થાત્ બાપ ને યાદ કરવાં. બાબા તમે તો અમને વારસો આપો છો બેહદ નો. આત્મા વાત કરે છે - બાબા, તમે ફરીથી આવ્યાં છો. અમે તો તમને ભૂલી ગયાં હતાં. તમે અમને બાદશાહી આપી હતી. હવે ફરી આવીને મળ્યાં છો. તમારી શ્રીમત પર અમે જરૂર ચાલશું. એવી-એવી અંદરમાં પોતાની સાથે વાતો કરવાની હોય છે. બાબા, તમે તો અમને ખૂબ સારો રસ્તો બતાવો છો. અમે કલ્પ-કલ્પ ભૂલી જઈએ છીએ. હવે બાપ ફરી અમુલ બનાવે છે એટલે હવે બાપને જ યાદ કરવાનાં છે. યાદ થી જ વારસો મળશે. હું જ્યારે સન્મુખ આવું છું ત્યારે તમને સમજાવું છું. ત્યાં સુધી ગાતાં રહે છે - તમે દુઃખહર્તા સુખકર્તા છો. મહિમા ગાયો છે પરંતુ ન આત્માને, ન પરમાત્માને જાણે છે. હમણાં તમે સમજો છો - આટલી નાની બિંદીમાં અવિનાશી પાર્ટ નોંધાયેલો છે. આ પણ બાપ સમજાવે છે. એમને કહેવાય જ છે પરમપિતા પરમાત્મા અર્થાત્ પરમ આત્મા. બાકી કોઈ વિશાળ હજાર સૂર્ય માફક નથી. હું તો શિક્ષક માફક ભણાવતો રહું છું. કેટલાં બધાં બાળકો છે. આ ક્લાસ તો જુઓ કેટલો વન્ડરફુલ છે. કોણ-કોણ આમાં ભણે છે? અબળાઓ, કુબ્જાઓ, સાધુ પણ એક દિવસ આવીને બેસશે. વૃદ્ધો, નાનાં બાળકો વગેરે બધાં બેઠાં છે. આવી સ્કૂલ ક્યારે જોઈ. અહીંયા છે યાદ ની મહેનત. આ યાદ જ સમય લે છે. યાદનો પુરુષાર્થ કરવો આ પણ જ્ઞાન છે ને. યાદ માટે પણ જ્ઞાન. યજ્ઞ સમજાવવા માટે પણ જ્ઞાન. નેચરલ સાયું-સાયું નેચરક્યોર આને કહેવાય છે. તમારી આત્મા બિલ્કુલ પ્યોર (પવિત્ર) થઈ જાય છે. તે હોય છે શરીર ની ક્યોર. આ છે આત્માની ક્યોર. આત્મામાં જ ખાદ પડે છે. સાચાં સોનાનાં સાચાં દાગીના હોય છે. હમણાં અહીંયા બાળકો જાણે છે શિવબાબા સન્મુખ આવેલાં છે. બાળકોએ બાપ ને જરૂર યાદ કરવાનાં છે. આપણે હવે પાછા જવાનું છે. આ પાર થી બીજે પાર જવાનું છે. બાપ ને, વારસા ને અને ઘર ને પણ યાદ કરો. તે છે સ્વીટ સાઇલેન્સ હોમ.

દુઃખ થાય છે અશાંતિ થી, સુખ થાય છે શાંતિ થી. સતયુગમાં સુખ-શાંતિ-સંપત્તિ બધું જ છે. ત્યાં લડાઈ-ઝઘડા ની વાત જ નથી. બાળકોને આ જ ફૂરના (ઉમંગ) હોવી જોઈએ - અમારે સતોપ્રધાન, સાચું સોનું બનવાનું છે ત્યારે જ ઉંચ પદ પામીશું. આ રુહાની ભોજન મળે છે, એને પછી ઉગારવું (વાગોળવું) જોઈએ. આજે કઈ, કઈ મુખ્ય પોઇન્ટ્સ સાંભળી! આ પણ સમજાવ્યું યાત્રાઓ બે હોય છે - રુહાની અને શારીરિક. આ રુહાની યાત્રા જ કામ આવશે. ભગવાનુવાચ-મનમનાભવ. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. આ વિનાશ પણ શુભ કાર્ય માટે છે એટલે ડરવાનું નથી, કલ્યાણકારી બાપ સદા કલ્યાણ નું જ કાર્ય કરાવે છે, આ સ્મૃતિ થી સદા ખુશી માં રહેવાનું છે.
2. સદા એક જ ફૂરના રાખવાની છે કે સતોપ્રધાન સાચું સોનું બની ઉંચ પદ પામવાનું છે. જે રુહાની ભોજન મળે છે તેને વાગોળવાનું (ચિંતન કરવાનું) છે.

વરદાન :- સતસંગ દ્વારા રુહાની રંગ લગાવવા વાળા સદા હર્ષિત અને ડબલ લાઈટ ભવ જે બાળકો બાપને દિલનાં સાચાં સાથી બનાવી લે છે એમને સંગ નો રુહાની રંગ સદા લાગેલો રહે છે. બુદ્ધિ દ્વારા સત્ બાપ, સત શિક્ષક અને સદ્ગુરુ નો સંગ કરવો - એ જ સતસંગ છે. જે આ સતસંગ માં રહે છે તે સદા હર્ષિત અને ડબલ લાઈટ રહે છે. એમને કોઈ પણ પ્રકારનો બોજ અનુભવ નથી થતો. તે એવો અનુભવ કરે જેમ ભરપૂર છે, ખુશીઓની ખાણ મારી સાથે છે, જે પણ બાપનું છે તે બધું પોતાનું થઈ ગયું.

સ્લોગન :- પોતાનાં મીઠા બોલ અને ઉમંગ-ઉત્સાહ નાં સહયોગ થી દિલ શિક્ષક ને શક્તિવાન બનાવો.

“ મીઠા બાળકો - જ્યારે આ ભારત સ્વર્ગ હતું ત્યારે તમે ધોર અજવાળા માં હતાં , હમણાં અંધારું છે , ફરી અજવાળા માં ચાલો ”

પ્રશ્ન :- બાપ પોતાનાં બાળકો ને કઈ એક કહાની (વાર્તા) સંભળાવવા આવ્યાં છે?

ઉત્તર :- બાબા કહે મીઠા બાળકો - હું તમને ૮૪ જન્મોની કહાની સંભળાવું છું. તમે જ્યારે પહેલાં-પહેલાં જન્મ માં હતાં ત્યારે એક જ દેવી ધર્મ હતો પછી તમે જ બે યુગ પછી મોટા-મોટા મંદિર બનાવ્યાં છે. ભક્તિ શરૂ કરી છે. હમણાં તમારો આ અંતનાં પણ અંત નો જન્મ છે. તમે પોકાર્યું દુઃખહર્તા સુખકર્તા આવો.....હવે હું આવ્યો છું.

ગીત :- આજ અંધેરે મેં હૈ ઇન્સાન.....

ઓમ શાંતિ ! આપ બાળકો જાણો છો હમણાં આ કળયુગી દુનિયા છે, બધાં અંધારામાં છે. પહેલાં સોજરા (અજવાળા) માં હતાં, જ્યારે ભારત સ્વર્ગ હતું. આ જ ભારતવાસી જે હમણાં પોતાને હિન્દુ કહેવડાવે છે તે અસલ દેવી-દેવતાઓ હતાં. ભારતમાં સ્વર્ગવાસી હતાં જ્યારે બીજો કોઈ ધર્મ નહોતો. એક જ ધર્મ હતો. સ્વર્ગ, વૈકુંઠ, બહિશ્ત, હેવન - આ બધાં આ ભારતનાં નામ હતાં. ભારત પવિત્ર અને પ્રાચીન ધનવાન હતો. હમણાં તો ભારત કંગાળ છે કારણ કે હમણાં કળયુગ છે. તમે જાણો છો આપણે અંધારા માં છીએ. જ્યારે સ્વર્ગમાં હતાં તો સોજરા માં હતાં. સ્વર્ગ નાં રાજ-રાજેશ્વર, રાજ-રાજેશ્વરી શ્રી લક્ષ્મી-નારાયણ હતાં. એને સુખધામ કહેવાય છે. બાપ થી જ તમારે સ્વર્ગ નો વારસો લેવાનો છે, જેને જીવનમુક્તિ કહેવાય છે. હમણાં તો બધાં જીવન-બંધ માં છે. ખાસ ભારત અને આમ દુનિયા રાવણ ની જેલ માં, શોકવાટિકા માં છે. એવું નહીં રાવણ ફક્ત લંકામાં હતાં અને રામ ભારતમાં હતાં, તેમણે આવીને સીતા ચોરી. આ તો બધી છે દંત કથાઓ. ગીતા છે મુખ્ય, સર્વ શાસ્ત્રમઈ શિરોમણી શ્રીમત અર્થાત્ ભગવાન ની સંભળાવેલી છે, ભારત માં. મનુષ્ય તો કોઈની સદ્ગતિ કરી નથી શકતાં. સતયુગમાં હતાં જીવનમુક્ત દેવી-દેવતાઓ, જેમણે આ વારસો કળયુગ અંતમાં પામ્યો હતો. ભારતવાસીઓને આ ખબર નથી, ન કોઈ શાસ્ત્રો માં છે. શાસ્ત્રોમાં છે ભક્તિમાર્ગ નું જ્ઞાન. સદ્ગતિ માર્ગ નું જ્ઞાન મનુષ્યમાત્ર માં બિલ્કુલ છે નહીં. બધાં ભક્તિ શીખવાડવા વાળા છે. કહેશે શાસ્ત્ર વાંચો, દાન-પુણ્ય કરો. આ ભક્તિ દ્વાપર થી ચાલી આવે છે. સતયુગ અને ત્રેતામાં છે જ્ઞાન ની પ્રાલબ્ધ. એવું નહીં કે ત્યાં પણ આ જ્ઞાન ચાલતું આવે છે. આ જે વારસો ભારત પાસે હતો તે બાપ થી સંગમયુગ પર જ મળ્યો હતો જે પછી હમણાં જ તમને મળી રહ્યો છે. ભારતવાસી જ્યારે નર્કવાસી બેહદ દુઃખી બની જાય છે ત્યારે પોકારે છે - હેં પતિત-પાવન દુઃખહર્તા સુખકર્તા. કોના? સર્વનાં કારણ કે ભારત ખાસ, આમ દુનિયા બધામાં પ વિકાર છે. બાપ છે પતિત-પાવન. બાપ કહે છે-હું કલ્પ-કલ્પ, કલ્પ નાં સંગમ પર આવું છું. સર્વનો સદ્ગતિ દાતા બનું છું. અહલ્યાઓ, ગણિકાઓ અને જે ગુરુ લોકો છે તે બધાં નો ઉદ્ધાર મારે જ કરવો પડે છે કારણ કે આ તો છે જ પતિત દુનિયા. પાવન દુનિયા સતયુગ ને કહેવાય છે. ભારતમાં આ લક્ષ્મી-નારાયણ નું રાજ્ય હતું. ભારતવાસી આ નથી જાણતાં કે આ સ્વર્ગનાં માલિક હતાં. પતિત ખંડ એટલે જુઠ્ઠાખંડ, પાવન ખંડ એટલે સચખંડ. ભારત પાવન ખંડ હતો, આ ભારત છે અવિનાશી ખંડ, જે ક્યારેય વિનાશ નથી થતો. જ્યારે આમનું (લક્ષ્મી-નારાયણ નું) રાજ્ય હતું તો બીજા કોઈ ખંડ નહોતાં. તે બધાં પછી થી આવે છે. મનુષ્યોએ તો કલ્પ લાખો વર્ષ

નું લખી દીધું છે. બાપ કહે છે કલ્પ ની આયુ ૫ હજાર વર્ષ છે. તે પછી કહી દે છે મનુષ્ય ૮૪ લાખ જન્મ લે છે. મનુષ્ય ને કુતરા, બિલાડી, ગધેડા વગેરે બધાં બનાવી દીધાં છે. પરંતુ કુતરા, બિલાડી નો જન્મ અલગ છે, ૮૪ લાખ વેરાઈટી (વિવિધતા) છે. મનુષ્યો ની તો વેરાઈટી એક જ છે. તેમનાં જ ૮૪ જન્મ છે. બાપ કહે છે ભારતવાસી પોતાનાં ધર્મને ડ્રામા પ્લાન અનુસાર ભૂલી ગયાં છે. કળયુગ અંતમાં બિલ્કુલ જ પતિત બની ગયાં છે. પછી બાપ સંગમ પર આવીને પાવન બનાવે છે, આને કહેવાય છે દુઃખધામ પછી ભારત સુખધામ થશે. બાપ કહે છે-હું બાળકો, તમે ભારતવાસી, સ્વર્ગવાસી હતાં પછી તમે ૮૪ જન્મો ની સીડી ઉતરો છો. સતો થી રજો-તમો માં જરૂર આવવાનું છે. આપ દેવતાઓ જેવાં ધનવાન એવરહેપ્પી, અવરહેલ્લી, વેલ્લી કોઈ નથી હોતાં. ભારત કેટલો સાહુકાર હતો, હીરા-ઝવેરાત તો પથ્થરો માફક હતાં. બે યુગ પછી ભક્તિમાર્ગ માં આટલાં મોટા-મોટા મંદિર બનાવે છે. તે પણ કેટલાં મોટાં મંદિર બનાવ્યાં. સોમનાથનું મંદિર મોટામાં મોટું હતું. ફક્ત એક મંદિર તો નહીં હશે ને. બીજા પણ રાજાઓનાં મંદિર હતાં. કેટલું લૂટી ને લઈ ગયાં છે. બાપ આપ બાળકોને સ્મૃતિ અપાવે છે. તમને કેટલાં સાહુકાર બનાવ્યાં હતાં. તમે સર્વગુણ સંપન્ન, ૧૬ કળા સંપૂર્ણ હતાં યથા મહારાજા-મહારાણી. તેમને ભગવાન-ભગવતી પણ કહી શકાય છે. પરંતુ બાપે સમજાવ્યું છે-ભગવાન એક છે, એ બાપ છે. ફક્ત ઈશ્વર અથવા પ્રભુ કહેવાથી પણ યાદ નથી આવતું કે તે બધી આત્માઓનાં બાપ છે. બાપ વાર્તા બેસીને સંભળાવે છે. હમણાં તમારા અનેક જન્મોનાં અંત નો જન્મ છે. એકની વાત નથી, ન કોઈ યુદ્ધનું મેદાન વગેરે છે. ભારતવાસી આ ભૂલી ગયાં છે કે તેમનું રાજ્ય હતું. સતયુગ ની આયુ લાંબી કરી દેવાથી ખુબ દૂર લઈ ગયાં છે. બાપ આવી ને સમજાવે છે-મનુષ્યને ભગવાન ન કહી શકાય. મનુષ્ય કોઈની સદ્ગતિ નથી કરી શકતાં. કહેવત છે-સર્વનાં સદ્ગતિ દાતા, પતિતો નાં પાવન કર્તા એક છે. એક જ સાચાં બાબા છે જે સચખંડ ની સ્થાપના કરાવવા વાળા છે. પૂજા પણ કરે છે પરંતુ ભક્તિમાર્ગ માં તમે જેમની પૂજા કરતાં આવ્યાં છો, એક ની પણ બાયોગ્રાફી ને નથી જાણતાં એટલે બાપ સમજાવે છે, તમે શિવજયંતી તો મનાવો છો ને. બાપ છે નવી દુનિયાનાં રચયિતા, હેવનલી ગોડ ફાધર. બેહદ સુખ આપવા વાળા. સતયુગમાં ખુબ સુખ હતું. તે કેવી રીતે અને કોણે સ્થાપન કર્યું? આ બાપ જ બેસીને સમજાવે છે. નર્કવાસી ને આવીને સ્વર્ગવાસી બનાવવાં અથવા ભ્રષ્ટાચારીઓ ને શ્રેષ્ઠાચારી દેવતા બનાવવાં, આ તો બાપનું જ કામ છે. બાપ કહે છે-હું આપ બાળકોને પાવન બનાવું છું. તમે સ્વર્ગનાં માલિક બનો છો. તમને પતિત કોણ બનાવે છે? આ રાવણ. મનુષ્ય કહી દે છે દુઃખ પણ ઈશ્વર જ આપે છે. બાપ કહે છે-હું તો બધાને એટલું સુખ આપું છું જે પછી અડધોકલ્પ તમે બાપનું સિમરણ નહીં કરશો. પછી જ્યારે રાવણ રાજ્ય થાય છે તો બધાની પૂજા કરવા લાગી જાય છે. આ છે તમારો અનેક જન્મોનાં અંતનો જન્મ. કહે છે બાબા કેટલાં જન્મ અમે લીધાં? બાબા કહે છે-મીઠા-મીઠા ભારતવાસીઓ, હું આત્માઓ, હવે તમને બેહદનો વારસો આપું છું. બાળકો, તમે ૮૪ જન્મ લીધાં છે. હવે તમે ૨૧ જન્મ માટે બાપ થી વારસો લેવા આવ્યાં છો. બધાં તો ભેગા નહીં આવશે. તમે જ સતયુગ નું સૂર્યવંશી પદ ફરી થી લો છો અર્થાત્ સાચાં સત્ય બાબા થી સત્ય નર થી નારાયણ બનવાનું જ્ઞાન સોંભળો છો. આ છે જ્ઞાન, તે છે ભક્તિ. શાસ્ત્ર વગેરે બધું છે ભક્તિમાર્ગ નાં માટે. એ જ્ઞાન માર્ગ નાં નથી. આ છે આધ્યાત્મિક રુહાની નોલેજ. સુપ્રીમ રુહ બેસીને નોલેજ આપે છે. બાળકોએ દેહી-અભિમાની બનવું પડે. પોતાને આત્મા નિશ્ચય કરી મામેકમ્ યાદ કરો. બાપ સમજાવે છે-આત્મામાં જ સારા કે ખરાબ સંસ્કાર હોય છે, જેનાં અનુસાર જ મનુષ્યને સારો કે ખરાબ જન્મ મળે છે. બાપ બેસીને સમજાવે છે આ જે પાવન હતાં, અંતિમ જન્મમાં પતિત છે, તત્ત્વમ્. મુજ બાપ ને આ જૂની રાવણ ની દુનિયા, પતિત દુનિયામાં આવવું પડે છે. આવવાનું પણ એ તન માં છે જે પછી પહેલાં નંબર માં જવાનાં છે. સૂર્યવંશી જ પૂરા ૮૪ જન્મ લે છે. આ છે બ્રહ્મા અને બ્રહ્માવંશી બ્રાહ્મણ. બાપ સમજાવે તો રોજ છે. પથ્થરબુદ્ધિ ને પારસબુદ્ધિ બનાવવાં માસીનું ઘર

નથી. હેં આત્માઓ, હવે દેહી-અભિમાની બનો. હેં આત્માઓ, એક બાપ ને યાદ કરો અને રાજાઈ ને યાદ કરો. દેહ નાં સબંધ ને છોડો. મરવાનું તો બધાએ છે. બધાની વાનપ્રસ્થ અવસ્થા છે. એક સદ્ગુરુ વગર સર્વનાં સદ્ગતિ દાતાં કોઈ હોઈ ન શકે. બાપ કહે છે-હેં ભારતવાસી બાળકો, તમે પહેલાં-પહેલાં મારા થી જુદા પડ્યાં છો. ગાયન છે - આત્માઓ-પરમાત્મા અલગ રહ્યાં બહુકાળ..... પહેલાં-પહેલાં તમે ભારતવાસી દેવી-દેવતાં ધર્મ વાળા આવ્યાં છો. બીજા ધર્મ વાળાઓનાં જન્મ થોડાં હોય છે. આખું ચક્ર કેવી રીતે ફરે છે તે બાપ બેસીને સમજાવે છે. જે ધારણ નથી કરી શકતાં, તેમનાં માટે પણ ખુબ જ સહજ છે. આત્માઓ ધારણ કરે છે, પુણ્ય આત્મા, પાપ આત્મા બને છે ને. તમારો આ ૮૪ મો અંતિમ જન્મ છે. તમે બધાં વાનપ્રસ્થ અવસ્થામાં છો. વાનપ્રસ્થ અવસ્થા વાળા ગુરુ કરે છે, મંત્ર લેવા માટે. તમારે તો હવે દેહધારી ગુરુ કરવાની દરકાર નથી. તમારા બધાનો હું બાપ, શિક્ષક, ગુરુ છું. મને કહો પણ છો - હેં પતિત-પાવન શિવબાબા. હમણાં સ્મૃતિ આવી છે. બધી આત્માઓ નો બાપ છું, આત્મા સત છે, ચૈતન્ય છે કારણ કે અમર છે. બધી આત્માઓ માં પાર્ટ ભરેલો છે. બાપ પણ સત ચૈતન્ય છે. એ મનુષ્ય સૃષ્ટિ નાં બીજ રુપ હોવાનાં કારણે કહે છે-હું આખાં ઝાડનાં આદિ-મધ્ય-અંત ને જાણું છું એટલે મને નોલેજકુલ કહે છે. તમને પણ બધું નોલેજ છે. બીજ થી ઝાડ કેવી રીતે નીકળે છે. ઝાડ વધવામાં સમય લાગે છે ને. બાપ કહે છે હું બીજરુપ છું, અંતમાં આખું ઝાડ જડજડીભૂત અવસ્થા ને પામી લે છે. હમણાં જુઓ દેવી-દેવતાં ધર્મ નું ફાઉન્ડેશન છે નહીં. પ્રાયઃ લોપ છે. જ્યારે દેવતાં ધર્મ લોપ થઈ જાય છે ત્યારે બાપે આવવું પડે છે-એક ધર્મ ની સ્થાપના કરી બાકી બધાનો વિનાશ કરાવી દે છે. પ્રજાપિતા બ્રહ્મા દ્વારા બાપ સ્થાપના કરાવી રહ્યાં છે, આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મ ની. આ પણ આખો ડ્રામા બનેલો છે. આનો અંત થતો નથી. બાપ આવે છે અંત માં. જ્યારે કે સૃષ્ટિનાં આદિ-મધ્ય-અંત નું નોલેજ સંભળાવવાનું છે તો જરૂર સંગમ પર આવશે. તમારાં એક બાપ છે. આત્માઓ બધી બ્રધર્સ (ભાઈ-ભાઈ) છે, મૂળવતન માં રહેવા વાળી. એ એક બાપ ને બધાં યાદ કરે છે. દુઃખ માં સિમરણ બધાં કરે.... રાવણ રાજ્ય માં દુખ છે ને. અહીંયા સિમરણ કરે છે તો બાપ સર્વનાં સદ્ગતિ દાતા એક છે. એમની જ મહિમા છે. બાપ નહીં આવે તો ભારતને સ્વર્ગ કોણ બનાવે! ઈસ્લામી વગેરે જે પણ છે બધાં આ સમયે તમોપ્રધાન છે. બધાએ પુનર્જન્મ તો જરૂર લેવાનો છે. હમણાં પુનર્જન્મ મળે છે નર્ક માં. એવું નહીં કે સ્વર્ગમાં ચાલ્યાં જાય છે. જેમ હિંદુ લોકો કહે છે સ્વર્ગવાસી થયાં તો જરૂર નર્ક માં હતાં ને. હમણાં સ્વર્ગમાં ગયાં. તમારા મુખમાં ગુલાબ. સ્વર્ગવાસી થયાં પછી નર્કનાં આસુરી વૈભવ તમે તેમને કેમ ખવડાવો છો! બંગાળ માં માછલીઓ વગેરે પણ ખવડાવે છે. અરે, તેમને આ બધું ખાવાની જરૂર જ શું છે! કહે છે ફલાણા પાર નિર્વાણ ગયાં, બાપ કહે આ બધું છે ગપોડા. પાછાં કોઈ પણ જઈ નથી શકતાં. જ્યારે પહેલાં નંબર વાળા ને જ ૮૪ જન્મ લેવાં પડે છે.

બાપ સમજાવે છે આમાં કોઈ તકલીફ નથી. ભક્તિમાર્ગ માં કેટલી તકલીફ છે. રામ-રામ જપતાં રોમાન્ય ઉભાં થઈ જાય છે. તે બધું છે ભક્તિ માર્ગ. આ સૂર્ય-ચંદ્ર પણ તમે જાણો છો કે પ્રકાશ કરવા વાળા છે. આ કોઈ દેવતાઓ થોડી છે. હકીકત માં જ્ઞાન સૂર્ય, જ્ઞાન ચંદ્રમા અને જ્ઞાન તારાઓ છે. તેમની મહિમા છે. તે પછી કહી દે સૂર્ય દેવતાય નમઃ. તેને દેવતા સમજી પાણી આપે છે. તો બાપ સમજાવે છે આ બધું છે ભક્તિ માર્ગ, જે ફરી થી પણ થશે. પહેલાં હોય છે અવ્યભિચારી ભક્તિ એક શિવબાબા ની, પછી દેવતાઓની, પછી ઉતરતાં-ઉતરતાં હમણાં તો જુઓ ટીવાટા પર (જ્યાં ત્રણ રસ્તાં મળે છે) પણ માટીનાં ટીવા પ્રગટાવી, તેલ વગેરે નાખી તેની પણ પૂજા કરે છે. તત્વો ની પણ પૂજા કરે છે. મનુષ્યો નાં પણ ચિત્ર બનાવી પૂજે છે. હવે આનાથી પ્રાપ્તિ તો કંઈ પણ થતી નથી, આ વાતોને આપ બાળકો જ સમજો છો. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતાં બાપદાદાનાં યાદ-ધ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. આત્મા નાં ખરાબ સંસ્કારોને નીકાળવા માટે દેહી-અભિમાની રહેવાનો અભ્યાસ કરવાનો છે. આ અંતિમ ૮૪ મો જન્મ છે, વાનપ્રસ્થ અવસ્થા છે એટલે પુણ્ય આત્મા બનવાની મહેનત કરવાની છે.
2. દેહ નાં બધાં સંબંધો ને છોડી એક બાપ ને અને રાજાઈ ને યાદ કરવાનાં છે, બીજ અને ઝાડ નું જ્ઞાન સિમરણ કરી સદા હર્ષિત રહેવાનું છે.

વરદાન :- વિશ્વ પરિવર્તન નાં શ્રેષ્ઠ કાર્ય ની જવાબદારી નિભાવતાં ડબલ લાઈટ રહેવા વાળા આધારમૂર્ત ભવ

જે આધારમૂર્ત હોય છે તેમના ઉપર જ બધી જવાબદારી હોય છે. હમણાં તમે જે રુપ થી, જ્યાં પણ કદમ ઉઠાવશો તેમ અનેક આત્માઓ તમને ફોલો કરશે, આ જવાબદારી છે. પરંતુ આ જવાબદારી અવસ્થા ને બનાવવામાં ખુબ મદદ કરે છે કારણકે આનાથી અનેક આત્માઓની આશીર્વાદ મળે છે, જેનાં કારણે જવાબદારી હલકી થઈ જાય છે, આ જવાબદારી થકાવટ મટાડવા વાળી છે.

સ્લોગન :- દિલ અને દિમાગ બન્નેનું બેલેન્સ રાખી સેવા કરવાથી સફળતાં મળે છે.

“ મીઠા બાળકો - તમને નશો રહેવો જોઈએ કે અમે બ્રાહ્મણ સો દેવતા બનીએ છીએ , આપણને બ્રાહ્મણો ને જ બાપ ની શ્રેષ્ઠ મત મળે છે ”

પ્રશ્ન :- જેમનું ન્યુ બ્લડ (નવું લોહી) છે એમને કયો શોખ અને કઈ મસ્તી હોવી જોઈએ?

ઉત્તર :- આ દુનિયા જે જૂની આઈરન એજડ (કળયુગી) બની ગઈ છે એને નવી ગોલ્ડન એજડ (સ્વર્ણિમ યુગ) બનાવવાનો, જૂની થી નવી બનાવવાનો શોખ હોવો જોઈએ. કન્યાઓનું નવું લોહી છે તો પોતાનાં હમજીન્સ ને ઉઠાવવાં જોઈએ. નશો કાયમ રાખવો જોઈએ. ભાષણ કરવામાં પણ ખુબ મસ્તી (આનંદ) હોવી જોઈએ.

ગીત :- રાત કે રાહી.....

ઓમ શાંતિ ! બાળકોએ આ ગીતનો અર્થ તો સમજ્યો. હમણાં ભક્તિમાર્ગની ધોર અંધારી રાત તો પૂરી થઈ રહી છે. બાળકો સમજે છે અમારા ઉપર હવે તાજ આવવાનો છે. અહીંયા બેઠા છે, લક્ષ્ય-હેતુ છે - મનુષ્ય થી દેવતા બનવાનું. જેમ સંન્યાસી સમજાવે છે તમે પોતાને ભેંસ સમજો તો તે રૂપ થઈ જશે. તે છે ભક્તિમાર્ગ નું દૃષ્ટાંત. જેમ આ પણ દૃષ્ટાંત છે કે રામે વાનરો ની સેના લીધી. તમે અહીંયા બેઠા છો. જાણો છો અમે સો દેવી-દેવતા ડબલ સિરતાજ બનશું. જેમ સ્કૂલ માં ભણે છે તો કહે છે હું આ ભણીને ડોક્ટર બની જઈશ, એન્જિનિયર બની જઈશ. તમે સમજો છો આ ભણતર થી આપણે દેવી-દેવતા બની રહ્યાં છીએ. આ શરીર છોડીશું અને આપણા મસ્તક પર તાજ હશે. આ તો ખૂબ ગંદી છી-છી દુનિયા છે ને. નવી દુનિયા છે ફર્સ્ટક્લાસ દુનિયા. જૂની દુનિયા છે બિલ્કુલ થર્ડક્લાસ દુનિયા. આ તો ખલાસ થવાની છે. નવાં વિશ્વનાં માલિક બનાવવા વાળા જરૂર વિશ્વનાં રચયિતા જ હશે. બીજું કોઈ ભણાવી ન શકે. શિવબાબા જ તમને ભણાવીને શીખવાડે છે. બાપે સમજાવ્યું છે - આત્મ-અભિમાની પુરા બની જાઓ તો બાકી બીજું શું જોઈએ. તમે બ્રાહ્મણ તો છો જ. જાણો છો આપણે દેવતા બની રહ્યાં છીએ. દેવતાઓ કેટલાં પવિત્ર હતાં. અહીંયા કેટલાં પતિત મનુષ્ય છે. શકલ (ચહેરો) ભલે મનુષ્યની છે પરંતુ સીરત (ચરિત્ર) જુઓ કેવી છે. જે દેવતાઓનાં પુજારી છે તે સ્વયં પણ તેમની આગળ મહિમા ગાયે છે - આપ સર્વગુણ સંપન્ન, ૧૬ કળા સંપૂર્ણ છો અમે વિકારી પાપી છીએ. ચહેરો તો એમનો પણ મનુષ્યનો છે પરંતુ એમની પાસે જઈને મહિમા ગાયે છે, પોતાને ગંદા વિકારી કહે છે. અમારામાં કોઈ ગુણ નથી. છે તો મનુષ્ય એટલે મનુષ્ય. હવે તમે સમજો છો અમે તો હમણાં ચેન્જ (પરિવર્તન) થઈને દેવતા બનશું. કૃષ્ણ ની પૂજા કરે જ એટલે છે કે કૃષ્ણપુરી માં જાય. પરંતુ એ ખબર નથી કે ક્યારે જશે. ભક્તિ કરતાં રહે છે કે ભગવાન આવીને ભક્તિનું ફળ આપશે. પહેલાં તો તમને આ નિશ્ચય જોઈએ કે અમને ભણાવે કોણ છે. આ છે શ્રી શ્રી શિવબાબા ની મત. શિવબાબા તમને શ્રીમત આપી રહ્યાં છે. જેમને આ ખબર નથી તે શ્રેષ્ઠ બની કેવી રીતે શકે. આટલાં બધાં બ્રાહ્મણ શ્રી શ્રી શિવબાબા ની મત પર ચાલે છે. પરમાત્માની મત જ શ્રેષ્ઠ બનાવે છે, જેમની તકદીરમાં હશે, તેમની બુદ્ધિમાં બેસશે. નહીં તો કાંઈ પણ સમજશે નહીં. જ્યારે સમજશે ત્યારે ખુશ થઈ મદદ કરવા લાગી જશે. ઘણાં તો જાણતાં જ નથી, એમને શું ખબર, આ કોણ છે એટલે બાબા કોઈ ને મળતાં પણ નથી. તેઓ તો હજું પોતાની મત કાઢશે. શ્રીમત ને ન જાણવાનાં કારણે એમને પણ પોતાની મત આપવા લાગી જાય છે. હવે બાપ આવ્યાં જ છે આપ બાળકોને શ્રેષ્ઠ બનાવવાં

માટે. બાળકો જાણે છે ૫ હજાર વર્ષ પહેલાં માફક બાબા તમને આવીને મળે છે. જેમને ખબર નથી, આવો રેસપોન્ડ (પ્રતિઉત્તર) આપી નથી શકતાં. બાળકોને ભણવાનો ખૂબ નશો રહેવો જોઈએ. આ ખૂબ ઊંચું ભણતર છે પરંતુ માયા પણ ખૂબ અગેન્સ્ટ (વિરુદ્ધ) છે. તમે જાણો છો આપણે એ ભણતર ભણીએ છે જેનાથી આપણા મસ્તક પર ડબલ સિરતાજ આવવાનો છે. ભવિષ્ય જન્મ-જન્માંતર ડબલ સિરતાજ બનીશું. તો એનાં માટે પછી એવો પૂરો પુરુષાર્થ કરવો જોઈએ ને. આને કહેવાય છે રાજયોગ. કેટલું વન્ડર (આશ્ચર્ય) છે. બાબા હંમેશા સમજાવે છે - લક્ષ્મી-નારાયણ નાં મંદિરમાં જાઓ. પૂજારીઓને પણ તમે સમજાવી શકો છો. પૂજારી પણ કોઈને બેસીને સમજાવે કે આ લક્ષ્મી-નારાયણ ને પણ આ પદ કેવી રીતે મળ્યું, આ વિશ્વનાં માલિક કેવી રીતે બન્યાં? એવું-એવું બેસી સંભળાવે તો પૂજારીનું પણ માન વધી જાય. તમે કહી શકો છો અમે તમને સમજાવીએ છીએ આ લક્ષ્મી-નારાયણ ને આ રાજ્ય કેવી રીતે મળ્યું? ગીતામાં પણ ભગવાનુવાચ છે ને. હું તમને રાજયોગ શીખવાડી ને રાજાઓનાં રાજા બનાવું છું. સ્વર્ગવાસી તો તમે બનો છો ને. તો બાળકોને કેટલો નશો રહેવો જોઈએ - અમે આ બનીએ છીએ! ભલે પોતાનું ચિત્ર અને રાજાઈ નું ચિત્ર પણ અહીંયા સાથે બનાવો. નીચે તમારું ચિત્ર, ઉપર રાજાઈનું ચિત્ર હોય. આમાં ખર્ચો તો નથી ને. રાજાઈ પોશાક તો ઝટ બની શકે છે. તો ઘડી-ઘડી યાદ રહેશે - હમ સો દેવતા બની રહ્યાં છે. ઉપર માં ભલે શિવબાબા પણ હોય. આ પણ ચિત્ર બનાવવાં પડશે. તમે મનુષ્ય થી દેવતા બનો છો. આ શરીર છોડી આપણે જઈ દેવતાં બનીશું કારણ કે હમણાં આપણે આ રાજયોગ શીખી રહ્યાં છીએ. તો આ ફોટો પણ મદદ કરશે. ઉપર શિવ પછી નીચે રાજાઈનું ચિત્ર. પછી નીચે તમારું સાધારણ ચિત્ર. શિવબાબા થી રાજયોગ શીખી આપણે સો દેવતા ડબલ સિરતાજ બની રહ્યાં છીએ. ચિત્ર રાખ્યું હશે, કોઈ પણ પૂછશે તો આપણે બતાવી શકશું - અમને શીખવાડવા વાળા આ શિવબાબા છે. ચિત્ર જોવાથી બાળકોને નશો ચઢશે. ભલે દુકાનમાં પણ આ ચિત્ર રાખી દો. ભક્તિમાર્ગ માં બાબા નારાયણ નું ચિત્ર રાખતાં હતાં. પોકેટ (ખિસ્સા) માં પણ રાખતાં હતાં. તમે પણ તમારો ફોટો રાખી દો તો યાદ રહેશે - હમ સો દેવી-દેવતા બની રહ્યાં છીએ. બાપ ને યાદ કરવાનો ઉપાય શોધવો જોઈએ. બાપ ને ભૂલી જવાથી જ પડે (નીચે ઊતરે) છે. વિકારમાં પડશે તો પછી શરમ આવશે. હવે તો અમે આ દેવતા બની નહીં શકીએ. હાર્ટફેલ (હતાશ) થઈ જશે. હવે અમે દેવતા કેવી રીતે બનશું? બાબા કહે છે વિકાર માં પડવા વાળાનો ફોટો કાઢી લો. કહો, તમે સ્વર્ગ માં ચાલવાનાં લાયક નથી, તમારો પાસપોર્ટ ખલાસ. સ્વયં પણ ફીલ (અનુભવ) કરશે અમે તો પડી ગયાં. હવે અમે સ્વર્ગ માં કેવી રીતે જઈશું. જેમ નારદ નું દૃષ્ટાંત આપે છે. એમને કહ્યું તમે પોતાની શકલ (ચહેરો) તો જુઓ. લક્ષ્મીને વરવાનાં લાયક છો? તો શકલ બંદરની દેખાઈ. તો મનુષ્યને પણ શરમ આવશે - અમારામાં તો આ વિકાર છે, પછી અમે શ્રી નારાયણ ને કે શ્રીલક્ષ્મી ને કેવી રીતે વરીશું? બાબા યુક્તિઓ તો બધી બતાવે છે. પરંતુ કોઈ વિશ્વાસ પણ રાખે ને. વિકાર નો નશો આવે છે તો સમજે છે આ હિસાબ થી અમે રાજાઓનાં રાજા ડબલ સિરતાજ કેવી રીતે બનશું? પુરુષાર્થ તો કરવો જોઈએ ને. બાબા સમજાવતાં રહે છે - એવી-એવી યુક્તિઓ રચો અને બધાને સમજાવતાં રહો. આ રાજયોગ ની સ્થાપના થઈ રહી છે. હવે વિનાશ સામે ઉભો છે. દિવસ-પ્રતિદિવસ તોફાન નું જોર વધતું જાય છે. બોમ્બસ વગેરે પણ તૈયાર થઈ રહ્યાં છે. તમે આ ભણતર ભણો જ છો ભવિષ્ય ઉંચ પદ પામવા માટે. તમે એક જ વખત પતિત થી પાવન બનો છો. મનુષ્ય સમજે થોડી છે કે અમે નર્કવાસી છીએ કારણ કે પથ્થરબુદ્ધિ છે. હમણાં તમે પથ્થરબુદ્ધિ થી પારસબુદ્ધિ બની રહ્યાં છો. તકદીર માં હશે તો ઝટ સમજશે. નહીં તો તમે કેટલું પણ માથું મારો, બુદ્ધિ માં બેસશે નહીં. બાપને જ નથી જાણતાં તો નાસ્તિક છે અર્થાત ધણી વગર નાં. તો ધણના (ધણીના) બનાવવાં જોઈએ ને. જ્યારે શિવબાબા નાં બાળકો છો. અહીંયા જેમને જ્ઞાન છે તે પોતાના બાળકોને વિકારો થી બચાવતાં રહેશે. અજ્ઞાની લોકો તો પોતાની માફક બાળકોને પણ ફસાવતાં

રહેશે. તમે જાણો છો અહીંયા વિકારથી બચાવાય છે. કન્યાઓને તો પહેલાં બચાવવી જોઈએ. માં-બાપ જેમ કે બાળકોને વિકારમાં ધક્કો મારે છે. તમે જાણો છો આ ભ્રષ્ટાચારી દુનિયા છે. શ્રેષ્ઠાચારી દુનિયા ઈચ્છે છે. ભગવાનુવાચ - હું જ્યારે આવું છું શ્રેષ્ઠાચારી બનાવવા માટે ત્યારે બધાં જ ભ્રષ્ટાચારી છે. હું બધાનો ઉદ્ધાર કરું છું. ગીતામાં પણ લખેલું છે ભગવાને જ સાધુ-સંતો વગેરે બધાનો ઉદ્ધાર કરવા આવવાનું છે. એક જ ભગવાન બાપ આવીને બધાનો ઉદ્ધાર કરે છે. હમણાં તમે વન્ડર ખાઓ છો - મનુષ્ય કેટલાં પથ્થર બુદ્ધિ થઈ જાય છે. આ સમયે જો ખબર હોય મોટા-મોટાઓ ને કે ગીતાનાં ભગવાન શિવ છે તો ખબર નહીં શું થઈ જાય. હાહાકાર મચી જાય. પરંતુ હજું વાર છે. નહીં તો બધાનાં અફા એકદમ હલવા લાગી જાય. અનેકો નાં તખ્ત હલે છે ને. લડાઈ જ્યારે થાય છે તો ખબર પડે છે, આમનું તખ્ત હલવા લાગ્યું છે, હમણાં નીચે પડી જશે. હમણાં આ હલે તો ખૂબ હલચલ મચી જાય. આગળ જતાં થવાનું જ છે. પતિત-પાવન સર્વ નાં સદ્ગતિ દાતાં સ્વયં કહે છે - બરાબર બ્રહ્મા તન થી સ્થાપના કરી રહ્યાં છે. સર્વની સદ્ગતિ અર્થાત ઉદ્ધાર કરી રહ્યાં છે. ભગવાનુવાચ - આ પતિત દુનિયા છે, આ બધાનો ઉદ્ધાર મારે કરવાનો છે. હમણાં બધાં પતિત છે. પતિત પછી કોઈને પાવન કેવી રીતે બનાવશે? પહેલાં તો સ્વયં પાવન બને પછી ફોલોઅર્સ (અનુયાયી) ને બનાવે. ભાષણ કરવામાં ખૂબ મસ્તી જોઈએ. કન્યાઓનું નવું લોહી છે. તમે જૂનાં થી નવું બનાવી રહ્યાં છો. તમારી આત્મા જે જૂની આઈરન એજેડ બની ગઈ છે, હવે નવી ગોલ્ડન એજેડ બને છે. ખાદ નીકળતી જાય છે. તો બાળકોને ખૂબ શોખ જોઈએ. નશો કાયમ રાખવો જોઈએ. પોતાનાં હમજીન્સ ને ઉઠાવવા જોઈએ. ગવાય પણ છે, ગુરુ માતા. માતા ગુરુ ક્યારે હોય છે તે હમણાં તમે જાણો છો. જગત અંબા જ પછી રાજ-રાજેશ્વરી બને છે. પછી ત્યાં કોઈ ગુરુ રહેતાં જ નથી. ગુરુનો રીવાજ હમણાં ચાલે છે. માતાઓની ઉપર બાપ આવીને જ્ઞાન અમૃત નો કલશ રાખે છે. શરૂ થી આવું થાય છે. સેવાકેન્દ્ર નાં માટે પણ કહે છે બ્રહ્માકુમારી જોઈએ. બાબા તો કહે છે સ્વયં જ ચલાવો. હિંમત નથી? કહેતાં નથી બાબા ટીચર (શિક્ષક) જોઈએ. આ પણ ઠીક છે, માન આપે છે.

આજકાલ દુનિયામાં એક-બીજાને માન પણ લંગડું આપે છે. આજે પ્રાઇમ મિનિસ્ટર (પ્રધાનમંત્રી) છે, કાલે તેમને ઉડાવી દે છે. સ્થાઈ સુખ કોઈને મળતું નથી. આ સમયે આપ બાળકોને સ્થાઈ રાજ્ય-ભાગ્ય મળી રહ્યું છે. તમને બાબા કેટલાં પ્રકાર થી સમજાવે છે. પોતાને સદૈવ હર્ષિત રાખવા માટે ખૂબ સારી-સારી યુક્તિયો બતાવે છે. શુભ ભાવના રાખવાની છે ને. ઓહો! અમે આ લક્ષ્મી-નારાયણ બનીએ છીએ પછી જો કોઈની તકદીરમાં નથી તો તદબીર શું કરે. બાબા તદબીર તો બતાવે છે ને. તદબીર વ્યર્થ નથી જતી. આ તો સદા સફળ થાય છે. રાજધાની સ્થાપન થઈ જ જશે. વિનાશ પણ મહાભારત લડાઈ દ્વારા થવાનો જ છે. આગળ જતાં તમે બળ ભરો તો આ બધાં આવશે. હમણાં નહીં સમજશે પછી તો એમની રાજાઈ ઉડી જશે. કેટલાં બધાં ગુરુ લોકો છે, એવાં કોઈ મનુષ્ય નથી જે કોઈ ગુરુનાં અનુયાયી ન હોય. અહીંયા તમને એક સદ્ગુરુ મળ્યાં છે સદ્ગતિ આપવા વાળા. ચિત્ર ઘણાં સારા છે. આ છે સદ્ગતિ અર્થાત સુખધામ, આ છે મુક્તિધામ. બુદ્ધિ પણ કહે છે આપણે બધી આત્માઓ નિર્વાણધામ માં રહીએ છીએ. જ્યાંથી પછી ટોકી (અવાજ) માં આવીએ છીએ. ત્યાનાં રહેવાસી છીએ. આ રમત જ ભારત પર બનેલી છે. શિવજયંતી પણ અહીંયા મનાવે છે. બાપ કહે છે હું આવ્યો છું, કલ્પ પછી ફરી આવીશ. દર ૫ હજાર વર્ષ પછી બાપનાં આવતાં જ વૈકુંઠ બની જાય છે. કહે પણ છે ક્રાઇસ્ટ થી આટલાં વર્ષ પહેલાં પેરેડાઈઝ (વૈકુંઠ) હતું, સ્વર્ગ હતું. હમણાં નથી પછી થવાનું છે. તો જરૂર નર્કવાસીઓનો વિનાશ, સ્વર્ગવાસી ની સ્થાપના જોઈએ. તો તમે સ્વર્ગવાસી બની રહ્યાં છો. નર્કવાસી બધાં વિનાશ થઈ જશે. તે તો સમજે છે હજું આટલાં લાખો વર્ષ પડ્યાં છે. બાળકો મોટા થાય લગ્ન કરાવીએ.... તમે થોડી એવું કહેશો. જો બાળક સલાહ પર નથી ચાલતાં તો પછી શ્રીમત લેવી

પડે કે સ્વર્ગવાસી બનતાં નથી તો શું કરીએ! બાપ કહેશે જો આજ્ઞાકારી નથી તો જવા દો. આમાં પાક્કી નષ્ટોમોહા અવસ્થા જોઈએ. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. શ્રી શ્રી શિવબાબા ની શ્રેષ્ઠ મત પર ચાલીને સ્વયંને શ્રેષ્ઠ બનાવવાનાં છે. શ્રીમતમાં મનમત મિક્સ નથી કરવાની. ઈશ્વરીય ભણતર નાં નશા માં રહેવાનું છે.
2. પોતાનાં હમજીન્સ નાં કલ્યાણની યુક્તિઓ રચવાની છે. બધાનાં પ્રતિ શુભભાવના રાખતાં એક-બીજા ને સાચું માન આપવાનું છે. લંગડું માન નહીં.

વરદાન :- રુહાની એક્સરસાઇઝ અને સેલ્ફ કંટ્રોલ દ્વારા મહીનતા નો અનુભવ કરવા વાળા ફરિશ્તા ભવ બુદ્ધિની મહીનતા (બારીકાઈ) અથવા હલકાપણું બ્રાહ્મણ જીવનની પર્સનાલિટી છે. મહીનતા જ મહાનતા છે. પરંતુ આનાં માટે રોજ અમૃતવેલાએ અશરીરીપણા ની રુહાની એક્સરસાઇઝ કરો અને વ્યર્થ સંકલ્પો નાં ભોજન ની પરહેજ રાખો. પરહેજ માટે સેલ્ફ કંટ્રોલ (નિયંત્રણ) હોય. જે સમયે જે સંકલ્પ રુપી ભોજન સ્વીકાર કરવું હોય એ સમય એ જ કરો. વ્યર્થ સંકલ્પ નું એક્સ્ટ્રા ભોજન નહીં કરો ત્યારે મહીન બુદ્ધિ બની ફરિશ્તાં સ્વરુપ નાં લક્ષ્ય ને પ્રાપ્ત કરી શકશો.

સ્લોગન :- મહાન આત્મા એ છે જે દરેક સેકન્ડ, દરેક કદમ શ્રીમત પર એક્ચુરેટ ચાલે છે.

“ મીઠા બાળકો - બેહદનાં બાપ ને યાદ કરવાં - આ છે ગુપ્ત વાત , યાદ થી યાદ મળે છે , જે યાદ નથી કરતાં એમને બાપ પણ કેવી રીતે યાદ કરે ”

પ્રશ્ન :- સંગમ પર આપ બાળકો કયું ભણતર ભણો છો જે આખું કલ્પ નથી ભણાવાતું?

ઉત્તર :- જીવતે જીવ શરીર થી ન્યારા અર્થાત મુદા થવાનું ભણતર હમણાં ભણો છો કારણ કે તમારે કર્માતીત બનવાનું છે. બાકી જ્યાં સુધી શરીર માં છો ત્યાં સુધી કર્મ તો કરવાનાં જ છે. મન પણ અમન ત્યારે થાય જ્યારે શરીર ન હોય એટલે મન જીતે જગતજીત નહીં, પરંતુ માયા જીતે જગતજીત.

ઓમ શાંતિ ! બાપ બેસી બાળકો ને સમજાવે છે કારણકે આ તો બાળકો સમજે છે બેસમજ ને જ ભણાવાય છે. હવે બેહદનાં બાપ ઊંચે થી ઊંચા ભગવાન આવે છે તો કોને ભણાવતાં હશે? જરૂર જે ઊંચે થી ઊંચા બિલ્કુલ બેસમજ હશે એટલે કહેવાય જ છે વિનાશ કાળે વિપરીત બુદ્ધિ. વિપરીત બુદ્ધિ કેવી રીતે થઈ ગયાં છો? ૮૪ લાખ યોનિઓ લખેલી છે ને! તો બાપને પણ ૮૪ લાખ જન્મો માં લઈ આવ્યાં છે. કહી દે છે પરમાત્મા કુતરા, બિલાડી, જીવ-જંતુ બધામાં છે. બાળકોને સમજાવાય છે, આ તો બીજા નંબરમાં પોઇન્ટ આપવાની હોય છે. બાપે સમજાવ્યું છે જ્યારે કોઈ નવાં આવે છે તો પહેલાં-પહેલાં તેમને હદ નાં અને બેહદ નાં બાપ નો પરિચય આપવો જોઈએ. એ બેહદનાં મોટા બાબા અને આ હદનાં નાના બાબા. બેહદનાં બાપ એટલે જ બેહદ આત્માઓનાં બાપ. તે હદ નાં બાપ જીવ આત્માનાં બાપ થઈ ગયાં. એ છે બધી આત્માઓનાં બાપ. આ નોલેજ પણ બધાં એકરસ નથી ધારણ કરી શકતાં. કોઈ ૧ ટકો ધારણ કરે છે તો કોઈ ૯૫ ટકા ધારણ કરે છે. આ તો સમજવાની વાત છે. સૂર્યવંશી વંશજ હશે ને! રાજા-રાણી તથા પ્રજા. આ બુદ્ધિ માં આવે છે ને. પ્રજામાં બધાં પ્રકારનાં મનુષ્ય હોય છે. પ્રજા એટલે પ્રજા. બાપ સમજાવે છે આ ભણતર છે. પોતાની બુદ્ધિ અનુસાર દરેક ભણે છે. દરેક ને પોત-પોતાનો પાર્ટ મળેલો છે. જેમણે કલ્પ પહેલાં જેટલું ભણતર ધારણ કર્યું છે એટલું હમણાં પણ ધારણ કરે છે. ભણતર ક્યારેય છુપાયેલું નથી રહી શકતું. ભણતર અનુસાર જ પદ મળે છે. બાપે સમજાવ્યું છે - આગળ ચાલીને પરીક્ષા તો થવાની જ છે. વગર પરીક્ષા ટ્રાન્સફર તો થઈ ન શકે. પાછળ થી બધું ખબર પડશે. આમ તો હમણાં પણ સમજી શકે છે કે કયાં પદ નાં અમે લાયક છીએ. ભલે લજ્જા નાં માર્યા બધાની સાથે-સાથે હાથ ઉઠાવી દે છે. દિલમાં સમજે પણ છે અમે આવાં કેવી રીતે બની શકશું! તો પણ હાથ ઉઠાવી દે છે. સમજવાં છતાં પણ ફરી હાથ ઉઠાવી લેવો એ પણ અજ્ઞાન કહેશું. કેટલું અજ્ઞાન છે, બાપ તો ઝટ સમજી જાય છે. આનાથી તો તે વિદ્યાર્થીઓમાં અક્કલ હોય છે. તેઓ સમજે છે હું સ્કોલરશીપ લેવાનાં લાયક નથી, પાસ નહીં થઈશ. આનાથી તો તે અજ્ઞાની સારા જે સમજે છે - શિક્ષક જે ભણાવે છે એમાં અમે કેટલાં માક્સ લઈશું! એવું થોડી કહેશે અમે પાસ વિથ ઓનર થઈશું. તો સિદ્ધ થાય છે અહીંયા આટલી પણ બુદ્ધિ નથી. દેહ-અભિમાન ખુબ છે. જ્યારે તમે આવ્યાં છો આ (લક્ષ્મી-નારાયણ) બનવા તો ચલન ખુબ સારી જોઈએ. બાપ કહે છે કોઈ તો વિનાશ કાળે વિપરીત બુદ્ધિ છે કારણ કે કાયદેસર બાપ થી પ્રીત નથી, તો શું હાલ થશે. ઉંચ પદ પામી નહીં શકશે.

બાપ બેસીને આપ બાળકો ને સમજાવે છે - વિનાશ કાળે વિપરીત બુદ્ધિ નો અર્થ શું છે - બાળકો જ પૂરું નથી સમજી શકતાં તો પછી બીજા શું સમજશે! જે બાળકો સમજે છે અમે શિવબાબા નાં બાળકો છીએ એ જ પૂરા અર્થ ને નથી સમજતાં. બાપ ને યાદ કરવાં - એ તો છે ગુપ્ત વાત. ભણતર તો ગુપ્ત નથી ને. ભણતર માં નંબરવાર છે. બધાં એક જેવું થોડી ભણશે. બાપ તો સમજે છે આ હમણાં બેબીઝ (બાળક) છે. આવાં બેહદનાં બાપ ને ત્રણ-ત્રણ, ચાર-ચાર મહિના યાદ પણ નથી કરતાં. ખબર કેવી રીતે પડે કે યાદ કરે છે? જ્યારે તેમની ચિઠ્ઠી આવે. પછી એ ચિઠ્ઠીમાં સર્વિસ (સેવા) સમાચાર પણ હોય કે આ-આ ડુહાની સર્વિસ કરું છું. સબૂત જોઈએ ને. એવાં તો દેહ-અભિમાની હોય છે જે ન તો ક્યારેય યાદ કરે છે, ન સર્વિસનું સબૂત દેખાડે છે. કોઈ તો સમાચાર લખે છે બાબા ફલાણા-ફલાણા આવ્યાં તેમને આ સમજાવ્યું, તો બાપ પણ સમજે છે બાળક જીવતો છે. સર્વિસ સમાચાર ઠીક આપે છે. કોઈ તો ૩-૪ મહિના પત્ર નથી લખતાં. કોઈ સમાચાર નથી તો સમજશે મરી ગયાં કે બીમાર છે! બીમાર મનુષ્ય લખી નથી શકતાં. એમ પણ કોઈ લખે છે અમારી તબિયત ઠીક નહોતી એટલે પત્ર લખ્યો નથી. કોઈ તો સમાચાર જ નથી આપતાં, ન બીમાર છે. દેહ-અભિમાન છે. પછી બાપ પણ યાદ કોને કરે. યાદ થી જ યાદ મળે છે, પરંતુ દેહ-અભિમાન છે. બાપ આવીને સમજાવે છે મને સર્વવ્યાપી કહી ૮૪ લાખ થી પણ વધારે યોનીઓ માં લઈ જાય છે. મનુષ્યોને કહેવાય છે પથ્થર બુદ્ધિ છે. ભગવાન માટે તો પછી કહી દે છે પથ્થર ભિત્તર ની અંદર વિરાજમાન છે. તો આ બેહદની ગાળો થઈને! એટલે બાપ કહે છે મારી કેટલી ઝ્લાનિ કરે છે. હમણાં તમે તો નંબરવાર સમજી ગયાં છો. ભક્તિમાર્ગ માં ગાએ પણ છે - તમે આવશો તો અમે વારી જઈશું. તમને વારિસ બનાવશું. એ વારિસ બનાવે છે જે કહે છે પથ્થર-ઠીક્કર માં છો! કેટલી ઝ્લાનિ કરે છે, ત્યારે બાપ કહે છે યદા યદાહિ..... હમણાં આપ બાળકો બાપને જાણો છો તો બાપ ની કેટલી મહિમા કરો છો. કોઈ મહિમા તો શું, ક્યારેય યાદ કરી બે અક્ષર લખતાં પણ નથી. દેહ-અભિમાની બની પડે છે. આપ બાળકો સમજો છો અમને બાપ મળ્યાં છે, અમારા બાપ અમને ભણાવે છે. ભગવાનુવાય છે ને! હું તમને રાજયોગ શીખવાડું છું. વિશ્વની રાજાઈ કેવી રીતે પ્રાપ્ત થાય તેનાં માટે રાજયોગ શીખવાડું છું. આપણે વિશ્વની બાદશાહી લેવા માટે બેહદનાં બાપ થી ભણીએ છીએ - આ નશો હોય તો અપાર ખુશી આવી જાય. ભલે ગીતા પણ વાંચે છે પરંતુ જેમ સાધારણ ચોપડી વાંચે છે. કૃષ્ણ ભગવાનુવાય - રાજયોગ શીખવાડું છું, બસ. એટલો બુદ્ધિનો યોગ કે ખુશી નથી રહેતી. ગીતા વાંચવા કે સાંભળવા વાળા માં એટલી ખુશી રહેતી નથી. ગીતા વાંચીને પૂરી કરી અને ગયાં ધંધા માં. તમને તો હમણાં બુદ્ધિ માં છે - બેહદનાં બાપ અમને ભણાવે છે. બીજા કોઈની બુદ્ધિમાં આવશે નહીં કે અમને ભગવાન ભણાવે છે. તો પહેલાં-પહેલાં કોઈપણ આવે તો તેમને બે બાપ ની થ્યોરી (સિદ્ધાંત) સમજાવવાની છે. બોલો ભારત સ્વર્ગ હતું ને, હમણાં નર્ક છે. એવું તો કોઈ કહી ન શકે કે અમે સતયુગમાં પણ છીએ, કળયુગમાં પણ છીએ. કોઈને દુઃખ મળ્યું તો તે નર્ક માં છે, કોઈને સુખ મળ્યું તો સ્વર્ગ માં છે. એવું ઘણાં કહે છે - દુઃખી મનુષ્ય નર્ક માં છે, અમે તો ખુબ સુખ માં બેઠા છીએ, મહેલ માડીયા વગેરે બધું છે. બહાર નું ઘણું સુખ જુએ છે ને. આ પણ તમે હમણાં સમજો છો સતયુગી સુખ તો અહીંયા હોઈ ન શકે. એવું પણ નથી, ગોલ્ડન એજ ને આઈરન એજ કહો અથવા આઈરન એજ ને ગોલ્ડન એજ કહો એક જ વાત છે. એવું સમજવા વાળા ને પણ અજ્ઞાની કહેશું. તો પહેલાં-પહેલાં બાપની થ્યોરી બતાવવાની છે. બાપ જ પોતાની ઓળખાણ આપે છે. બીજા તો કોઈ જાણતાં નથી. કહી દે છે પરમાત્મા સર્વવ્યાપી છે. હમણાં તમે ચિત્રમાં દેખાડો છો - આત્મા અને પરમાત્મા નું રુપ તો એક જ છે. એ પણ આત્મા છે પરંતુ એમને પરમ આત્મા કહેવાય છે. બાપ બેસીને સમજાવે છે - હું કેવી રીતે આવું છું! બધી આત્માઓ ત્યાં પરમધામમાં રહે છે. આ વાતો બહાર વાળા તો કોઈ સમજી ન શકે. ભાષા પણ ખુબ જ સહજ છે. ગીતામાં શ્રીકૃષ્ણ નું નામ નાખી દીધું છે. હવે કૃષ્ણ તો ગીતા સંભળાવતાં નથી. એ તો બધાને કહી ન શકે કે

મામેકમ્ યાદ કરો. દેહધારી ની યાદ થી તો પાપ કપાતા નથી. કૃષ્ણ ભગવાનુવાચ - દેહ નાં બધાં સંબંધ ત્યાગી મામેકમ્ યાદ કરો પરંતુ દેહ નાં સંબંધ તો કૃષ્ણને પણ છે અને પછી તે તો નાનું-એવું બાળક છે ને. આ પણ કેટલી મોટી ભૂલ છે. કેટલો ફરક પડી જાય છે એક જ ભૂલ નાં કારણે. પરમાત્મા તો સર્વવ્યાપી હોઈ ન શકે. જેમનાં માટે કહે છે સર્વ નાં સદ્ગતિ દાતા છે તો શું તે પણ દુર્ગતિ ને પામે છે! પરમાત્મા ક્યારેય દુર્ગતિ ને પામે છે શું? આ બધી વિચાર સાગર મંથન કરવાની વાતો છે. સમય વ્યર્થ કરવાની વાત નથી. મનુષ્ય તો કહી દે છે કે અમને કુરસદ નથી. તમે સમજાવો છો કે આવીને કોર્સ કરો તો કહે કુરસદ નથી. બે દિવસ આવશે પછી ચાર દિવસ આવશે નહીં..... ભણશે નહીં તો આ લક્ષ્મી-નારાયણ કેવી રીતે બની શકશે? માયા નો કેટલો ફોર્સ છે. બાપ સમજાવે છે જે સેકન્ડ, જે મિનિટ પસાર થાય છે તે હૂબહૂ રિપીટ થાય છે. અગણિત વખત રિપીટ થતું રહેશે. હમણાં તો બાપ દ્વારા સાંભળી રહ્યાં છો. બાબા તો જન્મ-મરણ માં આવતાં નથી. તુલના કરાય છે કે પૂરા જન્મ-મરણ માં કોણ આવે છે અને ન આવવા વાળા કોણ? ફક્ત એક જ બાપ છે જે જન્મ-મરણ માં નથી આવતાં. બાકી તો બધાં આવે છે એટલે ચિત્ર પણ દેખાડે છે. બ્રહ્મા અને વિષ્ણુ બંને જન્મ મરણ માં આવે છે, બ્રહ્મા સો વિષ્ણુ, વિષ્ણુ સો બ્રહ્મા પાર્ટ માં આવતાં-જતાં રહે છે. અંત થઈ ન શકે. આ ચિત્ર તો પણ આવીને બધાં જોશે અને સમજશે. ખુબ સહજ સમજ ની વાત છે. બુદ્ધિ માં આવવું જોઈએ અમે જ બ્રાહ્મણ છીએ પછી અમે જ ક્ષત્રિય, વૈશ્ય, શૂદ્ર બનશું. ફરી બાપ આવશે તો અમે જ બ્રાહ્મણ બની જઈશું. આ યાદ કરો તો પણ સ્વદર્શન ચક્રધારી થયાં. અનેક છે જેમની યાદ રહેતી નથી. તમે બ્રાહ્મણ જ સ્વદર્શન ચક્રધારી બનો છો. દેવતાઓ નથી બનતાં. આ નોલેજ (જ્ઞાન), કે ચક્ર કેવી રીતે ફરે છે, આ નોલેજ ને પામવાથી તે આ દેવતા બને છે. હકીકત માં કોઈ પણ મનુષ્ય સ્વદર્શન ચક્રધારી કહેવાનાં લાયક નથી. મનુષ્યોની સૃષ્ટિ મૃત્યુલોક જ અલગ છે. જેમ ભારતવાસીઓની રીત-રિવાજ અલગ છે, બધાનું અલગ-અલગ હોય છે. દેવતાઓની રીત-રિવાજ અલગ છે. મૃત્યુલોકનાં મનુષ્યોની રીત-રિવાજ અલગ. રાત-દિવસનો ફરક છે એટલે બધાં કહે છે - અમે પતિત છીએ. હેં ભગવાન, અમે બધાં પતિત દુનિયાનાં રહેવા વાળા ને પાવન બનાવો. તમારી બુદ્ધિ માં છે પાવન દુનિયા આજ થી ૫ હજાર વર્ષ પહેલાં હતી, જેને સતયુગ કહેવાય છે. ત્રેતા ને નહીં કહેશું. બાપે સમજાવ્યું છે - એ છે ફર્સ્ટ ક્લાસ, આ છે સેકન્ડ ક્લાસ. તો એક-એક વાત સારી રીતે ધારણ કરવી જોઈએ. જે કોઈપણ આવે તો સાંભળી ને વન્ડર (આશ્ચર્ય) ખાય. કોઈ તો વન્ડર ખાય છે. પરંતુ પછી તેમને કુરસત નથી રહેતી, જે પુરુષાર્થ કરે. પછી સાંભળે છે પવિત્ર જરુર રહેવાનું છે. આ કામ વિકાર જ છે જે મનુષ્યો ને પતિત બનાવે છે. આને જીતવાથી જ તમે જગતજીત બનશો. બાપએ કહ્યું પણ છે - કામ વિકારજીત જગતજીત બનો. મનુષ્ય પછી કહી દે છે મનજીતે જગતજીત બનો. મન ને વશ માં કરો. હવે મન અમન તો ત્યારે થાય જ્યારે શરીર ન હોય. બાકી મન અમન તો ક્યારેય થતું જ નથી. દેહ મળે જ છે કર્મ કરવા માટે તો પછી કર્માતીત અવસ્થા માં કેવી રીતે રહેશો? કર્માતીત અવસ્થા કહેવાય છે મુર્દા ને. જીવતે જીવ મુર્દા, શરીર થી ન્યારા. તમને પણ શરીર થી ન્યારા બનવાનું ભણતર ભણાવે છે. શરીર થી આત્મા અલગ છે. આત્મા પરમધામ ની રહેવાવાળી છે. આત્મા શરીરમાં આવે છે તો તેને મનુષ્ય કહેવાય છે. શરીર મળે જ છે કર્મ કરવાં માટે. એક શરીર છૂટી જશે પછી બીજું શરીર આત્માએ લેવાનું છે કર્મ કરવા માટે. શાંત તો ત્યારે રહેશો જ્યારે કર્મ ન કરવાનું હોય. મૂળવતન માં કર્મ હોતાં નથી. સૃષ્ટિનું ચક્ર અહીંયા ફરે છે. બાપને અને સૃષ્ટિ ચક્ર ને જાણવાનું છે. આને જ નોલેજ કહેવાય છે. આ આંખો જ્યાં સુધી પતિત કિમિનલ છે, તો આ આંખો થી પવિત્ર વસ્તુ જોવામાં આવી ન શકે એટલે જ્ઞાન નું ત્રીજું નેત્ર જોઈએ. જ્યારે તમે કર્માતીત અવસ્થા ને પામશો અર્થાત દેવતા બનશો પછી તો આ આંખોથી દેવતાઓ ને જોતાં રહેશો. બાકી આ શરીરમાં આ આંખોથી કૃષ્ણને જોઈ નથી શકાતાં. બાકી સાક્ષાત્કાર કર્યો તો એનાથી કાંઈ મળે થોડી છે. અલ્પકાળ માટે ખુશી રહે છે,

કામના પૂરી થઈ જાય છે. ડ્રામા માં સાક્ષાત્કારની પણ નોંધ છે, આનાથી પ્રાપ્તિ કંઈ થતી નથી. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. શરીર થી ન્યારી આત્મા છું, જીવતે જીવ આ શરીરમાં રહેતાં જેમ મુર્દા - આ સ્થિતિનાં અભ્યાસ થી કર્મોત્તીત અવસ્થા બનાવવાની છે.
2. સર્વિસ નું સબૂત આપવાનું છે. દેહભાન ને છોડી પોતાનાં સાચાં-સાચાં સમાચાર આપવાનાં છે. પાસ વિથ ઓનર થવાનો પુરુષાર્થ કરવાનો છે.

વરદાન :- સર્વ ખાતા અને સંબંધ એક બાપ થી રાખવા વાળા ડબલ લાઈટ ફરિશ્તા ભવ ડબલ લાઈટ ફરિશ્તા બનવા માટે દેહનાં ભાન થી પણ પરે રહો કારણ કે દેહભાન માટી છે, જો આનો પણ બોજ છે તો ભારેપણું છે. ફરિશ્તાં અર્થાત્ પોતાનાં દેહ ની સાથે પણ સંબંધ નહીં. બાપ નું આપેલું તન પણ બાપ ને આપી દીધું. પોતાની વસ્તુ બીજાને આપી દીધી તો પોતાનો સંબંધ ખતમ થયો. બધો હિસાબ-કિતાબ, બધી લેણ-દેણ બાપ થી બાકી બધાં પાછલાં ખાતા અને સંબંધ ખતમ - એવાં સંપૂર્ણ બેગર જ ડબલ લાઈટ ફરિશ્તા છે.

સ્લોગન :- પોતાની વિશેષતાઓ ને પ્રયોગ માં લાવો તો દરેક કદમ માં પ્રગતિ નો અનુભવ કરશો.

“ અલૌકિક રાજ્ય દરબાર નાં સમાચાર ”

આજે બાપદાદા પોતાનાં સ્વ-રાજ્ય અધિકારી બાળકોની રાજ્ય દરબાર જોઈ રહ્યાં છે. આ સંગમયુગ ની નિરાળી, શ્રેષ્ઠ શાનવાળી અલૌકિક દરબાર આખાં કલ્પ માં ન્યારી અને અતિ પ્યારી છે. આ રાજ્ય-સભા ની રુહાની રોનક, રુહાની કમળ-આસન, રુહાની તાજ અને તિલક, ચહેરા ની ચમક, સ્થિતિનાં શ્રેષ્ઠ સ્મૃતિનાં વાયુમંડળ માં અલૌકિક સુગંધ અતિ રમણીક, અતિ આકર્ષિત કરવા વાળી છે. આવી સભાને જોઈ બાપદાદા દરેક રાજ્ય-અધિકારી આત્માને જોઈ હર્ષિત થઈ રહ્યાં છે. કેટલી મોટી દરબાર છે. દરેક બ્રાહ્મણ બાળક સ્વરાજ્ય-અધિકારી છે. તો કેટલાં બ્રાહ્મણ બાળકો છે! બધાં બ્રાહ્મણોની દરબાર ભેગી કરો તો કેટલી મોટી રાજ્ય-દરબાર થઈ જશે! આટલી મોટી રાજ્ય દરબાર કોઈ પણ યુગમાં નથી હોતી. આ જ સંગમયુગ ની વિશેષતા છે જે ઊંચે થી ઊંચા બાપનાં સર્વ બાળકો સ્વરાજ્ય-અધિકારી બને છે. જેમ લૌકિક પરિવાર માં દરેક બાપ બાળકોને કહે છે કે આ મારો બાળક ‘રાજા’ બાળક છે અથવા ઇચ્છા રાખે છે કે મારો દરેક બાળક ‘રાજા’ બને. પરંતુ બધાં બાળકો રાજા બની જ નથી શકતાં. આ કહેવત પરમાત્મા બાપની નકલ કરી છે. આ સમયે બાપદાદાનાં બધાં બાળકો રાજયોગી અર્થાત્ સ્વ નાં રાજા નંબરવાર જરૂર છે પરંતુ છે બધાં રાજ-યોગી, પ્રજા યોગી કોઈ જ નથી. તો બાપદાદા બેહદની રાજ્યસભા જોઈ રહ્યાં હતાં. બધાં પોતાને સ્વરાજ્ય અધિકારી સમજો છો ને? નવાં-નવાં આવેલાં બાળકો રાજ્ય-અધિકારી છો કે હમણાં બનવાનું છે? નવાં-નવાં છે તો હસતાં-બોલતાં શિખી રહ્યાં છે. અવ્યક્ત બાપની અવ્યક્ત વાતો સમજવાની પણ આદત પડતી જશે. તો પણ આ ભાગ્યને હમણાં થી પણ સમય પર વધારે સમજશો કે અમે બધી આત્માઓ કેટલી ભાગ્યવાન છીએ!

તો બાપદાદા સંભળાવી રહ્યાં હતાં - અલૌકિક રાજ્ય દરબાર નાં સમાચાર. બધાં બાળકોનાં વિશેષ તાજ અને ચહેરાની ચમકની ઉપર ન ઇચ્છતાં પણ અટેન્શન (ધ્યાન) જઈ રહ્યું હતું. તાજ બ્રાહ્મણ જીવનની વિશેષતા - ‘પવિત્રતા’ નું જ સૂચક છે. ચહેરાની ચમક રુહાની સ્થિતિ માં સ્થિત રહેવાની રુહાનિયત ની ચમક છે. સાધારણ રીતે પણ કોઈપણ વ્યક્તિ ને જોશો તો સૌથી પહેલાં દૃષ્ટિ ચહેરા તરફ જ જશે. આ ચહેરો જ વૃત્તિ અને સ્થિતિ નો દર્પણ છે. તો બાપદાદા જોઈ રહ્યાં હતાં - ચમક તો બધામાં હતી પરંતુ એક હતાં સદા રુહાનિયત ની સ્થિતિ માં સ્થિત રહેવા વાળા, સ્વતઃ અને સહજ સ્થિતિ વાળા અને બીજા હતાં સદા રુહાની સ્થિતિનાં અભ્યાસ દ્વારા સ્થિત રહેવા વાળા. એક હતાં સહજ સ્થિતિ વાળા, બીજા હતાં પ્રયત્ન કરી સ્થિત રહેવા વાળા અર્થાત્ એક હતાં સહજ યોગી, બીજા હતાં પુરુષાર્થ થી યોગી. બંનેની ચમકમાં અંતર રહ્યું. તેમની નેચરલ બ્યુટી (કુદરતી સૌન્દર્ય) હતી અને બીજાઓની પુરુષાર્થ દ્વારા બ્યુટી (સુંદરતા) હતી. જેમ આજકાલ પણ મેકઅપ કરી બ્યુટીકુલ બને છે ને. નેચરલ (સ્વાભાવિક) બ્યુટી ની ચમક સદા એકરસ હોય છે અને બીજી બ્યુટી ક્યારેક ખૂબ સારી અને ક્યારેક ટકાવારી માં હોય છે, એક જેવી, એકરસ નથી હોતી. તો સદા સહજ યોગી, સ્વતઃ યોગી સ્થિતિ નંબરવન સ્વરાજ્ય-અધિકારી બનાવે છે. જ્યારે બધાં બાળકોનો વાચદો છે - બ્રાહ્મણ જીવન અર્થાત્ એક બાપ જ સંસાર છે અથવા એક બાપ બીજું ન કોઈ; જ્યારે સંસાર જ બાપ છે, બીજું કોઈ છે જ નહીં તો સ્વતઃ અને સહજ યોગી સ્થિતિ સદા રહેશે ને, કે મહેનત કરવી પડશે? જો બીજું કોઈ છે તો મહેનત કરવી પડે છે - અહીંયા બુદ્ધિ ન જાય, ત્યાં જાય. પરંતુ એક બાપ જ બધું છે - પછી બુદ્ધિ ક્યાં જશે? જ્યારે જઈ જ નથી શકતી

તો અભ્યાસ શું કરશો? અભ્યાસ માં પણ અંતર હોય છે. એક છે સ્વતઃ અભ્યાસ, છે જ છે અને બીજું હોય છે મહેનત વાળો અભ્યાસ. તો સ્વરાજ-અધિકારી બાળકોનું સહજ અભ્યાસી બનવું - આ જ નિશાની છે સહજયોગી, સ્વતઃયોગી ની. એમનાં ચહેરાની ચમક અલૌકિક હોય છે જે ચહેરો જોતાં જ અન્ય આત્માઓ અનુભવ કરે કે આ શ્રેષ્ઠ પ્રાપ્તિ સ્વરૂપ સહજયોગી છે. જેમ સ્થૂળ ધન કે સ્થૂળ પદ ની પ્રાપ્તિની ચમક ચહેરા થી ખબર પડે છે કે આ સાહુકાર કુળ નો અથવા ઉચ્ચ પદ અધિકારી છે, એમ આ શ્રેષ્ઠ પ્રાપ્તિ, શ્રેષ્ઠ રાજ્ય અધિકાર અર્થાત્ તો શ્રેષ્ઠ પદની પ્રાપ્તિ નો નશો અથવા ચમક ચહેરા થી દેખાઈ આવે છે. દૂરથી જ અનુભવ કરે છે કે આમણે કંઈક પામ્યું છે. પ્રાપ્તિ સ્વરૂપ આત્માઓ છે. એમ જ બધાં રાજ્ય અધિકારી બાળકો નાં ચમકતાં ચહેરા દેખાઈ આવે. મહેનત નાં ચિન્હ ન દેખાય, પ્રાપ્તિ નાં ચિન્હ દેખાય આવે. હમણાં પણ જુઓ, કોઈ-કોઈ બાળકોનાં ચહેરા ને જોઈ એમ જ કહે છે - આમણે કંઈક પામ્યું છે અને કોઈ-કોઈ બાળકોનાં ચહેરાને જોઈ એમ પણ કહે છે કે ઉંચી મંઝિલ છે પરંતુ ત્યાગ પણ ખૂબ ઉંચો કર્યો છે. ત્યાગ દેખાય આવે છે. ભાગ્ય નથી દેખાતું ચહેરા થી. અથવા એમ કહેશે કે મહેનત ખુબ સારી કરી રહ્યાં છે.

બાપદાદા આ જ જોવા ઈચ્છે છે કે દરેક બાળકનાં ચહેરા થી સહજયોગી ની ચમક દેખાય આવે, શ્રેષ્ઠ પ્રાપ્તિનાં નશાની ચમક દેખાઈ આવે કારણ કે પ્રાપ્તિઓનાં ભંડાર બાપનાં બાળકો છે. સંગમયુગ ની પ્રાપ્તિઓનાં વરદાની સમય નાં અધિકારી છે. નિરંતર યોગ કેવી રીતે લગાવીએ અથવા નિરંતર અનુભવ કરી ભંડાર ની અનુભૂતિ કેવી રીતે કરીએ - હજું સુધી પણ આવી મહેનત માં જ સમય નહીં ગુમાવો પરંતુ પ્રાપ્તિ સ્વરૂપ નાં ભાગ્યને સહજ અનુભવ કરો. સમાપ્તિ નો સમય સમીપ આવી રહ્યો છે. હમણાં સુધી કોઈને કોઈ વાતની મહેનતમાં લાગેલાં રહેશે તો પ્રાપ્તિનો સમય તો સમાપ્ત થઈ જશે. પછી પ્રાપ્તિ સ્વરૂપ નો અનુભવ ક્યારે કરશો? સંગમયુગ ને, બ્રાહ્મણ આત્માઓને વરદાન છે “સર્વ પ્રાપ્તિ ભવ”. ‘સદા પુરુષાર્થી ભવ’ નું વરદાન નથી, ‘પ્રાપ્તિ ભવ’ નું વરદાન છે. ‘પ્રાપ્તિ ભવ’ ની વરદાની આત્મા ક્યારેય પણ અલબેલાપણા માં આવી ન શકે એટલે એમને મહેનત નથી કરવી પડતી. તો સમજ્યાં, શું બનવાનું છે?

રાજ્ય સભામાં રાજ્ય અધિકારી બનવાની વિશેષતા શું છે, આ સ્પષ્ટ થયું ને? રાજ્ય અધિકારી છે ને, કે હજું વિચારી રહ્યાં છો કે છીએ કે નહીં? જ્યારે વિધાતા નાં બાળકો, વરદાતા નાં બાળકો બની ગયાં; રાજા અર્થાત્ વિધાતા, આપવા વાળા. અપ્રાપ્તિ કાંઈ નથી તો લેશે શું? તો સમજ્યાં, નવા-નવા બાળકોએ આ અનુભવ માં રહેવાનું છે. યુદ્ધમાં જ સમય નથી ગુમાવવાનો. જો યુદ્ધમાં જ સમય ગુમાવ્યો તો અંત-મતિ પણ યુદ્ધમાં રહેશે. પછી શું બનવું પડશે? ચંદ્રવંશ માં જશો કે સૂર્યવંશી માં? યુદ્ધ વાળા તો ચંદ્રવંશ માં જશે. ચાલી રહ્યાં છીએ, કરી રહ્યાં છીએ, થઈ જ જશે, પહોંચી જઈશું - હમણાં સુધી આવું લક્ષ્ય નહીં રાખો. હમણાં નહીં તો ક્યારેય નહીં. બનવાનું છે તો હમણાં, પામવાનું છે તો હમણાં - એવા ઉમંગ-ઉત્સાહ વાળા જ સમય પર પોતાની સંપૂર્ણ મંઝિલ ને પામી શકશે. ત્રેતામાં રામ સીતા બનવા માટે તો કોઈ પણ તૈયાર નથી. જ્યારે સતયુગ સૂર્યવંશ માં આવવું છે, તો સૂર્યવંશ અર્થાત્ સદા માસ્ટર વિધાતા અને વરદાતા, લેવાની ઈચ્છા વાળા નહીં. મદદ મળી જાય, આ થઈ જાય તો ખૂબ સાડું, પુરુષાર્થ માં સારો નંબર લઈ લઈશું - ના. મદદ મળી રહી છે, બધું થઈ રહ્યું છે - આને કહેવાય છે સ્વરાજ્ય અધિકારી બાળકો. આગળ વધવું છે કે પાછળ આવ્યાં છે તો પાછળ જ રહેવું છે? આગળ જવાનો સહજ રસ્તો છે - સહજયોગી, સ્વતઃ યોગી બનો. ખૂબ સહજ છે. જ્યારે છે જ એક બાપ, બીજું કોઈ નથી તો જશો ક્યાં? પ્રાપ્તિ જ પ્રાપ્તિ છે પછી મહેનત કેમ લાગશે? તો પ્રાપ્તિનાં સમય નો લાભ ઉઠાવો. સર્વ પ્રાપ્તિ સ્વરૂપ બનો. સમજ્યાં? બાપદાદા તો આ જ ઈચ્છે છે કે એક-એક બાળક - ભલે છેલ્લા

આવવા વાળા, ભલે સ્થાપના નાં આદિ માં આવવા વાળા, દરેક બાળક નંબરવન બને. રાજા બનજો ન કે પ્રજા. અચ્છા.

મહારાષ્ટ્ર અને મધ્યપ્રદેશ નું ગ્રુપ આવ્યું છે. જુઓ, મહા શબ્દ કેટલો સારો છે. મહારાષ્ટ્ર સ્થાન પણ મહા શબ્દ નું છે અને બનવાનું પણ મહાન છે. મહાન તો બની ગયાં ને કારણ કે બાપનાં બન્યાં એટલે મહાન બન્યાં. મહાન આત્માઓ છો. બ્રાહ્મણ અર્થાત મહાન. દરેક કર્મ મહાન, દરેક બોલ મહાન, દરેક સંકલ્પ મહાન છે. અલૌકિક થઈ ગયાં ને. તો મહારાષ્ટ્ર વાળા સદા સ્મૃતિ સ્વરુપ બનો કે મહાન છીએ. બ્રાહ્મણ અર્થાત મહાન ચોટી છે ને.

મધ્ય પ્રદેશ - સદા ‘મધ્યાજી ભવ’ નાં નશામાં રહેવા વાળા. ‘મનમનાભવ’ ની સાથે ‘મધ્યાજી ભવ’ નું પણ વરદાન છે. તો પોતાનાં સ્વર્ગનું સ્વરુપ આને કહે છે ‘મધ્યાજી ભવ’ તો પોતાની શ્રેષ્ઠ પ્રાપ્તિ નાં નશામાં રહેવા વાળા અર્થાત ‘મધ્યાજી ભવ’ નાં મંત્ર નાં સ્વરુપમાં સ્થિત રહેવા વાળા. તે પણ મહાન થઈ ગયાં. ‘મધ્યાજી ભવ’ છે તો ‘મનમનાભવ’ પણ જરૂર હશે. તો મધ્ય પ્રદેશ અર્થાત મહામંત્ર નું સ્વરુપ બનવા વાળા. તો બંને જ પોત-પોતાની વિશેષતા થી મહાન છે. સમજ્યાં, કોણ છો?

જ્યાર થી પહેલો પાઠ શરૂ કર્યો, તે પણ આ જ કર્યો કે હું કોણ? બાપ પણ એ જ વાત યાદ અપાવે છે. આનાં પર જ મનન કરજો. શબ્દ એક જ છે કે ‘હું કોણ’ પરંતુ તેનાં જવાબ કેટલાં છે? લીસ્ટ નીકાળજો - ‘હું કોણ’? અચ્છા.

ચારે બાજુ નાં સર્વ પ્રાપ્તિ સ્વરુપ, શ્રેષ્ઠ આત્માઓ ને, સર્વ અલૌકિક રાજ્ય સભા અધિકારી મહાન આત્માઓ ને, સદા રુહાનિયત ની ચમક ધારણ કરવા વાળી વિશેષ આત્માઓ ને, સદા સ્વતઃ યોગી, સહજયોગી, ઉંચે થી ઉંચી આત્માઓ ને ઉંચે થી ઊંચા બાપદાદાનાં સ્નેહ સંપન્ન યાદ પ્યાર સ્વીકાર થાય.

અવ્યક્ત બાપદાદા સાથે ડબલ વિદેશી ભાઈ - બહેનો ની મુલાકાત :-

ડબલ વિદેશી અર્થાત સદા પોતાનાં સ્વ-સ્વરુપ, સ્વદેશ, સ્વરાજ્ય ની સ્મૃતિમાં રહેવા વાળા. ડબલ વિદેશીઓ એ વિશેષ કઈ સેવા કરવાની છે? હવે સાઇલેન્સ (શાંતિ) ની શક્તિનો અનુભવ વિશેષ રુપ થી આત્માઓ ને કરાવવો. આ પણ વિશેષ સેવા છે. જેમ સાયન્સ (વિજ્ઞાન) ની શક્તિ નામીગ્રામી છે ને. દરેક બાળક ને ખબર છે કે સાયન્સ શું છે. એમ સાઇલેન્સ પાવર, સાયન્સ થી પણ ઊંચી છે. તે દિવસ પણ આવવાનો છે. સાઇલેન્સ નાં પાવરની પ્રત્યક્ષતાં અર્થાત બાપની પ્રત્યક્ષતાં. જેમ સાયન્સ પ્રત્યક્ષ પૂફ દેખાડી રહી છે - તેમ સાઇલેન્સ પાવર નું પ્રેક્ટીકલ પૂફ છે - આપ સૌનું જીવન. જ્યારે આટલાં બધાં પ્રેક્ટીકલ પૂફ દેખાશે, તો ન ઇચ્છતાં પણ બધાની નજર માં સહજ આવી જશે. જેમ આ (પાછલાં વર્ષે) શાંતિ નું કાર્ય કર્યું ને, તેને સ્ટેજ પર પ્રેક્ટિકલ માં દેખાડ્યું. એમ જ ચાલતાં-ફરતાં શાંતિનાં મોડેલ દેખાઈ આવે તો સાયન્સ વાળાની પણ નજર સાઇલેન્સ વાળા ની ઉપર અવશ્ય જશે. સમજ્યાં? સાયન્સ ની ઇન્વેન્શન (શોધ) વિદેશમાં વધારે થાય છે. તો સાઇલેન્સ ની પાવર નો અવાજ પણ ત્યાંથી જ સહજ ફેલાશે. સેવાનું લક્ષ્ય તો છે જ, બધાને ઉમંગ-ઉત્સાહ પણ છે. સેવા વગર રહી નથી શકતાં. જેમ ભોજન વગર રહી નથી શકતાં, એમ સેવાનાં વગર પણ રહી નથી શકતાં એટલે બાપદાદા ખુશ છે. અચ્છા!

પાર્ટીઓ સાથે અવ્યક્ત બાપદાદાની મુલાકાત :-

સ્વદર્શન ચક્રધારી શ્રેષ્ઠ આત્માઓ બની ગયાં, એવો અનુભવ કરો છો? સ્વ નું દર્શન થઈ ગયું ને? સ્વયં સ્વયંને જાણવું અર્થાત્ સ્વ નું દર્શન થવું અને ચક્ર નું જ્ઞાન જાણવું અર્થાત્ સ્વદર્શન ચક્રધારી બનવું. જ્યારે સ્વદર્શન ચક્રધારી બનો છો તો બીજા બધાં ચક્ર સમાપ્ત થઈ જાય છે. દેહભાન નું ચક્ર, સંબંધ નું ચક્ર, સમસ્યાઓ નું ચક્ર - માયા નાં કેટલાં ચક્ર છે! પરંતુ સ્વદર્શન ચક્રધારી બનવાથી આ બધાં ચક્ર સમાપ્ત થઈ જાય છે, બધાં ચક્રો થી નીકળી જાયો છો. નહીં તો જાળમાં ફસાઈ જાયો છો. તો પહેલાં ફસાયેલાં હતાં, હવે નીકળી ગયાં. ૬૩ જન્મ તો અનેક ચક્રો માં ફસાતાં રહ્યાં અને આ સમયે આ ચક્રો થી નીકળી આવ્યાં, તો ફરી ફસાતાં નહીં. અનુભવ કરીને જોઈ લીધું ને? અનેક ચક્રોમાં ફસાવવાથી બધું જ ગુમાવી દીધું અને સ્વદર્શન ચક્રધારી બનવાથી બાપ મળ્યાં તો બધું જ મળ્યું. તો સદા સ્વદર્શન ચક્રધારી બની, માયાજીત બની આગળ વધતાં ચાલો, આનાથી સદા હલકા રહેશો, કોઈ પણ પ્રકારનો બોજ અનુભવ નહીં થશે. બોજ જ નીચે લઈ આવે છે અને હલકા થવાથી ઉપર ઉડતાં રહેશો. તો ઉડવા વાળા છો ને? કમજોર તો નથી? જો એક પણ પાંખ કમજોર હશે તો નીચે લઈ આવશે, ઉડવા નહીં દેશે એટલે, બંનેવ પાંખ મજબૂત હોય તો સ્વતઃ ઉડતાં રહેશો. સ્વદર્શન ચક્રધારી બનવું અર્થાત્ ઉડતી કળા માં જવું. અચ્છા.

રાજયોગી, શ્રેષ્ઠ યોગી આત્માઓ છો ને? સાધારણ જીવન થી સહજયોગી, રાજયોગી બની ગયાં. એવી શ્રેષ્ઠ યોગી આત્માઓ સદા અતીન્દ્રિય સુખનાં ઝુલાં માં ઝૂલે છે. હઠયોગી યોગ દ્વારા શરીર ને ઉંચે ઉઠાવે છે અને ઉડવાનો અભ્યાસ કરે છે. હકીકતમાં તમે રાજયોગી ઊંચી સ્થિતિનો અનુભવ કરો છો. આને જ નકલ કરીને તેઓ શરીર ને ઊંચું ઉઠાવે છે. પરંતુ તમે ક્યાંય પણ રહેતાં ઊંચી સ્થિતિમાં રહો છો, એટલે કહે છે - યોગી ઊંચા રહે છે. તો મન ની સ્થિતિ નું સ્થાન ઊંચું છે કારણ કે ડબલ લાઈટ બની ગયાં છો. આમ પણ ફરિશ્તાઓ નાં માટે કહેવાય છે કે ફરિશ્તાઓનાં પગ ધરતી પર નથી હોતાં. ફરિશ્તા અર્થાત્ જેમનો બુદ્ધિ રુપી પગ ધરતી પર ન હોય, દેહભાન માં ન હોય. દેહભાન થી સદા ઊંચા - એવાં ફરિશ્તા અર્થાત્ રાજયોગી બની ગયાં. હવે આ જૂની દુનિયાથી કોઈ લગાવ નથી. સેવા કરવી અલગ વસ્તુ છે પરંતુ લગાવ ન હોય. યોગી બનવું અર્થાત્ બાપ અને હું, ત્રીજું ન કોઈ. તો સદા એવી સ્મૃતિમાં રહો કે અમે રાજયોગી, સદા ફરિશ્તા છીએ. આ સ્મૃતિ થી સદા આગળ વધતાં રહેશો. રાજયોગી સદા બેહદનાં માલિક છે, હદનાં માલિક નહીં. હદ થી નીકળી ગયાં. બેહદ નો અધિકાર મળી ગયો - આવી ખુશી માં રહો. જેમ બેહદનાં બાપ છે, તેમ બેહદની ખુશી માં રહો, નશા માં રહો. અચ્છા.

વિદાય નાં સમયે :-

બધાં અમૃતવેલા નાં વરદાની બાળકો ને વરદાતા બાપની સોનેરી યાદપ્યાર સ્વીકાર થાય. સાથે-સાથે સોનેરી દુનિયા બનાવવાની સેવા નાં સદા પ્લાન મનન કરવા વાળા અને સદા સેવામાં દિલ વ જાન, સિક વ પ્રેમ થી, તન-મન-ધન થી સહયોગી આત્માઓ, બધાને બાપદાદા ગુડમોર્નિંગ, ડાયમંડ મોર્નિંગ કરી રહ્યાં છે અને સદા ડાયમંડ બની આ ડાયમંડ યુગની વિશેષતા ને વરદાન અને વારસા માં લઈને સ્વયં પણ સોનેરી સ્થિતિ માં સ્થિત રહેશો અને બીજાઓને પણ એવા જ અનુભવ કરાવતાં રહેશો. તો ચારે બાજુ નાં ડબલ હીરો બાળકો ને ડાયમંડ મોર્નિંગ. અચ્છા.

વરદાન :- રહેમદિલ ની ભાવના દ્વારા અપકારી પર પણ ઉપકાર કરવા વાળા શુભચિંતક ભવ

કેવી પણ કોઈ આત્મા, ભલે સતોગુણી, ભલે તમોગુણી સંપર્ક માં આવે પરંતુ બધાનાં પ્રતિ શુભચિંતક અર્થાત્ અપકારી પર પણ ઉપકાર કરવા વાળા. ક્યારેય કોઈ આત્માનાં પ્રતિ ધૃણા દૃષ્ટિ ન હોય કારણ કે જાણો છો આ અજ્ઞાન નાં વશીભૂત છે, બેસમજ છે. એમનાં ઉપર રહેમ કે સ્નેહ આવે, ધૃણા નહીં. શુભચિંતક આત્મા એવું નહિં વિચારશે કે આમણે આવું કેમ કર્યું પરંતુ આ આત્માનું કલ્યાણ કેવી રીતે થાય - એ છે શુભચિંતક સ્ટેજ (સ્થિતિ).

સ્લોગન :- તપસ્યા નાં બળ થી અસંભવ ને સંભવ કરી સફળતા મૂર્ત બનો.

“ મીઠા બાળકો - મોસ્ટ બીલ્વેડ (સૌથી પ્રિય) શિવબાબા આવ્યાં છે આપ બાળકો ને વિશ્વનાં માલિક
બનાવવાં , તમે એમની શ્રીમત પર ચાલો ”

પ્રશ્ન :- મનુષ્ય પરમાત્મા નાં માટે કઈ બે વાતો એક-બીજા થી ભિન્ન બોલે છે?

ઉત્તર :- એક બાજુ કહે છે - પરમાત્મા અખંડ જ્યોતિ છે અને બીજી બાજુ કહે એ તો નામ-રૂપ થી ન્યારા છે. આ બંને વાતો એક-બીજા થી ભિન્ન થઈ જાય છે. યથાર્થ રૂપથી ન જાણવાનાં કારણે જ પતિત બનતા જાય છે. બાપ જ્યારે આવે છે તો પોતાનો સાચો પરિચય આપે છે.

ગીત :- મરનાં તેરી ગલી મેં...

ઓમ શાંતિ ! બાળકો એ ગીત સાંભળ્યું. જ્યારે કોઈ મરે છે તો બાપની પાસે જન્મ લેશે. કહેવામાં આ જ આવે છે કે બાપ ની પાસે જન્મ લીધો, માં નું નામ નહિ લેશે. શુભેચ્છાઓ બાપને અપાય છે. હમણાં આપ બાળકો જાણો છો આપણે આત્માઓ છીએ, તે થઈ ગઈ શરીર ની વાત. એક શરીર છોડી પછી બીજા બાપની પાસે જાય છે. તમે ૮૪ જન્મો માં ૮૪ સાકારી બાપ કર્યા છે. હકીકત માં અસલ માં છો નિરાકાર બાપનાં બાળકો. તમે આત્મા પરમપિતા પરમાત્મા નાં બાળકો છો. રહેવા વાળા પણ ત્યાનાં છો જેને નિર્વાણધામ કે શાંતિધામ કહે છે. અસલ તમે ત્યાનાં રહેવા વાળા છો. બાપ પણ ત્યાં રહે છે. અહીંયા આવીને તમે લૌકિક બાપ નાં બાળકો બનો છો તો પછી એ બાપ ને ભૂલી જાઓ છો. સતયુગમાં પણ તમે સુખી બની જાઓ છો તો એ પારલૌકિક બાપ ને ભૂલી જાઓ છો. સુખ માં એ બાપ નું કોઈ સિમરણ નથી કરતાં. દુઃખ માં યાદ કરે છે. અને યાદ પણ આત્મા કરે છે. જ્યારે લૌકિક બાપ ને યાદ કરે છે તો બુદ્ધિ શરીર તરફ રહે છે. આ બાબા એમને યાદ કરશે તો કહેશે ઓ બાબા. છે બંને બાબા. સાચો અક્ષર બાબા જ છે. આ પણ ફાધર, એ પણ ફાધર. આત્મા એ રુહાની બાપ ને યાદ કરે છે તો બુદ્ધિ ત્યાં જાય છે. આ બાપ બેસીને બાળકોને સમજાવે છે. હમણાં તમે આ જાણો છો બાબા આવ્યાં છે, આપણને પોતાનાં બનાવ્યાં છે. બાપ કહે છે પહેલાં-પહેલાં મેં તમને સ્વર્ગમાં મોકલ્યાં. તમે ખુબ-ખુબ સાહૂકાર હતાં પછી ૮૪ જન્મ લઈ ડ્રામા પ્લાન અનુસાર હમણાં તમે દુઃખી થયાં છો. હવે ડ્રામા અનુસાર જૂની દુનિયા ખતમ થવાની છે. તમારી આત્મા અને શરીર રૂપી વસ્ત્ર સતોપ્રધાન હતાં પછી ગોલ્ડન એજ (સતયુગ) થી સિલ્વર એજ (ત્રેતાયુગ) માં આત્મા આવી તો શરીર પણ સિલ્વર એજ માં આવ્યું પછી કોપર એજ (દ્વાપરયુગ) માં આવ્યું. હમણાં તો તમારી આત્મા બિલ્કુલ જ પતિત થઈ ગઈ છે તો શરીર પણ પતિત છે. જેમ ૧૪ કેરેટ નું સોનું કોઈ પસંદ નથી કરતાં. કાળું પડી જાય છે. તમે પણ હમણાં કાળા આઈરન એજડ બની ગયાં છો. હવે આત્મા અને શરીર જે એવાં કાળા બની ગયાં છે તો પછી પ્યોર (પવિત્ર) કેવી રીતે બનશે. આત્મા પવિત્ર બને તો શરીર પણ પવિત્ર મળે. તે કેવી રીતે થશે? શું ગંગા સ્નાન કરવાથી? ના. પોકારે જ છે - હેં પતિત-પાવન.... આ આત્મા કહે છે. બુદ્ધિ પારલૌકિક બાપ તરફ ચાલી જાય છે - હેં બાબા. જુઓ બાબા અક્ષર જ કેટલો મીઠો છે. ભારતમાં જ બાબા-બાબા કહે છે. હમણાં તમે આત્મ-અભિમાની બની બાબાનાં બન્યાં છો. બાબા કહે છે મેં તમને સ્વર્ગમાં મોકલ્યાં હતાં. નવું શરીર ધારણ કર્યું હતું. હવે તમે શું બની ગયાં છો. આ વાતો હંમેશા અંદર રહેવી જોઈએ. બાબા ને જ યાદ કરવાં જોઈએ. યાદ પણ કરે છે ને - હેં

બાબા અમે આત્માઓ પતિત બની ગઈ છીએ. હવે આપ આવી ને પાવન બનાવો. ડ્રામા માં પણ આ પાર્ટ છે ત્યારે તો બોલાવે છે. ડ્રામા પ્લાન અનુસાર આવશે પણ ત્યારે જ્યારે જૂની દુનિયા થી નવી બનવાની છે તો જરૂર સંગમ પર જ આવશે.

આપ બાળકોને નિશ્ચય છે બીલ્વેડ મોસ્ટ (સૌથી પ્રિય) બાબા છે. કહે પણ છે સ્વીટ, સ્વીટર, સ્વીટેસ્ટ. હવે સ્વીટ કોણ છે? લૌકિક સંબંધમાં પણ પહેલાં છે ફાદર (પિતા), જે જન્મ આપે છે. પછી શિક્ષક. તે સારા હોય છે. એમનાથી ભણીને પદ પામો છો. નોલેજ ઈઝ સોર્સ ઓફ ઇન્કમ (જ્ઞાન આવકનું સાધન) કહેવાય છે. જ્ઞાન છે નોલેજ. યોગ છે યાદ. તો બેહદનાં બાપ જેમણે તમને સ્વર્ગ નાં માલિક બનાવ્યાં હતાં, એમને તમે હમણાં ભૂલી ગયાં છો. શિવબાબા કેવી રીતે આવ્યાં કોઈને ખબર નથી. ચિત્રોમાં પણ ક્લિયર (સ્પષ્ટ) દેખાડ્યું છે. બ્રહ્મા દ્વારા સ્થાપના શિવબાબા કરાવે છે. કૃષ્ણ કેવી રીતે રાજયોગ શીખવાડશે? રાજયોગ શીખવાડે જ છે સતયુગ માટે. તો જરૂર સંગમ પર બાપે જ શીખવાડ્યો હશે. સતયુગ ની સ્થાપના કરવાવાળા છે બાબા. શિવબાબા આમનાં દ્વારા કરાવે છે, કરનકરાવનહાર છે ને. તે લોકો ત્રિમૂર્તિ બ્રહ્મા કહી દે છે. ઊંચે થી ઊંચા શિવ છે ને. આ સાકાર છે, તે નિરાકાર છે. સૃષ્ટિ પણ અહીંયા જ છે. આ સૃષ્ટિનું જ ચક્ર છે જે ફરતું રહે છે, રિપીટ (પુનરાવર્તન) થતું રહે છે. સૂક્ષ્મવતન ની સૃષ્ટિનું ચક્ર નથી ગવાતું. વર્લ્ડ ની હિસ્ટ્રી-જોગોફી મનુષ્યોની રિપીટ થાય છે. સૂક્ષ્મવતન માં કોઈ ચક્ર વગેરે નથી હોતું. ગાયન પણ છે વર્લ્ડ ની હિસ્ટ્રી-જોગોફી રિપીટ. તે અહીંયા ની વાત છે. સતયુગ-ત્રેતા.... વચમાં જરૂર સંગમયુગ જોઈએ. નહીં તો કળયુગ ને સતયુગ કોણ બનાવે. નર્કવાસીઓ ને સ્વર્ગવાસી બનાવવા બાપ સંગમ પર આવે છે. આ તો હાઈએસ્ટ ઓથોરિટી ગોડફાધરલી ગવર્મેન્ટ છે. સાથે ધર્મરાજ પણ છે. આત્મા કહે છે મુજ નિર્ગુણ હારે મેં કોઈ ગુણ નાહી. કોઈ પણ દેવતાનાં મંદિર માં જશે તો તેમની આગળ એવું કહેશે. કહેવું જોઈએ બાપ ને. એમને છોડી બ્રધર્સ (દેવતાઓ) ને આવીને કહે છે. આ દેવતાઓ બ્રધર્સ થયાં ને. બ્રધર્સ થી તો કાંઈ પણ મળવાનું નથી. ભાઈઓ ની પૂજા કરતાં-કરતાં નીચે ઉતરતા આવ્યાં છે. હવે આપ બાળકો જાણો છો બાબા આવ્યાં છે, એમનાથી આપણને વારસો મળે છે. બાપને જ નથી જાણતાં, સર્વવ્યાપી કહી દે છે. કોઈ પછી કહે છે અખંડ જ્યોતિ તત્વ છે. કોઈ કહે છે એ નામ-રુપ થી ન્યારા છે. જ્યારે અખંડ જ્યોતિ સ્વરુપ છે તો પછી નામ-રુપ થી ન્યારા કેવી રીતે કહો છો. બાપને ન જાણવાનાં કારણે જ પતિત બની ગયાં છે. તમોપ્રધાન પણ બનવાનું જ છે. પછી જ્યારે બાપ આવે છે ત્યારે આવીને બધાને સતોપ્રધાન બનાવે છે. આત્માઓ નિરાકારી દુનિયામાં બધી બાપની સાથે રહે છે પછી અહીંયા સતો-રજો-તમો માં આવીને પાર્ટ ભજવે છે. આત્મા જ બાપ ને યાદ કરે છે. બાપ આવે પણ છે, કહે પણ છે બ્રહ્મા તન નો આધાર લઉં છું. આ છે ભાગ્યશાળી રથ. વગર આત્માનાં રથ થોડી હોય છે. હમણાં આપ બાળકોને સમજાવ્યું છે, આ છે જ્ઞાન ની વર્ષા. નોલેજ છે, આનાથી શું થાય છે? પતિત દુનિયાથી પાવન દુનિયા બને છે. ગંગા-જમુના તો સતયુગમાં પણ હોય છે. કહે છે કૃષ્ણ જમુના નાં કાંઠા પર ખેલપાલ કરે છે. એવી કોઈ વાતો છે નહીં. તે તો સતયુગ નાં પ્રિન્સ (રાજકુમાર) છે. ખુબ જ સારી રીતે તેમને સંભળાય છે કારણ કે ફૂલ છે ને. ફૂલ કેટલાં સારા સુંદર હોય છે. ફૂલ થી બધાં આવી ને સુગંધ લે છે. કાંટા ની થોડી સુગંધ લેશે. હમણાં તો આ છે કાંટાઓની દુનિયા. કાંટા નાં જંગલ ને બાપ આવીને ગાર્ડન ઓફ ફ્લાવર (ફૂલોનો બગીચો) બનાવે છે એટલે તેમનું નામ બબુલનાથ પણ રાખી દીધું છે. કાંટા ને બેસીને ફૂલ બનાવે છે એટલે મહિમા ગાયે છે-કાંટા ને ફૂલ બનાવવા વાળા બાબા. હવે આપ બાળકોનો બાપ ની સાથે કેટલો લવ (પ્રેમ) હોવો જોઈએ. તે લૌકિક બાપ તો તમને ગટરમાં નાખે છે. આ બાપ ૨૧ જન્મોનાં માટે તમને ગટર થી નીકાળી પાવન બનાવે છે. તે તમને પતિત બનાવે છે ત્યારે તો

લૌકિક બાપ હોવા છતાં પણ પારલૌકિક બાપને આત્મા યાદ કરે છે.

હમણાં તમે જાણો છો અડધો કલ્પ બાપ ને યાદ કર્યા છે. બાપ આવે પણ જરૂર છે. શિવજયંતી મનાવે છે ને. તમે જાણો છો આપણે બેહદનાં બાપ નાં બન્યાં છીએ. હમણાં આપણો સંબંધ એમનાથી પણ છે તો લૌકિક થી પણ છે. પારલૌકિક બાપ ને યાદ કરવાથી તમે પાવન બનશો. આત્મા જાણે છે તે અમારા લૌકિક અને આ પારલૌકિક બાપ છે. ભક્તિમાર્ગ માં પણ આ આત્મા જાણે છે. ત્યારે તો કહે છે - હે ભગવાન, ઓ ગોડ ફાધર. અવિનાશી ફાધર ને યાદ કરે છે. એ બાપ આવીને હેવન (સ્વર્ગ) સ્થાપન કરે છે. આ કોઈને ખબર નથી. શાસ્ત્રોમાં તો યુગોની પણ ખુબ લાંબી-પહોળી આયુ આપી દીધી છે. આ કોઈનાં ખ્યાલમાં નથી આવતું કે બાપ આવે જ છે પતિતો ને પાવન બનાવવાં. તો જરૂર સંગમ પર આવશે. કલ્પ ની આયુ લાખો વર્ષ લખી મનુષ્યો ને બિલ્કુલ ઘોર અંધકાર માં નાખી દીધાં છે. ધક્કા ખાતા રહે છે, બાપ ને પામવા માટે. કહે છે જે ખુબ ભક્તિ કરે છે તો ભગવાન મળે છે. સૌથી વધારે ભક્તિ કરવા વાળાને જરૂર પહેલાં મળવા જોઈએ. બાપે હિસાબ પણ બતાવ્યો છે, સૌથી પહેલાં ભક્તિ તમે કરો છો. તો તમને જ પહેલાં-પહેલાં ભગવાન દ્વારા જ્ઞાન મળવું જોઈએ જે પછી તમે જ નવી દુનિયામાં રાજ્ય કરો. બેહદનાં બાપ આપ બાળકોને જ્ઞાન આપી રહ્યાં છે, આમાં તકલીફ ની કોઈ વાત નથી. બાપ કહે છે તમે અડધોકલ્પ યાદ કર્યા છે. સુખમાં તો કોઈ યાદ કરતાં જ નથી. અંતમાં જ્યારે દુઃખી થઈ જાય છે ત્યારે હું આવીને સુખી બનાવું છું. હવે તમે ખુબ મોટા વ્યક્તિ બનો છો. જુઓ ચીફ મિનિસ્ટર, પ્રાઈમ મિનિસ્ટર વગેરેનાં બંગલાં કેટલાં ફર્સ્ટ ક્લાસ હોય છે. ત્યાં પછી ગાયો વગેરે બધું ફર્નિચર એવું ફર્સ્ટ ક્લાસ હશે. તમે તો કેટલાં મોટા વ્યક્તિ (દેવતા) બનો છો. દૈવીગુણો વાળા દેવતા સ્વર્ગ નાં માલિક બનો છો. ત્યાં તમારે માટે મહેલ પણ હીરા-ઝવેરાતો નાં હોય છે. ત્યાં તમારું ફર્નિચર સોનાં જડિત ફર્સ્ટ ક્લાસ હશે. અહીંયા તો ઝૂલાં (હીંચકા) વગેરે બધાં બેગરી છે. ત્યાં તો ફર્સ્ટ ક્લાસ હીરા-ઝવેરાત ની બધી વસ્તુઓ હશે. આ છે રુદ્ર જ્ઞાન યજ્ઞ. શિવ ને રુદ્ર પણ કહે છે. જ્યારે ભક્તિ પૂરી થાય છે તો પછી ભગવાન રુદ્ર યજ્ઞ રચે છે. સતયુગમાં યજ્ઞ અથવા ભક્તિની વાત જ નથી. આ સમયે જ બાપ આ અવિનાશી રુદ્ર જ્ઞાન યજ્ઞ રચે છે, જેનું પછી પાછળ થી ગાયન થાય છે. ભક્તિ સદેવ તો નહીં ચાલતી રહેશે. ભક્તિ અને જ્ઞાન. ભક્તિ છે રાત, જ્ઞાન છે દિવસ. બાપ આવીને દિવસ બનાવે છે તો બાળકોનો બાપની સાથે કેટલો પ્રેમ હોવો જોઈએ. બાબા આપણને વિશ્વનાં માલિક બનાવે છે. મોસ્ટ બીલ્વેડ બાબા છે. એમનાથી વધારે પ્રિય વસ્તુ કોઈ હોઈ ન શકે. અડધાકલ્પ થી યાદ કરતા આવ્યાં છો. બાબા આવીને અમારા દુઃખ હરો. હવે બાપ આવ્યાં છે. સમજાવે છે, તમારે પોતાનાં ગૃહસ્થ વ્યવહાર માં તો રહેવાનું જ છે. અહીંયા બાબા પાસે ક્યાં સુધી બેસશો. બાપની સાથે તો પરમધામમાં જ રહી શકાય. અહીંયા આટલાં બધાં બાળકો તો ન રહી શકે. શિક્ષક સવાલ કેવી રીતે પૂછશે? લાઉડ સ્પીકર પર રેસ્પોન્ડ (જવાબ) કેવી રીતે આપી શકે એટલે થોડા-થોડા વિદ્યાર્થી ને ભણાવે છે. કોલેજ તો ખુબ હોય છે પછી બધાની પરીક્ષા હોય છે. લિસ્ટ નીકળે છે. અહીંયા તો એક જ બાપ ભણાવે છે. આ પણ સમજાવવું જોઈએ દુઃખ માં સિમરણ બધાં એ પારલૌકિક બાપનું કરે છે. હમણાં આ બાપ આવેલાં છે. મહાભારે મહાભારત લડાઈ પણ સામે ઉભી છે. તેઓ સમજે છે મહાભારત લડાઈ માં કૃષ્ણ આવ્યાં. આ તો થઈ ન શકે. બિચારા મૂંઝાયેલાં છે ને. છતાં પણ કૃષ્ણ-કૃષ્ણ યાદ કરતાં રહે છે. હવે મોસ્ટ બીલ્વેડ શિવ પણ છે તો કૃષ્ણ પણ છે. પરંતુ એ છે નિરાકાર, તે છે સાકાર. નિરાકાર બાપ બધી આત્માઓનાં બાપ છે. છે બંને મોસ્ટ બીલ્વેડ. કૃષ્ણ પણ વિશ્વનાં માલિક છે ને. હમણાં તમે જજ (નિર્ણય) કરી શકો છો - વધારે પ્રિય કોણ? શિવબાબા જ તો એવાં લાયક બનાવે છે ને. કૃષ્ણ શું કરે છે? બાપ જ તો તેમને એવાં બનાવે છે, તો ગાયન પણ વધારે એ બાપનું હોવું જોઈએ. શંકર નો ડાન્સ (નૃત્ય) દેખાડે છે. હકીકત માં ડાન્સ વગેરેની વાત જ નથી. બાપે

સમજાવ્યું છે તમે બધી પાર્વતીઓ છો. આ શિવ અમરનાથ તમને કથા સંભળાવી રહ્યાં છે. તે છે વાઇસલેસ વર્લ્ડ (નિર્વિકારી દુનિયા). વિકારની વાત નથી. બાપ વિકારી દુનિયા થોડી રચશે. વિકારમાં જ દુઃખ છે. મનુષ્ય હઠયોગ વગેરે ખુબ શીખે છે. ગુફાઓમાં જઈને બેસે છે, આગ પર પણ ચાલે છે. રિક્કિ-સિક્કિ પણ ખુબ છે. જાદુગરી થી ઘણી વસ્તુઓ નીકાળે છે. ભગવાન ને પણ જાદુગર, રત્નાગર, સોદાગર કહે છે તો જરૂર ચૈતન્ય છે ને. કહે પણ છે હું આવું છું, જાદુગર છે ને. મનુષ્ય ને દેવતા, બેગર થી પ્રિન્સ બનાવે છે. આવું જાદુ ક્યારેય જોયું. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિક્કિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. ફૂલો નાં બગીચા માં જવાનું છે એટલે સુગંધિત ફૂલ બનવાનું છે. કોઈ ને પણ દુઃખ નથી આપવાનું. એક પારલૌકિક બાપ સાથે સર્વ સંબંધ જોડવાનાં છે.
2. શિવબાબા પ્રિય માં પ્રિય છે તે એકને જ પ્રેમ કરવાનો છે. સુખદાતા બાપ ને યાદ કરવાનાં છે.

વરદાન :- આ લોક નાં લગાવ થી મુક્ત બની અવ્યક્ત વતન ની સૈર કરવા વાળા ઉડતા પંખી ભવ બુદ્ધિ રૂપી વિમાન થી અવ્યક્ત વતન કે મૂળવતન ની સૈર કરવા માટે ઉડતા પંખી બનો. બુદ્ધિ દ્વારા જ્યારે ઈચ્છે, જ્યાં ઈચ્છે પહોંચી જાયો. આ ત્યારે થશે જ્યારે બિલ્કુલ આ લોક નાં લગાવ થી પરે રહેશો. આ અસાર સંસાર છે, આ અસાર સંસાર થી જ્યારે કોઈ કામ નથી, કોઈ પ્રાપ્તિ નથી તો બુદ્ધિ દ્વારા પણ જવાનું બંધ કરો. આ રૌરવ નર્ક છે આમાં જવાનો સંકલ્પ અને સ્વપ્ન પણ ન આવે.

સ્લોગન :- પોતાનાં ચહેરા અને ચલન થી સત્યતા ની સભ્યતા નો અનુભવ કરાવવો જ શ્રેષ્ઠતા છે.

“ મીઠા બાળકો - ભણતર અને દૈવી ચરિત્ર નું રજીસ્ટર રાખો , રોજ ચેક કરો કે અમારાથી કોઈ ભૂલ તો નથી થઈ ”

પ્રશ્ન :- આપ બાળકો કયા પુરુષાર્થ થી રાજાઈ નું તિલક પ્રાપ્ત કરી શકો છો?

ઉત્તર :- ૧. સદા આજ્ઞાકારી રહેવાનો પુરુષાર્થો કરો. સંગમ પર ફરમાનબરદાર (આજ્ઞાકારી) નો ટીકો લગાવો તો રાજાઈ નું તિલક મળી જશે. બેવફાદાર અર્થાત્ આજ્ઞા ને ન માનવા વાળા રાજાઈ નું તિલક પ્રાપ્ત નથી કરી શકતાં. ૨. કોઈપણ બીમારી સર્જન થી છુપાવો નહીં. છુપાવશો તો પદ ઓછું થઈ જશે. બાપ જેવાં પ્રેમનાં સાગર બનો તો રાજાઈ નું તિલક મળી જશે.

ઓમ શાંતિ ! રુહાની બાપ રુહાની બાળકોને સમજાવી રહ્યાં છે, ભણતર એટલે સમજ. આપ બાળકો સમજો છો આ ભણતર ખુબ સહજ અને ખુબ ઉંચુ છે અને ખુબજ ઉંચુ પદ આપવા વાળું છે. આ ફક્ત આપ બાળકો જ જાણો છો કે આ ભણતર આપણે વિશ્વનાં માલિક બનવા માટે ભણી રહ્યાં છીએ. તો ભણવા વાળા ને બહુજ ખુશી થવી જોઈએ. કેટલું ઉંચુ ભણતર છે! આ એ જ ગીતા એપિસોડ (અધ્યાય) પણ છે. સંગમયુગ પણ છે. આપ બાળકો હવે જાગ્યાં છો, બાકી બધાં સૂતેલાં પડ્યાં છે. ગાયન પણ છે માયા નિંદ્રા માં સૂતેલાં પડ્યાં છે. તમને બાબાએ આવી ને જગાડ્યાં છે. ફક્ત એક વાત પર સમજાવે છે - મીઠા બાળકો, યાદની યાત્રા નાં બળ થી તમે આખાં વિશ્વ પર રાજ્ય કરો. જેમ કલ્પ પહેલા કર્યું હતું. આ સ્મૃતિ બાપ અપાવે છે. બાળકો પણ સમજે છે અમને સ્મૃતિ આવી - કલ્પ-કલ્પ અમે આ યોગબળ થી વિશ્વનાં માલિક બનીએ છીએ અને પછી દૈવી ગુણ પણ ધારણ કર્યાં છે. યોગ પર જ પૂરું ધ્યાન આપવાનું છે. આ યોગબળ થી આપ બાળકોમાં આપોઆપ દૈવી ગુણ આવી જાય છે. બરાબર આ પરીક્ષા છે જ મનુષ્ય થી દેવતા બનવાની. તમે અહીં આવ્યા છો મનુષ્ય થી દેવતા બનવા માટે. અને આ પણ જાણો છો કે આપણા યોગ બળ થી આખું વિશ્વ પવિત્ર થવાનું છે. પવિત્ર હતું, હમણાં અપવિત્ર બન્યું છે. આખાં ચક્ર નાં રહસ્ય ને આપ બાળકોએ સમજ્યું છે અને દિલ માં પણ છે. ભલે કોઈ નવાં હોય તો પણ આ વાતો બહુજ સહજ છે સમજવાની. તમે દેવતા પૂજ્ય હતાં, પછી પૂજારી તમોપ્રધાન બન્યાં બીજું કોઈ આમ બતાવી પણ ન શકે. બાપ ક્લીયર (સ્પષ્ટ) બતાવે છે તે છે ભક્તિમાર્ગ, આ છે જ્ઞાનમાર્ગ. ભક્તિ ભૂતકાળ થઈ ગઈ. ભૂતકાળ ની વાત ચિતવો નહીં. એ તો પડવાની વાત છે. બાપ હવે ચઢવાની વાતો સંભળાવી રહ્યાં છે. બાળકો પણ જાણે છે - અમારે દૈવી ગુણ ધારણ કરવાનાં છે જરૂર. રોજ ચાર્ટ લખવો જોઈએ - અમે કેટલો સમય યાદ માં રહીએ છીએ? અમારા થી શું-શું ભૂલો થઈ? ભૂલ ની ભારે માર પણ લાગે છે, તે ભણતર માં પણ કેરેક્ટર (ચરિત્ર) જોવાય છે. આમાં પણ કેરેક્ટર ને જોવાય છે. બાપ તો તમારા કલ્યાણ માટે જ કહે છે. ત્યાં પણ રજીસ્ટર રાખે છે - ભણતર નું અને કેરેક્ટર નું. અહીંયા પણ બાળકોનું દૈવી ચરિત્ર બનાવવાનું છે. ભૂલ ન થાય, આ સંભાળ કરવાની છે. મારાથી કોઈ ભૂલ તો નથી થઈ? એટલે કચેરી પણ કરે છે. બીજી કોઈ સ્કૂલ વગેરે માં કચેરી નથી હોતી. પોતાનાં દિલ થી પૂછવાનું છે. બાપે સમજાવ્યું છે માયા નાં કારણે કંઈ ને કંઈ અવજ્ઞાઓ થતી રહે છે. શરૂ માં પણ કચેરી થતી હતી. બાળકો સાચું બતાવતાં હતાં. બાપ સમજાવતાં રહે છે - જો સાચું ન બતાવ્યું તો તે ભૂલો વૃદ્ધિ ને પામતી રહેશે. વધારે ભૂલ નો દંડ

મળી જાય છે. ભૂલ ન બતાવવાથી પછી નાફરમાનબરદાર નો ટીકો લાગી જાય છે. પછી રાજાઈ નું તિલક મળી ન શકે. આજ્ઞા નથી માનતાં, બેવફાદાર બને છે તો રાજાઈ પામી નથી શકતાં. સર્જન ભિન્ન-ભિન્ન પ્રકાર થી સમજાવતાં રહે છે. સર્જન થી જો બિમારી છુપાવશો તો પદ પણ ઓછું થઈ જશે. સર્જન ને બતાવવા થી કોઈ માર તો નથી પડતો ને. બાપ ફક્ત કહેશે સાવધાન પછી જો એવી ભૂલ કરશે તો નુકશાન ને પામશે. પદ ખુબ ઓછું થઈ જશે. ત્યાં તો નેચરલ દેવી ચલન હશે. અહીંયા પુરુષાર્થ કરવાનો છે. ઘડી-ઘડી નપાસ નથી થવાનું. બાપ કહે છે - બાળકો, વધારે ભૂલ ન કરો. બાપ બહુજ પ્રેમનાં સાગર છે. બાળકોએ પણ બનવાનું છે. યથા બાપ તથા બાળકો. યથા રાજા રાણી તથા પ્રજા. બાબા તો રાજા છે નહીં. તેમ જાણો છો બાબા આપણને આપસમાન બનાવે છે. બાપ ની જે મહિમા કરે છે, તે તમારી પણ હોવી જોઈએ. બાપ સમાન બનવાનું છે. માયા બહુજ પ્રબળ છે તમને રજીસ્ટર રાખવા નથી દેતી. માયાની લપેટ માં તો પૂરા ફસાયેલાં છો. માયા ની જેલ થી તમે નીકળી નથી શકતાં. સાચું બતાવતાં નથી. તો બાપ કહે છે એક્યુરેટ યાદ નો ચાર્ટ રાખો. સવારે ઉઠી બાબાને યાદ કરો. બાપ ની જ મહિમા કરો. બાબા, તમે અમને વિશ્વનાં માલિક બનાવો છો તો અમે તમારી મહિમા કરીશું. ભક્તિમાર્ગ માં કેટલી મહિમા ગાએ છે, એમને તો કંઈ પણ ખબર નથી. દેવતાઓની મહિમા છે નહીં. મહિમા છે આપ બ્રાહ્મણોની. સર્વ ને સદ્ગતિ આપવા વાળા પણ એક બાપ છે. એ ક્રિયેટર પણ છે, ડાયરેક્ટર પણ છે. સેવા પણ કરે છે અને બાળકોને સમજાવે પણ છે. પ્રેક્ટિકલ માં કહે છે. તેઓ તો ફક્ત ભગવાનુવાચ સાંભળતા રહે છે શાસ્ત્રો થી. ગીતા વાંચતા આવ્યા છે પછી એનાથી મળે છે શું? કેટલાં પ્રેમ થી બેસી વાંચે છે, ભક્તિ કરે છે, ખબર નથી પડતી કે આનાથી શું થશે! આ નથી જાણતા કે અમે નીચે જ સીડી ઉતરી રહ્યાં છીએ. દિન-પ્રતિદિન તમોપદ્રાન બનવાનું જ છે. ડ્રામામાં નોંધ એવી છે. આ સીડી નું રહસ્ય સિવાય બાપનાં કોઈ સમજાવી ન શકે. શિવબાબા જ બ્રહ્મા દ્વારા સમજાવે છે. આ પણ એમનાથી સમજીને પછી તમને સમજાવે છે. મુખ્ય મોટા શિક્ષક મોટા સર્જન તો બાપ જ છે. એમને જ યાદ કરવાનાં છે. એવું નથી કહેતાં કે બ્રાહ્મણી ને યાદ કરો. યાદ તો એક ની રાખવાની છે. ક્યારેય પણ કોઈની સાથે મોહ નથી રાખવાનો. એક બાપ થી જ શિક્ષા લેવાની છે. નિર્મોહી પણ બનવાનું છે. આમાં ખુબ મહેનત જોઈએ. આખી જૂની દુનિયાથી વૈરાગ્ય. આ તો ખતમ થયેલી છે. આમાં પ્રેમ કે આસક્તિ કંઈ પણ નહીં. કેટલાં મોટા-મોટા મકાન વગેરે બનાવતાં રહે છે. એમને આ પણ ખબર નથી કે આ જૂની દુનિયા બાકી કેટલો સમય છે. આપ બાળકો હવે જાગ્યા છો બીજાઓને પણ જગાડો છો. બાપ આત્માઓને જ જગાડે છે, ઘડી-ઘડી કહે છે પોતાને આત્મા સમજો. શરીર સમજો છો તો જેમ સૂતેલાં પડ્યાં છો. પોતાને આત્મા સમજો અને બાપને પણ યાદ કરો. આત્મા પતિત છે તો શરીર પણ પતિત મળે છે. આત્મા પાવન તો શરીર પણ પાવન મળે છે.

બાપ સમજાવે છે તમે જ આ દેવી-દેવતા વંશજ નાં હતાં. પછી તમે જ બની જશો. કેટલું સહજ છે. આવાં બેહદનાં બાપ ને અમે કેમ નહીં યાદ કરશું. સવારે ઉઠીને પણ બાપ ને યાદ કરો. બાબા તમારી તો કમાલ છે, તમે અમને કેટલાં ઊંચા દેવી-દેવતા બનાવીને પછી નિર્વાણધામ માં બેસી જાઓ છો. આટલાં ઊંચા તો કોઈ બનાવી ન શકે. તમે કેટલું સહજ કરીને બતાવો છો. બાપ કહે છે - જેટલો સમય મળે, કામકાજ કરતા પણ બાપ ને યાદ કરી શકો છો. યાદ જ તમારો બેડો પાર કરવાવાળી છે કળયુગ થી પેલે પાર શિવાલય માં લઈ જવા વાળી છે. શિવાલય ને પણ યાદ કરવાનું છે, શિવબાબા નું સ્થાપન કરેલું સ્વર્ગ - તો બંનેની યાદ આવે છે. શિવબાબા ને યાદ કરવાથી આપણે સ્વર્ગનાં માલિક બનીશું. આ ભણતર છે જ નવી દુનિયા માટે. બાપ પણ નવી દુનિયા સ્થાપન કરવા આવે છે. જરૂર બાપ આવીને કોઈ તો કર્તવ્ય કરશે ને. તમે જુઓ છો કે હું પાર્ટ ભજવી રહ્યો છું, ડ્રામાનાં પ્લાન અનુસાર. આપ બાળકો ને ૫ હજાર વર્ષ પહેલા વાળી યાદ

ની યાત્રા અને આદિ-મધ્ય-અંત નું રહસ્ય બતાવું છું. તમે જાણો છો દર ૫ હજાર વર્ષ પછી બાબા આપણા સન્મુખ આવે છે. આત્મા જ બોલે છે, શરીર નથી બોલતું. બાપ બાળકોને શિક્ષા આપે છે - આત્માએ જ પવિત્ર બનવાનું છે. આત્માએ એકવાર જ પવિત્ર થવાનું હોય છે. બાબા કહે છે મેં અનેકવાર તમને ભણાવ્યાં ફરી પણ ભણાવીશ. આવું કોઈ સંન્યાસી કહી ન શકે. બાપ જ કહે છે - બાળકો, હું ડ્રામાનાં પ્લાન અનુસાર ભણાવવા આવું છું. ફરી ૫ હજાર વર્ષ પછી આમ જ આવીને ભણાવીશ, જેમ કલ્પ પહેલા તમને ભણાવીને રાજધાની સ્થાપન કરી હતી, અનેક વાર તમને ભણાવીને રાજાઈ સ્થાપન કરી છે. આ કેટલી વન્ડરફુલ વાતો બાપ સમજાવે છે. શ્રીમત કેટલી શ્રેષ્ઠ છે. શ્રીમત થી જ આપણે વિશ્વનાં માલિક બનીએ છીએ. બહુજ બહુજ મોટું પદ છે! કોઈને મોટી લોટરી મળે છે તો માથું ખરાબ થઈ જાય છે. કોઈ ચાલતાં-ચાલતાં હોપલેસ (નિરાશ) થઈ જાય છે. અમે ભણી નથી શકતાં. અમે વિશ્વની બાદશાહી કેવી રીતે લઈશું. આપ બાળકોને બહુજ ખુશી થવી જોઈએ. બાબા કહે છે અતીન્દ્રિય સુખ અને ખુશીની વાતો મારા બાળકો થી પૂછો. તમે જાઓ છો બધાને ખુશીની વાતો સંભળાવવાં. તમે જ વિશ્વનાં માલિક હતાં પછી ૮૪ જન્મ ભોગવી ગુલામ બન્યાં છો. ગાઓ પણ છો હું ગુલામ, હું ગુલામ તારો. સમજે છે પોતાને નીચ કહેવું, નાના થઈને ચાલવું સારું છે. જુઓ, બાપ કોણ છે! એમને કોઈ જાણતું નથી. એમને પણ ફક્ત તમે જાણ્યાં છે. બાબા કેવી રીતે આવીને બધાને બાળકો-બાળકો કહી સમજાવે છે. આ આત્મા અને પરમાત્મા નો મેળો છે. એમનાથી આપણને સ્વર્ગની બાદશાહી મળે છે. બાકી ગંગા સ્નાન વગેરે કરવાથી કોઈ સ્વર્ગની રાજાઈ નથી મળતી. ગંગા સ્નાન તો બહુ વાર કર્યું. આમ તો પાણી સાગર થી આવે છે પરંતુ આ વરસાદ કેવી રીતે પડે છે, આને પણ કુદરત કહેશે. આ સમયે બાપ તમને બધું જ સમજાવે છે. ધારણા પણ આત્મા જ કરે છે, ન કે શરીર. તમે અનુભવ કરો છો બરાબર બાબાએ અમને શું થી શું બનાવી દીધાં છે! હવે બાપ કહે છે - બાળકો, પોતાનાં પર રહેમ કરો. કોઈ અવજ્ઞા ન કરો. દેહ-અભિમાની નહીં બનો. મફત પોતાનું પદ ઓછું કરી દેશો. શિક્ષક તો સમજાવશે ને. તમે જાણો છો બાપ બેહદનાં શિક્ષક છે. દુનિયામાં કેટલી અનેક ભાષાઓ છે. કોઈ પણ ચીજ છપાય છે તો બધી ભાષાઓમાં છપાવી જોઈએ. કોઈ સાહિત્ય છપાવો છો તો બધાને એક-એક કોપી મોકલી દો. એક-એક કોપી લાઇબ્રેરી માં મોકલી દેવી જોઈએ. ખર્ચાની વાત નથી. બાબાનો ભંડારો ખુબ ભરાઈ જશે. પૈસા પોતાની પાસે રાખીને શું કરશો. ઘરે તો નહીં લઈ જશો. જે કંઈ ઘરે લઈ જશો તો પરમાત્મા નાં યજ્ઞ ની ચોરી થઈ જાય. તોબા-તોબા એવી બુદ્ધિ શલ કોઈની ન હોય. પરમાત્માનાં યજ્ઞ ની ચોરી! એમના જેવાં મહાન્ પાપ આત્મા કોઈ હોઈ ન શકે. કેટલી અધમગતિ થઈ જાય છે. બાપ કહે છે આ બધો ડ્રામા માં પાઈ છે. તમે રાજાઈ કરશો તે તમારા સેવક બનશે. સેવક વગર રાજાઈ કેવી રીતે ચાલશે! કલ્પ પહેલાં પણ આમ જ સ્થાપના થઈ હતી.

હવે બાપ કહે છે - પોતાનું કલ્યાણ કરવા ઈચ્છો છો તો શ્રીમત પર ચાલો. દૈવી ગુણ ધારણ કરો. ક્રોધ કરવો દૈવી ગુણ નથી. તે આસુરી ગુણ થઈ જાય છે. કોઈ ક્રોધ કરે તો ચૂપ થઈ જવું જોઈએ. રિસપોન્સ ન કરવો જોઈએ. દરેક ની ચલન થી સમજી શકાય છે, અવગુણ તો બધામાં છે. જ્યારે કોઈ ક્રોધ કરે છે તો એમની શકલ તાંબા જેવી થઈ જાય છે. મુખ થી બોંબ ચલાવે છે. પોતાનું જ નુકશાન કરી દે છે. પદ ભ્રષ્ટ થઈ જશે. સમજ હોવી જોઈએ. બાપ કહે છે જે પાપ કર્મ કરો છો, તે લખી દો. બાબાને બતાવવા થી માફ થઈ જશે. બોજ હલકો થઈ જશે. જન્મ-જન્માંતર થી તમે વિકાર માં જવાં લાગ્યાં છો. આ સમયે તમે કોઈ પાપ કર્મ કરશો તો સૌગણું થઈ જશે. બાપની આગળ ભૂલ કરી તો સૌગણો દંડ પડી જશે. કર્યું અને બતાવ્યું નહીં તો વધારે જ વૃદ્ધિ થઈ જશે. બાપ તો સમજાવશે કે પોતાને નુકશાન નહીં પહોંચાડો. બાપ બાળકો ની બુદ્ધિ સાલીમ (સારી) બનાવવાં આવ્યાં છે. જાણો છો આ કેવું પદ પામશે. તે પણ ૨૧ જન્મોની વાત છે. જે સર્વિસેબલ

બાળકો છે, એમનો સ્વભાવ બહુજ મીઠો જોઈએ. કોઈ ઝટ બાપ ને બતાવે છે - બાબા આ ભૂલ થઈ ગઈ. બાબા ખુશ થાય છે. ભગવાન ખુશ થયાં તો બીજું શું જોઈએ. આ તો બાપ શિક્ષક ગુરુ ત્રણેય છે. નહીં તો ત્રણેય નારાજ થશે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. શ્રીમત પર ચાલી પોતાની બુદ્ધિ સાલીમ (સારી) રાખવાની છે. કોઈ પણ અવજ્ઞા નથી કરવાની. ક્રોધ માં આવીને મુખ થી બોંબ નથી કાઢવાનાં, ચૂપ રહેવાનું છે.
2. દિલ થી એક બાપ ની મહિમા કરવાની છે. આ જૂની દુનિયા થી આસક્તિ કે પ્રેમ નથી રાખવાનો. બેહદનાં વૈરાગી અને નિર્મોહી બનવાનું છે.

વરદાન :- પોતાનાં અવ્યક્ત શાંત સ્વરૂપ દ્વારા વાતાવરણ ને અવ્યક્ત બનાવવા વાળા સાક્ષાત મૂર્ત ભવ જેમ સેવાઓનાં બીજા પ્રોગ્રામ બનાવો છો એમ સવાર થી રાત સુધી યાદ ની યાત્રામાં કેવી રીતે અને ક્યારે રહેશો આ પણ પ્રોગ્રામ બનાવો અને વચ્ચે-વચ્ચે બે ત્રણ મિનિટ માટે સંકલ્પો ની ટ્રાફિક ને સ્ટોપ કરી લો, જ્યારે કોઈ વ્યક્ત ભાવ માં વધારે દેખાઈ આવે તો એમને કહ્યાં વગર પોતાનું અવ્યક્ત શાંત રૂપ એવું ધારણ કરો જે તે પણ ઇશારા થી સમજી જાય, આનાથી વાતાવરણ અવ્યક્ત રહેશે. અનોખાપણું દેખાઈ આવશે અને તમે સાક્ષાત્કાર કરાવવા વાળા સાક્ષાત મૂર્ત બની જશો.

સ્લોગન :- સંપૂર્ણ સત્યતા જ પવિત્રતા નો આધાર છે.

“ મીઠા બાળકો - તમારા મુખ થી સદૈવ જ્ઞાન રત્ન નીકળવાં જોઈએ , તમારું મુખડું સદૈવ હર્ષિત રહેવું જોઈએ ”

પ્રશ્ન :- જે બાળકોએ બ્રાહ્મણ જીવન માં જ્ઞાન ની ધારણા કરી છે તેમની નિશાની શું હશે?

ઉત્તર :- ૧. એમની ચલન દેવતાઓ જેવી હશે, એમનામાં દૈવીગુણો ની ધારણા હશે. ૨. એમને જ્ઞાનનું વિચાર સાગર મંથન કરવાનો અભ્યાસ હશે. એ ક્યારેય આસુરી વાતોનું અર્થાત્ વ્યર્થ નું મંથન નહીં કરશે. ૩. એમનાં જીવન થી ગાળ આપવાનું અને ઝ્લાની કરવાનું બંધ થઈ જાય છે. ૪. એમનું મુખડું સદા હર્ષિત રહે છે.

ઓમ શાંતિ ! બાપ બેસીને સમજાવે છે જ્ઞાન અને ભક્તિ ઉપર. આ તો બાળકો સમજી ગયાં છે ભક્તિ થી સદ્ગતિ નથી થતી અને સતયુગમાં ભક્તિ હોતી નથી. જ્ઞાન પણ સતયુગમાં મળતું નથી. કૃષ્ણ ન ભક્તિ કરે છે, ન જ્ઞાન ની મુરલી વગાડે છે. મુરલી એટલે જ જ્ઞાન આપવું. ગાયન પણ છે ને મુરલીમાં જાદુ. તો જરૂર કોઈ જાદુ હશે ને! ફક્ત મુરલી વગાડવી, તે તો સાધારણ ફકીર લોકો પણ વગાડતાં રહે છે. આ મુરલી માં જ્ઞાનનો જાદુ છે. અજ્ઞાન ને જાદુ તો નહીં કહેશું. મુરલી ને જાદુ કહે છે. મનુષ્ય થી દેવતા બને છે જ્ઞાન થી. જ્યારે સતયુગ છે તો આ જ્ઞાનનો વારસો છે. ત્યાં ભક્તિ હોતી નથી. ભક્તિ હોય છે દ્વાપર થી, જ્યારે દેવતા થી મનુષ્ય બની જાય છે. મનુષ્યોને વિકારી, દેવતાઓને નિર્વિકારી કહેવાય છે. દેવતાઓની સૃષ્ટિ ને પવિત્ર દુનિયા કહેવાય છે. હમણાં તમે દેવતા બની રહ્યાં છો. જ્ઞાન કોને કહેવાય છે? એક તો સ્વયં ની કે બાપ ની ઓળખ અને પછી સૃષ્ટિ નાં આદિ-મધ્ય-અંતનાં નોલેજ ને જ્ઞાન કહેવાય છે. જ્ઞાન થી થાય છે સદ્ગતિ. પછી ભક્તિ શરૂ થાય છે તો ઉતરતી કળા કહેવાય છે કારણ કે ભક્તિ ને રાત, જ્ઞાન ને દિવસ કહેવાય છે. આ તો કોઈ ની પણ બુદ્ધિમાં બેસી શકે છે પરંતુ દૈવીગુણ ધારણ નથી કરતાં. દૈવીગુણ હોય તો સમજાય જ્ઞાનની ધારણા છે. જ્ઞાનની ધારણા વાળાઓની ચલન દેવતા જેવી હોય છે. ઓછી ધારણા વાળા ની ચલન મિક્સ હોય છે. ધારણા નથી તો પછી તે બાળકો જ નથી. મનુષ્ય બાપ ની કેટલી ઝ્લાનિ કરે છે. બ્રાહ્મણ કુળ માં આવે જ છે તો ગાળ આપવાનું, ઝ્લાનિ કરવાનું બંધ થઈ જાય છે. તમને જ્ઞાન મળે છે, તેનાં પર પોતાનું વિચાર સાગર મંથન કરવાથી અમૃત મળશે. વિચાર સાગર મંથન જ નથી કરતાં તો બાકી શું મંથન થશે? આસુરી વિચાર. એનાથી કીચડો જ નીકળશે. હમણાં તમે ઈશ્વરીય વિદ્યાર્થી છો. જાણો છો મનુષ્ય થી દેવતા બનવાનું ભણતર ભણી રહ્યાં છો. દેવતાઓ આ ભણતર નહીં ભણાવશે. દેવતાઓને ક્યારેય જ્ઞાન નાં સાગર નથી કહેવાતું. જ્ઞાન નાં સાગર તો એકને જ કહેવાય છે. દૈવીગુણ પણ જ્ઞાન થી ધારણ થાય છે. આ જ્ઞાન જે આપ બાળકોને હમણાં મળે છે, આ સતયુગ માં નથી હોતું. આ દેવતાઓમાં દૈવીગુણ છે. તમે મહિમા પણ કરો છો સર્વગુણ સંપન્ન....તો હવે તમારે એવાં બનવાનું છે. પોતાનાથી પૂછવું જોઈએ અમારામાં બધાં દૈવીગુણ છે કે કોઈ આસુરી અવગુણ છે? જો આસુરી અવગુણ છે તો તેને નીકાળી દેવાં જોઈએ ત્યારે જ દેવતા કહેવાશો. નહીં તો ઓછો દર્જો (પદ) પામી લેશો.

હમણાં આપ બાળકો દૈવીગુણ ધારણ કરો છો. ખુબ સારી-સારી વાતો સંભળાવો છો. આને જ કહેવાય છે પુરુષોત્તમ સંગમયુગ જ્યારે તમે પુરુષોત્તમ બની રહ્યાં છો, તો વાતાવરણ પણ ખુબ

સારું હોવું જોઈએ. મુખથી કોઈપણ છી-છી વાત ન નીકળે, નહીં તો કહેવાશે આ ઓછાં દર્જા નાં છે. બોલચાલ અને વાતાવરણ થી ઝટ ખબર પડી જાય છે. તમારું મુખડું સદૈવ હર્ષિત હોવું જોઈએ. નહીં તો એમાં જ્ઞાન નહીં કહેવાશે. મુખથી સદૈવ રત્ન નીકળે. આ લક્ષ્મી-નારાયણ જુઓ કેટલાં હર્ષિતમુખ છે. એમની આત્માએ જ્ઞાન રત્ન ધારણ કર્યા હતાં. મુખથી સદૈવ જ્ઞાન રત્ન નીકળે છે. રત્ન જ સાંભળતા-સંભળાવતાં કેટલી ખુશી રહે છે. જ્ઞાન રત્ન જે હમણાં તમે લો છો, પછી આ બધાં હીરા-ઝવેરાત બની જાય છે. ૯ રત્નોની માળા કોઈ હીરા-ઝવેરાતો ની નથી. આ જ્ઞાન રત્નોની માળા છે. મનુષ્ય લોકો પછી તે રત્ન સમજી વીંટી વગેરે પહેરી લે છે. આ જ્ઞાન રત્નોની માળા પુરુષોત્તમ સંગમયુગ પર બને છે. આ રત્ન જ તમને ભવિષ્ય ૨૧ જન્મોનાં માટે માલામાલ બનાવે છે. આને કોઈ લૂટી ન શકે. અહીંયા તમે આ હીરા ઝવેરાત પહેરો તો ઝટ કોઈ લૂટી લઈ જાય. તો પોતાને ખુબ-ખુબ સમજદાર બનાવવાનાં છે. આસુરી અવગુણોને નીકાળવાનાં છે. આસુરી અવગુણો થી શકલ (ચહરો) જ એવી થઈ જાય છે. ક્રોધમાં લાલ-લાલ તાંબા જેવી શકલ થઈ જાય છે. કામ વિકારવાળા તો કાળા બની જાય છે. તો બાળકોએ દરેક વાતમાં વિચાર સાગર મંથન કરવું જોઈએ. આ ભણતર છે જ ખુબ ધન પામવાનું. તે ભણતર કોઈ રત્ન થોડી છે. હા, જ્ઞાન ધારણ કરીને ઉંચ પોઝિશન (પદ) પામી લે છે. તો ભણતર કામ આવ્યું, ન કે પૈસા. ભણતર જ ધન છે. તે છે તે હદનું ધન, પછી આ છે બેહદનું ધન. છે બંને ભણતર. હમણાં તમે સમજો છો બાપ આપણે ભણાવીને વિશ્વનાં માલિક બનાવી દે છે. તે અલ્પકાળ ક્ષણભંગુર નું ભણતર છે એક જન્મનાં માટે. પછી બીજા જન્મમાં નવેસર થી ભણવું પડે. ત્યાં ધન માટે ભણતર ની દરકાર નથી. ત્યાં તો હમણાં નાં પુરુષાર્થ થી અકીચાર (અથાહ) ધન મળી જાય છે. ધન અવિનાશી બની જાય છે. દેવતાઓની પાસે ધન ખુબ હતું પછી જ્યારે ભક્તિમાર્ગ અર્થાત રાવણ રાજ્ય માં આવ્યાં તો કેટલું હતું, કેટલાં મંદિર બનાવ્યાં છે. પછી આવીને મુસલમાનો વગેરેએ ધન લૂટ્યું. કેટલાં ધનવાન હતાં! આજ નાં ભણતરથી આટલાં ધનવાન કોઈ બની નહિં શકે. તમે હમણાં જાણો છો આપણે આટલું ઊંચું ભણતર ભણીએ છીએ જેનાથી આવાં (દેવી-દેવતા) બનીએ છીએ. તો ભણતર થી જુઓ મનુષ્ય શું બની જાય છે! ગરીબ થી સાહુકાર. હમણાં ભારત પણ કેટલો ગરીબ છે. સાહુકારો ને તો કુરસદ જ નથી. પોતાનો અહંકાર રહે છે - હું ફલાણો છું. આમાં અહંકાર વગેરે મટી જવો જોઈએ. આપણે આત્મા છીએ, આત્મા ની પાસે તો ધન-દોલત, હીરા-ઝવેરાત વગેરે કાંઈ પણ નથી. બાપ પણ કહે છે દેહ સહિત સર્વ સંબંધ છોડો. આત્મા શરીર છોડે છે તો સાહુકારી વગેરે બધું ખતમ થઈ જાય છે. જ્યારે નવેસર થી ભણીને પછી ધન કમાય અથવા તો દાન-પુણ્ય સારું કર્યું હોય તો સાહુકાર નાં ઘરે જન્મ લેશે. કહે છે ને ભૂતકાળનાં કર્મો નું ફળ છે. નોલેજ નું દાન કર્યું હશે અથવા કોલેજ-ધર્મશાળા વગેરે બનાવી છે તો તેનું ફળ મળે છે પરંતુ અલ્પકાળ માટે. આ દાન-પુણ્ય પણ અહીંયા કરાય છે. સતયુગ માં નથી કરાતું. સતયુગમાં સારા જ કર્મ થાય છે કારણ કે હમણાં નો વારસો મળેલો છે. ત્યાં કોઈનાં પણ વિકર્મ થતાં નથી કારણ કે રાવણ જ નથી. ગરીબોનાં પણ વિકર્મ નહીં બનશે. અહીંયા તો સાહુકારો નાં પણ વિકર્મ બને છે. ત્યારે તો આ બીમારીઓ વગેરે દુઃખ હોય છે. ત્યાં વિકારમાં જતાં જ નથી તો વિકર્મ કેવી રીતે બનશે? પૂરો આધાર છે કર્મો પર. આ માયા રાવણ નું રાજ્ય છે, જે મનુષ્ય વિકારી બની જાય છે. બાપ આવી ને ભણાવે છે નિર્વિકારી બનાવવાં માટે. બાપ નિર્વિકારી બનાવે છે, માયા પછી વિકારી બનાવી દે છે. રામવંશી અને રાવણવંશી ની યુદ્ધ ચાલે છે. તમે બાપ નાં બાળકો છો, તે રાવણ નાં બાળકો છે. કેટલાં સારા-સારા બાળકો માયાથી હાર ખાઈ લે છે. માયા ખુબ પ્રબળ છે. છતાં પણ ઉમ્મીદ રાખે છે. અધમ થી અધમ (બિલ્કુલ પતિત) નો પણ ઉદ્ધાર કરવાનો હોય છે ને. બાપે તો આખાં વિશ્વ નો ઉદ્ધાર કરવાનો હોય છે. બહુ જ નીચે પડે છે. એકદમ ચટ ખાતામાં અધમ થી અધમ બની જાય છે. એવાં નો પણ બાપ ઉદ્ધાર કરે છે. અધમ તો બધાં છે રાવણ રાજ્ય માં, પરંતુ બાપ બચાવે છે. તો પણ પડતાં રહે છે, તો ખુબ અધમ બની જાય છે. તેમનું પછી એટલું ચઢવાનું નથી

હોતું. તે અધમપણું અંદર ખાતું રહે છે. જેમ તમે કહો છો અંતકાળ જે..... તેમની બુદ્ધિમાં એ અધમપણું જ આવતું રહેશે. તો બાપ બેસીને બાળકો ને સમજાવે છે, કલ્પ-કલ્પ તમે જ દેવતા બનો છો. જાનવર બનશે શું? મનુષ્ય જ બને છે અને સમજે છે. આ લક્ષ્મી-નારાયણ ને પણ નાક, કાન વગેરે છે, મનુષ્ય છે ને! પરંતુ દેવીગુણ વાળા એટલે તેમને દેવતા કહેવાય છે. આ એવાં સુંદર દેવતા કેવી રીતે બને છે, પછી કેવી રીતે પડે છે, આ ચક્રની તમને ખબર પડી ગઈ છે. જે વિચાર સાગર મંથન કરતાં હશે તેમની ધારણા પણ સારી હશે. વિચાર સાગર મંથન જ નથી કરતાં તો બુધ્ધ બની જાય, મુરલી ચલાવવા વાળાનું વિચાર સાગર મંથન ચાલતું રહેશે. આ વિષય પર આ-આ સમજાવવાનું છે. આપોઆપ વિચાર સાગર મંથન ચાલે છે. ફલાણા આવવા વાળા છે તેમને પણ હુલ્લાસ થી સમજાવશે. બની શકે કંઈક સમજી જાય. ભાગ્ય પર છે. કોઈ ઝટ નિશ્ચય કરશે, કોઈ નહીં કરશે. ઉમ્મીદ રખાય છે. હમણાં નહીં તો આગળ જઈને સમજશે જરૂર. ઉમ્મીદ રાખવી જોઈએ ને! ઉમ્મીદ રાખવી એટલે સર્વિસ નો શોખ છે. થાકવાનું નથી. ભલે કોઈ ભણીને પછી અધમ બન્યાં છે, આવે છે તો જરૂર તેમને વીઝીટીંગ રુમ માં બેસાડશું. કે કહેશો ચાલ્યાં જાઓ? જરૂર પૂછશું આટલાં દિવસ કેમ નહીં આવ્યાં? કહેશે માયાથી હાર ખાઈ લીધી. એવાં અનેક આવે છે. સમજે છે જ્ઞાન ખુબ સારું હતું પરંતુ માયાએ હરાવી દીધાં. સ્મૃતિ તો રહે છે ને. ભક્તિમાં તો હારવાની અને જીતવાની વાત જ નથી રહેતી. આ નોલેજ ધારણ કરવાનું છે. હમણાં તમે બાપ દ્વારા સાચી ગીતા સાંભળો છો જેનાથી દેવતા બની જશો. વગર બ્રાહ્મણ બને દેવતા બની ન શકાય. ક્રિશ્ચિયન, પારસી, મુસલમાનો માં બ્રાહ્મણ હોતાં જ નથી. આ બધી વાતો હમણાં તમે સમજો છો.

તમે જાણો છો અલ્ફ ને યાદ કરવાનાં છે. અલ્ફ ને યાદ કરવાથી જ બાદશાહી મળે છે. જ્યારે પણ તમને કોઈ મળે બોલો અલ્ફ અલ્લાહ ને યાદ કરો. અલ્ફ ને જ ઊંચ કહેવાય છે. આંગળી થી અલ્ફ નો ઈશારો કરે છે ને! અલ્ફ ને એક પણ કહેવાય છે. એક જ ભગવાન છે. બાકી તો બધાં છે બાળકો. બાપ તો સદૈવ અલ્ફ જ રહે છે. બાદશાહી કરતાં નથી. જ્ઞાન પણ આપે છે, પોતાનાં બાળક પણ બનાવે છે તો બાળકોએ કેટલી ખુશી માં રહેવું જોઈએ. બાબા આપણી કેટલી સેવા કરે છે. આપણને વિશ્વનાં માલિક બનાવે છે. પછી સ્વયં તે નવી પવિત્ર દુનિયામાં આવતાં જ નથી. પાવન દુનિયામાં એમને કોઈ બોલાવતાં જ નથી. પતિત જ બોલાવે છે. પાવન દુનિયામાં શું આવીને કરશે. એમનું નામ જ છે પતિત-પાવન, તો જૂની દુનિયા ને નવી બનાવવાની તેમની ડ્યુટી (કર્તવ્ય) છે. બાપનું નામ જ છે શિવ, અને સાલિગ્રામ બાળકોને કહેવાય છે. એમની પૂજા થાય છે. શિવબાબા કહી બધાં યાદ કરે છે. બીજું બ્રહ્મા ને પણ બાબા કહે છે. પ્રજાપિતા બ્રહ્મા કહે તો ઘણાં છે પરંતુ તેમને યથાર્થ રીતે જાણતાં નથી. બ્રહ્મા કોનો બાળક છે? તમે કહેશો પરમપિતા પરમાત્મા શિવએ તેમને એડોપ્ટ કર્યાં છે. આ તો શરીરધારી છે ને! ઈશ્વર ની ઓલાદ બધી આત્માઓ છે. બધી આત્માઓ ને પોત-પોતાનું શરીર છે. પોતા-પોતાનો પાર્ટ મળેલો છે, જે ભજવવાનો જ છે. આ પરંપરા થી ચાલ્યું આવે છે. અનાદિ અર્થાત તેનો આદિ-મધ્ય-અંત નથી. મનુષ્ય સાંભળે છે, અંત થાય છે, તો પછી મુંઝાય છે કે પછી બનશું કેવી રીતે? બાપ સમજાવે છે આ અનાદિ છે. ક્યારે બન્યાં છીએ, આ પૂછવાનું નથી રહેતું. પ્રલય થતી જ નથી. આ પણ ગપોડા લગાવી દીધાં છે. થોડા મનુષ્ય થઈ જાય છે એટલે કહેવાય છે જેમ કે પ્રલય થઈ ગઈ. બાબા માં જે જ્ઞાન છે તે હમણાં જ ઈમર્જ (જાગૃત) થાય છે. એમનાં માટે જ કહે છે - પૂરો સાગર સ્વાહી બનાવો.....તો પણ પૂરું થશે નહીં. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની

બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. પોતાનાં હર્ષિતમુખ થી બાપનું નામ પ્રસિદ્ધ કરવાનું છે. જ્ઞાન રત્ન જ સાંભળવાનાં અને સંભળાવવાનાં છે. ગળામાં જ્ઞાન રત્નો ની માળા પડી રહે. આસુરી અવગુણો ને નીકાળી દેવાનાં છે.
2. સર્વિસમાં (સેવા) ક્યારેય થાકવાનું નથી. ઉમ્મીદ રાખી શોખ થી સર્વિસ કરવાની છે. વિચાર સાગર મંથન કરી ઉલ્લાસ માં રહેવાનું છે.

વરદાન :- સ્નેહ નાં રિટર્ન (વળતર) માં સમાનતા નો અનુભવ કરવા વાળા સર્વશક્તિ સંપન્ન ભવ જે બાળકો બાપનાં સ્નેહમાં સદા સમાયેલાં રહે છે તેમને સ્નેહ નાં રેસ્પોન્સ માં બાપ-સમાન બનવાનું વરદાન પ્રાપ્ત થઈ જાય છે. જે સદા સ્નેહયુક્ત અને યોગયુક્ત છે તે સર્વ શક્તિઓથી સંપન્ન સ્વતઃ બની જાય છે. સર્વ શક્તિઓ સદા સાથે છે તો વિજય થયેલી જ છે. જેમને સ્મૃતિ રહે છે કે સર્વશક્તિમાન બાપ અમારા સાથી છે, તે ક્યારેય કોઈ પણ વાત થી વિચલિત નથી થઈ શકતાં.

સ્લોગન :- પુરુષાર્થી જીવન માં જે સદા સંતુષ્ટ અને ખુશ રહેવા વાળા છે એ જ ખુશનસીબ છે.

“ મીઠા બાળકો - બાપ તમને જે ભણતર ભણાવે છે તે બુદ્ધિમાં રાખી બધાને ભણાવવાનું છે , દરેક ને બાપનો અને સૃષ્ટિ ચક્ર નો પરિચય આપવાનો છે ”

પ્રશ્ન :- આત્મા સતયુગ માં પણ પાઈ ભજવે છે અને કળયુગ માં પણ પરંતુ અંતર શું છે?

ઉત્તર :- સતયુગમાં જ્યારે પાઈ ભજવે છે તો એમાં કોઈ પાપ કર્મ નથી થતાં, દરેક કર્મ ત્યાં અકર્મ થઈ જાય છે કારણ કે રાવણ નથી. પછી કળયુગ માં જ્યારે પાઈ ભજવે છે તો દરેક કર્મ વિકર્મ કે પાપ બની જાય છે કારણ કે અહીંયા વિકાર છે. હમણાં તમે છો સંગમ પર. તમને બધું જ્ઞાન છે.

ઓમ શાંતિ ! હવે આ તો બાળકો જાણે છે કે આપણે બાબાની સામે બેઠા છીએ. બાબા પણ જાણે છે - બાળકો મારી સામે બેઠા છે. આ પણ તમે જાણો છો - બાપ આપણને શિક્ષા આપે છે, જે પછી બીજાઓને આપવાની છે. પહેલાં-પહેલાં તો બાપનો જ પરિચય આપવાનો છે કારણ કે બધાં બાપ ને અને બાપ ની શિક્ષા ને ભૂલેલાં છે. હમણાં જે બાપ ભણાવે છે, આ ભણતર પછી ૫ હજાર વર્ષ બાદ મળશે. આ જ્ઞાન બીજા કોઈને છે નહીં. મુખ્ય થયો બાપ નો પરિચય. પછી આ પણ સમજાવવાનું છે આપણે બધાં ભાઈ-ભાઈ છીએ. આખી દુનિયાની જે બધી આત્માઓ છે, બધાં આપસ માં ભાઈ-ભાઈ છે. બધાં પોતાનો મળેલો પાઈ આ શરીર દ્વારા ભજવે છે. હવે તો બાપ આવ્યાં છે નવી દુનિયામાં લઈ જવાનાં માટે, જેને સ્વર્ગ કહેવાય છે. પરંતુ આપણે બધાં ભાઈ પતિત છીએ, એક પણ પાવન નથી. બધાં પતિતો ને પાવન બનાવવા વાળા છે જ એક બાપ. આ છે જ પતિત, વિકારી, ભ્રષ્ટાચારી રાવણની દુનિયા. રાવણ નો અર્થ જ છે ૫ વિકાર સ્ત્રીમાં, ૫ વિકાર પુરુષમાં. બાબા ખૂબ સરળ રીતે સમજાવે છે. તમે પણ આમ સમજાવી શકો છો. તો પહેલાં-પહેલાં આ સમજાવો આપણા આત્માઓનાં એ બાપ છે. આપણે બધાં બ્રધર્સ (ભાઈ-ભાઈ) છીએ. પૂછો આ ઠીક છે? લખો - આપણે બધાં ભાઈ-ભાઈ છીએ. આપણા બાપ પણ એક છે, આપણે બધી આત્માઓનાં એ છે સુપ્રીમ સોલ (પરમાત્મા), એમને ફાદર (પિતા) કહેવાય છે. આ પાક્કું-પાક્કું બુદ્ધિમાં બેસાડો તો સર્વવ્યાપી વગેરે પહેલા નીકળી જાય. અલ્ફ પહેલા ભણવાનું છે. બોલો, આ સારી રીતે બેસી લખો. પહેલા સર્વવ્યાપી કહેતો હતો, હવે સમજુ છું કે સર્વવ્યાપી નથી. આપણે બધાં ભાઈ-ભાઈ છે, બધી આત્માઓ કહે છે - ગોડ ફાધર, પરમપિતા. પહેલા તો આ નિશ્ચય બેસાડવાનો છે કે આપણે આત્મા છીએ, પરમાત્મા નથી. ન આપણામાં પરમાત્મા વ્યાપક છે. બધામાં આત્મા વ્યાપક છે. આત્મા શરીરનાં આધાર થી પાઈ ભજવે છે, આ પાક્કું કરાવો. અચ્છા, પછી તે બાપ સૃષ્ટિનાં આદિ-મધ્ય-અંત નુ જ્ઞાન પણ સંભળાવે છે, બીજું તો કોઈ પણ જાણતું નથી કે આ સૃષ્ટિ ચક્ર ની આયુ કેટલી છે. બાપ જ શિક્ષકનાં રૂપ માં બેસી સમજાવે છે. લખો વર્ષની તો વાત જ નથી. આ ચક્ર અનાદિ, એક્યુરેટ બન્યું-બનાવેલ છે, આને જાણવું પડે. સતયુગ-ત્રેતા ભૂતકાળ થયાં, નોંધ કરો. તેને કહેવાય છે સ્વર્ગ અને સેમી સ્વર્ગ. જ્યાં દેવી-દેવતાઓ નું રાજ્ય ચાલે છે, તે ૧૬ કળા, તે ૧૪ કળા. ધીરે-ધીરે કળાઓ ઓછી થતી જાય છે. દુનિયા જૂની તો જરૂર થશે ને. સતયુગ નો પ્રભાવ ખુબ ભારે છે. નામ જ છે સ્વર્ગ, હેવન, નવી દુનિયા..... એની જ મહિમા કરવાની છે. નવી દુનિયામાં છે જ એક આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મ. પહેલાં બાપ નો પરિચય પછી ચક્ર નો પરિચય અપાય છે. ચિત્ર પણ તમારી પાસે છે -

નિશ્ચય કરાવવા માટે. આ સૃષ્ટિનું ચક્ર ફરતું રહે છે. સતયુગમાં લક્ષ્મી-નારાયણ નું રાજ્ય હતું, ત્રેતામાં રામ-સીતા નું. આ થયો અડધોકલ્પ, બે યુગ ભૂતકાળ થયાં પછી આવે છે દ્વાપર-કળયુગ. દ્વાપરમાં રાવણ રાજ્ય. દેવતા વામમાર્ગ માં ચાલ્યાં જાય છે તો વિકાર ની સિસ્ટમ (આદત) બની જાય છે. સતયુગ-ત્રેતામાં બધાં નિર્વિકારી રહે છે. એક આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મ રહે છે. ચિત્ર પણ દેખાડવાનાં છે, વાણી દ્વારા પણ સમજાવવાનું છે. બાપ અમને શિક્ષક બની આમ ભણાવે છે. બાપ પોતાનો પરિચય જાતે જ આવીને આપે છે. પોતે કહે છે હું આવું છું પતિતો ને પાવન બનાવવા તો મને શરીર જરૂર જોઈએ. નહીં તો વાત કેવી રીતે કરું. હું ચૈતન્ય છું, સત છું અને અમર છું. આત્મા સતો, રજો, તમો માં આવે છે. આત્મા જ પાવન અને પતિત બને છે એટલે કહેવાય છે પતિત આત્મા, પાવન આત્મા. આત્મામાં જ બધાં સંસ્કાર છે. ભૂતકાળનાં કર્મ કે વિકર્મ નાં સંસ્કાર આત્મા લઈ આવે છે. સતયુગ માં વિકર્મ થતાં જ નથી. કર્મ કરે છે, પાર્ટ ભજવે છે પરંતુ તે કર્મ અકર્મ થઈ જાય છે. ગીતા માં પણ અક્ષર છે, હમણાં તમે પ્રેક્ટિકલમાં સમજી રહ્યાં છો. જાણો છો બાબા આવેલાં છે જૂની દુનિયાને બદલવા, નવી દુનિયા બનાવવા. જ્યાં કર્મ અકર્મ થઈ જાય છે એને જ સતયુગ કહેવાય છે અને પછી જ્યાં બધાં કર્મ, વિકર્મ થાય છે એને કળયુગ કહેવાય છે. તમે હમણાં છો સંગમ પર. બાબા બંને તરફની વાત સમજાવે છે. સતયુગ-ત્રેતા તો છે પવિત્ર દુનિયા, ત્યાં કોઈ પાપ થતાં નથી. જ્યારે રાવણ રાજ્ય શરૂ થાય છે ત્યારે જ પાપ થાય છે. ત્યાં વિકારનું નામ નથી હોતું. ચિત્ર તો સામે છે રામરાજ્ય અને રાવણરાજ્ય. બાપ સમજાવે છે આ ભણતર છે. બાપનાં સિવાય બીજું કોઈ નથી જાણતું. આ ભણતર તો તમારી બુદ્ધિ માં રહેવું જોઈએ, બાપ પણ યાદ આવે છે, ચક્ર પણ બુદ્ધિ માં આવી જાય છે. સેકન્ડમાં બધું યાદ આવી જાય છે. વર્ણન કરવામાં વાર લાગે છે. આનાં ૩ ફાઉન્ટેન છે. ઝાડ આવું હોય છે, બીજ અને ઝાડ સેકન્ડ માં યાદ આવી જશે. આ બીજ ફલાણા ઝાડનું છે, આમ આમાંથી ફળ નીકળે છે. આ બેહદ નું મનુષ્ય સૃષ્ટિ રૂપી ઝાડ કેવું છે, તેનું રહસ્ય તમે સમજાવો છો. બાળકોને બધું સમજાવ્યું છે - અડધોકલ્પ રાજધાની કેવી રીતે ચાલે છે પછી રાવણ રાજ્ય થાય છે તો જે સતયુગ-ત્રેતાવાસી છે, એજ દ્વાપરવાસી બને છે. ઝાડ વૃદ્ધિને પામતું રહે છે. અડધાકલ્પ નાં પછી રાવણ રાજ્ય થાય છે, વિકારી બની જાય છે. બાપ થી જે વારસો મળ્યો છે તે અડધોકલ્પ ચાલ્યો. નોલેજ સંભળાવી ને વારસો આપ્યો, તે પ્રાલબ્ધ ભોગવી અર્થાત્ સતયુગ-ત્રેતા માં સુખ પામ્યું. તેને સુખધામ, સતયુગ કહેવાય છે. ત્યાં દુઃખ હોતું જ નથી. કેટલું સરળ સમજાવે છે. એક ને સમજાવો છો કે અનેકો ને સમજાવો છો - તો એવું અટેન્શન (ધ્યાન) આપવાનું છે, સમજે છે, હા-હા કરે છે? બોલો, નોંધ કરતાં જાઓ. કોઈ શંકા હોય તો પૂછજો. જે વાત કોઈ નથી જાણતું તે અમે સમજાવીએ છીએ. તમે કાંઈ પણ જાણતા નથી, પૂછશો પછી શું?

બાબા તો આ બેહદ ઝાડનું રહસ્ય સમજાવે છે. આ નોલેજ હમણાં તમે સમજો છો. બાપે સમજાવ્યું છે તમે ૮૪નાં ચક્રમાં કેવી રીતે આવો છો. આ સારી રીતે નોંધ કરો પછી આનાં પર વિચાર કરવાનો છે. જેમ શિક્ષક નિબંધ આપે છે પછી ઘરમાં જઈને રિવાઇઝ (પુનરાવર્તન) કરી આવે છે ને. તમે પણ આ નોલેજ આપો છો પછી જુઓ શું થાય છે. પૂછતાં રહો. એક-એક વાત સારી રીતે સમજાવો. બાપ-શિક્ષક નું કર્તવ્ય સમજાવીને પછી ગુરુ નું સમજાવો. એમને બોલાવ્યાં જ છે કે આવીને અમને પતિતો ને પાવન બનાવો. આત્મા પાવન બને છે તો પછી શરીર પણ પાવન મળે છે. જેવું સોનું તેવો દાગીનો બને છે. ૨૪ કેરેટ નું સોનું ઉઠાવશો, ખાદ નહીં નાખશો તો દાગીનો પણ એવો સતો પ્રધાન બનશે. એલોય (ખાદ) નાખવાથી તમોપ્રધાન બની ગયાં છે. પહેલાં-પહેલાં ભારત ૨૪ કેરેટ સાચાં સોનાની ચકલી હતું અર્થાત્ સતોપ્રધાન નવી દુનિયા હતી પછી તમોપ્રધાન બની છે. આ બાપ જ સમજાવે છે, બીજા કોઈ મનુષ્ય ગુરુ લોકો નથી જાણતાં. બોલાવે છે આવીને પાવન બનાવો. એ તો ગુરુ નું કામ છે. વાનપ્રસ્થ અવસ્થામાં મનુષ્ય ગુરુ કરે

છે. વાણી થી પરે સ્થાન તો છે ઇનકારપોરીયલ વર્લ્ડ (નિરાકારી દુનિયા), જ્યાં આત્માઓ રહે છે. આ છે કારપોરીયલ વર્લ્ડ (સાકાર દુનિયા). બંનેનો આ મેળ છે. ત્યાં તો શરીર છે નહીં. ત્યાં કોઈ કર્મ નથી થતું. બાપ માં તો બધું નોલેજ છે. ડ્રામા પ્લાન અનુસાર એમને કહેવાય જ જાય છે નોલેજકુલ. એ ચૈતન્ય સત-ચિત-આનંદ સ્વરૂપ હોવાનાં કારણે એમને નોલેજકુલ કહેવાય છે. બોલાવે પણ છે હેં પતિત-પાવન, નોલેજકુલ શિવબાબા, એમનું નામ સદૈવ શિવ જ છે. બાકી આત્માઓ બધી આવે છે પાર્ટ ભજવવાં. તો ભિન્ન-ભિન્ન નામ ધારણ કરે છે. બાપ ને બોલાવે છે પરંતુ એમને કાંઈ પણ સમજ નથી રહેતી. જરૂર ભાગ્યશાળી રથ પણ હશે, જેમાં બાપ પ્રવેશ કરી તમને પાવન દુનિયામાં લઈ જાય. તો બાપ સમજાવે છે - મીઠા-મીઠા બાળકો, હું આમનાં તનમાં આવું છું જે અનેક જન્મોનાં અંતમાં છે, પુરા ૮૪ જન્મ લે છે. ભાગ્યશાળી રથ પર આવવું પડે છે. પહેલા નંબર માં તો છે શ્રીકૃષ્ણ. એ છે નવી દુનિયાનાં માલિક. પછી તે જ નીચે ઉતરે છે. સતયુગ થી ત્રેતા, દ્વાપર, કળયુગ માં આવીને પડે છે. હવે ફરી તમે કળયુગી થી સતયુગી બની રહ્યાં છો. બાપ કહે છે ફક્ત મુજ પોતાનાં બાપ ને યાદ કરો. જેમાં પ્રવેશ કર્યો છે એમની આત્મામાં તો જરા પણ નોલેજ નહોતું. આમનામાં પ્રવેશ કરું છું એટલે આમને ભાગ્યશાળી રથ કહેવાય છે. નહીં તો સૌથી ઊંચા તો આ લક્ષ્મી-નારાયણ છે, એમનામાં પ્રવેશ કરવો જોઈએ. પરંતુ એમનામાં પરમાત્મા પ્રવેશ કરતાં નથી એટલે જ એમને ભાગ્યશાળી રથ કહેવાતું નથી. રથ માં આવીને પતિતો ને પાવન બનાવવાનાં છે, તો જરૂર કળયુગી તમોપ્રધાન હશે ને. સ્વયં કહે છે હું અનેક જન્મોનાં અંતમાં આવું છું. ગીતામાં પણ અક્ષર એક્યુરેટ છે. ગીતાને જ સર્વ શાસ્ત્રમંઈ શિરોમણી કહેવાય છે. આ સંગમયુગ પર જ બાપ આવીને બ્રાહ્મણ કુળ અને દેવતા કુળ સ્થાપન કરે છે. અનેક જન્મોનાં અંત માં અર્થાત્ સંગમયુગ પર જ બાપ આવે છે. બાપ કહે છે હું બીજરૂપ છું. કૃષ્ણ તો છે સતયુગનાં રહેવાસી. એમને બીજો જગ્યાએ તો કોઈ જોઈ ન શકે. પુનર્જન્મ માં તો નામ, રૂપ, દેશ, કાળ બધું બદલાઈ જાય છે. ફિયર્સ (ચહેરો) જ બદલાઈ જાય છે. પહેલાં નાનાં બાળક સુંદર હોય છે પછી મોટા થતાં છે તે પછી શરીર છોડી બીજું નાનું શરીર લે છે. આ બન્યો-બનાવેલ ખેલ ડ્રામાની અંદર ફિક્સ (નિશ્ચિત) છે. બીજું શરીર લીધું તો તેમને કૃષ્ણ નહીં કહેશે. એ બીજા શરીર પર નામ વગેરે પછી બીજું પડશે. સમય, ફિયર્સ, તિથિ-તારીખ વગેરે બધું બદલાઈ જાય છે. વર્લ્ડ ની હિસ્ટ્રી-જોગોફી હૂબહૂ રીપીટ કહેવાય છે. તો આ ડ્રામા રીપીટ થતો રહે છે. સતો, રજો, તમો માં આવવાનું જ છે. સૃષ્ટિ નું નામ, યુગ નું નામ બધું બદલાતું રહે છે. હમણાં આ છે સંગમયુગ. હું આવું જ છું સંગમ પર. હું તમને આખી દુનિયાની હિસ્ટ્રી-જોગોફી સત્ય બતાવું છું. આદિ થી લઈને અંત સુધી બીજું કોઈ પણ જાણતું જ નથી. સતયુગ ની આયુ કેટલી હતી, આ ખબર ન હોવાનાં કારણે લાખો વર્ષ કહી દે છે. હમણાં તમારી બુદ્ધિમાં બધી વાતો છે. તમારે અંદરમાં આ પાકું કરવાનું છે કે બાપ, બાપ-શિક્ષક-સદ્ગુરુ છે, જે ફરીથી સતોપ્રધાન બનવા માટે ખૂબ સારી યુક્તિ બતાવે છે. ગીતામાં પણ છે દેહ સહિત દેહનાં બધાં ધર્મ છોડી પોતાને આત્મા સમજો. પાછાં પોતાનાં ઘરે જરૂર જવાનું છે. ભક્તિમાર્ગ માં કેટલી મહેનત કરે છે, ભગવાન પાસે જવા માટે. તે છે મુક્તિધામ, કર્મ થી મુક્ત. આપણે નિરકારી દુનિયામાં જઈને બેસીએ છીએ. પાર્ટધારી ઘરે ગયાં તો પાર્ટ થી મુક્ત થયાં. બધાં ઈચ્છે છે અમે મુક્તિ પામીએ. મોક્ષ તો કોઈને મળી ન શકે. આ ડ્રામા અનાદિ-અવિનાશી છે. કોઈ કહે આ પાર્ટ આવવા-જવાનો અમને પસંદ નથી, પરંતુ આમાં કંઈ કરી ન શકાય. આ અનાદિ ડ્રામા બનેલો છે. એક પણ મોક્ષ પામી નથી શકતું. તે બધી છે અનેક પ્રકારની મનુષ્ય મત. આ છે શ્રીમત, શ્રેષ્ઠ બનાવવા માટે. મનુષ્ય ને શ્રેષ્ઠ નહીં કહેશે. દેવતાઓ ને શ્રેષ્ઠ કહેવાય છે. એમનાં આગળ બધાં નમન કરે છે. તો તે શ્રેષ્ઠ થયાં ને. કૃષ્ણ દેવતા છે વૈકુંઠનાં પ્રિન્સ. તે અહીંયા કેવી રીતે આવશે. નથી એમણે ગીતા સંભળાવી. શિવનાં આગળ જઈને કહે છે અમને મુક્તિ આપો. એ તો ક્યારેય જીવનમુક્ત, જીવનબંધ માં આવતા જ નથી એટલે એમને પોકારે છે મુક્તિ આપો. જીવનમુક્તિ પણ એ આપે

છે. અચ્છા.

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-ધ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. આપણે બધાં આત્મા રુપ માં ભાઈ-ભાઈ છીએ, આ પાઠ પાક્કો કરવાનો અને કરાવવાનો છે. પોતાનાં સંસ્કારો ને યાદ થી સંપૂર્ણ પાવન બનાવવાનાં છે.
2. ૨૪ કેરેટ સાચું સોનું (સતોપ્રધાન) બનવાનાં માટે કર્મ-અકર્મ-વિકર્મ ની ગુહ્ય ગતિને બુદ્ધિ માં રાખી હવે કોઈ પણ વિકર્મ નથી કરવાનાં.

વરદાન :- સમય પર દરેક ગુણ અથવા શક્તિ ને યુઝ કરવા વાળા અનુભવી મૂર્ત ભવ બ્રાહ્મણ જીવન ની વિશેષતા છે અનુભવ. જો એક પણ ગુણ કે શક્તિની અનુભૂતિ નથી તો ક્યારેક ને ક્યારેક વિઘ્ન નાં વશ થઈ જશો. હવે અનુભૂતિ નો કોર્સ શરૂ કરો. દરેક ગુણ અથવા શક્તિ રુપી ખજાના ને યુઝ કરો. જે સમય જે ગુણ ની આવશ્યકતા છે એ સમયે એનું સ્વરુપ બની જાઓ. નોલેજ ની રીતે બુદ્ધિ નાં લોકર માં ખજાના ને રાખી નહીં દો, યુઝ કરો ત્યારે વિજયી બની શકશો અને વાહ રે હું નું ગીત સદા ગાતાં રહેશો.

સ્લોગન :- નાજુકપણા નાં સંકલ્પો ને સમાપ્ત કરી શક્તિશાળી સંકલ્પ રચવા વાળા જ ડબલ લાઈટ રહે છે.

“ મીઠા બાળકો - તમે અડધોકલ્પ જેમની ભક્તિ કરી છે , એજ બાપ સ્વયં તમને ભણાવી રહ્યાં છે , આ ભણતરથી જ તમે દેવી દેવતા બનો છો ”

પ્રશ્ન :- યોગબળનાં લિફ્ટ ની કમાલ શું છે?

ઉત્તર :- આપ બાળકો યોગબળની લિફ્ટ થી સેકન્ડ માં ઉપર ચઢી જાઓ છો અર્થાત સેકન્ડ માં જીવનમુક્તિ નો વારસો તમને મળી જાય છે. તમે જાણો છો સીડી ઉતરવામાં પ હજાર વર્ષ લાગ્યાં અને ચઢીએ છીએ એક સેકન્ડ માં, આ જ છે યોગબળ ની કમાલ. બાપની યાદ થી બધાં પાપ કપાઈ જાય છે. આત્મા સતોપ્રધાન બની જાય છે.

ઓમ શાંતિ ! રુહાની બાપ રુહાની બાળકો ને બેસી સમજાવે છે. રુહાની બાપની મહિમા તો બાળકો ને સંભળાવી છે. એ જ્ઞાનનાં સાગર, સત-ચિત-આનંદ સ્વરૂપ છે. શાંતિનાં સાગર છે. એમને બધી બેહદની શિક્ષે (મહિમા) અપાય છે. હવે બાપ છે જ્ઞાનનાં સાગર. અને આ સમયે જે પણ મનુષ્ય છે બધાં જાણે છે અમે ભક્તિનાં સાગર છીએ. ભક્તિમાં જે સૌથી આગળ હોય છે તેમને માન મળે છે. આ સમયે કળયુગ માં છે ભક્તિ, દુઃખ. સતયુગ માં છે જ્ઞાન નું સુખ. એવું નહીં કે ત્યાં જ્ઞાન છે. તો આ મહિમા ફક્ત એક જ બાપની છે અને બાળકોની મહિમા પણ છે કારણ કે બાપ બાળકોને ભણાવે છે અથવા યાત્રા શીખવાડે છે. બાપે સમજાવ્યું છે બે યાત્રાઓ છે. ભક્ત લોકો તીર્થ કરે છે, ચારેય તરફ ચક્ર લગાવે છે. તો જેટલો સમય ચારેય તરફ ચક્ર લગાવે છે, એટલો સમય વિકારમાં નથી જતાં. દારુ વગેરે છી-છી કોઈ વસ્તુ ખાતાં-પીતાં નથી. ક્યારેક બદ્દીનાથ, ક્યારેક કાશી ચક્ર લગાવે છે. ભક્તિ કરે છે ભગવાન ની. હવે ભગવાન તો એક હોવાં જોઈએ ને. બધી તરફ તો ચક્ર લગાવવા ન જોઈએ ને! શિવબાબાનાં તીર્થનું પણ ચક્ર લગાવે છે. સૌથી મોટું બનારસ નું તીર્થ ગવાયેલું છે, જેને શિવ ની પુરી કહે છે. ચારેય તરફ જાય છે પરંતુ જેમનાં દર્શન કરવા જાય છે અથવા જેમની ભક્તિ કરે છે, એમની બાયોગ્રાફી (જીવનકહાની), ઓક્યુપેશન (કર્તવ્ય) ની કોઈને ખબર નથી એટલે તેને કહેવાય છે અંધશ્રદ્ધા. કોઈની પૂજા કરવી, માથું ટેકવું અને તેમની જીવન કહાની ને ન જાણવી, આને કહેવાય છે બ્લાઇન્ડફેથ. ઘર માં પણ મનાવે છે, દેવીઓ ની કેટલી પૂજા કરે છે, માટી કે પથ્થરની દેવીઓ બનાવી તેને ખુબ શ્રંગારે છે. સમજો લક્ષ્મી નું ચિત્ર બનાવે છે, એમનાથી પૂછો તેમની બાયોગ્રાફી બતાવો તો કહેશે સતયુગ ની મહારાણી હતી. ત્રેતા ની પછી સીતા હતી. બાકી આમણે કેટલો સમય રાજ્ય કર્યું, લક્ષ્મી-નારાયણ નું રાજ્ય ક્યાંથી ક્યાં સુધી ચાલ્યું, આ કોઈ પણ નથી જાણતાં. મનુષ્ય ભક્તિમાર્ગ માં યાત્રા પર જાય છે, આ બધાં છે ભગવાન થી મળવાનાં ઉપાય. શાસ્ત્ર વાંચવા આ પણ ઉપાય છે ભગવાન થી મળવા માટે. પરંતુ ભગવાન છે ક્યાં? કહેશે એ તો સર્વવ્યાપી છે.

હમણાં તમે જાણો છો ભણતર થી આપણે આ (દેવી-દેવતા) બનીએ છીએ. બાપ સ્વયં આવીને ભણાવે છે, જેમને મળવા માટે અડધોકલ્પ ભક્તિમાર્ગ ચાલે છે. કહે છે બાબા પાવન બનાવો અને પોતાનો પરિચય પણ આપો કે આપ કોણ છો? બાબા એ સમજાવ્યું છે કે તમે આત્મા બિંદી છો, આત્માને જ અહીંયા શરીર મળેલું છે, એટલે અહીંયા કર્મ કરે છે. દેવતાઓનાં માટે કહેશે કે આ સતયુગમાં રાજ્ય કરીને ગયાં છે. ક્રિશ્ચિયન લોકો તો સમજે છે બરાબર ગોડફાધરે પેરેડાઇઝ

(વૈકુંઠ) સ્થાપન કર્યું. અમે એમાં નહોતાં. ભારતમાં પેરેડાઇઝ હતું, તેમની બુદ્ધિ છતાં પણ સારી છે. ભારતવાસી સતોપ્રધાન પણ બને છે તો પછી તમોપ્રધાન પણ બને છે. તેઓ એટલું સુખ નથી જોતાં તો દુઃખ પણ એટલું નથી જોતાં. હમણાં અંતનાં ક્રિશ્ચિયન લોકો કેટલાં સુખી છે. પહેલાં તો તે ગરીબ હતાં. પૈસા તો મહેનત થી કમાવાય છે ને. પહેલાં એક કાઈસ્ટ આવ્યાં, પછી તેમનો ધર્મ સ્થાપન થાય છે, વૃદ્ધિ થતી જાય છે. એક થી બે, બે થી ચાર..... પછી એવી રીતે વૃદ્ધિ થતી જાય છે. હમણાં જુઓ ક્રિશ્ચિયન નું ઝાડ કેટલું થઈ ગયું છે. ફાઉન્ડેશન છે - દેવી-દેવતા વંશજ. તે પછી અહિંયા આ સમયે સ્થાપન થાય છે. પહેલાં એક બ્રહ્મા પછી બ્રાહ્મણો ની એડોપ્ટેડ (દત્તક) સંતાન વૃદ્ધિને પામે છે. બાપ ભણાવે છે તો ઘણાં અસંખ્ય બ્રાહ્મણ થઈ જાય છે. પહેલાં તો આ એક હતાં ને. એક થી કેટલી વૃદ્ધિ થઈ છે. કેટલી થવાની છે. જેટલાં સૂર્યવંશી, ચંદ્રવંશી દેવતાઓ હતાં, એટલાં બધાં બનવાનાં છે. પહેલાં છે એક બાપ, એમની આત્મા તો છે જ. બાપની આપણે આત્માઓ સંતાન કેટલી છીએ? આપણા બધી આત્માઓનાં બાપ એક અનાદિ છે. પછી સૃષ્ટિનું ચક્ર ફરતું રહે છે. બધાં મનુષ્ય તો સદૈવ નથી ને. આત્માઓએ ભિન્ન-ભિન્ન પાર્ટ ભજવવાનો છે. આ ઝાડનું પહેલાં-પહેલાં થડ છે દેવી-દેવતાઓનું, પછી એનાથી ટ્યુબ્સ (શાખાઓ) નીકળી છે. તો બાપ બેસી બાળકો ને સમજાવે છે - બાળકો, હું આવીને શું કરું છું? આત્મા માં જ ધારણા થાય છે. બાપ બેસી સંભળાવે છે - હું આવ્યો કેવી રીતે? તમે બધાં બાળકો જ્યારે કે પતિત બન્યાં છો તો યાદ કરો છો. સતયુગ-ત્રેતામાં તો તમે સુખી હતાં તો યાદ કરતા નહોતાં. દ્વાપર નાં પછી જ્યારે દુઃખ વધારે થયું છે ત્યારે પોકારે છે - હૈં પરમપિતા પરમાત્મા બાબા. હાં બાળકો, સાંભળ્યું. શું ઈચ્છો છો? બાબા આવીને પતિતો ને પાવન બનાવો. બાબા અમે ખુબ દુઃખી, પતિત છીએ. અમને આવીને પાવન બનાવો. કૃપા કરો, આશીર્વાદ કરો. તમે મને પોકાર્યા છે - બાબા, આવીને પતિતો ને પાવન બનાવો. પાવન સતયુગ ને કહેવાય છે. આ પણ બાપ સ્વયં બેસી બતાવે છે. ડ્રામાનાં પ્લાન અનુસાર જ્યારે સંગમયુગ હોય છે, સૃષ્ટિ જૂની થાય છે ત્યારે હું આવું છું.

તમે સમજો છો સંન્યાસી પણ બે પ્રકારનાં છે. તે છે હઠયોગી, તેમને રાજયોગી ન કહેવાય. તેમનો છે હદનો સંન્યાસ. ઘરબાર છોડી જંગલમાં જઈને રહે છે. ગુરુઓનાં ફોલોઅર્સ (અનુયાયી) બને છે. ગોપીચંદ રાજા માટે પણ એક કથા સંભળાવે છે. તેમણે કહ્યું તમે ઘરબાર કેમ છોડો છો? ક્યાં જાઓ છો? શાસ્ત્રોમાં ઘણી બધી વાર્તાઓ છે. હમણાં તમે બી.કે., રાજાઓને પણ જઈને જ્ઞાન અને યોગ શીખવાડો છો. એક અષ્ટાવક્ર ગીતા પણ છે, જેમાં દેખાડયું છે - રાજાને વૈરાગ્ય આવ્યો, બોલ્યાં મને કોઈ પરમાત્મા થી મળાવે. ઢંઢેરો પિટાવ્યો. તે આ જ સમય છે. તમે જઈને રાજાઓને જ્ઞાન આપો છો ને, બાપ થી મળાવવા માટે. જેમ તમે મળ્યાં છો તો બીજાઓને પણ મળાવવાની કોશિશ કરો છો. તમે કહો છો અમે તમને સ્વર્ગનાં માલિક બનાવશું, મુક્તિ-જીવનમુક્તિ આપશું. પછી તેમને કહો શિવબાબા ને યાદ કરો, બીજા કોઈને નહીં. તમારી પાસે પણ શરૂ માં બેઠા-બેઠા એક-બીજા ને જોતાં ધ્યાનમાં ચાલ્યાં જતા હતાં ને. ખુબ વન્ડર (આશ્ચર્ય) લાગતું હતું. બાપ હતાં ને આમનામાં, તો એ ચમત્કાર દેખાડતા હતાં. બધાની દોરી ખેંચી લેતા હતાં. બાપદાદા ભેગા થઈ ગયાં ને. કબ્રિસ્તાન બનાવતા હતાં. બધાં બાપ ની યાદ માં સુઈ જાઓ. બધાં ધ્યાનમાં ચાલ્યાં જતા હતાં. આ બધી શિવબાબા ની ચતુરાઈ હતી. આને પછી કોઈ જાદુ સમજવા લાગ્યાં. આ હતી શિવબાબા ની રમત. બાપ જાદુગર, સૌદાગર, રત્નાગર છે ને. ઘોબી પણ છે, સોની પણ છે, વકીલ પણ છે. બધાને રાવણ ની જેલ થી છોડાવે છે. એમને જ બધાં બોલાવે છે - હૈં પતિત-પાવન, હૈં દૂરદેશનાં રહેવા વાળા..... અમને આવીને પાવન બનાવો. આવો પણ પતિત દુનિયા માં, પતિત શરીર માં આવીને અમને પાવન બનાવો. હવે તમે તેનો પણ અર્થ સમજો છો. બાપ આવીને બતાવે છે આપ બાળકોએ રાવણ નાં દેશમાં મને બોલાવ્યો છે, હું તો પરમધામ માં બેઠો હતો. સ્વર્ગ સ્થાપન કરવા માટે મને નર્ક રાવણનાં દેશમાં

બોલાવ્યો કે હવે સુખધામ માં લઈ ચાલો. હવે આપ બાળકોને લઈ જાય છે ને. તો આ છે ડ્રામા. મેં જે તમને રાજ્ય આપ્યું હતું તે પૂરું થયું પછી દ્વાપર થી રાવણ રાજ્ય ચાલ્યું છે. ૫ વિકારો માં પડ્યાં, તેનાં પછી ચિત્ર પણ છે જગન્નાથપુરી માં. પહેલાં નંબર માં જે હતાં એ પછી ૮૪ જન્મ લઈ હવે અંત માં છે પછી તેમને જ પહેલાં નંબર માં જવાનું છે. આ બ્રહ્મા બેઠા છે, વિષ્ણુ પણ બેઠા છે. આમનો આપસમાં શું સંબંધ છે? દુનિયામાં કોઈ નથી જાણતું. બ્રહ્મા-સરસ્વતી પણ અસલ માં સતયુગનાં માલિક લક્ષ્મી-નારાયણ હતાં. હવે નર્ક નાં માલિક છે. હવે આ તપસ્યા કરી રહ્યાં છે - આ લક્ષ્મી-નારાયણ બનવાનાં માટે. દેલવાડા મંદિર માં પૂરું યાદગાર છે. બાપ પણ અહીંયા જ આવ્યાં છે એટલે હવે લખે પણ છે - આબુ બધાં તીર્થો માં, બધાં ધર્મોનાં તીર્થોમાં મુખ્ય તીર્થ છે કારણ કે અહીંયા જ બાપ આવીને સર્વ ધર્મોની સદ્ગતિ કરે છે. તમે શાંતિધામ થઈને પછી સ્વર્ગ માં જાઓ છો. બાકી બધાં શાંતિધામ માં ચાલ્યાં જાય છે. તે છે જડ યાદગાર, આ છે ચૈતન્ય. જ્યારે તમે ચૈતન્ય માં તે બની જશો તો પછી આ મંદિર વગેરે બધાં ખતમ થઈ જશે. પછી ભક્તિમાર્ગ માં આ યાદગાર બનાવશે. હમણાં તમે સ્વર્ગની સ્થાપના કરી રહ્યાં છો. મનુષ્ય સમજે છે - સ્વર્ગ ઉપર માં છે. હમણાં તમે સમજો છો આ જ ભારત સ્વર્ગ હતું, હમણાં નર્ક છે. આ ચક્ર જોવાથી જ આખું જ્ઞાન આવી જાય છે. દ્વાપર થી બીજા બધાં ધર્મ આવે છે તો હમણાં જુઓ કેટલાં ધર્મ છે. આ છે આઈરન એજ (કળયુગ). હમણાં તમે સંગમ પર છો. સતયુગ માં જવા માટે પુરુષાર્થ કરો છો. કળયુગ માં છે બધાં પથ્થરબુદ્ધિ. સતયુગ માં છે પારસબુદ્ધિ. તમે જ પારસબુદ્ધિ હતાં, તમે જ પછી પથ્થરબુદ્ધિ બન્યાં છો, ફરી પારસબુદ્ધિ બનવાનું છે. હવે બાપ કહે છે તમે મને બોલાવ્યો છે તો હું આવ્યો છું અને તમને કહું છું - કામ ને જીતો તો જગતજીત બનશો. મુખ્ય આ વિકાર જ છે. સતયુગમાં છે બધાં નિર્વિકારી. કળયુગમાં છે વિકારી.

બાપ કહે છે બાળકો, હવે નિર્વિકારી બનો. ૬૩ જન્મ વિકાર માં ગયાં છો. હવે આ અંતિમ જન્મ પવિત્ર બનો. હમણાં મરવાનું પણ બધાએ છે. હું સ્વર્ગ સ્થાપન કરવા આવ્યો છું તો હવે મારી શ્રીમત પર ચાલો. હું જે કહું તે સાંભળો. હમણાં તમે પથ્થરબુદ્ધિને પારસબુદ્ધિ બનાવવાનો પુરુષાર્થ કરી રહ્યાં છો. તમે જ પૂરી સીડી ઉતરો છો અને પછી ચઢો છો. તમે જાણે જિજ્ઞાસુ છો. જિજ્ઞાસુની વાર્તા છે ને - તેણે કહ્યું કામ આપો તો રાજા એ કહ્યું સાડું સીડી ઉતરો અને ચઢો. ઘણાં મનુષ્ય કહે છે ભગવાન ને શું પડી હતી જે સીડી ચઢાવે અને ઉતારે છે. ભગવાન ને શું થયું છે જે આવી સીડી બનાવી! બાપ સમજાવે છે આ અનાદિ ખેલ છે. તમે ૫ હજાર વર્ષમાં ૮૪ જન્મ લીધાં છે. ૫ હજાર વર્ષ તમને નીચે ઉતરવામાં લાગ્યાં છે પછી ઉપર જાઓ છો સેકન્ડ માં. આ છે તમારા યોગબળ ની લિફ્ટ. બાપ કહે છે યાદ કરો તો તમારા પાપ કપાઈ જશે. બાપ આવે છે તો સેકન્ડમાં તમે ઉપર ચઢી જાઓ છો તો પછી નીચે ઉતરવામાં ૫ હજાર વર્ષ લાગ્યાં છે. કળાઓ ઓછી થતી જાય છે. ચઢવાની તો લિફ્ટ છે. સેકન્ડમાં જીવનમુક્તિ. સતોપ્રધાન બનવાનું છે. પછી ધીરે-ધીરે તમોપ્રધાન બનશો. ૫ હજાર વર્ષ લાગે છે. અચ્છા, પછી તમોપ્રધાન થી સતોપ્રધાન બનવાનું છે એક જન્મ માં. હમણાં જ્યારે કે હું તમને સ્વર્ગ ની બાદશાહી આપું છું તો તમે પવિત્ર કેમ નહીં બનો. પરંતુ કામેશું, ક્રોધેશું પણ છે ને. વિકાર ન મળવાથી પછી સ્ત્રી ને મારે છે, બહાર નીકાળી દે છે, આગ લગાવી દે છે. અબળાઓ પર કેટલાં અત્યાચાર થાય છે. આ પણ ડ્રામામાં નોંધ છે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-ધ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. જગત નાં માલિક બનવાં અથવા વિશ્વની બાદશાહી લેવા માટે મુખ્ય કામ વિકાર પર જીત પામવાની છે. સંપૂર્ણ નિર્વિકારી જરૂર બનવાનું છે.
2. જેમ આપણને બાપ મળ્યાં છે એમ બધાં ને બાપ થી મળાવવા ની કોશિશ કરવાની છે. બાપ ની સાચી ઓળખ આપવાની છે. સાચી-સાચી યાત્રા શીખવાડવાની છે.

વરદાન :- સાઇલેન્સ ની શક્તિ દ્વારા સેકન્ડ માં દરેક સમસ્યા નો હલ કરવા વાળા એકાંતવાસી ભવ જ્યારે કોઈ પણ નવી કે શક્તિશાળી ઇન્વેન્શન (શોધ) કરે છે તો અંડરગ્રાઉન્ડ કરે છે. અહીંયા એકાંતવાસી બનવું જ અંડરગ્રાઉન્ડ છે. જે પણ સમય મળે, કારોબાર કરતા પણ, સાંભળતાં-સંભળાવતાં, ડાયરેક્શન (માર્ગદર્શન) આપતા પણ આ દેહ ની દુનિયા અને દેહનાં ભાન થી પરે સાઇલેન્સ માં ચાલ્યાં જાયો. આ અભ્યાસ અથવા અનુભવ કરવાની-કરાવવાની સ્ટેજ (અવસ્થા) દરેક સમસ્યાનો હલ કરી દેશે, આનાથી એક સેકન્ડ માં કોઈને પણ શાંતિ અથવા શક્તિની અનુભૂતિ કરાવી દેશે. જે પણ સામે આવશે તે આવી સ્ટેજમાં સાક્ષાત્કાર નો અનુભવ કરશે.

સ્લોગન :- વ્યર્થ સંકલ્પ અથવા વિકલ્પ થી કિનારો કરી આત્મિક સ્થિતિ માં રહેવું જ યોગ્યયુક્ત બનવું છે.

“ મીઠા બાળકો - કદમ - કદમ શ્રીમત પર ચાલો , નહીં તો માયા દેવાળું કાઢી નાખશે , આ આંખો ખુબ દગો આપે છે , આની ખુબ - ખુબ સંભાળ કરો ”

પ્રશ્ન :- કયા બાળકો થી માયા ખુબ વિકર્મ કરાવે છે? યજ્ઞ માં વિઘ્ન રુપ કોણ છે?

ઉત્તર :- જેમને પોતાનો અહંકાર હોય છે એમનાથી માયા ખુબ વિકર્મ કરાવે છે. એવાં મિથ્યા અહંકાર વાળા મુરલી પણ નથી વાંચતા. આવી ગફલત કરવાથી માયા થપ્પડ લગાવી વર્થ નોટ પેની (કોડીતુલ્ય) બનાવી દે છે. યજ્ઞમાં વિઘ્ન રુપ તે છે જેમની બુદ્ધિમાં ઝરમુઈ ઝગમુઈ (પરચિંતન) ની વાતો રહે છે, આ બહુ ખરાબ આદત છે.

ઓમ શાંતિ ! રુહાની બાળકોને બાપે સમજાવ્યું છે, અહીંયા આપ બાળકોએ આ વિચાર થી જરુર બેસવાનું હોય છે - આ બાપ પણ છે, શિક્ષક પણ છે, સુપ્રીમ ગુરુ પણ છે અને આ પણ મહેસૂસ કરો છો કે બાપ ને યાદ કરતાં-કરતાં પવિત્ર બની જઈને પવિત્રધામમાં પહોંચીશું. બાપે સમજાવ્યું છે - પવિત્રધામ થી જ તમે નીચે ઉતર્યા છો. પહેલા તમે સતોપ્રધાન હતાં પછી સતો-રજો-તમો માં આવ્યાં. હમણાં તમે સમજો છો અમે નીચે ઉતર્યા છીએ. ભલે તમે સંગમયુગ પર છો પરંતુ જ્ઞાન થી તમે આ જાણો છો - અમે કિનારો કરી લીધો છે. પછી જો અમે શિવબાબા ની યાદ માં રહીએ છીએ તો શિવાલય દૂર નથી. શિવબાબા ને યાદ જ નથી કરતાં તો શિવાલય ખુબ દૂર છે. સજાઓ ખાવી પડે છે ને તો ખુબ દૂર થઈ જાય છે. તો બાપ બાળકોને કંઈ વધારે તકલીફ નથી આપતાં. એક તો ઘડી-ઘડી કહે છે - મનસા-વાચા-કર્મણા પવિત્ર બનવાનું છે. આ આંખો પણ ખુબ દગો આપે છે. બહુજ સંભાળી ને ચાલવાનું હોય છે.

બાબા એ સમજાવ્યું છે - ધ્યાન અને યોગ બિલકુલ અલગ છે. યોગ અર્થાત યાદ. આંખો ખુલ્લી રાખી યાદ કરી શકો છો. ધ્યાન ને યોગ નથી કહેવાતું. ધ્યાનમાં જાય છે તો એને ન જ્ઞાન, ન યોગ કહેવાય. ધ્યાનમાં જવા વાળા પર માયા પણ ખૂબ પ્રહાર કરે છે, એટલે આમાં ખૂબ ખબરદાર રહેવાનું હોય છે. બાપની કાયદા અનુસાર યાદ જોઈએ. કાયદા નાં વિરુદ્ધ કોઈ કામ કર્યું તો એકદમ માયા પાડી દેશે. ધ્યાન ની તો ક્યારેય ઈચ્છા પણ રાખવાની નથી, ઈચ્છા માત્રમ અવિદ્યા. તમારે કોઈ પણ ઈચ્છા નથી રાખવાની. બાપ તમારી બધી કામનાઓ વગર માંગે પૂરી કરી દે છે, જો બાપ ની આજ્ઞા પર ચાલો છો તો. જો બાપની આજ્ઞાનું ઉલ્લંઘન કરી ઉલ્ટો રસ્તો લીધો તો બની શકે છે સ્વર્ગમાં જવાનાં બદલે નર્ક માં પડી જાય. ગાયન પણ છે ગજ ને ગ્રાહ એ ખાધો. અનેકો ને જ્ઞાન આપવા વાળા, ભોગ લગાવવા વાળા આજે છે નહીં કારણ કે કાયદાનું ઉલ્લંઘન કરે છે તો પુરા માયાવી બની જાય છે. દેવી બનતાં-બનતાં અસુર બની જાય છે એટલે આ માર્ગ માં ખબરદારી ખુબ જોઈએ. પોતાનાં ઉપર કંટ્રોલ (નિયંત્રણ) રાખવાનો હોય છે. બાપ તો બાળકોને સાવધાન કરે છે. શ્રીમત નું ઉલ્લંઘન નથી કરવાનું. આસુરી મત પર ચાલવાથી જ તમારી ઉતરતી કળા થઈ છે. ક્યાંથી એકદમ ક્યાં પહોંચી ગયાં છો. એકદમ નીચે પહોંચી ગયાં છો. હમણાં પણ શ્રીમત પર ન ચાલ્યાં, બેપરવાહ બન્યાં તો પદ ભ્રષ્ટ બની જશે. બાબાએ કાલે પણ સમજાવ્યું જે કાંઈ શ્રીમત નાં આધાર વગર કરે છે તો ખુબ ડિસસર્વિસ (કુસેવા) કરે છે. વગર

શ્રીમતે કરશે તો નીચે જ જશે. બાબાએ શરૂ થી માતાઓ ને નિમિત્ત રાખી છે કારણ કે કળશ પણ માતાઓને મળે છે. વંદે માતરમ ગવાયેલું છે. બાબાએ પણ માતાઓ ની એક કમિટી (સંગઠન) બનાવી. એમનાં હવાલે બધું કરી દીધું. બાળકીઓ ટ્રસ્ટવર્ટી (વિશ્વાસપાત્ર) હોય છે. પુરુષ વધારે કરીને દેવાળું મારે છે. તો બાપ પણ કળશ માતાઓ પર રાખે છે. આ જ્ઞાનમાર્ગ માં માતાઓ પણ દેવાળું મારી શકે છે. પદમાપદમ ભાગ્યશાળી જે બનવા વાળા છે, તે પણ માયાથી હાર ખાઈ દેવાળું મારી શકે છે. આમાં સ્ત્રી-પુરુષ બંને દેવાળું મારી શકે છે. તેમાં ફક્ત પુરુષ દેવાળું મારે છે. અહીંયા તો જુઓ કેટલા હાર ખાઈ ને ચાલ્યા ગયાં, એટલે દેવાળું મારી દીધું ને. બાપ બેસી સમજાવે છે - ભારતવાસીઓ એ પૂરું દેવાળું માર્યું છે. માયા કેટલી જબરજસ્ત છે. સમજી શકતાં નથી અમે શું હતાં? ક્યાંથી એકદમ નીચે આવીને પડ્યાં છે! અહીંયા પણ ઉંચે ચઢતાં-ચઢતાં પછી શ્રીમતને ભૂલી પોતાની મત પર ચાલે છે તો દેવાળું મારી દે છે. પછી બતાવો એમનો શું હાલ થશે. તેઓ તો દેવાળું મારે છે પછી ૫-૭ વર્ષ બાદ ઉભાં થઈ જાય છે. આ તો ૮૪ જન્મો માટે દેવાળું મારી દે છે. પછી ઉંચ પદ પામી ન શકે, દેવાળું મારતા જ રહે છે. કેટલાં મહારથી અનેકો ને ઉઠાવતા હતાં, આજે છે નહીં. દેવાળામાં છે. અહીંયા ઉંચ પદ તો બહુ છે, પરંતુ પછી ખબરદાર નહીં રહેશે તો ઉપર થી એકદમ નીચે પડશે. માયા હપ કરી લે છે. બાળકોને ખુબ ખબરદાર થવાનું છે. પોતાની મત પર કમિટીઓ વગેરે બનાવવી, આમાં કંઈ રાખ્યું નથી. બાપ થી બુદ્ધિયોગ રાખો - જેનાથી જ સતોપ્રધાન બનવાનું છે. બાપનાં બનીને અને પછી બાપથી યોગ નથી લગાવતાં, શ્રીમત નું ઉલ્લંઘન કરે છે તો એકદમ નીચે પડે છે. કનેક્શન (સંબંધ) જ તૂટી પડે છે. લિંક (તાર) તુટી જાય છે. લિંક તુટી જાય તો ચેક કરવું જોઈએ કે માયા અમને આટલું કેમ હેરાન કરે છે. કોશિશ કરી બાપ ની સાથે લિંક જોડવી જોઈએ. નહીં તો બેટરી ચાર્જ કેવી રીતે થશે. વિકર્મ કરવાથી બેટરી ડિસ્ચાર્જ થઈ જાય છે. ઉંચે ચઢતાં-ચઢતાં નીચે પડે છે. જાણો છો એવાં ઘણાં છે. શરૂ માં કેટલાં અનેક આવીને બાબા નાં બન્યાં. ભૂમીમાં આવ્યા પછી આજે ક્યાં છે? નીચે પડ્યાં કારણ કે જૂની દુનિયા યાદ આવી. હવે બાપ કહે છે હું તમને બેહદ નો વૈરાગ્ય અપાવી રહ્યો છું. આ જૂની પતિત દુનિયાથી દિલ લગાવવાનું નથી. દિલ લગાવો સ્વર્ગ થી, મહેનત છે. જો આ લક્ષ્મી-નારાયણ બનવાં ઈચ્છો છો તો મહેનત કરવી પડે. બુદ્ધિયોગ એક બાપની સાથે હોવો જોઈએ. જૂની દુનિયાથી વૈરાગ્ય. અચ્છા, જૂની દુનિયાને ભૂલી જાય આ તો ઠીક છે. ભલા યાદ કોને કરે? શાંતિધામ-સુખધામ ને. જેટલું થઈ શકે ઉઠતાં-બેસતાં, ચાલતાં-ફરતાં બાપ ને યાદ કરો. બેહદ સુખનાં સ્વર્ગ ને યાદ કરો. આ તો બિલકુલ સહજ છે. જો આ બંને આશાઓ થી ઉલ્ટા ચાલે છે તો પદ ભ્રષ્ટ થઈ જાય છે. તમે અહીંયા આવ્યા જ છો નર થી નારાયણ બનવા માટે. બધાંને કહો છો તમોપ્રધાન થી સતોપ્રધાન બનવાનું છે કારણકે રિટર્ન યાત્રા થાય છે. વર્લ્ડની હિસ્ટ્રી-જોગ્રોફી રીપીટ એટલે નર્ક થી સ્વર્ગ, ફરી સ્વર્ગ થી નર્ક. આ ચક્ર ફરતું જ રહે છે. બાપે કહ્યું છે કે અહીંયા સ્વદર્શન ચક્રધારી થઈને બેસો. આ જ યાદ માં રહો, અમે કેટલી વખત આ ચક્ર લગાવ્યું છે. અમે સ્વદર્શન ચક્રધારી છીએ, હમણાં ફરીથી દેવતા બનીએ છીએ. દુનિયામાં કોઈ પણ આ રહસ્યને નથી જાણતાં. આ જ્ઞાન દેવતાઓ ને તો સંભળાવવાનું નથી. તે તો છે જ પવિત્ર. એમનામાં જ્ઞાન છે નહીં જે શંખ વગાડે. પવિત્ર પણ છે એટલે એમને નિશાની આપવાની દરકાર જ નથી. નિશાની ત્યારે હોય છે જ્યારે બંને સાથે ચતુર્ભુજ હોય છે. તમને પણ નથી આપતાં કારણ કે તમે આજે દેવતા પછી નીચે પડી જાઓ છો. માયા પાડે છે ને. બાપ દેવી બનાવે છે, માયા પછી આસુરી બનાવી દે છે. અનેક પ્રકાર થી માયા પરીક્ષા લે છે. બાપ જ્યારે સમજાવે છે ત્યારે ખબર પડે છે. સાચેજ અમારી અવસ્થા નીચે પડેલી છે. કેટલાં બિચારા પોતાનું બધું શિવબાબાનાં ખજાનામાં જમા કરાવી પછી પણ ક્યારેક માયાથી હાર ખાઈ લે છે. શિવબાબાનાં બની ગયા પછી ભૂલી કેમ જાય, આમાં યોગ ની યાત્રા મુખ્ય છે. યોગ થી જ પવિત્ર બનવાનું છે. નોલેજ ની સાથે-સાથે પવિત્રતા પણ જોઈએ. તમે બોલાવો પણ છો બાબા અમને

આવીને પાવન બનાવો, જે અમે સ્વર્ગમાં જઈ શકીએ. યાદ ની યાત્રા છે જ પાવન બની ઉંચ પદ પામવા માટે. જે ચાલ્યાં જાય છે તો પણ કાંઈ ને કાંઈ સાંભળ્યું છે તો શિવાલય માં આવશે જરૂર. પછી પદ ભલે કેવું પણ પામે પરંતુ આવે છે જરૂર. એક વખત પણ યાદ કર્યા તો સ્વર્ગમાં આવી જશે, બાકી ઉંચ પદ નથી. સ્વર્ગનું નામ સાંભળી ખુશ ન થવું જોઈએ. નપાસ થઈ ને પાઈ પૈસા નું પદ પામી લેવું, આમાં ખુશ ન થવું જોઈએ. ભલે સ્વર્ગ છે પરંતુ એમાં પદ તો બહુજ છે ને. ફીલિંગ તો આવે છે ને - હું નોકર છું, મજૂર છું. પાછળ થી તમને બધાં સાક્ષાત્કાર થશે - અમે શું બનીશું, અમારાથી શું વિકર્મ થયાં છે જે આવી હાલત થઈ છે? હું મહારાણી કેમ ન બની? કદમ-કદમ પર ખબરદારી થી ચાલવાથી તમે પદમપતિ બની શકો છો. ખબરદારી નથી તો પદમપતિ બની નહીં શકો. મંદિરોમાં દેવતાઓ ને પદમપતિ ની નિશાની દેખાડે છે. ફરક તો સમજી શકો છો ને. પદ નો પણ બહુ ફરક છે. હમણાં પણ જુઓ પદ કેટલાં છે. કેટલાં ઠાઠ હોય છે. છે તો અલ્પકાળ નું સુખ. તો હવે બાપ કહે છે આ ઉંચ પદ પામવાનું છે, જેનાં માટે બધાં હાથ ઉઠાવે છે તો આટલો પુરુષાર્થ કરવાનો છે. હાથ ઉઠાવવા વાળા પણ પોતે ખતમ થઈ જાય છે. કહેશે આ દેવતા બનવા વાળા હતાં. પુરુષાર્થ કરતાં ખતમ થઈ ગયાં. હાથ ઉઠાવવો સહજ છે. અનેકો ને સમજાવવું પણ સહજ છે, મહારથી સમજાવતાં પણ ગાયબ થઈ જાય છે. બીજાઓનું કલ્યાણ કરી પોતે પોતાનું અકલ્યાણ કરી બેસે છે, એટલે બાપ સમજાવે છે ખબરદાર રહો. અંતર્મુખ થઈએ બાપ ને યાદ કરવાનાં છે. કયા પ્રકાર થી? બાબા અમારા બાપ પણ છે, શિક્ષક પણ છે, સદ્ગુરુ પણ છે, અમે જઈ રહ્યાં છીએ - પોતાનાં સ્વીટ હોમ માં. આ બધું જ્ઞાન અંદર માં હોવું જોઈએ. બાપ માં જ્ઞાન અને યોગ બંને છે. તમારામાં પણ હોવું જોઈએ. જાણો છો શિવબાબા ભણાવે છે તો જ્ઞાન પણ થયું, યાદ પણ થઈ. જ્ઞાન અને યોગ બંને સાથે ચાલે છે. એવું નહીં, યોગ માં બેઠા શિવબાબા ને યાદ કરતાં રહે, નોલેજ ભૂલી જાય. બાપ યોગ શીખવાડે છે તો નોલેજ ભૂલી જવાય છે શું! બધું નોલેજ એમનામાં રહે છે. આપ બાળકોમાં આ નોલેજ હોવું જોઈએ. ભણવું જોઈએ. જેવાં કર્મ હું કરીશ, મને જોઈ બીજા પણ કરશે. હું મુરલી નહીં સાંભળીશ તો બીજા પણ નહીં સાંભળશે. હું જેમ દુર્ગતિ ને પામીશ તો બીજા પણ દુર્ગતિને પામી લેશે. હું નિમિત્ત બની જઈશ બીજાઓને પાડવાં. ઘણાં બાળકો મુરલી નથી વાંચતા, મિથ્યા અહંકાર આવી જાય છે. માયા ઝટ વાર કરી લે છે. કદમ-કદમ પર શ્રીમત જોઈએ. નહીં તો કાંઈ ને કાંઈ વિકર્મ બની જાય છે. ઘણાં બાળકો ભૂલો કરે છે પછી સત્યાનાશ થઈ જાય છે. ગફલત થવાથી માયા થપ્પડ લગાવી વર્થ નોટ એ પેની (કોડીતુલ્ય) બનાવી દે છે, આમાં ખુબ સમજ જોઈએ. અહંકાર આવવાથી માયા ખુબ વિકર્મ કરાવે છે. જ્યારે કોઈ કમિટી વગેરે બનાવો છો તો એમાં હેડ (મુખ્ય) એક-બે ફિમેલ (બહેનો) જરૂર હોવી જોઈએ, જેમની સલાહ પર કામ થાય. કળશ તો લક્ષ્મી પર રખાય છે ને. ગાયન પણ છે અમૃત પીવડાવતી હતી તો અસુર પણ બેસી પીતા હતાં. પછી ક્યાંક યજ્ઞમાં વિઘ્ન નાખે છે, અનેક પ્રકાર નાં વિઘ્ન નાખવા વાળા છે. આખો દિવસ બુદ્ધિમાં ઝરમુઈ-ઝગમુઈ ની વાતો રહે છે, આ બહુ ખરાબ છે. કોઈ પણ વાત છે તો બાપને રિપોર્ટ (જાણ) કરો. સુધારવા વાળા તો એક જ બાપ છે. તમે પોતાનાં હાથમાં લો (કાયદો) નહીં ઉઠાવો. તમે બાપની યાદ માં રહો. બધાને બાપ નો પરિચય આપો ત્યારે એવાં બની શકશો. માયા ખુબ કઠોર છે, કોઈને પણ છોડતી નથી. સદૈવ બાપને સમાચાર લખવા જોઈએ. ડાયરેક્શન લેતા રહેવું જોઈએ. આમ તો દરેક ડાયરેક્શન મળતાં જ રહે છે. બાળકો સમજે છે બાબાએ તો જાતે જ આ વાત પર સમજાવી દીધું તો અંતર્યામી છે. બાપ કહે છે - ના, હું તો નોલેજ ભણાવું છું. આમાં અંતર્યામી ની તો વાત જ નથી. હા, આ જાણે છે કે આ બધાં મારા બાળકો છે. દરેક ની અંદરની આત્મા મારા બાળકો છે. બાકી એવું નથી બાપ બધામાં વિરાજમાન છે. મનુષ્ય ઉલટું સમજી લે છે.

બાપ કહે છે હું જાણું છું બધાનાં તખ્ત પર આત્મા વિરાજમાન છે. આ તો કેટલી સહજ વાત છે. તો

પણ ભૂલીને પરમાત્મા સર્વવ્યાપી કહી દે છે. આ છે એક જ ભૂલ, જેનાં કારણે જ આટલાં નીચે પડ્યાં છે. વિશ્વનાં માલિક બનાવવા વાળા ને તમે ગાળો આપો છો એટલે બાપ કહે છે યદા યદાહિ.....બાપ અહીંયા આવે છે તો બાળકોએ સારી રીતે વિચાર સાગર મંથન કરવાનું છે. નોલેજ પર ખૂબ-ખૂબ મંથન કરવું જોઈએ, સમય આપવો જોઈએ ત્યારે તમે પોતાનું કલ્યાણ કરી શકશો, આમાં પૈસા વગેરેની પણ વાત નથી. ભૂખે તો કોઈ મરી ન શકે. જેટલું જે બાપ ની પાસે જમા કરે છે, એટલું ભાગ્ય બને છે. બાપે સમજાવ્યું છે જ્ઞાન અને ભક્તિનાં પછી છે વૈરાગ્ય. વૈરાગ્ય એટલે બધુંજ ભૂલી જવું પડે છે. પોતાને ડિટેચ (અલગ) કરી દેવું જોઈએ, શરીર થી હું આત્મા હવે જઈ રહી છું. અચ્છા!

ઓમ શાંતિ !

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિમાત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. પોતાનાં ઉપર ખુબ કંટ્રોલ (નિયંત્રણ) રાખવાનો છે. શ્રીમત માં ક્યારેય બેપરવાહ નથી બનવાનું. ખૂબ-ખૂબ ખબરદાર રહેવાનું છે, ક્યારેય કોઈ કાચદાનું ઉલ્લંઘન ન થાય.
2. અંતર્મુખી થઈ એક બાપ થી બુદ્ધિની લિંક જોડવાની છે. આ પતિત જૂની દુનિયાથી બેહદ નો વૈરાગ્ય રાખવાનો છે. બુદ્ધિ માં રહે - જે કર્મ હું કરીશ, મને જોઈ બધાં કરશે.

વરદાન :- સ્વમાન ની સીટ પર સ્થિત રહી માયા ને સરેન્ડર (સમર્પણ) કરવા વાળા શ્રેષ્ઠ સ્વમાનધારી ભવ સંગમયુગનું સૌથી શ્રેષ્ઠ સ્વમાન છે માસ્ટર સર્વશક્તિમાનની સ્મૃતિ માં રહેવું. જેમ કોઈ મોટો ઓફિસર અથવા રાજા જ્યારે સ્વમાનની સીટ પર સ્થિત હોય છે તો બીજા પણ એને સમ્માન આપે છે, જો સ્વયં સીટ પર નથી તો એમનો ઓર્ડર (આદેશ) કોઈ માનશે નહીં, એમ તમે પણ સ્વમાનધારી બની પોતાનાં શ્રેષ્ઠ સ્વમાનની સીટ પર સેટ રહો તો માયા તમારા આગળ સરેન્ડર થઈ જશે.

સ્લોગન :- સાક્ષીપણા ની સ્થિતિમાં રહી દિલારામ નાં સાથ નો અનુભવ કરવાવાળા જ લવલીન આત્મા છે.

“ બ્રાહ્મણ જીવન - બાપ થી સર્વ સંબંધ અનુભવ કરવાનું જીવન ”

આજે બાપદાદા પોતાનાં અનેકવાર મિલન મનાવવા વાળા, અનેક કલ્પો થી મળવા વાળા બાળકોથી ફરી મિલન મનાવવા આવ્યાં છે. આ અલૌકિક, અવ્યક્ત મિલન ભવિષ્ય સ્વર્ણિમયુગ માં પણ નથી થઈ શકતું. ફક્ત આ સમયે આ વિશેષ યુગને વરદાન છે - બાપ અને બાળકોને મળવાનું એટલે આ યુગનું નામ જ છે સંગમયુગ અર્થાત્ મિલન મનાવવાનો યુગ. આવાં યુગમાં આવું શ્રેષ્ઠ મિલન મનાવવાનાં વિશેષ પાર્ટધારી આપ આત્માઓ છો. બાપદાદા પણ એવાં કોટો માં કોઈ શ્રેષ્ઠ ભાગ્યવાન આત્માઓ ને જોઈ હર્ષિત થાય છે અને સ્મૃતિ અપાવે છે. આદિ થી અંત સુધી કેટલી સ્મૃતિઓ અપાવી છે? યાદ કરો તો લાંબી લિસ્ટ નીકળી આવશે. એટલી સ્મૃતિઓ અપાવી છે જે આપ સર્વ સ્મૃતિ-સ્વરૂપ બની ગયાં છો. ભક્તિમાં આપ સ્મૃતિ-સ્વરૂપ આત્માઓને યાદગાર રૂપ માં ભક્ત પણ દર સમયે સિમરણ કરતાં રહે છે. આપ સ્મૃતિ સ્વરૂપ આત્માઓનાં દરેક કર્મ ની વિશેષતા નું સિમરણ કરતાં રહે છે. ભક્તિ ની વિશેષતા જ સિમરણ અર્થાત્ કીર્તન કરવાની છે. સિમરણ કરતાં-કરતાં મસ્તી માં કેટલા મગન થઈ જાય છે. અલ્પકાળ માટે તેમને પણ બીજી કોઈ સુધ-બુધ નથી રહેતી. સિમરણ કરતાં-કરતાં એમાં ખોવાઈ જાય છે અર્થાત્ લવલીન થઈ જાય છે. આ અલ્પકાળ નો અનુભવ તે આત્માઓ માટે કેટલો પ્યારો અને ન્યારો હોય છે! આ કેમ થાય? કારણ કે જે આત્માઓનું સિમરણ કરે છે, આ આત્માઓ સ્વયં પણ બાપનાં સ્નેહમાં સદા લવલીન રહી છે, બાપની સર્વ પ્રાપ્તિઓમાં સદા ખોવાયેલી રહી છે એટલે, એવી આત્માઓનું સિમરણ કરવાથી પણ તે ભક્તો ને અલ્પકાળ માટે આપ વરદાની આત્માઓ દ્વારા અંજલી રૂપમાં અનુભૂતી પ્રાપ્ત થઈ જાય છે. તો વિચારો, જ્યારે સિમરણ કરવાવાળી ભક્ત આત્માઓને પણ આટલો અલૌકિક અનુભવ થાય છે તો આપ સ્મૃતિ-સ્વરૂપ, વરદાતા, વિદાતા આત્માઓ ને કેટલો પ્રેક્ષિકલ જીવનમાં અનુભવ પ્રાપ્ત થાય છે! આ જ અનુભૂતિઓ માં સદા આગળ વધતાં ચાલો.

દરેક કદમમાં ભિન્ન-ભિન્ન સ્મૃતિ-સ્વરૂપનો અનુભવ કરતાં ચાલો. જેવો સમય, જેવું કર્મ તેવાં સ્વરૂપ ની સ્મૃતિ ઈમર્જ (પ્રત્યક્ષ) રૂપમાં અનુભવ કરો. જેમ, અમૃતવેલા દિવસનો આરંભ થતાં બાપ થી મિલન મનાવતા - માસ્ટર વરદાતા બની વરદાતા થી વરદાન લેવા વાળી શ્રેષ્ઠ આત્મા છું, ડાયરેક્ટ ભાગ્યવિદાતા દ્વારા ભાગ્ય પ્રાપ્ત કરવા વાળી પદ્માપદમ ભાગ્યવાન આત્મા છું - આ શ્રેષ્ઠ સ્વરૂપ ને સ્મૃતિમાં લાવો. વરદાની સમય છે, વરદાતા વિદાતા સાથે છે. માસ્ટર વરદાની બની સ્વયં પણ સંપન્ન બની રહ્યાં છો અને અન્ય આત્માઓને પણ વરદાન અપાવવા વાળા વરદાની આત્મા છો - આ સ્મૃતિ-સ્વરૂપ ને ઈમર્જ કરો. એવું નહીં કે આ તો છું જ. પરંતુ ભિન્ન-ભિન્ન સ્મૃતિ-સ્વરૂપ ને સમય પ્રમાણે અનુભવ કરો તો ખુબ વિચિત્ર ખુશી, વિચિત્ર પ્રાપ્તિઓનાં ભંડાર બની જશો અને સદૈવ દિલ થી પ્રાપ્તિનાં ગીત સ્વતઃ જ અનહદ શબ્દોનાં રૂપમાં નીકળતાં રહેશે - “પાના થા સો પા લિયા.....” આ જ પ્રકારે ભિન્ન-ભિન્ન સમય અને કર્મ પ્રમાણે સ્મૃતિ-સ્વરૂપ નો અનુભવ કરતાં જાઓ. મુરલી સાંભળો છો તો આ સ્મૃતિ રહે કે ગોડલી સ્ટુડન્ટ લાઈફ (ઈશ્વરીય વિદ્યાર્થી જીવન) અર્થાત્ ભગવાન નો વિદ્યાર્થી છું, સ્વયં ભગવાન મારા માટે પરમધામ થી ભણાવવા માટે આવ્યાં છે. આ જ વિશેષ પ્રાપ્તિ છે જે સ્વયં ભગવાન આવે છે. આવી સ્મૃતિ-સ્વરૂપ થી જ્યારે મુરલી સાંભળો છો તો કેટલો નશો હશે! જો સાધારણ રીતે નિયમ પ્રમાણે સંભળાવવા વાળા સંભળાવી રહ્યાં છે અને સાંભળવા વાળા સાંભળી રહ્યાં છે તો એટલો નશો અનુભવ થશે નહીં. પરંતુ ભગવાન નાં અમે વિદ્યાર્થી છીએ - આ સ્મૃતિને સ્વરૂપ માં લાવીને પછી સાંભળો, ત્યારે અલૌકિક નશા નો અનુભવ થશે. સમજ્યાં?

ભિન્ન-ભિન્ન સમયનાં ભિન્ન-ભિન્ન સ્મૃતિ-સ્વરૂપ નાં અનુભવ માં કેટલો નશો હશે! એવીરીતે આખાં દિવસનાં દરેક કર્મ માં બાપની સાથે સ્મૃતિ-સ્વરૂપ બનતાં ચાલો - ક્યારેક ભગવાન નાં સખા કે સાથી રૂપ નો, ક્યારેક જીવન-સાથી રૂપ નો, ક્યારેક ભગવાન મારા મુરબ્બી બાળક છે અર્થાત્ પહેલાં-પહેલાં હકદાર, પહેલાં વારિસ છે. કોઈ એવું ખુબ સુંદર અને ખુબ લાયક બાળક હોય છે તો માં-બાપ ને કેટલો નશો રહે છે કે મારું બાળક કુળદીપક છે અથવા કુળનું નામ પ્રસિદ્ધ કરવા વાળું છે! જેમનાં ભગવાન બાળક બની જાય, તેનું નામ કેટલું પ્રસિદ્ધ થશે!

તેમનાં કેટલાં કુળ નું કલ્યાણ થશે! તો જ્યારે ક્યારેક દુનિયાનાં વાતાવરણ થી અથવા ભિન્ન-ભિન્ન સમસ્યાઓથી થોડાં પણ પોતાને એકલા કે ઉદાસ અનુભવ કરો તો આવું સુંદર બાળક રૂપથી રમો, સખા રૂપ માં રમો. ક્યારેક થાકી જાઓ છો તો માં નાં રૂપમાં ખોળામાં સુઈ જાઓ, સમાઈ જાઓ. ક્યારેક દિલશિકસ્ત થઈ જાઓ છો તો સર્વશક્તિવાન સ્વરૂપ થી માસ્ટર સર્વશક્તિવાન નાં સ્મૃતિ-સ્વરૂપ નો અનુભવ કરો તો દિલશિકસ્ત થી દિલ ખુશ થઈ જશો. ભિન્ન-ભિન્ન સમય પર ભિન્ન-ભિન્ન સંબંધ થી, ભિન્ન-ભિન્ન પોતાનાં સ્વરૂપ ની સ્મૃતિ ને ઈમર્જ રૂપમાં અનુભવ કરો તો બાપ નો સદા સાથ સ્વતઃ જ અનુભવ કરશો અને આ સંગમયુગનું બ્રાહ્મણ જીવન સદા જ અમૂલ્ય અનુભવ થતું રહેશે.

બીજી વાત - કે આટલાં સર્વ સંબંધ નિભાવવામાં એટલાં બીજી (વ્યસ્ત) રહેશો જે માયાને આવવાની પણ તક નહીં મળશે. જેમ લૌકિક મોટી પ્રવૃત્તિવાળા સદૈવ આ જ કહે કે પ્રવૃત્તિને સંભાળવામાં એટલાં બીજી રહીએ છીએ જે બીજી કોઈ વાત યાદ જ નથી રહેતી કારણ કે ખુબ મોટી પ્રવૃત્તિ છે. તો આપ બ્રાહ્મણ આત્માઓની પ્રભુ થી પ્રીત નિભાવવાની પ્રભુ-પ્રવૃત્તિ કેટલી મોટી છે! તમારી પ્રભુ-પ્રીત ની પ્રવૃત્તિ સૂતાં સમયે પણ ચાલે છે! જો યોગનિદ્રા માં છો તો તમારી નિદ્રા નહીં પરંતુ યોગનિદ્રા છે. નિદ્રામાં પણ પ્રભુ-મિલન મનાવી શકો છો. યોગનો અર્થ જ છે મિલન. યોગનિદ્રા અર્થાતઃ અશરીરી-પણાની સ્થિતિની અનુભૂતિ. તો આ પણ પ્રભુ-પ્રીત છે ને. તો તમારા જેવી મોટામાં મોટી પ્રવૃત્તિ કોઈની પણ નથી! એક સેકન્ડ પણ તમને કુરસદ નથી કારણ કે ભક્તિમાં ભક્તનાં રૂપમાં પણ ગીત ગાતાં રહેતા હતાં કે ઘણાં દિવસોનાં પછી પ્રભુ આપ મળ્યાં છો, તો ગણી-ગણી ને હિસાબ પૂરો લઈશું. તો એક-એક સેકન્ડ નો હિસાબ લેવા વાળા છો. આખાં કલ્પ નો મળવાનો હિસાબ આ નાનાં એવાં એક જન્મ માં પૂરો કરો છો. પાંચ હજાર વર્ષનાં હિસાબ થી આ નાનો એવો જન્મ થોડાક દિવસોનાં હિસાબમાં થયો ને. તો થોડા એવાં દિવસોમાં આટલાં લાંબા સમયનો હિસાબ પૂરો કરવાનો છે, એટલે કહે છે શ્વાંસો-શ્વાંસ સિમરો. ભક્ત સિમરણ કરે છે, તમે સ્મૃતિ-સ્વરૂપ બનો છો. તો તમને સેકન્ડ પણ ફૂરસદ છે? કેટલી મોટી પ્રવૃત્તિ છે! આ જ પ્રવૃત્તિ ની આગળ તે નાની-એવી પ્રવૃત્તિ આકર્ષિત નહીં કરશે અને સહજ, સ્વતઃ જ દેહ સહિત દેહનાં સંબંધ અને દેહનાં પદાર્થ કે પ્રાપ્તિઓથી નષ્ટોમોહા, સ્મૃતિ-સ્વરૂપ થઈ જશો. આ જ છેલ્લું પેપર, માળાનાં નંબરવાર મણકા બનાવશે.

જ્યારે અમૃતવેલા થી યોગનિદ્રા સુધી ભિન્ન-ભિન્ન સ્મૃતિ-સ્વરૂપ નાં અનુભવી થઈ જશો તો લાંબાકાળ નાં સ્મૃતિ-સ્વરૂપ નો અનુભવ અંતમાં સ્મૃતિ-સ્વરૂપનાં ક્વેશ્ચન (પ્રશ્ન) માં પાસ વિદ ઓનર બનાવી દેશે. ખુબ રમણીક જીવન નો અનુભવ કરશો કારણ કે જીવન માં દરેક મનુષ્ય આત્માની પસંદગી ‘વેરાયટી (વિવિધતા) હોય’ આ જ ઈચ્છે છે. તો આ આખાં દિવસમાં ભિન્ન-ભિન્ન સંબંધ, ભિન્ન-ભિન્ન સ્વરૂપ ની વિવિધતા અનુભવ કરો. જેમ દુનિયામાં પણ કહે છે ને - બાપ તો જોઈએ જ પરંતુ બાપની સાથે જો જીવન-સાથી નો અનુભવ ન હોય તો જીવન અધૂરું સમજે છે, બાળક ન હોય તો પણ અધૂરું જીવન સમજે છે. દરેક સંબંધ ને જ સંપન્ન જીવન સમજે છે. તો આ બ્રાહ્મણ જીવન ભગવાન થી સર્વ સંબંધ અનુભવ કરવાવાળું સમ્પન્ન જીવન છે! એક પણ સંબંધ ની કમી નહીં કરતાં. એક સંબંધ પણ ભગવાન થી ઓછો હશે, તો કોઈ ને કોઈ આત્મા તે સંબંધ થી પોતાનાં તરફ ખેંચી લેશે. જેમ કોઈ બાળકો ક્યારેક-ક્યારેક કહે છે બાપનાં રૂપમાં તો છે જ પરંતુ સખા કે સખી અથવા મિત્ર નું તો નાનું-એવું રૂપ છે ને, તેનાં માટે તો આત્માઓ જોઈએ કારણ કે બાપ તો મોટા છે ને. પરંતુ પરમાત્મા નાં સંબંધ ની વચ્ચે કોઈ પણ નાનો અથવા હલકો આત્માનો સંબંધ મિક્સ થઈ જાય તો ‘સર્વ’ શબ્દ સમાપ્ત થઈ જાય છે અને યથાશક્તિ ની લાઈનમાં આવી જાય છે. બ્રાહ્મણોની ભાષામાં દરેક વાત માં ‘સર્વ’ શબ્દ આવે છે. જ્યાં ‘સર્વ’ છે, ત્યાં જ સંપન્નતા છે. જો બે કળા પણ ઓછી થઈ તો બીજી માળાનાં મણકા બની જાઓ એટલે, સર્વ સંબંધોનાં સર્વ સ્મૃતિ-સ્વરૂપ બનો. સમજ્યાં? જ્યારે ભગવાન સ્વયં સર્વ સંબંધોનો અનુભવ કરાવવાની ઓફર કરી રહ્યાં છે તો આફરીન લેવી જોઈએ ને. એવી ગોલ્ડન ઓફર (તક) સિવાય ભગવાનનાં અને આ સમયનાં, ન ક્યારેય અને ન કોઈ કરાવી શકે. કોઈ બાપ પણ બને અને બાળક પણ બને - આ થઈ શકે છે? આ એકની જ મહિમા છે, એકની જ મહાનતા છે એટલે સર્વ સંબંધ થી સ્મૃતિ-સ્વરૂપ બનવાનું છે. આમાં મજા છે ને? બ્રાહ્મણ જીવન શેનાં માટે છે? મજામાં કે મોજ માં રહેવા માટે. તો આ અલૌકિક મોજ મનાવો. મજાની જીવન અનુભવ કરો. અચ્છા.

આજે દિલ્લી દરબાર વાળા છે. રાજ્ય દરબાર વાળા છે કે દરબાર માં ફક્ત જોવા વાળા છે? દરબારમાં રાજ્ય

કરવા વાળા અને જોવા વાળા - બંનેવ બેસે છે. તમે બધાં કોણ છો? દિલ્લી ની બે વિશેષતાઓ છે. એક - દિલ્લી દિલારામ નું દિલ છે, બીજું - ગાદી નું સ્થાન છે. દિલ છે તો દિલમાં કોણ રહેશે? દિલારામ. તો દિલ્લી નિવાસી અર્થાત દિલમાં સદા દિલારામ ને રાખવા વાળા. એવી અનુભવી આત્માઓ અને હમણાં થી સ્વરાજ્ય અધિકારી સો ભવિષ્યમાં વિશ્વ-રાજ્ય અધિકારી. દિલમાં જ્યારે દિલારામ છે તો રાજ્ય અધિકારી હમણાં છે અને સદા રહેશે. તો સદા પોતાની જીવનમાં જુઓ કે આ બંને વિશેષતાઓ છે? દિલમાં દિલારામ અને પછી અધિકારી પણ. એવો ગોલ્ડન ચાન્સ (સ્વર્ણિમ તક), ગોલ્ડન થી પણ ડાયમંડ ચાન્સ લેવા વાળા કેટલાં ભાગ્યવાન છો! અચ્છા.

હમણાં તો બેહદ સેવાનું ખુબ સારું સાધન મળ્યું છે - ભલે દેશમાં, ભલે વિદેશમાં. જેવું નામ છે, તેવું જ સુંદર કાર્ય છે! નામ સાંભળી ને જ બધાને ઉમંગ આવી રહ્યો છે - “સર્વ નાં સ્નેહ, સહયોગ થી સુખમય સંસાર”! આ તો લાંબુ કાર્ય છે, એક વર્ષથી પણ અધિક છે. તો જેમ કાર્યનું નામ સાંભળતા જ બધાને ઉમંગ આવે છે, એમ જ કાર્ય પણ ઉમંગ થી કરશો. જેમ સુંદર નામ સાંભળીને ખુશ થઈ રહ્યાં છો, તેમ કાર્ય થતાં સદા ખુશ થઈ જશો. આ પણ સંભળાવ્યું ને પ્રત્યક્ષતાનો પડદો હલવાનો અથવા પડદો ખોલવાનો આધાર બન્યું છે અને બનતું રહેશે. સર્વ નાં સહયોગી - જેવું કાર્ય નું નામ છે, તેવું જ સ્વરુપ બની સહજ કાર્ય કરતાં રહેશે તો મહેનત નિમિત્ત માત્ર અને સફળતા પદમગુણા અનુભવ કરતાં રહેશે. એવો અનુભવ કરશો જેમકે કરાવનહાર નિમિત્ત બનાવી કરાવી રહ્યાં છે. હું કરી રહ્યો છું - નહીં. આનાથી સહયોગી નહીં બનશો. કરાવનહાર કરાવી રહ્યાં છે. ચલાવવા વાળા કાર્યને ચલાવી રહ્યાં છે. જેમ તમને બધાને જગદંબાનું સ્લોગન (સુવિચાર) યાદ છે - હુકમી હુકમ ચલાવી રહ્યાં છે. આ જ સ્લોગન સદા સ્મૃતિ-સ્વરુપ માં લાવી સફળતાને પ્રાપ્ત થતાં રહેશે. બાકી ચારે બાજુ ઉમંગ-ઉત્સાહ સારો છે. જ્યાં ઉમંગ-ઉત્સાહ છે ત્યાં સફળતા સ્વયં સમીપ આવી ને ગળાની માળા બની જાય છે. આ વિશાળ કાર્ય અનેક આત્માઓ ને સહયોગી બનાવી સમીપ લાવશે કારણ કે પ્રત્યક્ષતાનો પડદો ખુલવાનાં બાદ આ વિશાળ સ્ટેજ પર દરેક વર્ગવાળા પાર્ટધારી સ્ટેજ પર પ્રત્યક્ષ થવાં જોઈએ. દરેક વર્ગનો અર્થ જ છે - વિશ્વની સર્વ આત્માઓનાં વેરાયટી વૃક્ષ નું સંગઠન રુપ. કોઈ પણ વર્ગ રહી ન જાય જે ઉલ્હના (ફરિયાદ) આપે કે અમને તો સંદેશ મળ્યો નથી એટલે, નેતા થી લઈને ઝુગ્ગી-ઝુંપડી સુધી વર્ગ છે. ભણેલા સૌથી ઉંચા વૈજ્ઞાનિક અને પછી જે અભણ છે, તેમને પણ આ જ્ઞાનનું નોલેજ આપવું, આ પણ સેવા છે. તો બધાં વર્ગ અર્થાત વિશ્વની દરેક આત્મા ને સંદેશ પહોંચાડવાનો છે. કેટલું મોટું કાર્ય છે! આ કોઈ કહી નહીં શકે કે અમને તો સેવાનો ચાન્સ નથી મળતો. ભલે કોઈ બીમાર છે; તો બીમાર, બીમાર ની સેવા કરો; અભણ, અભણો ની સેવા કરો. જે પણ કરી શકો, તે ચાન્સ છે. અચ્છા, બોલી નથી શકતાં તો મન્સા વાયુમંડળ થી સુખ ની વૃત્તિ, સુખમય સ્થિતિ થી સુખમય સંસાર બનાવો. કોઈ પણ બહાનું ન આપી શકે કે હું નથી કરી શકતો, સમય નથી. ઉઠતાં-બેસતાં ૧૦-૧૦ મિનિટ સેવા કરો. આંગળી તો આપશો ને? ક્યાંય નથી જઈ શકતાં, તબિયત ઠીક નથી તો ઘરે બેસી કરો પરંતુ સહયોગી બનવાનું જરૂર છે, ત્યારે સર્વ નો સહયોગ મળશે. અચ્છા.

ઉમંગ-ઉત્સાહ જોઈ બાપદાદા પણ ખુશ થાય છે. બધાનાં મન માં લગન છે કે હવે પ્રત્યક્ષતાનો પડદો ખોલીને દેખાડીએ. આરંભ થયો છે ને. તો પછી સહજ થતું જશે. વિદેશ વાળા બાળકોનાં પ્લાન્સ (યોજનાઓ) પણ બાપદાદા સુધી પહોંચતા રહે છે. સ્વયં પણ ઉમંગ માં છે અને સર્વનો સહયોગ પણ ઉમંગ-ઉત્સાહ થી મળતો રહે છે. ઉમંગ ને ઉમંગ, ઉત્સાહ ને ઉત્સાહ મળે છે. આ પણ મિલન થઈ રહ્યું છે. તો ખુબ ધૂમધામ થી આ કાર્યને આગળ વધારો. જે પણ ઉમંગ-ઉત્સાહ થી બનાવ્યું છે હજું પણ બાપનાં, સર્વ બ્રાહ્મણો નાં સહયોગ થી, શુભ કામનાઓ-શુભ ભાવનાઓ થી હજું પણ આગળ વધતું રહેશે. અચ્છા.

ચારો બાજુનાં સદા યાદ અને સેવાનાં ઉમંગ-ઉત્સાહ વાળા શ્રેષ્ઠ બાળકો ને, સદા દરેક કર્મમાં સ્મૃતિ-સ્વરુપ ની અનુભૂતિ કરવાવાળા અનુભવી આત્માઓ ને, સદા દરેક કર્મમાં બાપનાં સર્વ સંબંધોનો અનુભવ કરવાવાળી શ્રેષ્ઠ આત્માઓ ને, સદા બ્રાહ્મણ જીવન ની મજાનું જીવન વિતાવવા વાળા મહાન્ આત્માઓને બાપદાદા નો અતિ સ્નેહ-સંપન્ન યાદપ્યાર સ્વીકાર થાય.

વરદાન :- સંગમયુગ પર એક નું સૌગણું પ્રત્યક્ષફળ પ્રાપ્ત કરવાવાળા પદમાપદમ ભાગ્યશાળી ભવ સંગમયુગ જ એકનું સૌગણું પ્રત્યક્ષફળ આપવાવાળું છે, ફક્ત એક વખત સંકલ્પ કર્યો કે હું બાપનો છું, હું માસ્ટર સર્વશક્તિમાન છું તો માયાજીત બનવાનો, વિજયી બનવાના નશાનો અનુભવ થાય છે. શ્રેષ્ઠ સંકલ્પ કરવો - આ જ છે બીજ અને તેનું સૌથી મોટું ફળ છે જે સ્વયં પરમાત્મા બાપ પણ

સાકાર મનુષ્ય રુપ માં મળવા આવે, આ ફળ માં બધાં ફળ આવી જાય છે.

સ્લોગન :- સાચાં બ્રાહ્મણ તે છે જેમનાં ચહેરા અને ચલન થી પવિત્રતા ની પર્સનાલિટી અને રોયલ્ટી નો અનુભવ થાય.

સુચના :- આજે મહિનાનો ત્રીજો રવિવાર આંતરરાષ્ટ્રીય યોગ દિવસ છે, સાંજે ૬.૩૦ થી ૭.૩૦ વાગ્યા સુધી બધાં ભાઈ બહેનો વિશેષ યોગ તપસ્યા કરતાં, પોતાનાં શુભભાવના સંપન્ન સંકલ્પો દ્વારા પ્રકૃતિ સહિત વિશ્વ ની સર્વ આત્માઓ ને શાંતિ અને શક્તિનાં વાયબ્રેશન આપવાની સેવા કરે.

૧૮ જાન્યુઆરી, પિતાશ્રી જી નાં પુણ્ય સ્મૃતિ દિવસ પર પ્રાતઃ કલાસ માં સંભળાવવા માટે - બાપદાદાનાં અણમોલ મહાવાક્ય

“ મીઠા બાળકો - એક બાપની યાદ થી તમારે સુપ્રીમ (સર્વોચ્ચ) બનવાનું છે તો ભૂલે - ચૂકે પણ કોઈ બીજાને યાદ નથી કરવાનાં”

ઓમ શાંતિ ! બેહદનાં બાપ બેસી બાળકો ને સમજાવે છે - મીઠા બાળકો પોતાને આત્મા સમજી મુજ બાપ ને યાદ કરો અને પોતાનાં ઘરને યાદ કરો. એમને કહેવાય જ છે ટાવર ઓફ સાઇલેન્સ (શાંતિનાં સ્થંભ). ટાવર ઓફ સુખ. ટાવર ખૂબ ઊંચું હોય છે. તમે ત્યાં જવા માટે પુરુષાર્થ કરી રહ્યાં છો. ઉંચે થી ઉંચા ટાવર ઓફ સાઇલેન્સ માં તમે કેવી રીતે જઈ શકો છો, આ પણ ટાવર માં રહેવાવાળા બાપ બેસી શીખવાડે છે, બાળકો, પોતાને આત્મા સમજો. આપણે આત્મા શાંતિધામનાં નિવાસી છીએ. તે છે બાપ નું ઘર. આ ચાલતાં-ફરતાં ટેવ (આદત) પાડવાની છે. પોતાને આત્મા સમજો અને શાંતિધામ, સુખધામ ને યાદ કરો. બાપ જાણે છે આમાં જ મહેનત છે. જે આત્મ-અભિમાની થઈને રહે છે તેમને કહેવાય છે મહાવીર. યાદ થી જ તમે મહાવીર, સુપ્રીમ બનો છો. સુપ્રીમ અર્થાત્ શક્તિવાન.

બાળકોને ખુશી થવી જોઈએ - સ્વર્ગ નાં માલિક બનાવવા વાળા બાબા, વિશ્વનાં માલિક બનાવવા વાળા બાબા અમને ભણાવી રહ્યાં છે. આત્માની બુદ્ધિ ચાલી જાય છે બાપની તરફ. આ છે - આત્મા નો પ્રેમ એક બાપ ની સાથે. સવારે-સવારે ઉઠી બાબા થી મીઠી-મીઠી વાતો કરો. બાબા તમારી તો કમાલ છે, સ્વપ્નમાં પણ નહોતું તમે અમને સ્વર્ગ નાં માલિક બનાવશો. બાબા અમે તમારી શિક્ષા પર જરૂર ચાલીશું. કોઈ પણ પાપનું કામ નહીં કરશું. બાબા જેવો પુરુષાર્થ કરે છે, બાળકો ને પણ સંભળાવે છે. શિવબાબાનાં આટલાં અનેક બાળકો છે, ઓના (ફિકર) તો થશે ને. કેટલી બાળકોની સંભાળ થાય છે. અહીંયા તમે ઈશ્વરીય પરિવારમાં બેઠા છો. બાપ સમુખ બેઠા છે. તુમ્હી સે ખાઉં, તુમ્હી સે બેઠું.... તમે જાણો છો શિવબાબા આમાં આવીને કહે છે - મીઠા બાળકો મામેકમ યાદ કરો. દેહ સહિત દેહનાં સર્વ સંબંધો ને ભૂલી જાઓ. આ અંતિમ જન્મ છે. આ જૂની દુનિયા, જૂનું દેહ ખલાસ થઈ જવાનું છે. કહેવત પણ છે આપ મુયે મર ગઈ દુનિયા. પુરુષાર્થ માટે થોડો એવો સંગમ નો સમય છે. બાળકો પૂછે છે બાબા આ ભણતર ક્યાં સુધી ચાલશે? જ્યાં સુધી દૈવી રાજધાની સ્થાપન થઈ જાય ત્યાં સુધી સંભળાવતાં રહેશે. પછી ટ્રાન્સફર થશે નવી દુનિયામાં. આ જૂનું શરીર છે, કંઈ ને કંઈ કર્મભોગ ચાલતો રહે છે. આમાં બાબા મદદ કરે - આ ઉમ્મીદ ન રાખવી જોઈએ. દેવાળુ નીકળ્યું, બીમાર થયાં - બાપ કહેશે આ તમારો હિસાબ-કિતાબ છે. હા તો પણ યોગ થી આયુ વધશે. પોતાની મહેનત કરો. કૃપા માંગો નહીં. બાપ ને જેટલું યાદ કરશો એમાં જ કલ્યાણ છે. જેટલું થઈ શકે યોગબળ થી કામ લો. ગાયે પણ છે ને - મને પલકો માં છુપાવી લો... પ્રિય વસ્તુ ને નૂરે રત્ન, પ્રાણ પ્રિય કહે છે. આ બાપ તો ખૂબ પ્રિય છે, પરંતુ છે ગુપ્ત. એમનાં માટે પ્રેમ એવો હોવો જોઈએ જે વાત નહીં પૂછો. બાળકોએ તો બાપને પલકો માં છુપાવવાં પડે. પલકો કોઈ આ આંખો નથી. આ તો બુદ્ધિમાં યાદ રાખવાનું છે. મોસ્ટ બિલવેડ (સૌથી પ્રિય) નિરાકાર બાપ આપણને ભણાવી રહ્યાં છે. એ જ્ઞાનનાં સાગર, સુખનાં સાગર છે, પ્રેમનાં સાગર છે. આવાં મોસ્ટ બિલવેડ બાપનાં સાથે કેટલો પ્રેમ જોઈએ. બાળકોની કેટલી નિષ્કામ સેવા કરે છે. પતિત શરીરમાં આવીને આપ બાળકોને હીરા જેવાં બનાવે છે. કેટલાં મીઠા બાબા છે. તો બાળકોને પણ એવા મીઠા બનવાનું છે. કેટલા નિરંહકાર થી બાબા આપ બાળકોની સેવા કરે છે, તો આપ બાળકોને પણ એટલી સેવા કરવી જોઈએ. શ્રીમત પર ચાલવું જોઈએ. ક્યાંય પોતાની મત દેખાડી તો તકદીરને લકીર લાગી જશે. આપ બ્રાહ્મણ ઈશ્વરીય સંતાન છો. બ્રહ્માની સંતાન ભાઈ-બહેન છો. ઈશ્વરીય પૌત્ર-પૌત્રીઓ છો. એમનાથી વારસો લઈ રહ્યા છો. જેટલો પુરુષાર્થ કરશો એટલું પદ પામશો. આમાં સાક્ષી રહેવાનો પણ ખૂબ અભ્યાસ જોઈએ. બાબા કહે છે, મીઠા બાળકો, હે આત્માઓ મામેકમ યાદ કરો. ભૂલે-ચૂકે પણ બાપના સિવાય કોઈ ને યાદ નહીં કરતાં. તમારી પ્રતિજ્ઞા છે બાબા મારા તો એક જ તમે છો. અમે આત્મા છીએ, તમે પરમાત્મા છો. તમારાથી જ વારસો લેવાનો છે. તમારાથી જ રાજયોગ શીખી રહ્યા છે, જેનાથી રાજ્ય-ભાગ્ય પામીએ છીએ.

મીઠા બાળકો, તમે જાણો છો આ અનાદિ ડ્રામા છે. આમાં હાર જીત નો ખેલ ચાલે છે. જે થાય છે તે ઠીક છે. ક્રિયેટર (રચયિતા) ને ડ્રામા જરૂર પસંદ હશે ને, તો ક્રિયેટર નાં બાળકોને પણ પસંદ હશે. આ ડ્રામામાં બાપ એક જ વખત બાળકોની પાસે બાળકોની દિલ વ જાન, સિક વ પ્રેમ થી સેવા કરવા આવે છે. બાપ ને તો બધાં બાળકો પ્રિય છે. તમે જાણો છો સતયુગમાં પણ બધાં એક-બીજાને ખૂબ પ્રેમ કરે છે. જાનવરો માં પણ પ્રેમ હોય છે. એવાં કોઈ જાનવર નથી હોતાં જે પ્રેમ થી ન રહે. તો આપ બાળકોએ અહીંયા માસ્ટર પ્રેમનાં સાગર બનવાનું છે. અહીંયા બનશો તો તે સંસ્કાર અવિનાશી બની જશે. બાપ કહે છે કલ્પ પહેલાં માફક હૂબહૂ ફરીથી પ્રિય બનાવવા આવ્યો છું. ક્યારેક કોઈ બાળકો નો ગુસ્સા નો અવાજ સાંભળે છે તો બાપ શિક્ષા આપે છે બાળકો, ગુસ્સો કરવો ઠીક નથી, આનાથી તમે પણ દુઃખી થશો બીજાઓને પણ દુઃખી કરશો. બાપ સદાકાળ નું સુખ આપવા વાળા છે તો બાળકોએ પણ બાપ સમાન બનવાનું છે. એક બીજા ને ક્યારેય દુઃખ નથી આપવાનું.

આપ બાળકો જાણો છો શિવબાબા છે સવાર નાં સાંઈ.... રાત ને દિવસ અથવા સવાર બનાવવા વાળા છે. સાંઈ કહેવાય છે બેહદનાં બાપ ને. એ એક જ સાંઈ બાબા, ભોળાનાથ શિવબાબા છે. નામ જ છે ભોળાનાથ. ભોળી-ભોળી કન્યાઓ, માતાઓ પર જ્ઞાન નો કળશ રાખે છે. તેમને જ વિશ્વનાં માલિક બનાવે છે. કેટલો સહજ ઉપાય બતાવે છે. કેટલાં પ્રેમ થી તમારી જ્ઞાનની પાલના કરે છે. આત્માને પાવન બનાવવા માટે યાદ ની યાત્રા માં રહો. યોગનું સ્નાન કરવાનું છે. જ્ઞાન છે ભણતર. યોગ સ્નાન થી પાપ ભસ્મ થાય છે. પોતાને આત્મા સમજવાનો અભ્યાસ કરતાં રહો, તો આ દેહ નો અહંકાર બિલકુલ તૂટી જાય. યોગથી જ પવિત્ર સતોપ્રધાન બની બાબાની પાસે જવાનું છે. ઘણાં બાળકો આ વાતોને સારી રીતે સમજતાં નથી. સાચો-સાચો પોતાનો ચાર્ટ બતાવતાં નથી. અડધોકલ્પ જુઠ્ઠી દુનિયામાં રહ્યાં છે તો જુઠ્ઠું જેમ કે અંદર જામી ગયું છે. સચ્ચાઈ થી પોતાનો ચાર્ટ બાપને બતાવવો જોઈએ. એક કરવાનું છે - અમે પોણો કલાક બેઠા, આમાં કેટલો સમય પોતાને આત્મા સમજી બાપ ને યાદ કર્યા! ઘણાને સાચું બતાવવામાં લજ્જા આવે છે. આ તો ઝટ સંભળાવશે કે આટલી સર્વિસ કરી, આટલા ને સમજાવ્યું પરંતુ યાદ નો ચાર્ટ કેટલો રહ્યો, તે સાચું નથી સંભળાવતાં. યાદમાં ન રહેવાનાં કારણે જ તમારું કોઈ ને તીર નથી લાગતું. જ્ઞાન તલવાર માં બળ નથી ભરાતું. કોઈ કહે છે અમે તો નિરંતર યાદ માં રહીએ છીએ, બાબા કહે છે તે અવસ્થા છે નહીં. નિરંતર યાદ રહે તો કર્માતીત અવસ્થા થઈ જાય. જ્ઞાન ની પરાકાષ્ટા દેખાઈ આવે, આમાં ખૂબ મહેનત છે. વિશ્વનાં માલિક એમ જ થોડી બની જશે. એક બાપનાં સિવાય બીજા કોઈની યાદ ન રહે. આ દેહ પણ યાદ ન આવે. આ અવસ્થા તમારી પાછળ થી થશે. યાદની યાત્રાથી જ તમારી કમાણી થતી રહેશે. જો શરીર છૂટી ગયું પછી તો કમાણી કરી નહીં શકશો. ભલે આત્મા સંસ્કાર લઈ જશે પરંતુ શિક્ષક તો જોઈએ ને જે પછી સ્મૃતિ અપાવે. બાપ ઘડી-ઘડી સ્મૃતિ અપાવતાં રહે છે. એવાં ઘણાં બાળકો છે જે ગૃહસ્થ વ્યવહાર માં રહેતાં, નોકરી વગેરે પણ કરતાં અને ઉંચ પદ પામવા માટે શ્રીમત પર ચાલી પોતાનું ભવિષ્ય પણ જમા કરતા રહે છે. બાબા થી સલાહ લેતા રહે છે. પૈસા છે તો એને સફળ કેવી રીતે કરીએ. બાબા કહે છે સેવાકેન્દ્ર ખોલો, જેનાથી અનેકોનું કલ્યાણ થાય. મનુષ્ય દાન-પુણ્ય વગેરે કરે છે, બીજા જન્મમાં તેનું ફળ મળે છે. તમને પણ ભવિષ્ય ૨૧ જન્મોનાં માટે રાજ્ય ભાગ્ય મળે છે. તમારી આ નંબરવન બેંક છે, આમાં ૪ આનાં નાખો તો ભવિષ્યમાં હજાર બની જશે. પથ્થર થી સોનું બની જશે. તમારી દરેક વસ્તુ પારસ બની જશે. બાબા કહે છે મીઠા બાળકો ઉંચ પદ પામવું છે તો માતા-પિતાને પૂરું કોલો (અનુસરણ) કરો અને પોતાની કર્મેન્દ્રિયો પર કંટ્રોલ (નિયંત્રણ) રાખો. જો કર્મેન્દ્રિયો વશ નથી, ચલન ઠીક નથી તો ઊંચ પદ થી વંચિત થઈ જશો. પોતાની ચલન ને સુધારવાની છે. વધારે તમન્નાઓ નથી રાખવાની.

બાપ આપ બાળકોને કેટલો જ્ઞાન શ્રંગાર કરાવી સતયુગ નાં મહારાજા મહારાણી બનાવે છે. આમાં સહનશીલતા નો ગુણ ખૂબ સારો જોઈએ. દેહ નાં ઉપર અતિ મોહ ન હોવો જોઈએ. યોગબળ થી પણ કામ લેવાનું છે. બાબા ને કેટલી પણ ખાંસી વગેરે થાય તો પણ સદૈવ સર્વિસ પર તત્પર રહે છે. જ્ઞાન યોગ થી શ્રંગાર કરી બાળકો ને લાયક બનાવે છે. તમે હમણાં ઈશ્વરીય ખોળામાં, માત-પિતાનાં ખોળામાં બેઠા છો. બાપ બ્રહ્મા મુખ થી આપ બાળકોને જન્મ આપે છે તો આ માં થઈ ગઈ. પરંતુ તમારી બુદ્ધિ તો પણ શિવબાબાની તરફ જાય છે. તુમ માતા-પિતા હમ બાલક તેરે... તમારે સર્વગુણ સંપન્ન અહીંયા બનવાનું છે. ઘડી-ઘડી માયા થી હાર નથી ખાવાની. અચ્છા-

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની

બાળકોને નમસ્તે.

અવ્યક્ત મહાવાક્ય

બધાં યોગ-યુક્ત અને યુક્તિયુક્ત સ્થિતિમાં સ્થિત થઈ પોતાનું કાર્ય કરી રહ્યાં છો? કારણ કે વર્તમાન સમય-પ્રમાણ સંકલ્પ, વાણી અને કર્મ આ ત્રણેય યુક્તિયુક્ત જોઈએ ત્યારે જ સંપન્ન કે સંપૂર્ણ બની શકશો. ચારેય તરફ નું વાતાવરણ યોગ-યુક્ત અને યુક્તિયુક્ત હોય. જેમ યુદ્ધ નાં મેદાનમાં જ્યારે યોદ્ધાઓ યુદ્ધ નાં માટે દુશ્મનનાં સામે ઉભેલાં હોય છે તેમનું પોતાનાં ઉપર અને પોતાના શસ્ત્રો નાં ઉપર અર્થાત્ પોતાની શક્તિઓનાં ઉપર કેટલું અટેન્શન (ધ્યાન) રહે છે. હમણાં તો સમય સમીપ આવતો જઈ રહ્યો છે, આ સમજો યુદ્ધ નાં મેદાનમાં સામે આવવાનો સમય છે. એવાં સમયમાં ચારે બાજુ સર્વ શક્તિઓનું સ્વયં માં અટેન્શન જોઈએ. જો જરા પણ અટેન્શન ઓછું હશે તો જેમ-જેમ સમય-પ્રમાણે ચારે બાજુ ટેન્શન વધતું જાય છે, એમ જ ચારે બાજુ ટેન્શનનાં વાતાવરણ નો પ્રભાવ, યુદ્ધમાં ઉપસ્થિત થયેલાં રુહાની પાંડવ સેના પર પણ પડી શકે છે. દિવસ-પ્રતિદિવસ જેમ સંપૂર્ણતાનો સમય નજદીક આવતો જશે તો દુનિયામાં ટેન્શન હજું પણ વધશે, ઓછું નહીં થશે. ખેંચતાણ નાં જીવનનો ચારેબાજુ અનુભવ થશે જેમ કે ચારે બાજુથી ખેંચાયેલું હોય છે. એક તરફ થી પ્રકૃતિની નાની-નાની આપદાઓનાં નુકસાન નું ટેન્શન, બીજી તરફ આ જ દુનિયાની ગવર્મેન્ટનાં કડક કાયદાઓનું ટેન્શન, ત્રીજી તરફ વ્યવહારમાં કમી નું ટેન્શન, અને ચોથી તરફ જે લૌકિક સંબંધી વગેરે થી સ્નેહ અને સ્વતંત્રતા હોવાનાં કારણે ખુશીની ભાસના અલ્પકાળ માટે હોય છે, તે પણ સમાપ્ત થઈ ને ભયની અનુભૂતિ નાં ટેન્શન માં, ચારે બાજુનું ટેન્શન લોકોમાં વધવાનું છે. ચારે બાજુનાં ટેન્શન માં આત્માઓ તડપશે. જ્યાં જશે ત્યાં ટેન્શન. જેમ શરીરમાં પણ કોઈ નસ ખેંચાઈ જાય છે તો કેટલી હેરાનગતિ થાય છે. દિમાગ ખેંચાયેલું રહે છે. એમ જ આ વાતાવરણ વધતું જશે. જેમ કે કોઈ ઠેકાણું નજર નહીં આવે કે શું કરીએ? જો હા કરીએ તો પણ ખેંચાવટ - ના કરીએ તો પણ ખેંચાવટ - કમાઈએ તો પણ મુશ્કેલ, ન કમાઈએ તો પણ મુશ્કેલ. ભેગું કરીએ તો પણ મુશ્કેલ, ન કરીએ તો પણ મુશ્કેલ. એવું વાતાવરણ બનતું જશે. એવાં સમય પર ચારે બાજુનાં ટેન્શન નો પ્રભાવ રુહાની પાંડવસેના પર ન થાય. સ્વયંને ટેન્શન માં આવવાની સમસ્યાઓ ન પણ હોય, પરંતુ વાતાવરણનો પ્રભાવ કમજોર આત્મા પર સહજ જ થઈ જાય છે. ભય નો વિચાર કે શું થશે? કેવી રીતે થશે? આ વાતોનો પ્રભાવ ન થાય - એનાં માટે કોઈ-ને-કોઈ વચ્ચે-વચ્ચે ઈશ્વરીય યાદની યાત્રાનો વિશેષ પ્રોગ્રામ મધુવન દ્વારા ઓફિશિયલ જતો રહેવો જોઈએ જેનાથી આત્માઓનો કિલ્લો મજબૂત રહેશે.

આજકાલ સર્વિસ પણ ખૂબ વધશે. પરંતુ વધવાનાં સાથે-સાથે યુક્તિ-યુક્ત પણ ખૂબ જોઈએ. આજકાલ સંબંધ અને સંપર્કમાં રહેવા વાળા વધારે આવશે. સ્વરૂપ બનવા વાળા ઓછાં આવશે. બધાં એક જેવા નહીં નીકળશે. દિવસ-પ્રતિદિવસ ક્વોલિટી (ગુણવત્તા) પણ કમજોર આત્માઓ અર્થાત્ પ્રજાની સંખ્યા વધારે આવશે, એમને એક વાત સારી લાગશે, બે નહીં લાગશે. બધી વાતોમાં નિશ્ચય નહીં હશે. તો સંપર્ક વાળાઓ ને પણ, એમને જે જોઈએ - એજ પ્રમાણ એમને સંપર્ક માં રાખતાં રહેવાનું છે. સમય જેમ નાજુક આવતો જશે તેમ સમસ્યા પ્રમાણ પણ એમનાં માટે રેગ્યુલર સ્ટુડન્ટ (નિયમિત વિદ્યાર્થી) બનવું મુશ્કેલ થશે. પરંતુ સંપર્કમાં અનેકાનેક આવશે કારણ કે છેલ્લો સમય છે ને. તો છેલ્લું દૃશ્ય કેવું હોય છે? જેમ પહેલાં ઉછળ, ઉમંગ, ઉત્સાહ હોય છે - તે વિરલા કોઈનો જ હશે. મેજોરીટી (અધિકાંશ) સંબંધ અને સંપર્ક વાળા આવશે. તો આ અટેન્શન જોઈએ. એવું નહીં કે સંપર્ક વાળી આત્માઓને ન પારખતાં સંપર્ક થી પણ એમને વંચિત કરી દો. ખાલી હાથ કોઈ પણ ન જાય, નિયમો પર ભલે નથી ચાલી શકતાં, પરંતુ તે સ્નેહ માં રહેવા ઈચ્છે છે, તો એવી આત્માઓનું પણ અટેન્શન જરૂર રાખવાનું છે. સમજી લેવું જોઈએ કે આ ગ્રુપ આ જ પ્રમાણે ત્રીજી સ્ટેજ (અવસ્થા) વાળું છે, તો એમને પણ એવી પ્રમાણે હેન્ડલિંગ (પાલના) મળવી જોઈએ. અચ્છા. ઓમ્ શાંતિ.

વરદાન :-

સ્નેહની પાછળ સર્વ કમજોરીઓ ને કુરબાન કરવા વાળા સમર્થી સ્વરૂપ ભવ સ્નેહની નિશાની છે કુરબાની. સ્નેહની પાછળ કુર્બાન કરવામાં કોઈ મુશ્કેલી અથવા અસંભવ વાત પણ સંભવ અને સહજ અનુભવ થાય છે. તો સમર્થી સ્વરૂપ નાં વરદાન દ્વારા સર્વ કમજોરીઓને મજબૂરી થી નહીં દિલ થી કુરબાન કરો કારણ કે સત્ય બાપનાં પાસે સત્ય જ સ્વીકાર થાય છે. તો ફક્ત બાપનાં સ્નેહ નાં ગીત નહીં ગાઓ પરંતુ સ્વયં બાપ સમાન અવ્યક્ત સ્થિતિ સ્વરૂપ બનો જે સૌ તમારા ગીત ગાયે.

સ્લોગન :- સંકલ્પ કે સ્વપ્ન માં પણ એક દિલારામ ની યાદ રહે ત્યારે કહેવાશે સાચાં તપસ્વી.

“ મીઠા બાળકો - પોતાનાં સ્વીટ બાપ ને યાદ કરો તો તમે સતોપ્રધાન દેવતા બની જશો , આખો આધાર યાદની યાત્રા પર છે ”

પ્રશ્ન :- જેમ બાપની કશિશ બાળકોને થાય છે તેમ કયા બાળકોની કશિશ બધાને થશે?

ઉત્તર :- જેઓ ફૂલ બન્યાં છે. જેમ નાનાં બાળકો ફૂલ હોય છે, તેમને વિકારો ની ખબર પણ નથી તો તે બધાને કશિશ કરે છે ને. એમ આપ બાળકો પણ જ્યારે ફૂલ અર્થાત્ પવિત્ર બની જશો તો બધાને કશિશ થશે. તમારામાં વિકારો નો કોઈ પણ કાંટો ન હોવો જોઈએ.

ઓમ શાંતિ ! રુહાની બાળકો જાણે છે કે આ પુરુષોત્તમ સંગમયુગ છે. પોતાનાં ભવિષ્યનું પુરુષોત્તમ મુખડું જુઓ છો? પુરુષોત્તમ વસ્ત્ર જુઓ છો? અનુભવ કરો છો કે અમે ફરી નવી દુનિયા સતયુગ માં આમની (લક્ષ્મી-નારાયણ) વંશાવલી માં જઈશું અર્થાત્ સુખધામ માં જઈશું અથવા પુરુષોત્તમ બનશું. બેઠા-બેઠા આ વિચાર આવે છે! વિદ્યાર્થી જે ભણે છે તો જે વર્ગ ભણે છે, તે જરૂર બુદ્ધિ માં હશે ને - હું બેરિસ્ટર અથવા ફલાણો બનીશ. તેમ તમે પણ જ્યારે અહીંયા બેસો છો તો આ જાણો છો અમે વિષ્ણુ ડિનાયસ્ટી માં જઈશું. વિષ્ણુનાં બે રુપ છે - લક્ષ્મી-નારાયણ, દેવી-દેવતા. તમારી બુદ્ધિ હમણાં અલૌકિક છે. બીજા કોઈ મનુષ્ય ની બુદ્ધિમાં આ વાતો રમણ નહીં કરતી હશે. આપ બાળકોની બુદ્ધિમાં આ બધી વાતો છે. આ કોઈ સાધારણ સતસંગ નથી. અહીંયા બેઠા છો, સમજો છો સત બાબા જેમને શિવ કહેવાય છે, એમના સંગ માં બેઠા છીએ. શિવબાબા જ રચતા છે, એ જ રચના નાં આદિ-મધ્ય-અંત ને જાણે છે અને આ નોલેજ આપે છે. જેમ કે કાલની વાત સંભળાવે છે. અહીંયા બેઠા છો તો આ તો યાદ હશે ને કે અમે આવ્યાં છીએ - રીઝ્યુવનેટ થવા અર્થાત્ આ શરીર બદલી દેવતા શરીર લેવાં. આત્મા કહે છે અમારું આ તમોપ્રધાન જૂનું શરીર છે, આને બદલીને આવાં લક્ષ્મી-નારાયણ બનાવું છે. લક્ષ્ય-હેતુ કેટલું શ્રેષ્ઠ છે. ભણાવવા વાળા શિક્ષક જરૂર ભણાવવાળા વિદ્યાર્થી થી હોશિયાર હશે ને. ભણાવે છે, સારા કર્મ શીખવાડે છે તો જરૂર ઉંચ હશે ને. તમે જાણો છો આપણને સૌથી ઉંચે થી ઉંચા ભગવાન ભણાવે છે. ભવિષ્યમાં આપણે જ દેવતા બનીશું. આપણે જે ભણીએ છીએ તે ભવિષ્ય નવી દુનિયાનાં માટે. બીજા કોઈને નવી દુનિયાની ખબર પણ નથી. તમારી બુદ્ધિ માં હવે આવે છે આ લક્ષ્મી-નારાયણ નવી દુનિયાનાં માલિક હતાં. તો જરૂર ફરી રિપીટ (પુનરાવૃત્તિ) થશે. તો બાપ સમજાવે છે તમને ભણાવીને મનુષ્ય થી દેવતા બનાવું છું. દેવતાઓમાં પણ જરૂર નંબરવાર હશે. દેવી રાજધાની હોય છે ને. તમારો આખો દિવસ આ જ વિચાર ચાલતો હશે કે અમે આત્મા છીએ. અમારી આત્મા જે ખુબ પતિત હતી, સો હવે પાવન બનવાનાં માટે પાવન બાપ ને યાદ કરે છે. યાદ નો અર્થ પણ સમજવાનો છે. આત્મા યાદ કરે છે પોતાનાં સ્વીટ બાપ ને. બાપ સ્વયં કહે છે - બાળકો, મને યાદ કરવાથી તમે સતોપ્રધાન દેવતા બની જશો. આખો આધાર યાદની યાત્રા પર છે. બાપ જરૂર પૂછશે ને - બાળકો કેટલો સમય યાદ કરો છો? યાદ કરવામાં જ માયા ની લડાઈ થાય છે. તમે પોતે સમજો છો આ યાત્રા નથી પરંતુ જેમ કે લડાઈ છે, આમાં વિઘ્ન ખુબ પડે છે. યાદની યાત્રામાં રહેવામાં જ માયા વિઘ્ન નાખે છે અર્થાત્ યાદ ભુલાવી દે છે. કહે પણ છે બાબા અમને તમારી યાદમાં રહેવામાં માયાનાં તોફાન ખુબ લાગે છે. નંબરવન તોફાન છે દેહ-અભિમાનનું. પછી છે કામ, ક્રોધ, લોભ, મોહ..... આજે કામનું તોફાન, કાલે ક્રોધનું તોફાન, લોભનું તોફાન આવ્યું... આજે અમારી અવસ્થા સારી રહી, કોઈ પણ તોફાન નહીં આવ્યાં. યાદની યાત્રામાં આખો દિવસ રહ્યાં, ખુબ ખુશી હતી. બાબા ને ખુબ જ યાદ કર્યાં. યાદમાં પ્રેમ નાં આંસુ વહેતાં રહે છે. બાપની યાદ માં રહેવાથી તમે મીઠા બની જશો.

આપ બાળકો આ પણ સમજો છો કે આપણે માયાથી હાર ખાતા-ખાતા ક્યાં સુધી આવીને પહોંચ્યા છીએ. બાળકો હિસાબ નીકાળે છે. કલ્પ માં કેટલાં મહિના, કેટલાં દિવસ... છે. બુદ્ધિ માં આવે છે ને. જો કોઈ કહે લાખો વર્ષ આયુ છે તો પછી કોઈ હિસાબ થોડી કરી શકે. બાપ સમજાવે છે - આ સૃષ્ટિનું ચક્ર ફરતું રહે છે. આ આખાં ચક્ર માં આપણે કેટલાં જન્મ લઈએ છીએ. કેવી રીતે ડિનાયસ્ટી માં જઈએ છીએ. આ તો જાણો છો ને. આ બિલકુલ નવી વાતો, નવું નોલેજ છે નવી દુનિયાનાં માટે. નવી દુનિયા સ્વર્ગને કહેવાય છે. તમે કહેશો અમે હમણાં મનુષ્ય

છીએ, દેવતા બની રહ્યાં છીએ. દેવતા પદ છે ઉંચ. આપ બાળકો જાણો છો આપણે સૌથી ન્યાય નોલેજ લઈ રહ્યાં છીએ. આપણ ને ભણાવવા વાળા બિલકુલ ન્યારા વિચિત્ર છે. તેમને આ સાકાર ચિત્ર નથી. એ છે જ નિરાકાર. તો ડ્રામા માં જુઓ કેવો સારો પાર્ટ રાખેલો છે. બાપ ભણાવે કેવી રીતે? તે સ્વયં બતાવે છે - હું ફલાણા તનમાં આવું છું. કયા તન માં આવું છું, તે પણ બતાવે છે. મનુષ્ય મુંઝાય છે - શું એક જ તન માં આવશે! પરંતુ આ તો ડ્રામા છે ને. આમાં ચેન્જ (બદલી) થઈ નથી શકતું. આ વાતો તમે જ સાંભળો છો અને ધારણ કરો છો અને સંભળાવો છો - કેવી રીતે અમને શિવબાબા ભણાવે છે? અમે પછી બીજી આત્માઓને ભણાવીએ છીએ. ભણે આત્મા છે. આત્મા જ શીખે, શીખવાડે છે. આત્મા મોસ્ટ વેલ્યુએબલ (ખુબ મુલ્યવાન) છે? આત્મા અવિનાશી, અમર છે. ફક્ત શરીર ખતમ થાય છે. આપણે આત્માઓ પોતાનાં પરમપિતા પરમાત્મા થી નોલેજ લઈ રહ્યાં છીએ. રચયિતા અને રચના નાં આદિ-મધ્ય-અંત, ૮૪ જન્મોનું નોલેજ લઈ રહ્યાં છીએ. નોલેજ કોણ લે છે? આત્મા. આત્મા અવિનાશી છે. મોહ પણ રાખવો જોઈએ અવિનાશી વસ્તુમાં, ન કે વિનાશી વસ્તુમાં. આટલો સમય તમે વિનાશી શરીરમાં મોહ રાખતા આવ્યાં છો. હવે સમજો છો - અમે આત્મા છીએ, શરીરનું ભાન છોડવાનું છે. કોઈ-કોઈ બાળકો લખે પણ છે મુજ આત્માએ આ કામ કર્યું. મુજ આત્માએ આજે આ ભાષણ કર્યું. મુજ આત્માએ આજે ખુબ બાબાને યાદ કર્યાં. એ છે સુપ્રીમ આત્મા, નોલેજકુલ. આપ બાળકોને કેટલું નોલેજ આપે છે. મૂળવતન, સૂક્ષ્મવતન ને તમે જાણો છો. મનુષ્યો ની બુદ્ધિ માં તો કંઈ પણ નથી. તમારી બુદ્ધિ માં છે રચતા કોણ છે? આ મનુષ્ય સૃષ્ટિનાં ક્રિયેટર (રચયિતા) ગવાય છે, તો જરૂર કર્તવ્ય માં આવે છે.

તમે જાણો છો બીજું કોઈ મનુષ્ય નથી જેમને આત્મા અને પરમાત્મા બાપ યાદ હોય. બાપ જ નોલેજ આપે છે કે સ્વયં ને આત્મા સમજો. તમે પોતાને શરીર સમજી ઉલ્ટા લટકી પડ્યાં છો. આત્મા સત્ ચિત્ આનંદ સ્વરૂપ છે. આત્માની સૌથી વધારે મહિમા છે. એક બાપની આત્માની કેટલી મહિમા છે. એ જ દુઃખહર્તા સુખકર્તા છે. મચ્છર વગેરે ની તો મહિમા નહીં કરશે કે તે દુઃખહર્તા સુખકર્તા છે, જ્ઞાનનાં સાગર છે. ના, આ બાપ ની મહિમા છે. તમે પણ દરેક સ્વયં દુઃખહર્તા સુખકર્તા છો કારણ કે એ જ બાપનાં બાળકો છો ને, જે બધાનાં દુઃખ હરીને અને સુખ આપે છે. તે પણ અડધાકલ્પ માટે. આ નોલેજ બીજા કોઈમાં છે નહીં. નોલેજકુલ એક જ બાપ છે. આપણામાં તો નોલેજ નથી. એક બાપ ને જ નથી જાણતાં તો બાકી પછી શું નોલેજ હશે. હમણાં તમે અનુભવ કરો છો અમે પહેલાં નોલેજ લેતા હતાં, કાંઈ પણ નહોતાં જાણતાં. બેબીમાં (નાના બાળક માં) નોલેજ નથી હોતું બીજા કોઈ અવગુણ પણ નથી હોતાં, એટલે તેમને મહાત્મા કહેવાય છે કારણ કે પવિત્ર છે. જેટલું નાનું બાળક એટલું નંબરવન ફૂલ. બિલકુલ જેમ કે કર્માતીત અવસ્થા છે. કર્મ વિકર્મ ને કાંઈ નથી જાણતાં. ફક્ત પોતાને જ જાણે છે. તે ફૂલ છે એટલે બધાને કશિશ કરે છે. જેમ હમણાં બાબા કશિશ કરે છે. બાપ આવ્યાં જ છે આપ સર્વને ફૂલ બનાવવાં. તમારામાં ઘણાં ખરાબ કાંટા પણ છે. ૫ વિકાર રૂપી કાંટા છે ને. આ સમય તમને ફૂલો અને કાંટાઓ નું જ્ઞાન છે. કાંટાઓનું જંગલ પણ હોય છે. બબુલ નો કાંટો સૌથી મોટો હોય છે. તે કાંટા થી પણ ખુબ વસ્તુ બને છે. તુલના કરાય છે મનુષ્યોની. બાપ સમજાવે છે, આ સમયે બહુજ દુઃખ આપવાવાળા મનુષ્ય કાંટા છે એટલે આને દુઃખ ની દુનિયા કહેવાય છે. કહે પણ છે બાપ સુખદાતા છે. માયા રાવણ દુઃખદાતા છે. પછી સતયુગ માં માયા નહીં હશે તો આ કાંઈ પણ વાતો હશે નહીં. ડ્રામા માં એક પાર્ટ બે વખત નથી થઈ શકતો. બુદ્ધિ માં છે આખી દુનિયામાં જે પાર્ટ ભજવાય છે, તે બધો નવો. તમે વિચાર કરો - સતયુગ થી લઈને અહીંયા સુધીનાં દિવસો જ બદલાઈ જાય, એક્ટિવિટી (પ્રવૃત્તિ) બદલાઈ જાય. ૫ હજાર વર્ષની પૂરી એક્ટિવિટી નો રેકૉર્ડ આત્મા માં ભરાયેલો છે, તે બદલાઈ નથી શકતો. દરેક આત્મામાં પોતાનો પાર્ટ ભરાયેલો છે. આ એક વાત પણ કોઈ સમજી નથી શકતાં. હમણાં આદિ-મધ્ય-અંત ને તમે જાણો છો. આ સ્કૂલ છે ને. સૃષ્ટિનાં આદિ-મધ્ય-અંત ને જાણવાનું છે અને પછી બાપ ને યાદ કરી પવિત્ર બનવાનું ભણતર છે. આનાં પહેલાં જાણતાં હતાં શું - આપણે આ બનવાનું છે. બાપ કેટલું ક્લિયર (સ્પષ્ટ) કરી સમજાવે છે. તમે પહેલાં નંબરમાં આ હતાં પછી તમે નીચે ઉતરતાં-ઉતરતાં હવે શું બની ગયાં છો. દુનિયાને તો જુઓ શું બની ગઈ છે! કેટલાં અસંખ્ય મનુષ્ય છે. આ લક્ષ્મી-નારાયણ ની રાજધાની નો વિચાર કરો - શું હશે! આ જ્યાં રહેતાં હશે કેવાં હીરા-ઝવેરાત નાં મહેલ હશે. બુદ્ધિ માં આવે છે - હમણાં અમે સ્વર્ગવાસી બની રહ્યાં છીએ. ત્યાં અમે પોતાનાં મકાન વગેરે બનાવીશું. એવું નહીં કે નીચે થી દ્વારિકા નીકળી આવશે. જેમ શાસ્ત્રોમાં દેખાડ્યું છે. શાસ્ત્ર નામ જ ચાલ્યું આવે છે, બીજું તો કોઈ નામ રાખી નથી શકતાં. બીજા પુસ્તકો હોય છે ભણતર નાં. બીજી નવલકથા હોય છે. બાકી આને પુસ્તક અથવા શાસ્ત્ર કહે છે. તે છે ભણતર ની પુસ્તકો. શાસ્ત્ર વાંચવાવાળા ને ભક્ત કહેવાય છે. ભક્તિ અને જ્ઞાન બે વસ્તુ છે. હવે વૈરાગ્ય શેનો? ભક્તિનો કે જ્ઞાનનો? જરૂર કહેશે ભક્તિ નો. હવે તમને જ્ઞાન મળી રહ્યું છે, જેનાથી તમે આટલાં ઉંચ બનો છો.

હવે બાપ તમને સુખદાયી બનાવે છે. સુખધામ ને જ સ્વર્ગ કહેવાય છે. સુખધામ માં તમે ચાલવા વાળા છો તો તમને જ ભણાવે છે. આ જ્ઞાન પણ તમારી આત્મા લે છે. આત્માનો કોઈ ધર્મ નથી. એ તો આત્મા છે. પછી આત્મા જ્યારે શરીર માં આવે છે તો શરીરનાં ધર્મ અલગ હોય છે. આત્માનો ધર્મ શું છે? એક તો આત્મા બિંદુ માફક છે અને શાંત સ્વરૂપ છે. શાંતિધામ, મુક્તિધામ માં રહે છે. હવે બાપ સમજાવે છે - બધાં બાળકો નો હક છે. ઘણાં બાળકો છે જે બીજા બીજા ધર્મો માં કન્વર્ટ (બદલી) થઈ ગયાં છે. તે પછી નીકળીને પોતાનાં અસલી ધર્મમાં આવી જશે. જે દેવી-દેવતા ધર્મ છોડી બીજા ધર્મમાં ગયાં છે, તે બધાં પત્તા પાછાં આવી જશે, પોતાની જગ્યા પર. આ બધી વાતોને બીજું કોઈ સમજી નહીં શકે. પહેલાં-પહેલાં તો બાપ નો પરિચય આપવાનો છે એમાં જ બધાં મુંઝાઈ ગયાં છે. આપ બાળકો જાણો છો હમણાં આપણ ને કોણ ભણાવે છે? બાપ ભણાવે છે. કૃષ્ણ તો દેહધારી છે. આમને (બ્રહ્માને) દાદા કહેશું. બધાં ભાઈ-ભાઈ છે ને. પછી છે પદ નાં ઉપર. આ ભાઈનું શરીર છે, આ બહેનનું શરીર છે. આ પણ હવે તમે જાણો છો. આત્મા તો એક નાનો એવો તારો છે. આટલું બધું નોલેજ નાનાં તારામાં છે. તારો શરીર નાં સિવાય વાત પણ કરી નથી શકતો. તારા ને પાર્ટ ભજવવા માટે અંગ પણ જોઈએ. તારાઓની દુનિયા જ અલગ છે. પછી અહીંયા આવીને આત્મા શરીર ધારણ કરે છે. તે છે આત્માઓનું ઘર. આત્મા નાની બિંદી છે. શરીર મોટી વસ્તુ છે. તો તેને કેટલું યાદ કરે છે! હમણાં તમારે યાદ કરવાનાં છે - એક પરમપિતા પરમાત્મા ને. આ જ સત્ય છે કારણ કે આત્માઓ અને પરમાત્મા નો મેળો થાય છે. ગાયન પણ છે આત્માઓ પરમાત્મા અલગ રહ્યાં બહુકાળ.... આપણે બાબા થી અલગ થયાં છીએ ને. યાદ આવે છે કેટલો સમય અલગ થયાં છીએ! બાપ જે કલ્પ-કલ્પ સંભળાવતા આવ્યાં છે, એ જ આવીને સંભળાવે છે. આમાં જરા પણ ફરક નથી થઈ શકતો. સેકન્ડ પછી સેકન્ડ ને પાર્ટ ચાલે છે તે નવો. એક સેકન્ડ પસાર થાય છે, મિનિટ પસાર થાય છે, એને જેમ છોડતા જઈએ છીએ. પસાર થતું જાય છે એટલે કહેશું - આટલાં વર્ષ, આટલાં દિવસ, મિનિટ, આટલાં સેકન્ડ પસાર કરી આવ્યાં છીએ. પૂરા ૫ હજાર વર્ષ થશે પછી એક નંબર થી શરૂ થશે. એક્ઝ્યુરેટ હિસાબ છે ને. મિનિટ સેકન્ડ બધું નોંધ કરે છે. હમણાં તમારાથી કોઈ પૂછે - આમણે ક્યારે જન્મ લીધો હતો? તમે ગણતરી કરી બતાવો છો. કૃષ્ણએ પહેલાં નંબર માં જન્મ લીધો છે. શિવની તો મિનિટ, સેકન્ડ કાંઈ પણ નથી નીકળી શકાતું. કૃષ્ણની તિથિ-તારીખ પૂરું લખેલું છે. મનુષ્યો ની ઘડિયાળ માં ફરક પડી શકે છે - મિનિટ સેકન્ડ નો. શિવબાબાનાં અવતરણ માં તો બિલકુલ ફરક નથી પડી શકતો. ખબર પણ નથી પડતી કે ક્યારે આવ્યાં! એવું પણ નથી સાક્ષાત્કાર થયો ત્યારે આવ્યાં. ના, અંદાજ થી કહી દે છે. બાકી એવું નથી તે સમયે પ્રવેશ થયો. સાક્ષાત્કાર થયો કે અમે ફલાણા બનીશું. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. સુખધામ માં ચાલવા માટે સુખદાયી બનવાનું છે. બધાનાં દુઃખ હરીને સુખ આપવાનું છે. ક્યારેય પણ દુઃખદાયી કાંટા નથી બનવાનું.
2. આ વિનાશી શરીર માં આત્મા જ મોસ્ટ વેલ્યુબલ (મુબ મુલ્યવાન) છે, એ જ અમર અવિનાશી છે એટલે અવિનાશી વસ્તુ થી પ્રેમ રાખવાનો છે. દેહનું ભાન મિટાવી દેવાનું છે.

વરદાન :- એક બળ એક ભરોસા નાં આધાર પર મંઝિલ ને સમીપ અનુભવ કરવા વાળા હિમ્મતવાન ભવ ઉંચી મંઝિલ પહોંચવાનાં પહેલાં વાવાઝોડું-તોફાન લાગે જ છે. સ્ટીમર ને પાર જવા માટે વચ્ચે વમળ થી કોસ કરવું જ પડે છે એટલે જલ્દી માં ગભરાવો નહીં, થાકો કે થોભો નહીં. સાથી ને સાથે રાખો તો દરેક મુશ્કિલ સહજ થઈ જશે, હિમ્મતવાન બની બાપની મદદ નાં પાત્ર બનો. એક બળ એક ભરોસો - આ પાઠ ને સદા પાકો રાખો તો વચ્ચે વમળ થી સહજ નીકળી આવશો અને મંઝિલ સમીપ અનુભવ થશે.

સ્લોગન :- વિશ્વ કલ્યાણકારી તે છે જે પ્રકૃતિ સહિત દરેક આત્માનાં પ્રતિ શુભ ભાવના રાખે છે.

“ મીઠા બાળકો - આખાં કલ્પ નો આ છે સર્વોત્તમ કલ્યાણકારી સંગમયુગ , આમાં આપ બાળકો યાદની સૈકીન (મીઠાશ) થી સતોપ્રધાન બનો છો ”

પ્રશ્ન :- અનેક પ્રકાર નાં પ્રશ્નો ની ઉત્પત્તિનું કારણ તથા એ બધાનું નિવારણ શું છે?

ઉત્તર :- જ્યારે દેહ-અભિમાનમાં આવો છો તો સંશય પેદા થાય છે અને સંશય ઉઠવાથી જ અનેક પ્રશ્નોની ઉત્પત્તિ થઈ જાય છે. બાબા કહે મેં આપ બાળકોને જે ધંધો આપ્યો છે - પતિત થી પાવન બનો અને બનાવો, આ ધંધામાં રહેવાથી બધાં પ્રશ્નો ખતમ થઈ જશે.

ગીત :- તુમ્હે પાકે હમને જહાં પા લિયા હૈ ...

ઓમ શાંતિ ! મીઠા-મીઠા રુહાની બાળકોએ ગીત સાંભળ્યું. આ કોણે કહ્યું મીઠા-મીઠા રુહાની બાળકો? જરૂર રુહાની બાપ જ કહી શકે છે. મીઠા-મીઠા રુહાની બાળકો હમણાં સમુખ બેઠા છે અને બાપ ખૂબ પ્રેમ થી સમજાવી રહ્યાં છે. હવે તમે જાણો છો સિવાય રુહાની બાપનાં સર્વને સુખ-શાંતિ આપવા કે સર્વને આ દુઃખ થી લિબરેટ (મુક્ત) કરવાવાળું, દુનિયાભર માં બીજું કોઈ મનુષ્ય હોઈ નથી શકતું એટલે દુઃખમાં બાપ ને યાદ કરતાં રહે છે. આપ બાળકો સમુખ બેઠા છો. જાણો છો બાબા અમને સુખધામનાં લાયક બનાવી રહ્યાં છે. સદા સુખધામનાં માલિક બનાવવા વાળા બાપનાં સમુખ આવ્યાં છો. હમણાં સમજો છો સમુખ સાંભળવા અને દૂર રહીને સાંભળવામાં બહુજ ફરક છે. મધુબન માં સમુખ આવો છો. મધુબન પ્રસિદ્ધ છે. મધુબન માં તેઓએ કૃષ્ણનું ચિત્ર દેખાડ્યું છે. પરંતુ કૃષ્ણ છે નહીં. આપ બાળકો જાણો છો - આમાં મહેનત લાગે છે. પોતાને ઘડી-ઘડી આત્મા નિશ્ચય કરવાનો છે. હું આત્મા બાપ થી વારસો લઈ રહી છું. બાપ એક જ સમયે આવે છે આખાં ચક્રમાં. આ કલ્પ નો સુખદ સંગમયુગ છે. આનું નામ રાખ્યું છે પુરુષોત્તમ. આ જ સંગમયુગ છે જેમાં બધાં મનુષ્ય માત્ર ઉત્તમ બને છે. હમણાં તો બધાં મનુષ્ય માત્રની આત્માઓ તમોપ્રધાન છે તો પછી સતોપ્રધાન બને છે. સતોપ્રધાન છે તો ઉત્તમ છે. તમોપ્રધાન થવાથી મનુષ્ય પણ કનિષ્ઠ બને છે. તો હવે બાપ આત્માઓને સમુખ બેસી સમજાવે છે. બધો પાર્ટ આત્મા જ ભજવે છે ન કે શરીર. તમારી બુદ્ધિમાં આવી ગયું છે કે અમે આત્મા અસલ માં નિરાકારી દુનિયા કે શાંતિધામ માં રહેવાવાળી છીએ. આ કોઈને પણ ખબર નથી. ન પોતે સમજાવી શકે છે. તમારી બુદ્ધિ નું તાળું હવે ખુલ્યું છે. તમે સમજો છો બરાબર આત્માઓ પરમધામ માં રહે છે. તે છે નિરાકારી દુનિયા. આ છે સાકારી દુનિયા. અહીંયા આપણે બધી આત્માઓ, એક્ટર્સ પાર્ટધારી છીએ. પહેલાં-પહેલાં આપણે પાર્ટ ભજવવા આવીએ છીએ, પછી નંબરવાર આવતાં જાય છે. બધાં એક્ટર્સ ભેગા નથી આવી જતાં. ભિન્ન-ભિન્ન પ્રકારનાં એક્ટર્સ આવે-જાય છે. બધાં ભેગા ત્યારે થાય જ્યારે નાટક પૂરું થાય છે. હમણાં તમને ઓળખ મળી છે, હું આત્મા અસલ શાંતિધામ ની રહેવાસી છું, અહીંયા આવીએ છીએ પાર્ટ ભજવવાં. બાપ પૂરો સમય પાર્ટ ભજવવા નથી આવતાં. આપણે જ પાર્ટ ભજવતાં-ભજવતાં સતોપ્રધાન થી તમોપ્રધાન બની જઈએ છીએ. હમણાં આપ બાળકોને સમુખ સંભળાવવા થી ખૂબ મજા આવે છે. આટલી મજા મુરલી વાંચવાથી નથી આવતી. અહીંયા સમુખ છો ને.

આપ બાળકો સમજો છો કે ભારત ગોડ-ગોડેજ (ભગવાન-ભગવતી) નું સ્થાન હતું. હવે નથી. ચિત્ર જુઓ છો, હતું જરૂર. આપણે ત્યાંના રહેવાસી હતાં - પહેલાં-પહેલાં આપણે દેવતા હતાં, પોતાનાં પાર્ટ ને તો યાદ કરશો કે ભૂલી જશો. બાપ કહે છે તમે અહીંયા આ પાર્ટ ભજવ્યો. આ ડ્રામા છે. નવી દુનિયાથી પછી જરૂર જૂની દુનિયા થાય છે. પહેલાં-પહેલાં ઉપર થી જે આત્માઓ આવે છે, તે ગોલ્ડન એજ (સતયુગ) માં આવે છે. આ બધી વાતો હમણાં તમારી બુદ્ધિમાં છે. તમે વિશ્વનાં માલિક મહારાજા-મહારાણી હતાં. તમારી રાજધાની હતી. હમણાં તો રાજધાની છે નહીં. હમણાં તમે શીખી રહ્યાં છો, અમે રાજાઈ કેવી રીતે ચલાવીશું! ત્યાં વજીર હોતાં નથી. સલાહ આપવા વાળાની દરકાર નથી. તે તો શ્રીમત દ્વારા શ્રેષ્ઠ થી શ્રેષ્ઠ બની જાય છે. પછી તેમને બીજા કોઈથી સલાહ લેવાની દરકાર નથી. જો કોઈ થી સલાહ લે તો સમજાશે તેમની બુદ્ધિ કમજોર છે. હમણા જ શ્રીમત મળે છે, તે સતયુગમાં પણ કાયમ રહે છે. હમણાં તમે સમજો છો પહેલાં-પહેલાં બરાબર આ દેવી-દેવતાઓનું અડધોકલ્પ રાજ્ય હતું.

હવે તમારી આત્મા રિક્કેશ થઈ રહી છે. આ નોલેજ પરમાત્મા નાં સિવાય કોઈ પણ આત્માઓ આપી ન શકે.

હમણાં આપ બાળકોએ દેહી-અભિમાની બનવાનું છે. શાંતિધામ થી આવીને અહીંયા તમે ટોકી બનો છો (અવાજમાં આવો છો). ટોકી બન્યાં વગર કર્મ થઈ ન શકે. આ ખૂબ જ સમજવાની વાતો છે. જેમ બાપ માં બધું જ્ઞાન છે તેમ તમારી આત્મામાં પણ જ્ઞાન છે. આત્મા કહે છે - હું એક શરીર છોડી સંસ્કાર અનુસાર પછી બીજું શરીર લઉં છું. પુનર્જન્મ પણ જરૂર થાય છે. આત્માને જે પણ પાર્ટ મળેલો છે, તે ભજવતી રહે છે. સંસ્કારો અનુસાર બીજો જન્મ લેતી રહે છે. આત્માની દિવસ-પ્રતિદિવસ પવિત્રતા ની ડીગ્રી (પ્રમાણ) ઓછી થતી જાય છે. પતિત અક્ષર દ્વાપર થી કામમાં લાવે છે. છતાં પણ થોડોક ફરક જરૂર પડે છે. તમે નવું મકાન બનાવો, એક મહિના નાં પછી કંઈક ફરક જરૂર પડશે. હમણાં આપ બાળકો સમજો છો બાબા આપણને વારસો આપી રહ્યાં છે. બાપ કહે છે હું આવ્યો છું આપ બાળકોને વારસો આપવાં. જેટલો જે પુરુષાર્થ કરશે એટલું પદ પામશે. બાપનાં પાસે કોઈ ફરક નથી. બાપ જાણે છે હું આત્માઓને ભણાવું છું. આત્માનો હક છે બાપ થી વારસો લેવાનો, આમાં મેલ-ફિમેલ (સ્ત્રી-પુરુષ) ની દૃષ્ટિ અહીંયા રહેતી નથી. તમે બધાં બાળકો છો. બાપ થી વારસો લઈ રહ્યાં છો. બધી આત્માઓ બ્રધર્સ (ભાઈ-ભાઈ) છે, જેમને બાપ ભણાવે છે, વારસો આપે છે. બાપ જ રુહાની બાળકો થી વાત કરે છે - હેં લાડલા મીઠા સિડીલધા બાળકો, તમે ખૂબ સમય પાર્ટ ભજવતાં-ભજવતાં હવે ફરી આવી ને મળ્યાં છો, પોતાનો વારસો લેવાં. આ પણ ડ્રામા માં નોંધ છે. શરૂ થી લઈને પાર્ટ નોંધાયેલો છે. આપ એક્ટર્સ પાર્ટ ભજવતાં એક્ટ (કર્મ) કરતાં રહો છો. આત્મા અવિનાશી છે, આમાં અવિનાશી પાર્ટ નોંધાયેલો છે. શરીર તો બદલાતું રહે છે. બાકી આત્મા ફક્ત પવિત્ર થી અપવિત્ર બને છે. પતિત બને છે, સતયુગમાં છે પાવન. આને કહેવાય છે પતિત દુનિયા. જ્યારે દેવતાઓનું રાજ્ય હતું તો નિર્વિકારી દુનિયા હતી. હમણાં નથી. આ ખેલ છે ને. નવી દુનિયા સો જૂની દુનિયા, જૂની દુનિયા પછી નવી દુનિયા. હમણાં સુખધામ સ્થાપન થાય છે, બાકી બધી આત્માઓ મુક્તિધામ માં રહેશે. હમણાં આ બેહદનું નાટક આવીને પૂરું થયું છે. બધી આત્માઓ મચ્છર માફક જશે. આ સમયે કોઈ પણ આત્મા આવે તો પતિત દુનિયામાં તેમની શું વેલ્યુ હશે. વેલ્યુ એમની છે જે પહેલાં-પહેલાં નવી દુનિયામાં આવે છે. તમે જાણો છો જે નવી દુનિયા હતી તે પછી જૂની બની છે. નવી દુનિયામાં આપણે દેવી-દેવતા હતાં. ત્યાં દુઃખનું નામ નહોતું. અહીંયા તો અથાહ દુઃખ છે. બાપ આવીને દુઃખની દુનિયાથી લિબરેટ (મુક્ત) કરે છે. આ જૂની દુનિયા બદલાવાની જરૂર છે. તમે સમજો છો બરાબર આપણે સતયુગનાં માલિક હતાં. પછી ૮૪ જન્મોનાં પછી આવા બન્યાં છીએ. હવે ફરી બાપ કહે છે મને યાદ કરો તો તમે સ્વર્ગ નાં માલિક બનશો. તો આપણે કેમ નહિં પોતાને આત્મા નિશ્ચય કરીએ અને બાપને યાદ કરીએ. કંઈક તો મહેનત કરવી પડશે ને. રાજાઈ પામવી કોઈ સહજ થોડી છે. બાપ ને યાદ કરવાનાં છે. આ માયાનું વંડર (અજાયબી) છે જે ઘડી-ઘડી તમને ભુલાવી દે છે. તેનાં માટે ઉપાય રચવો જોઈએ. એવું નથી, મારા બનવાથી યાદ જામી જશે. બાકી પુરુષાર્થ શું કરશો! ના. જ્યાં સુધી જીવવાનું છે પુરુષાર્થ કરવાનો છે. જ્ઞાન અમૃત પીતા રહેવાનું છે. આ પણ સમજો છો આપણો આ અંતિમ જન્મ છે. આ શરીરનું ભાન છોડી દેહી-અભિમાન બનવાનું છે. ગૃહસ્થ વ્યવહાર માં પણ રહેવાનું છે. પુરુષાર્થ જરૂર કરવાનો છે. ફક્ત પોતાને આત્મા નિશ્ચય કરી બાપ ને યાદ કરો. ત્વમેવ માતાશ્ચ પિતા.... આ બધી છે ભક્તિમાર્ગ ની મહિમા. તમારે ફક્ત એક અલ્ફ ને યાદ કરવાનાં છે. એક જ મીઠી સૈકીન છે. બીજી બધી વાતો છોડી એક સૈકીન (બાપ) ને યાદ કરો. હમણાં તમારી આત્મા તમોપ્રધાન બની છે, એને સતોપ્રધાન બનાવવા માટે યાદની યાત્રા માં રહો. બધાને આ જ કહો, બાપ થી સુખ નો વારસો લો. સુખ હોય જ છે સતયુગ માં. સુખધામ સ્થાપન કરવા વાળા બાબા છે. બાપ ને યાદ કરવું ખૂબ સહજ છે. પરંતુ માયાનો ઓપોઝિશન (વિરોધાભાસ) ખૂબ છે એટલે કોશિશ કરી મુજ બાપ ને યાદ કરો તો ખાદ નીકળી જશે. સેકન્ડમાં જીવનમુક્તિ ગવાય છે. આપણે આત્મા રુહાની બાપનાં બાળકો છીએ. ત્યાંના રહેવા વાળા છીએ. પછી આપણે પોતાનો પાર્ટ રીપીટ કરવાનો છે. આ ડ્રામા ની અંદર સૌથી વધારે આપણો પાર્ટ છે. સુખ પણ સૌથી વધારે આપણને મળશે. બાપ કહે છે તમારો દેવી-દેવતા ધર્મ ખૂબ સુખ આપવા વાળો છે અને બાકી બધાં શાંતિધામ માં ઓટોમેટિકલી (આપોઆપ) ચાલ્યાં જશે હિસાબ-કિતાબ ચૂકતું કરી. વધારે વિસ્તાર માં આપણે કેમ જઈએ. બાપ આવે જ છે બધાને પાછાં લઈ જવાં. મચ્છર સદશ્ય બધાને લઈ જાય છે. સતયુગમાં ખૂબ થોડા હોય છે. આ બધું ડ્રામામાં નોંધ છે. શરીર ખતમ થઈ જશે. આત્મા જે અવિનાશી છે તે હિસાબ-કિતાબ ચૂકતું કરી ચાલી જશે. એવું નહીં કે આત્મા આગમાં પડવાથી જ પવિત્ર થશે. આત્માને યાદ રૂપી યોગ અગ્નિ થી જ પવિત્ર થવાનું છે. યોગની અગ્નિ છે આ. તેમણે પછી નાટક બેસી બનાવ્યાં છે. સીતા આગ થી પાર થઈ. આગ થી કંઈ થોડી પાવન થવાનું છે. બાપ સમજાવે છે તમે બધી સીતાઓ આ સમય પતિત છો. રાવણ નાં રાજ્યમાં છો. હવે

એક બાપની યાદ થી તમારે પાવન બનવાનું છે. રામ એક જ છે. અગ્નિ અક્ષર સાંભળવાથી સમજે છે - આગ થી પાર થઈ. ક્યાં યોગ અગ્નિ, ક્યાં તે. આત્મા પરમપિતા પરમાત્મા થી યોગ રાખવાથી જ પતિત થી પાવન થશે. રાત-દિવસ નો ફરક છે. હેલ (નર્ક) માં બધી સીતાઓ રાવણની જેલમાં શોકવાટિકા માં છે. અહીંયાનું સુખ તો કાગ વિષ્ટાનાં સમાન છે. તુલના કરાય છે. સ્વર્ગનાં સુખ તો અથાહ છે.

આપ આત્માઓની હમણાં શિવ સાજન નાં સાથે સગાઈ થઈ છે. તો આત્મા ફિમેલ (સ્ત્રી) થઈને ! શિવબાબા કહે છે ફક્ત મને યાદ કરો તો તમે પાવન બની જશો. શાંતિધામ જઈ પછી સુખધામમાં આવી જશો. તો બાળકોએ જ્ઞાન રત્નો થી જોલી ભરવી જોઈએ. કોઈ પણ પ્રકાર નો સંશય લઈ ન આવવો જોઈએ. દેહ-અભિમાન માં આવવાથી પછી અનેક પ્રકાર નાં પ્રશ્નો ઉઠે છે. પછી બાપ જે ધંધો આપે છે તે કરતાં નથી. મૂળ વાત છે આપણે પતિત થી પાવન બનવાનું છે. બીજી વાતો છોડી દેવી જોઈએ. રાજધાની ની જેવી રીત-રિવાજ હશે તે ચાલશે. જેમ મહેલ બનાવ્યાં હશે તેમ બનાવશે. મૂળ વાત છે પવિત્ર બનવાની. બોલાવે પણ છે હેં પતિત-પાવન.... પાવન બનવા થી સુખી બની જશો. સૌથી પાવન છે દેવી-દેવતાઓ.

હમણાં તમે ૨૧ જન્મનાં માટે સર્વોત્તમ પાવન બનો છો. તેને કહેવાય છે સંપૂર્ણ નિર્વિકારી પાવન. તો બાપ જે શ્રીમત આપે છે એનાં પર ચાલવું જોઈએ. કોઈ પણ સંકલ્પ ઉઠાવવાની દરકાર નથી. પહેલાં આપણે પતિત થી પાવન તો બનીએ. પોકારે પણ છે - હેં પતિત- પાવન.... પરંતુ સમજતાં કાંઈ પણ નથી. આ પણ નથી જાણતાં પતિત-પાવન કોણ છે? આ છે પતિત દુનિયા, તે છે પાવન દુનિયા. મુખ્ય વાત છે જ પાવન બનવાની. પાવન કોણ બનાવશે? આ કાંઈ પણ ખબર નથી. પતિત-પાવન કહી બોલાવે છે પરંતુ બોલો, તમે પતિત છો તો બગડી પડશે. પોતાને વિકારી કોઈ પણ સમજતાં નથી. કહે છે ગૃહસ્થી માં તો બધાં હતાં. રાધે-કૃષ્ણ, લક્ષ્મી-નારાયણ નાં પણ બાળકો હતાં ને. ત્યાં યોગબળ થી બાળકોનો જન્મ થાય છે, આ ભૂલી ગયાં છે. તેને વાઈસલેસ વર્લ્ડ (નિર્વિકારી દુનિયા) સ્વર્ગ કહેવાય છે. તે છે શિવાલય. બાપ કહે છે પતિત દુનિયામાં એક પણ પાવન નથી. આ બાપ તો બાપ, શિક્ષક અને સદ્ગુરુ છે જે બધાને સદ્ગતિ આપે છે. તેઓ તો એક ગુરુ ચાલ્યા ગયા તો પછી બાળકોને ગાદી આપશે. તે કેવી રીતે સદ્ગતિ માં લઈ જશે? સર્વનાં સદ્ગતિ દાતા છે જ એક. સતયુગ માં ફક્ત દેવી-દેવતા હોય છે. બાકી આટલી બધી આત્માઓ શાંતિધામ માં ચાલી જશે. રાવણ રાજ્ય થી છૂટી જાય છે. બાપ બધાને પવિત્ર બનાવીને લઈ જાય છે. પાવન થી પછી ફટ થી કોઈ પતિત નથી બનતા. નમ્બરવાર ઉતરે છે, સતોપ્રધાન થી સતો, રજો, તમો.... તમારી બુદ્ધિ માં ૮૪ જન્મો નું ચક્ર બેઠું છે. તમે જેમ હવે લાઈટ હાઉસ છો. જ્ઞાન થી આ ચક્રને જાણી ગયાં છો કે આ ચક્ર કેવી રીતે ફરે છે. હમણાં આપ બાળકોએ બીજા બધાને રસ્તો બતાવવાનો છે. બધી નૌકાઓ છે, તમે પાયલટ છો, રસ્તો બતાવવા વાળા. બધાને કહો તમે શાંતિધામ, સુખધામ ને યાદ કરો. કળયુગ દુઃખધામ ને ભૂલી જાઓ. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. જ્યાં સુધી જીવવાનું છે જ્ઞાન અમૃત પીતા રહેવાનું છે. પોતાની ઝોલી જ્ઞાન રત્નો થી ભરવાની છે. સંશય માં આવીને કોઈ પ્રશ્ન નથી ઉઠાવવાનો .
2. યોગ અગ્નિ થી આત્મા રૂપી સીતા ને પાવન બનાવવાની છે. કોઈ વાતનાં વિસ્તારમાં વધારે ન જઈને દેહી-અભિમાની બનવાની મહેનત કરવાની છે. શાંતિધામ અને સુખધામ ને યાદ કરવાનાં છે.

વરદાન :- દેહી - અભિમાની સ્થિતિમાં સ્થિત થઈ સદા વિશેષ પાર્ટ ભજવવા વાળા સંતુષ્ટમણી ભવ જે બાળકો વિશેષ પાર્ટધારી છે એમની દરેક એક્ટ (પ્રવૃત્તિ) વિશેષ હોય, કોઈ પણ કર્મ સાધારણ હોતું નથી. સાધારણ આત્મા કોઈ પણ કર્મ દેહ-અભિમાની થઈને કરશે અને વિશેષ આત્મા દેહી-અભિમાની બનીને કરશે. જે દેહી-અભિમાની સ્થિતિમાં સ્થિત રહીને કર્મ કરે છે તે સ્વયં પણ સદા સંતુષ્ટ રહે છે અને બીજાઓને પણ સંતુષ્ટ કરે છે એટલે એમને સંતુષ્ટમણી નું વરદાન સ્વતઃ પ્રાપ્ત થઈ જાય છે.

સ્લોગન :- પ્રયોગી આત્મા બની યોગ નાં પ્રયોગ થી સર્વ ખજાનાઓ ને વધારતાં ચાલો.

“ મીઠા બાળકો - તમે અહીંયા આવ્યાં છો સર્વશક્તિમાન બાપ થી શક્તિ લેવા અર્થાત્ દીપક માં જ્ઞાન નું ધૃત નાખવાં ”

પ્રશ્ન :- શિવની બરાત નું ગાયન કેમ છે?

ઉત્તર :- કારણ કે શિવબાબા જ્યારે પાછાં જાય છે તો બધી આત્માઓનું ઝુંડ તેમની પાછળ-પાછળ ભાગીને જાય છે. મૂળવતન માં પણ આત્માઓનું ઝુંડ લાગી જાય છે. તમે પવિત્ર બનવા વાળા બાળકો બાપ ની સાથે-સાથે જાઓ છો. સાથનાં કારણે જ બરાત નું ગાયન છે.

ઓમ શાંતિ ! બાળકોએ પહેલાં-પહેલાં એક જ પોઇન્ટ (વાત) સમજવાની છે કે આપણે બધાં ભાઈ-ભાઈ છીએ અને એ બધાનાં બાપ છે. એમને સર્વશક્તિમાન કહેવાય છે. તમારામાં સર્વશક્તિઓ હતી. તમે વિશ્વ પર રાજ્ય કરતા હતાં. ભારતમાં જ આ દેવી-દેવતાઓનું રાજ્ય હતું. એટલે આપ બાળકોનું રાજ્ય હતું. તમે પવિત્ર દેવી-દેવતાઓ હતાં, તમારો કુળ અથવા ડિનાયસ્ટી (વંશજ) છે, તે બધાં નિર્વિકારી હતાં. કોણ નિર્વિકારી હતાં? આત્માઓ. હવે ફરી તમે નિર્વિકારી બની રહ્યાં છો. જેમ કે સર્વશક્તિમાન બાપ ને યાદ કરી એમનાથી શક્તિ લઈ રહ્યાં છો. બાપે સમજાવ્યું છે આત્મા જ ૮૪ નો પાર્ટ ભજવે છે. તેમાં જે સતોપ્રધાન તાકાત હતી તે પછી દિવસ-પ્રતિદિવસ ઓછી થતી જાય છે. સતોપ્રધાન થી તમોપ્રધાન બનવાનું છે. જેમ બેટરી ની તાકાત ઓછી થતી જાય છે તો મોટર ઉભી રહી જાય છે. બેટરી ડિસ્ચાર્જ થઈ જાય છે. આત્માની બેટરી કુલ ડિસ્ચાર્જ નથી થતી, કાંઈ ને કાંઈ તાકાત રહે છે. જેમ કોઈ મરે છે તો દીપક પ્રગટાવે છે, એમાં ધૃત નાખતાં રહે છે કે જ્યોતિ બુઝાઈ ન જાય. બેટરી ની તાકાત ઓછી થાય છે તો પછી ચાર્જ કરવા રાખે છે. હમણાં આપ બાળકો સમજો છો - તમારી આત્મા સર્વશક્તિમાન હતી, હવે ફરી તમે સર્વશક્તિમાન બાપ થી પોતાનો બુદ્ધિયોગ લગાવો છો. તો બાબાની શક્તિ આપણામાં આવી જાય કારણ કે શક્તિ ઓછી થઈ ગઈ છે. થોડી જરૂર રહે છે. એકદમ ખતમ થઈ જાય તો પછી શરીર ન રહે. આત્મા બાપ ને યાદ કરતા-કરતા બિલકુલ પવિત્ર થઈ જાય છે. સતયુગ માં તમારી બેટરી કુલ ચાર્જ હોય છે પછી થોડી-થોડી ઓછી થતી જાય છે. ત્રેતા સુધી મીટર ઓછું થાય છે, જેને કળા કહેવાય છે. પછી કહેશે આત્મા જે સતોપ્રધાન હતી તે સતો બની, તાકાત ઓછી થઈ જાય છે. તમે સમજો છો આપણે મનુષ્ય થી દેવતા બની જઈએ છીએ સતયુગ માં. હવે બાપ કહે છે - મને યાદ કરો તો તમે તમોપ્રધાન થી સતોપ્રધાન બની જશો. હમણાં તમે તમોપ્રધાન બની ગયાં છો તો તાકાત નું દેવાળું નીકળી ગયું છે. પછી બાપને યાદ કરવાથી પૂરી તાકાત આવશે, કારણ કે તમે જાણો છો દેહ સહિત દેહનાં જે પણ બધાં સંબંધ છે, તે બધાં ખતમ થઈ જવાનાં છે પછી બેહદ નું રાજ્ય મળે છે. બાપ પણ બેહદનાં છે તો વારસો પણ બેહદનો આપે છે. હમણાં તમે પતિત છો, તમારી તાકાત બિલકુલ ઓછી થતી ગઈ છે. હેં બાળકો - હવે તમે મને યાદ કરો, હું ઓલમાઈટી (સર્વશક્તિમાન) છું, મારા દ્વારા ઓલમાઈટી રાજ્ય મળે છે. સતયુગમાં દેવી-દેવતા આખાં વિશ્વનાં માલિક હતાં, પવિત્ર હતાં, દૈવી ગુણવાન હતાં. હમણાં તે દૈવીગુણ નથી. બધાની બેટરી પૂરી ડિસ્ચાર્જ થવા લાગી છે. ફરી હવે બેટરી ભરાય છે. પરમપિતા પરમાત્માની સાથે યોગ લગાવવા સિવાય બેટરી ચાર્જ નથી થઈ શકતી. એ બાપ જ એવર પ્યોર (સદા પવિત્ર) છે. અહીંયા બધાં છે ઈમપ્યોર (અપવિત્ર). જ્યારે પ્યોર હોય છે તો બેટરી ચાર્જ હોય છે. તો હવે બાપ સમજાવે છે એક ને જ યાદ કરવાનાં છે. ઊંચે થી ઊંચા છે ભગવાન. બાકી બધી છે રચના. રચના થી રચનાને ક્યારેય વારસો નથી મળતો. ક્રિયેટર (રચયિતા) તો એક જ છે. એ છે બેહદનાં બાપ. બાકી તો બધાં છે હદનાં. બેહદનાં બાપ ને યાદ કરવાથી બેહદની બાદશાહી મળે છે. તો બાળકોને દિલમાં અંદર સમજવું જોઈએ - અમારાં માટે બાબા નવી દુનિયા સ્વર્ગ ની સ્થાપના કરી રહ્યાં છે. ડ્રામા પ્લાન અનુસાર સ્વર્ગ ની સ્થાપના થઈ રહી છે. તમે જાણો છો-સતયુગ આવવાનો છે. સતયુગ માં હોય જ છે સદા સુખ. તે કેવી રીતે મળે છે? બાપ બેસી સમજાવે છે મામેકમ્ યાદ કરો. હું એવર પ્યોર છું. હું ક્યારેય મનુષ્ય તન લેતો નથી. ન દેવી તન, ન મનુષ્ય તન લઉં છું અર્થાત્ હું જન્મ-મરણ માં આવતો નથી. ફક્ત આપ બાળકોને સ્વર્ગની બાદશાહી આપવા માટે, જ્યારે આ ૬૦ વર્ષની વાનપ્રસ્થ અવસ્થા માં હોય છે ત્યારે આમનાં તનમાં આવું છું. આ જ પૂરા સતોપ્રધાન થી તમોપ્રધાન બન્યાં છે. નંબરવન ઊંચે થી ઊંચા ભગવાન પછી છે સૂક્ષ્મવતનવાસી બ્રહ્મા-વિષ્ણુ-શંકર, જેમનો સાક્ષાત્કાર થાય છે. સૂક્ષ્મવતન વચ્ચે નું છે ને. જ્યાં શરીર નથી હોતું. સૂક્ષ્મ શરીર

ફક્ત દિવ્ય દૃષ્ટી થી દેખાય છે. મનુષ્ય સૃષ્ટિ તો અહીંયા છે. બાકી તે તો ફક્ત સાક્ષાત્કાર માટે ફરિશ્તા છે. આપ બાળકો પણ અંતમાં જ્યારે બિલકુલ પવિત્ર થઈ જાઓ છો તો તમારો પણ સાક્ષાત્કાર થાય છે. એવાં ફરિશ્તા બની પછી સતયુગ માં અહીંયા જ આવીને સ્વર્ગનાં માલિક બનશો. આ બ્રહ્મા કોઈ વિષ્ણુ ને યાદ નથી કરતાં. આ પણ શિવબાબા ને યાદ કરે છે અને આ વિષ્ણુ બને છે. તો આ સમજવું જોઈએ ને. આમણે રાજ્ય કેવી રીતે પામ્યું! લડાઈ વગેરે તો કાંઈ પણ થતી નથી. દેવતાઓ હિંસા કેવી રીતે કરશે!

હમણાં આપ બાળકો બાપ ને યાદ કરી ને રાજાઈ લો છો. કોઈ માને ન માને. ગીતામાં પણ છે - હેં બાળકો, દેહ સહિત દેહનાં બધાં ધર્મ છોડી મામેકમ્ યાદ કરો. એમને તો દેહ છે નહીં જે મમત્વ રાખે. કહે છે હું થોડા સમય માટે આમનાં શરીરની લોન (આધાર) લઉં છું. નહીં તો હું નોલેજ કેવી રીતે આપું! હું બીજરુપ છું ને. આ આખાં જ ઝાડનું નોલેજ મારી પાસે છે. બીજા કોઈને ખબર નથી, સૃષ્ટિની આયુ કેટલી છે? કેવી રીતે આની સ્થાપના, પાલના, વિનાશ થાય છે? મનુષ્યો ને તો ખબર હોવી જોઈએ. મનુષ્ય જ ભણે છે. જાનવર તો નહીં ભણે ને. તેઓ ભણે છે હદ નું ભણતર. બાપ તમને બેહદનું ભણતર ભણાવે છે, જેનાથી તમને બેહદનાં માલિક બનાવે છે. તો આ સમજવું જોઈએ કે ભગવાન કોઈ મનુષ્ય ને અથવા દેહધારી ને નથી કહેવાતાં. બ્રહ્મા, વિષ્ણુ, શંકર ને પણ સૂક્ષ્મ દેહ છે ને. આમનું નામ જ અલગ છે, આમને ભગવાન નથી કહેવાતું. આ શરીર તો આ દાદાની આત્માનું તખ્ત હતું. અકાળતખ્ત છે ને. હમણાં આ અકાળમૂર્ત બાપનું તખ્ત છે. અમૃતસરમાં પણ એક અકાળતખ્ત છે ને. મોટા-મોટા જે હોય છે ત્યાં અકાળતખ્ત પર જઈને બેસે છે. હમણાં બાપ સમજાવે છે આ બધાં અકાળ આત્માઓનાં તખ્ત છે. આત્મા અકાળ છે જેને કાળ ખાઈ ન શકે. બાકી તખ્ત તો બદલાતાં રહે છે. અકાળમૂર્ત આત્મા આ તખ્ત પર બેસે છે. પહેલાં નાનું તખ્ત હોય છે પછી મોટું થઈ જાય છે. આત્મા એક શરીર છોડી બીજું લે છે. આત્મા અકાળ છે. બાકી તેમાં સારા કે ખરાબ સંસ્કાર હોય છે ત્યારે તો કહેવાય છે ને - કર્મો નું આ ફળ છે. આત્મા ક્યારેય વિનાશ થતી નથી. આત્માનો બાપ છે એક. આ તો સમજવું જોઈએ ને. આ બાબા કોઈ શાસ્ત્રોની વાત સંભળાવે છે શું! શાસ્ત્ર વગેરે વાંચવાથી પાછાં તો કોઈ જઈ નથી શકતાં. અંત માં બધાં જશે. જેમ તીડ (તિતિઘોડો) અથવા મધમાખીનું ઝુંડ જાય છે ને. મધમાખીઓ ની પણ ક્વીન (રાણી) હોય છે. તેમની પાછળ બધાં જાય છે. બાપ પણ જશે તો તેમના પાછળ બધી આત્માઓ જશે. ત્યાં મૂળવતન માં જેમ બધી આત્માઓનું ઝુંડ છે. અહીંયા પછી છે મનુષ્યોનું ઝુંડ. તો આ ઝુંડ પણ એક દિવસ ભાગવાનું છે. બાપ આવીને બધી આત્માઓને લઈ જાય છે. શિવ ની બરાત કહેવાય છે. બાળકો કહો અથવા સજનીઓ કહો. બાપ આવીને બાળકોને ભણાવીને યાદની યાત્રા શીખવાડે છે. પવિત્ર બન્યાં વગર તો આત્મા જઈ નથી સકતી. જ્યારે પવિત્ર બની જશે ત્યારે પહેલાં-પહેલાં શાંતિધામ જશે. ત્યાં જઈને બધાં નિવાસ કરે છે. ત્યાંથી પછી ધીરે-ધીરે આવતાં રહે છે, વૃદ્ધિ થતી રહે છે. તમે જ પહેલાં-પહેલાં ભાગશો બાપ ની પાછળ. તમારો બાપની સાથે અથવા સજનીઓનો સાજન ની સાથે યોગ છે. રાજધાની બનવાની છે ને. બધાં સાથે નથી આવતાં. ત્યાં બધી આત્માઓની દુનિયા છે. ત્યાંથી પછી નંબરવાર આવે છે. ઝાડ ધીરે-ધીરે વૃદ્ધિને પામે છે. પહેલાં-પહેલાં તો છે આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મ, જે બાપ સ્થાપન કરે છે. પહેલાં-પહેલાં આપણને બ્રાહ્મણ બનાવે છે. પ્રજાપિતા બ્રહ્મા છે ને. પ્રજા માં ભાઈ-બહેન થઈ જાય છે. બ્રહ્માકુમાર અને કુમારીઓ અનેક છે. જરૂર નિશ્ચયબુદ્ધિ હશે ત્યારે તો આટલાં બધાં થયાં છે. બ્રાહ્મણ કેટલાં હશે? કાયાં કે પાકાં? કોઈ તો ૯૯ માર્ક્સ લે છે, કોઈ ૧૦ માર્ક્સ લે છે તો એટલે કાયાં થયાં ને. તમારામાં પણ જે પાકાં છે તે જરૂર પહેલાં આવશે. કાયાં વાળા અંત માં આવશે. આ પાર્ટધારીઓની દુનિયા છે જે ફરતી રહે છે. સતયુગ, ત્રેતા..... આ પુરુષોત્તમ સંગમયુગ છે. આ હમણાં બાપે બતાવ્યું છે. પહેલાં તો આપણે ઉલટું જ સમજતાં આવ્યાં કે કલ્પ ની આયુ લાખો વર્ષ છે. હમણાં બાપે બતાવ્યું છે આ તો પૂરા ૫ હજાર વર્ષનું ચક્ર છે. અડધોકલ્પ છે રામ નું રાજ્ય, અડધોકલ્પ છે રાવણ નું રાજ્ય. લાખો વર્ષ નું કલ્પ હોત તો અડધું-અડધું પણ થઈ ન શકે. દુઃખ અને સુખ ની આ દુનિયા બનેલી છે. આ બેહદનું નોલેજ બેહદનાં બાપ થી મળે છે. શિવબાબાનાં શરીરનું કોઈ નામ નથી. આ શરીર તો આ દાદા નું છે. બાબા ક્યાં છે? બાબાએ થોડા સમય માટે લોન લીધું છે. બાબા કહે છે મને મુખ તો જોઈએ ને. અહીંયા પણ ગૌમુખ બનાવેલું છે. પહાડ થી પાણી તો જ્યાં-ત્યાં આવે છે. અહીંયા પછી ગૌ નું મુખ બનાવી દીધું છે, એનાથી પાણી આવે છે, તેને ગંગાજળ સમજી લે છે. હવે ગંગા પછી ક્યાંથી આવી? આ છે બધું જુઠું. જુઠી કાયા, જુઠી માયા, જુઠો આખો સંસાર. ભારત જ્યારે સ્વર્ગ હતું તો સચખંડ કહેવાય છે પછી ભારત જ જુનું બને તો જૂઠખંડ કહેવાય છે. આ જૂઠખંડમાં જ્યારે બધાં પતિત બની જાય છે ત્યારે બોલાવે છે - બાબા અમને પાવન બનાવી આ જૂની દુનિયાથી લઈ ચાલો. બાપ કહે છે મારા બધાં બાળકો કામ ચિતા પર ચઢી કાળા બની ગયાં છે. બાપ બાળકોને બેસી કહે છે તમે

તો સ્વર્ગનાં માલિક હતાં ને! સ્મૃતિ આવી છે ને. બાળકો ને સમજાવે છે, આખી દુનિયાને નથી સમજાવતાં. તમને જ સમજાવે છે તો ખબર પડે કે અમારા બાપ કોણ છે!

આ દુનિયાને કહેવાય છે ફોરેસ્ટ ઓફ થોર્નસ (કાંટાઓનું જંગલ). સૌથી મોટો કામનો કાંટો લગાવે છે. ભલે અહીંયા ભગત પણ ખુબ છે, વેજિટેરિયન (શાકાહારી) છે, પરંતુ એવું નથી કે વિકારમાં નથી જતાં. આમ તો ઘણાં બાળ બ્રહ્મચારી પણ રહે છે. નાનપણ થી જ ક્યારેય છી-છી ખાવાનું વગેરે ખાતાં નથી. સન્યાસી પણ કહે છે - નિર્વિકારી બનો. તે હદનો સન્યાસ મનુષ્ય કરાવે છે. બીજા જન્મમાં ફરી ગૃહસ્થી પાસે જન્મ લઈ પછી ઘરબાર છોડી ચાલ્યાં જાય છે. સતયુગ માં આ કૃષ્ણ વગેરે દેવતાઓ ક્યારેય ઘરબાર છોડે છે શું? ના. તો તેમનો છે હદનો સંન્યાસ. હમણાં તમારો છે બેહદનો સંન્યાસ. આખી દુનિયાનો, સંબંધીઓ વગેરે નો પણ સંન્યાસ કરો છો. તમારાં માટે હવે સ્વર્ગની સ્થાપના થઈ રહી છે. તમારી બુદ્ધિ સ્વર્ગ તરફ જ જશે. તો શિવબાબા ને જ યાદ કરવાનાં છે. બેહદ નાં બાપ કહે છે મને યાદ કરો. મનમનાભવ, મધ્યાજી ભવ. તો તમે દેવતા બની જશો. આ એ જ ગીતા નો એપિસોડ (અધ્યાય) છે. સંગમયુગ પણ છે. હું સંગમ પર જ સંભળાવું છું. રાજયોગ જરૂર આગલાં જન્મમાં સંગમ પર શીખ્યા હશે. આ સૃષ્ટિ બદલાય છે ને, તમે પતિત થી પાવન બની જાઓ છો. હવે આ છે પુરુષોત્તમ સંગમયુગ, જ્યારે કે આપણે આમ તમોપ્રધાન થી સતોપ્રધાન બનીએ છીએ. દરેક વાત સારી રીતે સમજી ને નિશ્ચય કરવો જોઈએ. આ કોઈ મનુષ્ય થોડી કહે છે. આ છે શ્રીમત અર્થાત્ શ્રેષ્ઠ થી શ્રેષ્ઠ મત, ભગવાન ની. બાકી બધી છે મનુષ્ય મત. મનુષ્ય મત થી ઉતરતાં આવ્યાં છો. હવે શ્રીમત થી તમે ચઢો છો. બાપ મનુષ્ય થી દેવતા બનાવી દે છે. દેવીમત સ્વર્ગવાસી ની છે અને આ છે નર્કવાસી મનુષ્ય મત, જેને રાવણ મત કહેવાય છે. રાવણ રાજ્ય પણ કાંઈ ઓછું નથી. આખી દુનિયા પર રાવણનું રાજ્ય છે. આ બેહદની લંકા છે જેનાં પર રાવણ નું રાજ્ય છે પછી દેવતાઓનું પવિત્ર રાજ્ય હશે. ત્યાં ખુબ સુખ હોય છે. સ્વર્ગ ની કેટલી મહિમા છે. કહે પણ છે સ્વર્ગ પધાર્યા. તો જરૂર નર્ક માં હતાં ને. હેલ (નર્ક) થી ગયાં તો જરૂર પછી હેલ માં જ આવશે ને! સ્વર્ગ હમણાં છે ક્યાં? આ વાતો કોઈ શાસ્ત્રોમાં નથી. હમણાં બાપ તમને બધું નોલેજ આપે છે. બેટરી ભરાય છે. માયા પછી લિંક તોડી દે છે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. મન-વચન-કર્મ થી પવિત્ર બની આત્મા રૂપી બેટરી ને ચાર્જ કરવાની છે. પાકા બ્રાહ્મણ બનવાનું છે.
2. મનમત કે મનુષ્ય મત છોડી એક બાપ ની શ્રીમત પર ચાલીને સ્વયં ને શ્રેષ્ઠ બનાવવાનાં છે. સતોપ્રધાન બની બાપ ની સાથે ઉડીને જવાનું છે.

વરદાન :- શ્રીમતનાં આધાર પર ખુશી, શક્તિ અને સફળતા નો અનુભવ કરવાવાળા સર્વ પ્રાપ્તિ સંપન્ન ભવ જે બાળકો સ્વયંને ટ્રસ્ટી સમજી ને શ્રીમત પ્રમાણે ચાલે છે, શ્રીમત માં જરા પણ મનમત કે પરમત મિક્સ નથી કરતાં તેમને નિરંતર ખુશી, શક્તિ અને સફળતાની અનુભૂતિ થાય છે. પુરુષાર્થ કે મહેનત ઓછી હોવાં છતાં પણ પ્રાપ્તિ વધારે થાય ત્યારે કહેશું યથાર્થ શ્રીમત પર ચાલવા વાળા. પરંતુ માયા, ઈશ્વરીય મત માં મનમત કે પરમત ને રોયલ રૂપ થી મિક્સ કરી દે છે એટલે સર્વ પ્રવૃત્તિઓ નો અનુભવ થતો નથી. એનાં માટે પારખવાની અને નિર્ણય કરવાની શક્તિ ધારણ કરો તો દગો નહીં ખાશો.

સ્લોગન :- બાળક સો માલિક તે છે જે તપસ્યા નાં બળ થી ભાગ્યવિધાતા બાપ ને પોતાનાં બનાવી દે.

“ મીઠા બાળકો - તમે બાપની પાસે આવ્યાં છો રિક્કેશ થવાં , બાપ અને વારસા ને યાદ કરો તો સદા રિક્કેશ રહેશો ”

પ્રશ્ન :- સમજદાર બાળકો ની મુખ્ય નિશાની શું હશે?

ઉત્તર :- જે સમજદાર છે એમને અપાર ખુશી હશે. જો ખુશી નથી તો બુદ્ધ છે. સમજદાર અર્થાત પારસ બુદ્ધિ બનવા વાળા. તે બીજાઓને પણ પારસ બુદ્ધિ બનાવશે. ડુહાની સર્વિસ માં વ્યસ્ત રહેશે. બાપનો પરિચય આપ્યાં વગર રહી નહીં શકે.

ઓમ શાંતિ ! બાપ બેસી સમજાવે છે, આ દાદા પણ સમજે છે કારણ કે બાપ બેસી દાદા દ્વારા સમજાવે છે. તમે જેમ સમજો છો તેમ દાદા પણ સમજે છે. દાદાને ભગવાન નથી કહેવાતું. આ છે ભગવાનુવાચ. બાપ મુખ્ય શું સમજાવે છે કે દેહી-અભિમાની બનો. આ કેમ કહે છે? કારણ કે પોતાને આત્મા સમજવાથી આપણે પતિત-પાવન પરમપિતા પરમાત્મા દ્વારા પાવન બનવા વાળા છીએ. આ બુદ્ધિ માં જ્ઞાન છે. બધાને સમજાવવાનું છે, પોકારે પણ છે કે અમે પતિત છીએ. નવી દુનિયા જરૂર પાવન જ હશે. નવી દુનિયા બનાવવા વાળા, સ્થાપન કરવા વાળા બાપ છે. એમને જ પતિત-પાવન બાબા કહી બોલાવે છે. પતિત-પાવન, તેની સાથે એમને બાપ કહે છે. બાપને આત્માઓ બોલાવે છે. શરીર નહીં બોલાવશે. આપણી આત્માઓનાં બાપ પારલૌકિક છે, એ જ પતિત-પાવન છે. આ તો સારી રીતે યાદ રહેવું જોઈએ. આ નવી દુનિયા છે કે જૂની દુનિયા છે, આ સમજી તો શકો છો ને. એવાં પણ બુદ્ધ છે, જે સમજે છે અમને સુખ અપાર છે. અમે તો જેમ સ્વર્ગમાં બેઠા છીએ. પરંતુ આ પણ સમજવું જોઈએ કે કળયુગ ને ક્યારે સ્વર્ગ કહી ન શકાય. નામ જ છે કળયુગ, જૂની પતિત દુનિયા. અંતર છે ને. મનુષ્યો ની બુદ્ધિમાં આ પણ બેસતું નથી. બિલકુલ જ જડજડીભૂત અવસ્થા છે. બાળકો નથી ભણતાં તો કહે છે ને કે તમે તો પથ્થરબુદ્ધિ છો. બાબા પણ લખે છે તમારા ગામ નિવાસી તો બિલકુલ પથ્થરબુદ્ધિ છે. સમજતાં નથી કારણ કે બીજાઓને પણ સમજાવતાં નથી. પોતે પારસ બુદ્ધિ બને છે તો બીજાઓને પણ બનાવવાં જોઈએ. પુરુષાર્થ કરવો જોઈએ. આમાં લજ્જા વગેરે ની તો વાત જ નથી. પરંતુ મનુષ્યો ની બુદ્ધિમાં અડધોકલ્પ ઉલ્ટા અક્ષર પડ્યાં છે તો તે ભૂલતાં નથી. કેવી રીતે ભૂલાય? ભૂલાવવાની તાકાત પણ તો એક બાપની પાસે જ છે. બાપ વગર આ જ્ઞાન તો કોઈ આપી નથી શકતું. એટલે બધાં અજ્ઞાની થયાં. એમનું જ્ઞાન પછી ક્યાંથી આવે! જ્યાં સુધી જ્ઞાન સાગર બાપ આવીને ન સંભળાવે. તમોપ્રધાન એટલે જ અજ્ઞાની દુનિયા. સતોપ્રધાન એટલે દેવી દુનિયા. ફરક તો છે ને. દેવી-દેવતાઓ જ પુનર્જન્મ લે છે. સમય પણ ફરતો રહે છે. બુદ્ધિ પણ કમજોર થતી જાય છે. બુદ્ધિનો યોગ લગાવવાથી જે તાકાત મળે તે પછી ખલાસ થઈ જાય છે.

હમણાં તમને બાપ સમજાવે છે તો તમે કેટલાં રિક્કેશ થાઓ છો. તમે રિક્કેશ હતાં અને વિશ્રામ માં હતાં. બાપ પણ લખે છે ને - બાળકો આવીને રિક્કેશ પણ થઈ જાઓ અને વિશ્રામ પણ કરો. રિક્કેશ થયા બાદ તમે સતયુગ માં વિશ્રામપુરી માં જાઓ છો. ત્યાં તમને બહુ જ વિશ્રામ મળે છે. ત્યાં સુખ-શાંતિ-સંપત્તિ વગેરે બધું જ તમને મળે છે. તો બાબાની પાસે આવે છે રિક્કેશ થવાં, વિશ્રામ કરવાં. રિક્કેશ પણ શિવબાબા કરે છે. વિશ્રામ પણ બાબાની પાસે લો છો. વિશ્રામ એટલે શાંત. થાકીને વિશ્રામી થાય છે ને! કોઈ ક્યાં, કોઈ ક્યાં જાય છે વિશ્રામ કરવાં. તેમાં તો રીફ્રેશમેન્ટ ની વાત જ નથી. અહીંયા તમને બાપ રોજ સમજાવે છે તો તમે અહીંયા આવીને રિક્કેશ થાઓ છો. યાદ કરવાથી તમે તમોપ્રધાન થી સતોપ્રધાન બનો છો. સતોપ્રધાન બનવા માટે જ તમે અહીંયા આવો છો. એનાં માટે શું પુરુષાર્થ છે? મીઠા-મીઠા બાળકો બાપ ને યાદ કરો. બાપે બધી શિક્ષા તો આપી છે. આ સૃષ્ટિનું ચક્ર કેવી રીતે ફરે છે, તમને વિશ્રામ કેવી રીતે મળે છે. બીજું કોઈ પણ આ વાતો જાણતું નથી તો એમને પણ સમજાવવું જોઈએ, જેથી તે પણ તમારા જેવા રિક્કેશ થઈ જાય. આપણી ફરજ જ આ છે, બધાં ને પૈગામ આપવો. અવિનાશી રિક્કેશ થવાનું છે. અવિનાશી વિશ્રામ કરવાનો છે. બધાને આ પૈગામ આપો. આ જ યાદ અપાવવાની છે કે બાપને અને વારસાને યાદ કરો. છે તો ખૂબ સહજ વાત. બેહદનાં બાપ સ્વર્ગ રચે છે. સ્વર્ગનો જ વારસો આપે છે. હમણાં તમે છો સંગમયુગ પર. માયાનાં શ્રાપ અને બાપનાં વારસા ને તમે જાણો છો. જ્યારે માયા રાવણનો શ્રાપ મળે છે તો પવિત્રતા પણ ખતમ, સુખ-શાંતિ પણ ખતમ, તો ધન પણ ખતમ થઈ જાય છે. કેવી

રીતે ધીરે-ધીરે ખતમ થાય છે - તે પણ બાપે સમજાવ્યું છે. કેટલાં જન્મ લાગે છે, દુઃખધામ માં કોઈ વિશ્રામ થોડી હોય છે. સુખધામ માં વિશ્રામ જ વિશ્રામ છે. મનુષ્યો ને ભક્તિ કેટલી થકાવે છે. જન્મ-જન્માંતર ભક્તિ થકવી દે છે. કંગાળ કરી દે છે. આ પણ હવે તમને બાપ સમજાવે છે. નવાં-નવાં આવે છે તો કેટલું સમજાવાય છે. દરેક વાત પર મનુષ્ય ખૂબ વિચાર કરે છે. સમજે છે ક્યાંક જાદુ ન હોય. અરે તમે કહો છો જાદુગર. તો હું પણ કહું છું - જાદુગર છું. પરંતુ જાદુ કોઈ તે નથી જે ઘેટા-બકરા વગેરે બનાવી દેશે. જનાવર તો નથી ને. આ બુદ્ધિથી સમજાવાય છે. ગાયન પણ છે સુરમંડલ નાં સુર થી.... આ સમય મનુષ્ય જેમ રિઠ જેવાં છે. આ વાતો અહીંયાનાં માટે છે. સતયુગમાં નથી ગાતાં, આ સમયનું જ ગાયન છે. ચંડિકા નો કેટલો મેળો લાગે છે. પૂછો તે કોણ હતી? કહેશે દેવી. હવે એવું નામ તો ત્યાં હોતું નથી. સતયુગ માં તો સદૈવ શુભ નામ હોય છે. શ્રી રામચંદ્ર, શ્રી કૃષ્ણ.... શ્રી કહેવાય છે શ્રેષ્ઠ ને. સતયુગી સંપ્રદાય ને શ્રેષ્ઠ કહેવાય છે. કળયુગી વિકારી સંપ્રદાય ને શ્રેષ્ઠ કેવી રીતે કહેશે. શ્રી એટલે શ્રેષ્ઠ. હમણાંનાં મનુષ્ય તો શ્રેષ્ઠ છે નહીં. ગાયન પણ છે મનુષ્ય થી દેવતા.... પછી દેવતા થી મનુષ્ય બને છે કારણ કે પ વિકારો માં જાય છે. રાવણ રાજ્ય માં બધાં મનુષ્ય જ મનુષ્ય છે. ત્યાં છે દેવતાઓ. તેને દૈવી દુનિયા, આને મનુષ્ય દુનિયા કહેવાય છે. દૈવી દુનિયા ને દિવસ કહેવાય છે. મનુષ્ય દુનિયા ને રાત કહેવાય છે. દિવસ અજવાળા ને કહેવાય છે. રાત અજ્ઞાન અંધકાર ને કહેવાય છે. આ ફરક ને તમે જાણો છો. તમે સમજો છો આપણે પહેલાં કંઈ પણ નહોતાં જાણતાં. હમણાં બધી વાતો બુદ્ધિમાં છે. ઋષિ-મુનિયો થી પૂછે છે રચતા અને રચનાનાં આદિ-મધ્ય-અંત ને જાણો છો તો તે પણ નેતી-નેતી કરી ગયાં. અમે જાણતાં નથી. હમણાં તમે સમજો છો આપણે પણ પહેલાં નાસ્તિક હતાં. બેહદનાં બાપ ને જાણતા નહોતાં. એ છે અસલ અવિનાશી બાબા, આત્માઓનાં બાબા. આપ બાળકો જાણો છો આપણે એ બેહદનાં બાપનાં બન્યાં છીએ, જે ક્યારેય બળતાં નથી. અહીંયા તો બધાં બળે છે, રાવણ ને પણ બાળે છે. શરીર છે ને. તો પણ આત્મા ને તો ક્યારેય કોઈ બાળી નથી શકતાં. તો બાળકોને બાપ આ ગુપ્ત જ્ઞાન સંભળાવે છે, જે બાપનાં પાસે જ છે. આ આત્મામાં ગુપ્ત જ્ઞાન છે. આત્મા પણ ગુપ્ત છે. આત્મા આ મુખ દ્વારા બોલે છે એટલે બાપ કહે છે - બાળકો, દેહ-અભિમાની નહીં બનો. આત્મ-અભિમાની બનો. નહીં તો જેમ ઉલ્ટા બની જાઓ છો. પોતાને આત્મા ભૂલી જાઓ છો. ડ્રામા નાં રહસ્યને પણ સારી રીતે સમજવાનું છે. ડ્રામા માં જે નોંધ છે તે હૂબહૂ રિપીટ થાય છે. આ કોઈને ખબર નથી. ડ્રામા અનુસાર સેકન્ડ પછી સેકન્ડ કેવી રીતે ચાલતી રહે છે, આ પણ નોલેજ બુદ્ધિમાં છે. આકાશ નો કોઈ પણ પાર નથી પામી શકતાં. ધરતી નો પામી શકે છે. આકાશ સૂક્ષ્મ છે, ધરતી તો સ્થૂળ છે. ઘણી વસ્તુઓનો પાર પામી નથી શકતાં. જ્યારે કહે પણ છે આકાશ જ આકાશ, પાતાળ જ પાતાળ છે. શાસ્ત્રોમાં સાંભળ્યું છે ને, તો ઉપર પણ જઈને જુએ છે. ત્યાં પણ દુનિયા વસાવવાની કોશિશ કરે છે. દુનિયા વસાવી તો ઘણી છે ને. ભારત માં ફક્ત એક જ દેવી-દેવતા ધર્મ હતો અને ખંડ વગેરે નહોતાં પછી કેટલું વસાવ્યું છે. તમે વિચાર કરો. ભારત નાં પણ કેટલાં થોડા ટુકડા (ભાગ) માં દેવતાઓ હોય છે. જમુના નો કાંઠો હોય છે. દિલ્લી પરિસ્તાન હતું, આને કબ્રિસ્તાન કહેવાય છે, જ્યાં અકાળે મૃત્યુ થતું રહે છે. અમરલોક ને પરિસ્તાન કહેવાય છે. ત્યાં ખુબ નેચરલ બ્યુટી (કુદરતી સૌન્દર્ય) હોય છે. ભારતને હકીકતમાં પરિસ્તાન કહેતાં હતાં. આ લક્ષ્મી-નારાયણ પરિસ્તાન નાં માલિક છે ને. કેટલાં શોભનિક છે. સતોપ્રધાન છે ને. નેચરલ બ્યુટી હતી. આત્મા પણ ચમકતી રહે છે. બાળકોને દેખાડ્યું હતું કૃષ્ણ નો જન્મ કેવી રીતે થાય છે. આખાં ઓરડામાં જ જેમ ચમત્કાર થઈ જાય છે. તો બાપ બાળકોને બેસી સમજાવે છે. હમણાં તમે પરિસ્તાન માં જવા માટે પુરુષાર્થ કરી રહ્યાં છો. નંબરવાર તો જરૂર જોઈએ. એક જેવાં બધાં હોઈ ન શકે. વિચાર કરાય છે, આટલી નાની આત્મા કેટલો મોટો પાર્ટ ભજવે છે. શરીર થી આત્મા નીકળી જાય છે તો શરીરનો શું હાલ થઈ જાય છે. આખી દુનિયાનાં એક્ટર્સ એ જ પાર્ટ ભજવે છે જે અનાદિ બનેલો હોય છે. આ સૃષ્ટિ પણ અનાદિ છે. આમાં દરેક નો પાર્ટ પણ અનાદિ છે. આને તમે વન્ડરફુલ ત્યારે કહો છો જ્યારે કે જાણો છો આ સૃષ્ટિ રૂપી ઝાડ છે. બાપ કેટલું સારી રીતે સમજાવે છે. ડ્રામામાં છતાં પણ જેનાં માટે જેટલો સમય છે એટલો સમજાવવામાં સમય લે છે. બુદ્ધિમાં ફરક છે ને. આત્મા મન-બુદ્ધિ સહિત છે ને તો કેટલો ફરક હોય છે. બાળકોને ખબર પડે છે મારે સ્કોલરશીપ લેવાની છે. તો દિલમાં અંદર ખુશી થાય છે ને. અહીંયા પણ અંદર આવવાથી જ મુખ્ય લક્ષ્ય સામે જોવામાં આવે છે તો જરૂર ખુશી થશે ને! હમણાં તમે જાણો છો આ બનવા માટે અહીંયા ભણવા આવ્યાં છો. નહીં તો ક્યારેય કોઈ આવી ન શકે. આ છે લક્ષ્ય-હેતુ. એવી કોઈ સ્કૂલ ક્યાંય પણ નહીં હશે જ્યાં બીજા જન્મનાં લક્ષ્ય-હેતુ ને જોઈ શકે. તમે જોઈ રહ્યાં છો આ સ્વર્ગનાં માલિક છે, આપણે જ આ બનવા વાળા છીએ. આપણે હમણા સંગમયુગ પર છીએ. ન તે રાજાઈનાં છીએ, ન આ રાજાઈનાં છીએ. આપણે વયમાં છીએ, જઈ રહ્યાં છીએ. ખેવૈયા (બાપ) પણ છે નિરાકાર. નાવ (આત્મા) પણ છે નિરાકાર. નાવ ને ખેંચીને પરમધામ માં લઈ જાય છે. નિરાકાર બાપ નિરાકાર બાળકો ને લઈ જાય છે. બાપ જ બાળકોને સાથે લઈ જશે.

આ ચક્ર પૂરું થાય છે પછી હૂબહૂ રીપીટ કરવાનું છે. એક શરીર છોડી બીજું લઈશું. નાનાં બનીને પછી મોટા બનીશું. જેમ કેરીની ગોટલી ને જમીન માં નાંખી દે છે તો એનાથી પછી કેરી નીકળી આવશે. તે છે હદ નું ઝાડ. આ મનુષ્ય સૃષ્ટિ રૂપી ઝાડ છે, આને વેરાયટી ઝાડ કહેવાય છે. સતયુગ થી લઈને કળયુગ સુધી બધાં પાર્ટ ભજવતાં રહે છે. અવિનાશી આત્મા ૮૪ નાં ચક્ર નો પાર્ટ ભજવે છે. લક્ષ્મી-નારાયણ હતાં જે હમણાં નથી. ચક્ર લગાવી હવે ફરી આ બને છે. કહેશે પહેલાં આ લક્ષ્મી-નારાયણ હતાં પછી એમનો આ છે છેલ્લો જન્મ બ્રહ્મા-સરસ્વતી. હવે બધાએ પાછા જરૂર જવાનું છે. સ્વર્ગમાં તો આટલાં મનુષ્ય હતાં નહીં. ન ઈસ્લામી, ન બૌદ્ધી..... કોઈ પણ ધર્મવાળા એક્ટર્સ નહોતાં, સિવાય દેવી-દેવતાઓનાં. આ સમજ પણ કોઈનામાં નથી. સમજદાર ને ટાઇટલ (પદવી) મળવું જોઈએ ને. જેટલું જે ભણે છે નંબરવાર પુરુષાર્થ થી પદ પામે છે. તો આપ બાળકોને અહીંયા આવવાથી જ આ લક્ષ્ય-હેતુ જોઈ ખુશી થવી જોઈએ. ખુશીનો તો પારો નથી. પાઠશાળા કે સ્કૂલ હોય તો આવી. છે કેટલી ગુપ્ત, પરંતુ જબરજસ્ત પાઠશાળા છે. જેટલું ઊંચું ભણતર, એટલી ઊંચી કોલેજ. ત્યાં બધી ફેસીલીટી (વ્યવસ્થા) મળે છે. આત્માને ભણવાનું છે પછી ભલે સોનાનાં તખ્ત પર, ભલે લાકડીનાં તખ્ત પર ચઢે. બાળકોને કેટલી ખુશી થવી જોઈએ કારણ કે શિવ ભગવાનુવાય છે ને. પહેલા નંબરમાં છે આ વિશ્વનાં પ્રિન્સ. બાળકોને હવે ખબર પડી છે. કલ્પ-કલ્પ બાપ જ આવીને પોતાનો પરિચય આપે છે. હું આમનામાં પ્રવેશ કરી આપ બાળકોને ભણાવી રહ્યો છું. દેવતાઓમાં આ જ્ઞાન થોડી હશે. જ્ઞાન થી દેવતા બની ગયાં પછી ભણતર ની દરકાર નથી, આમાં ખુબ વિશાળ બુદ્ધિ જોઈએ સમજવાની. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. આ પતિત દુનિયાનો બુદ્ધિ થી સન્યાસ કરી જૂનાં દેહ અને દેહ નાં સંબંધીઓ ને ભૂલી પોતાની બુદ્ધિ બાપ અને સ્વર્ગ તરફ લગાડવાની છે.
2. અવિનાશી વિશ્રામ નો અનુભવ કરવા માટે બાપ અને વારસા ની સ્મૃતિ માં રહેવાનું છે. બધાંને બાપ નો સંદેશ આપી રિફ્રેશ કરવાનાં છે. રુહાની સર્વિસમાં શરમ નથી કરવાની.

વરદાન :- સદા બાપનાં સમ્મુખ રહી ખુશીનો અનુભવ કરવા વાળા અથક અને આળસ રહિત ભવ કોઈ પણ પ્રકારનાં સંસ્કાર કે સ્વભાવ ને પરિવર્તન કરવામાં દિલ શિકસ્ત થવું અથવા અલબેલાપણું આવવું પણ થાકવું છે, આનાથી અથક બનો. અથક નો અર્થ છે જેમાં આળસ ન હોય. જે બાળકો એવાં આળસ રહિત છે તે સદા બાપનાં સમ્મુખ રહે છે અને ખુશી નો અનુભવ કરે છે. એમનાં મનમાં ક્યારેય દુઃખ ની લહેર આવી નથી સકતી એટલે સદા સમ્મુખ રહો અને ખુશી નો અનુભવ કરો.

સ્લોગન :- સિદ્ધિ સ્વરૂપ બનવા માટે દરેક સંકલ્પ માં પુણ્ય અને બોલ માં દુવાઓ જમાં કરતાં ચાલો.

“ મીઠા બાળકો - કદમ - કદમ પર શ્રીમત પર ચાલતાં રહો , આ બ્રહ્માની મત છે કે શિવબાબા ની , આમાં મૂંઝાઓ નહીં ”

પ્રશ્ન :- સારા મગજ બાળકો કઈ ગુણ વાત સહજ જ સમજી શકે છે?

ઉત્તર :- બ્રહ્મા બાબા સમજાવી રહ્યાં છે કે શિવબાબા - આ વાત સારા મગજ વાળા સહજ જ સમજી લેશે. ઘણાં તો આમાં જ મૂંઝાઈ જાય છે. બાબા કહે છે - બાળકો, બાપદાદા બંને ભેગાં છે. તમે મૂંઝાઓ નહીં. શ્રીમત સમજીને ચાલતાં રહો. બ્રહ્માની મત નાં જવાબદાર પણ શિવબાબા છે.

ઓમ શાંતિ ! રુહાની બાપ બાળકોને સમજાવી રહ્યાં છે, તમે સમજો છો આપણે બ્રાહ્મણ જ રુહાની બાપ ને ઓળખીએ છીએ. દુનિયામાં કોઈ પણ મનુષ્ય માત્ર રુહાની બાપ, જેમને ગોડફાધર અથવા પરમપિતા પરમાત્મા કહે છે, એમને જાણતાં નથી. જ્યારે એ રુહાની બાપ આવે ત્યારે જ રુહાની બાળકોને પરિચય આપે. આ નોલેજ ન સૃષ્ટિનાં આદિ માં રહે છે, ન સૃષ્ટિનાં અંત માં રહે છે. હમણાં તમને નોલેજ મળ્યું છે, આ છે સૃષ્ટિનાં અંત અને આદિનો સંગમયુગ. આ સંગમયુગ ને પણ નથી જાણતાં તો બાપ ને કેવી રીતે જાણી શકશે. કહે છે - હેં પતિત-પાવન આવો, આવીને પાવન બનાવો, પરંતુ એ ખબર નથી કે પતિત-પાવન કોણ છે અને એ ક્યારે આવશે. બાપ કહે છે-હું જે છું જેવો છું, મને કોઈ પણ નથી જાણતાં. જ્યારે હું આવીને પરિચય આપું ત્યારે મને જાણે. હું સ્વયં નો અને સૃષ્ટિનાં આદિ-મધ્ય-અંત નો પરિચય સંગમયુગ પર એક જ વખત આવીને આપું છું. કલ્પ બાદ ફરી થી આવું છું. તમને જે સમજાવું છું તે પછી પ્રાયઃલોપ થઈ જાય છે. સતયુગ થી લઈને કળયુગ અંત સુધી કોઈ પણ મનુષ્ય માત્ર મુજ પરમપિતા પરમાત્મા ને નથી જાણતાં. ન બ્રહ્મા-વિષ્ણુ-શંકર ને જાણે છે. મને મનુષ્ય જ પોકારે છે. બ્રહ્મા-વિષ્ણુ-શંકર થોડી પોકારે છે. મનુષ્ય દુઃખી થાય છે ત્યારે પોકારે છે. સૂક્ષ્મવતન ની તો વાત જ નથી. રુહાની બાપ આવીને પોતાનાં રુહાની બાળકો અર્થાત્ રુહો ને બેસી સમજાવે છે. અચ્છા, રુહાની બાપનું નામ શું છે? બાબા જેમને કહેવાય છે, જરૂર કંઈ નામ હોવું જોઈએ. બરાબર નામ એક જ ગવાય છે શિવ. આ નામીગ્રામી છે પરંતુ મનુષ્યોએ અનેક નામ રાખ્યાં છે. ભક્તિમાર્ગ માં પોતાની જ બુદ્ધિ થી આ લિંગ રુપ બનાવી દીધું છે. નામ છતાં પણ શિવ છે. બાપ કહે છે હું એક વખત આવું છું. આવીને મુક્તિ-જીવનમુક્તિ નો વારસો આપું છું. મનુષ્ય ભલે નામ લે છે - મુક્તિધામ, નિર્વાણધામ, પરંતુ જાણતાં કંઈ નથી. ન બાપ ને જાણે છે, ન દેવતાઓ ને. આ કોઈને પણ ખબર નથી બાપ ભારતમાં આવીને કેવી રીતે રાજધાની સ્થાપન કરે છે. શાસ્ત્રોમાં પણ એવી કોઈ વાત નથી પરમપિતા પરમાત્મા કેવી રીતે આવીને આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મની સ્થાપના કરે છે. એવું નથી સતયુગમાં દેવતાઓને જ્ઞાન હતું, જે લોપ થઈ ગયું. નહીં, જો દેવતાઓમાં પણ આ જ્ઞાન હોત તો ચાલતું આવત. ઈસ્લામી, બૌદ્ધી વગેરે જે છે તેમનું જ્ઞાન ચાલતું આવે છે. બધાં જાણે છે - આ જ્ઞાન પ્રાયઃલોપ થઈ જાય છે. હું જ્યારે આવું છું તો જે આત્માઓ પતિત બની રાજ્ય ગુમાવી બેઠી છે તેમને આવીને પછી પાવન બનાવું છું. ભારતમાં રાજ્ય હતું પછી ગુમાવ્યું કેવી રીતે છે, તે પણ કોઈને ખબર નથી એટલે બાપ કહે છે બાળકો ની કેટલી તુચ્છ બુદ્ધિ બની ગઈ છે. હું બાળકોને આ જ્ઞાન આપી પ્રાલબ્ધ આપું છું પછી બધાં ભૂલી જાય છે. કેવી રીતે બાપ આવ્યાં, કેવી રીતે બાળકોને શિક્ષા આપી, તે બધું ભૂલી જાય છે. આ પણ ડ્રામા માં નોંધ છે. બાળકોને વિચાર સાગર મંથન કરવાની વિશાળ બુદ્ધિ જોઈએ.

બાપ કહે છે આ જે શાસ્ત્ર વગેરે તમે વાંચતા આવ્યાં છો આ સતયુગ-ત્રેતા માં નહોતાં વાંચતા. ત્યાં હતાં જ નહીં. તમે આ નોલેજ ભૂલી જાઓ છો પછી ગીતા વગેરે શાસ્ત્ર ક્યાંથી આવ્યાં? જેમણે ગીતા સાંભળીને આ પદ પામ્યું છે એ જ નથી જાણતાં તો બીજા પછી કેવી રીતે જાણી શકે. દેવતાઓ પણ જાણી નથી શકતાં. અમે મનુષ્ય થી દેવતા કેવી રીતે બન્યાં. તે પુરુષાર્થ નો પાર્ટ જ બંધ થઈ ગયો. તમારી પ્રાલબ્ધ શરૂ થઈ ગઈ. ત્યાં આ નોલેજ કેવી રીતે હોઈ શકે. બાપ સમજાવે છે આ નોલેજ તમને ફરીથી મળી રહ્યું છે, કલ્પ પહેલાની જેમ. તમને રાજયોગ શીખવાડી પ્રાલબ્ધ અપાય છે. પછી ત્યાં તો દુર્ગતિ છે નહીં. તો જ્ઞાનની વાત પણ ઉઠી નથી શકતી. જ્ઞાન છે જ સદ્ગતિ પામવાનાં માટે. એ આપવા વાળા એક બાપ છે. સદ્ગતિ અને દુર્ગતિ નો અક્ષર અહીંયાથી નીકળે છે. સદ્ગતિ ને ભારતવાસી જ પામે છે. સમજે છે હેવનલી ગોડફાધરે હેવન (સ્વર્ગ) રચ્યું હતું. ક્યારે

રચ્યું? આ કાંઈ પણ ખબર નથી. શાસ્ત્રોમાં લાખો વર્ષ લખી દીધું છે. બાપ કહે છે - બાળકો, તમને ફરીથી નોલેજ આપું છું પછી આ નોલેજ ખલાસ થઈ જાય છે તો ભક્તિ શરૂ થાય છે. અડધોકલ્પ છે જ્ઞાન, અડધોકલ્પ છે ભક્તિ. આ પણ કોઈ નથી જાણતાં. સતયુગની આયુ જ લાખો વર્ષ આપી દીધી છે. તો ખબર કેવી રીતે પડે. ૫ હજાર વર્ષની વાત પણ ભૂલી ગયાં છે. તો લાખો વર્ષની વાત કેવી રીતે જાણી શકે. કાંઈ પણ સમજતાં નથી. બાપ કેટલું સહજ સમજાવે છે. કલ્પ ની આયુ ૫ હજાર વર્ષ છે. યુગ જ ૪ છે. ચારેય નો એકસરખો સમય ૧૨૫૦ વર્ષ છે. બ્રાહ્મણો નો આ મિડગેટ (સંગમ) યુગ છે. ખુબ નાનો છે તે ૪ યુગોથી. તો બાપ ભિન્ન-ભિન્ન રીતે થી, નવી-નવી પોઇન્ટ સહજ રીતે બાળકોને સમજાવતાં રહે છે. ધારણા તમારે કરવાની છે. મહેનત તમારે કરવાની છે. ડ્રામા અનુસાર જે સમજાવતો આવ્યો છું તે પાર્ટ ચાલ્યો આવે છે. જે બતાવવાનું હતું તે જ આજે બતાવી રહ્યો છું. ઈમર્જ (જાગૃત) થતું રહે છે. તમે સાંભળતા જાઓ છો. તમારે જ ધારણા કરવાનું અને કરાવવાનું છે. મારે તો ધારણા નથી કરવાનું. તમને સંભળાવું છું, ધારણા કરાવું છું. મારી આત્મામાં પાર્ટ છે પતિતો ને પાવન બનાવવાનો. જે કલ્પ પહેલાં સમજાવ્યું હતું એ જ નીકળતું રહે છે. હું પહેલાથી જાણતો નહોતો કે શું સંભળાવીશ. ભલે આમની આત્મા વિચાર સાગર મંથન કરતી હોય. આ વિચાર સાગર મંથન કરી સંભળાવે છે કે બાબા સંભળાવે છે - આ ખુબ ગુહ્ય વાતો છે, આમાં મગજ ખુબ સારું જોઈએ. જે સર્વિસ (સેવા) માં તત્પર હશે તેમનું જ વિચાર સાગર મંથન ચાલતું હશે.

હકીકત માં કન્યાઓ બંધનમુક્ત હોય છે. તે આ રુહાની ભણતરમાં લાગી જાય, બંધન તો કોઈ છે નહીં. કુમારીઓ સારું ઉઠાવી શકે છે, તેમને છે જ ભણવાનું અને ભણાવવાનું. તેમને કમાણી કરવાની દરકાર નથી. કુમારી જો સારી રીતે આ નોલેજ સમજી જાય તો સૌથી સારી છે. સેન્સીબલ (સમજદાર) હશે તો બસ રુહાની કમાણી માં લાગી જશે. ઘણી તો શોખ થી લૌકિક ભણતર ભણતી રહે છે. સમજાવાય છે - આનાથી કોઈ ફાયદો નથી. તમે આ રુહાની ભણતર ભણીને સર્વિસમાં લાગી જાઓ. તે ભણતર તો કોઈ કામનું નથી. ભણીને ચાલ્યાં જાય છે ગૃહસ્થ વ્યવહાર માં. ગૃહસ્થી માતાઓ બની જાય છે. કન્યાઓએ તો આ નોલેજમાં લાગી જવું જોઈએ. કદમ-કદમ શ્રીમત પર ચાલી ધારણામાં લાગી જવાનું છે. મમ્મા શરૂથી આવી અને પછી આ ભણતર માં લાગી ગઈ, કેટલી કુમારીઓ તો ગુમ થઈ ગઈ. કુમારીઓ ને સારો ચાન્સ (તક) છે. શ્રીમત પર ચાલે તો ખુબ ફર્સ્ટ ક્લાસ થઈ જાય. આ શ્રીમત છે કે બ્રહ્માની મત છે - આમાં જ મુંઝાઈ જાય છે. છતાં પણ આ બાબા નો રથ છે ને. આમનાથી કોઈ ભૂલ થઈ જાય, તમે શ્રીમત પર ચાલતાં રહેશો તો જાતે જ ઠીક કરી દેશે. શ્રીમત મળશે પણ આમનાં દ્વારા. સદૈવ સમજવું જોઈએ શ્રીમત મળે છે પછી કંઈ પણ થાય - જવાબદાર પોતે છે. આમનાથી કંઈ થઈ જાય છે, બાબા કહે છે હું જવાબદાર છું. ડ્રામા માં આ રહસ્ય નોંધાયેલ છે. આને પણ સુધારી શકાય છે. છતાં પણ બાપ છે ને. બાપદાદા બંને સાથે છે તો મુંઝાઈ જાય છે. ખબર નહીં શિવબાબા કહે છે કે બ્રહ્મા કહે છે. જો સમજે શિવબાબા જ મત આપે છે તો ક્યારેય પણ હલશે નહીં. શિવબાબા જે સમજાવે છે તે સાચું જ છે. તમે કહો છો બાબા તમે જ અમારા બાપ-શિક્ષક-ગુરુ છો. તો શ્રીમત પર ચાલવું જોઈએ ને. જે કહે તેનાં પર ચાલો. હંમેશા સમજો શિવ બાબા કહે છે - એ છે કલ્યાણકારી, આમની જવાબદારી પણ એમનાં પર છે. એમનો રથ છે ને. મુંઝાઓ છો કેમ, ખબર નહીં આ બ્રહ્માની સલાહ છે કે શિવ ની? તમે કેમ નથી સમજતાં શિવબાબા જ સમજાવે છે. શ્રીમત જે કહે તે કરતા રહો. બીજાની મત પર તમે આવો જ કેમ છો. શ્રીમત પર ચાલવાથી ક્યારેય ઝુટકા નહીં આવશે. પરંતુ ચાલી નથી શકતાં, મુંઝાઈ જાય છે. બાબા કહે છે તમે શ્રીમત પર નિશ્ચય રાખો તો હું જવાબદાર છું. તમે નિશ્ચય જ નથી રાખતાં તો પછી હું પણ જવાબદાર નથી. હંમેશા સમજો શ્રીમત પર ચાલવાનું જ છે. એ જે કહે, ભલે પ્રેમ કરો, ભલે મારો.....આ એમનાં માટે ગાયન છે. આમાં લાત વગેરે મારવાની તો વાત નથી. પરંતુ કોઈને નિશ્ચય બેસવો જ ખુબ મુશ્કેલ છે. નિશ્ચય પૂરો બેસી જાય તો કર્માતીત અવસ્થા થઈ જાય. પરંતુ તે અવસ્થા આવવામાં પણ સમય જોઈએ. તે થશે અંત માં, આમાં નિશ્ચય ખુબ અડોલ જોઈએ. શિવબાબા થી તો ક્યારેય કોઈ ભુલ થઈ ન શકે, આમનાથી થઈ શકે છે. આ બંને છે સાથે. પરંતુ તમારે નિશ્ચય પણ રાખવાનો છે - શિવબાબા સમજાવે છે, એનાં પર અમને ચાલવું પડે. તો બાબાની શ્રીમત સમજીને ચાલતાં ચાલો. તો ઉલટું પણ સુલટું થઈ જશે. ક્યાંક મિસ અન્ડરસ્ટેન્ડિંગ (ગેરસમજ) પણ થઈ જાય છે. શિવબાબા અને બ્રહ્મા બાબાની મુરલી ને પણ ખુબ સારી રીતે સમજવાની છે. બાબાએ કહ્યું કે આમને કહ્યું. એવું નથી કે બ્રહ્મા બોલતાં જ નથી. પરંતુ બાબાએ સમજાવ્યું છે - સારું, સમજો આ બ્રહ્મા કંઈ નથી જાણતાં, શિવબાબા જ બધું સંભળાવે છે. શિવબાબાનાં રથ ને સ્નાન કરાવું છું, શિવબાબાનાં ભંડારા ની સર્વિસ કરું છું - આ યાદ રહે તો પણ ખુબ સારું છે. શિવબાબાની યાદ માં રહેતાં કાંઈ પણ કરો તો અનેકો થી આગળ જઈ શકો છો. મુખ્ય વાત

જ છે શિવબાબાની યાદ ની. અલ્ફ અને બે. બાકી છે ડીટેલ (વિસ્તાર).

બાપ જે સમજાવે છે તેનાં પર અટેન્શન (ધ્યાન) આપવાનું છે. બાપ જ પતિત-પાવન, જ્ઞાનનાં સાગર છે ને. એ જ પતિત શૂદ્રોને આવીને બ્રાહ્મણ બનાવે છે. બ્રાહ્મણો ને જ પાવન બનાવે છે, શૂદ્રોને પાવન નથી બનાવતાં, આ બધી વાતો કોઈ ભાગવત વગેરે માં નથી. થોડા-થોડા અક્ષર છે. મનુષ્યોને તો આ પણ ખબર નથી કે રાધા-કૃષ્ણ જ લક્ષ્મી-નારાયણ છે. મુંઝાઈ જાય છે. દેવતાઓ તો છે જ સૂર્યવંશી-ચંદ્રવંશી. લક્ષ્મી-નારાયણ ની ડિનાયસ્ટી (વંશજ), સીતા-રામ ની ડિનાયસ્ટી. બાપ કહે છે ભારતવાસી મીઠા બાળકો યાદ કરો, લાખો વર્ષ ની તો વાત જ નથી. કાલની વાત છે. તમને રાજ્ય આપ્યું હતું. આટલું અકીયાર (અથાહ) ધન-સંપત્તિ આપ્યું. બાપે આખાં વિશ્વનાં તમને માલિક બનાવ્યાં, બીજા કોઈ ખંડ હતાં નહીં, પછી તમને શું થયું! વિદ્વાન, આચાર્ય, પંડિત કોઈ પણ આ વાતો ને નથી જાણતાં. બાપ જ કહે છે - અરે ભારતવાસીઓ, તમને રાજ્ય-ભાગ્ય આપ્યું હતું ને. તમે પણ કહેશો શિવબાબા કહે છે - આટલું તમને ધન આપ્યું પછી તમે ક્યાં ગુમાવી દીધું! બાપનો વારસો કેટલો જબરજસ્ત છે. બાપ જ પૂછે છે ને કે બાપ ચાલ્યાં જાય છે તો મિત્ર-સબંધી પૂછે છે. બાપે તમને આટલાં પૈસા આપ્યાં બધાં ક્યાં ગુમાવ્યાં! આ તો બેહદનાં બાપ છે. બાપે કોડી થી હીરા જેવાં બનાવ્યાં. આટલું રાજ્ય આપ્યું પછી પૈસા ક્યાં ગયાં? તમે શું જવાબ આપશો? કોઈ ને પણ સમજમાં નથી આવતું. તમે સમજો છો બાબા ઠીક પૂછે છે - આટલાં કંગાળ કેવી રીતે બન્યાં છો! પહેલાં બધુંજ સતોપ્રધાન હતું પછી કળા ઓછી થતી ગઈ તો બધું ઓછું થતું ગયું. સતયુગમાં તો સતોપ્રધાન હતાં, લક્ષ્મી-નારાયણનું રાજ્ય હતું. રાધા-કૃષ્ણ થી લક્ષ્મી-નારાયણનું નામ વધારે છે. તેમની કોઈ ઝલાનિ નથી લખી બીજા બધાં માટે નિંદા લખેલી છે. લક્ષ્મી-નારાયણ નાં રાજ્યમાં કોઈ દૈત્ય વગેરે નથી બતાવતાં. તો આ વાતો સમજવાની છે. બાબા જ્ઞાન ધન થી ઝોલી ભરી રહ્યાં છે. બાપ કહે છે બાળકો આ માયા થી ખબરદાર રહો. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. સેન્સીબલ (સમજદાર) બની સાચી સેવામાં લાગી જવાનું છે. જવાબદાર એક બાપ છે એટલે શ્રીમત માં સંશય નથી ઉઠાવવાનો. નિશ્ચય માં અડોલ રહેવાનું છે.
2. વિચાર સાગર મંથન કરી બાપનાં દરેક સમજાવવા પર અટેન્શન આપવાનું છે. સ્વયં જ્ઞાન ને ધારણ કરી બીજાઓને સંભળાવવાનું છે.

વરદાન :- પોતાનાં પ્રત્યક્ષ પ્રમાણ દ્વારા બાપ ને પ્રત્યક્ષ કરવા વાળા શ્રેષ્ઠ તકદીરવાન ભવ કોઈ પણ વાતને સ્પષ્ટ કરવા માટે અનેક પ્રકારનાં પ્રમાણ અપાય છે. પરંતુ સૌથી શ્રેષ્ઠ પ્રમાણ પ્રત્યક્ષ પ્રમાણ છે. પ્રત્યક્ષ પ્રમાણ અર્થાત્ જે છો, જેનાં છો તેની સ્મૃતિ માં રહેવું. જે બાળકો પોતાનાં યથાર્થ અથવા અનાદિ સ્વરૂપ માં સ્થિત રહે છે એ જ બાપ ને પ્રત્યક્ષ કરવાનાં નિમિત્ત છે. તેમનાં ભાગ્ય ને જોઈને ભાગ્ય બનાવવા વાળા ની યાદ સ્વતઃ આવે છે.

સ્લોગન :- પોતાની રહેમ ની દૃષ્ટિ થી દરેક આત્મા ને પરિવર્તન કરવાવાળા જ પુણ્ય આત્મા છે.

બ્રાહ્મણ જીવન નો શ્રંગાર - ‘ પવિત્રતા ’

આજે બાપદાદા પોતાનાં વિશ્વનાં ચારે બાજુનાં વિશેષ હોવનહાર પૂજ્ય બાળકોને જોઈ રહ્યાં છે. આખાં વિશ્વમાંથી કેટલાં થોડા અમૂલ્ય રત્ન પૂજનીય બન્યાં છે! પૂજનીય આત્માઓ જ વિશ્વનાં માટે વિશેષ જહાનનાં નૂર બની જાય છે. જેમ આ શરીર માં નૂર નથી તો જહાન નથી, એમ વિશ્વની અંદર પૂજનીય જહાનનાં નૂર આપ શ્રેષ્ઠ આત્માઓ નથી તો વિશ્વનું પણ મહત્વ નથી. સુવર્ણ-યુગ કે આદિ-યુગ અથવા સતોપ્રધાન યુગ, નવો સંસાર આપ વિશેષ આત્માઓથી આરંભ થાય છે. નવાં વિશ્વનાં આધારમૂર્ત, પૂજનીય આત્માઓ તમે છો. તો આપ આત્માઓનું કેટલું મહત્વ છે! આપ પૂજ્ય આત્માઓ સંસાર નાં માટે નવો પ્રકાશ છો. તમારી ચઢતી કળા વિશ્વ ને શ્રેષ્ઠ કળામાં લાવવાનાં નિમિત્ત બને છે. તમે ઉતરતી કળામાં આવો છો તો સંસારની પણ ઉતરતી કળા થાય છે. તમે પરિવર્તન થાઓ છો તો વિશ્વ પણ પરિવર્તન થાય છે. આટલી મહાન અને મહત્વ વાળી આત્માઓ છો!

આજે બાપદાદા સર્વ બાળકોને જોઈ રહ્યાં હતાં. બ્રાહ્મણ બનવું અર્થાત્ પૂજ્ય બનવું કારણ કે બ્રાહ્મણ જ દેવતા બને છે અને દેવતાઓ અર્થાત્ પૂજનીય. બધાં દેવતાઓ પૂજનીય તો છે, છતાં પણ નંબરવાર જરૂર છે. કોઈક દેવતાઓની પૂજા વિધિપૂર્વક અને નિયમિત રૂપ થી થાય છે અને કોઈની પૂજા વિધિપૂર્વક નિયમિત રૂપ થી નથી થતી. કોઈનાં દરેક કર્મની પૂજા થાય છે અને કોઈનાં દરેક કર્મની પૂજા નથી થતી. કોઈનો વિધિપૂર્વક દરરોજ શ્રંગાર થાય છે અને કોઈનો શ્રંગાર રોજ નથી થતો, ઉપર-ઉપર થી થોડું-ઘણું સજાવી લે છે પરંતુ વિધિપૂર્વક નહીં. કોઈનાં આગળ પૂરો સમય કીર્તન થાય અને કોઈનાં આગળ ક્યારેક-ક્યારેક કીર્તન થાય છે. આ બધાનું કારણ શું છે? બ્રાહ્મણ તો બધાં કહેવાય છે, જ્ઞાન-યોગ નો અભ્યાસ પણ બધાં કરે છે, છતાં પણ આટલું અંતર કેમ? ધારણા કરવામાં અંતર છે. છતાં પણ વિશેષ કઈ ધારણાઓનાં આધાર પર નંબરવાર થાય છે, જાણો છો?

પૂજનીય બનવાનો વિશેષ આધાર પવિત્રતાનાં ઉપર છે. જેટલી સર્વ પ્રકારની પવિત્રતા ને અપનાવે છે, એટલાં જ સર્વ પ્રકારનાં પૂજનીય બને છે અને જે નિરંતર વિધિપૂર્વક આદિ, અનાદિ વિશેષ ગુણનાં રૂપ થી પવિત્રતા ને સહજ અપનાવે છે, તેજ વિધિપૂર્વક પૂજ્ય બને છે. સર્વ પ્રકારની પવિત્રતા શું છે? જે આત્માઓ સહજ, સ્વતઃ દર સંકલ્પ માં, બોલ માં, કર્મ માં સર્વ અર્થાત્ જ્ઞાની અને અજ્ઞાની આત્માઓ, સર્વ નાં સંપર્કમાં સદા પવિત્ર વૃત્તિ, દૃષ્ટિ, વાયબ્રેશન થી યથાર્થ સંપર્ક-સંબંધ નિભાવે છે - તેને જ સર્વ પ્રકારની પવિત્રતા કહેવાય છે. સ્વપ્ન માં પણ સ્વયનાં પ્રતિ અથવા અન્ય કોઈ આત્માનાં પ્રતિ સર્વ પ્રકારની પવિત્રતા માંથી કોઈ કમી ન હોય. સમજો સ્વપ્ન માં પણ બ્રહ્મચર્ય ખંડિત થાય છે અથવા કોઈ આત્માનાં પ્રતિ કોઈ પણ પ્રકારની ઈર્ષ્યા કે આવેશનાં વશ કર્મ થાય છે અથવા બોલ નીકળે છે, ક્રોધનાં અંશ રૂપમાં પણ વ્યવહાર થાય છે તો એ પણ પવિત્રતા નું ખંડન મનાશે. વિચારો, જ્યારે સ્વપ્નનો પણ પ્રભાવ પડે છે તો સાકાર માં કરેલાં કર્મનો કેટલો પ્રભાવ પડતો હશે! એટલે ખંડિત મૂર્તિ ક્યારે પૂજનીય નથી હોતી. ખંડિત મૂર્તિઓ મંદિરમાં નથી રહેતી, આજકાલનાં મ્યુઝિયમ માં રહે છે. ત્યાં ભક્ત નથી આવતાં. ફક્ત આ જ ગાયન થાય છે કે બહુજ જૂની મૂર્તિઓ છે, બસ. તેમનાં સ્થૂળ અંગોનાં ખંડિત ને ખંડિત કહી દીધું છે પરંતુ હકીકતમાં કોઈ પણ પ્રકારની પવિત્રતા માં ખંડન થાય છે તો તે પૂજ્ય-પદ થી ખંડિત થઈ જાય છે. એમ, ચારેય પ્રકારની પવિત્રતા વિધિપૂર્વક છે તો પૂજા પણ વિધિપૂર્વક થાય છે.

મન, વાણી, કર્મ (કર્મમાં સંબંધ-સંપર્ક આવી જાય છે) અને સ્વપ્નમાં પણ પવિત્રતા - આને કહે છે સંપૂર્ણ પવિત્રતા. ઘણાં બાળકો અલબેલાપણામાં આવવાનાં કારણે, ભલે મોટા ને, ભલે નાના ને, આ વાતમાં ચલાવવાની કોશિશ કરે છે કે મારો ભાવ ખૂબ સારો છે પરંતુ બોલ નીકળી ગયાં, અથવા મારું લક્ષ્ય એવું નહોતું પરંતુ થઈ ગયું, અથવા કહે છે કે હસી-મજાક માં કહી દીધું અથવા કરી લીધું. આ પણ ચલાવવું છે એટલે પૂજા પણ ચલાવવાં જેવી થાય છે. આ અલબેલાપણું સંપૂર્ણ પૂજ્ય સ્થિતિ ને નંબરવાર માં લઈ આવે છે. આ પણ

અપવિત્રતા નાં ખાતામાં જમા થાય છે. સંભળાવ્યું ને - પૂજ્ય, પવિત્ર આત્માઓની નિશાની આ જ છે - તેમની ચાર પ્રકારની પવિત્રતા સ્વાભાવિક, સહજ અને સદા હશે. તેમને વિચારવું નહિં પડશે કારણ કે પવિત્રતાની ધારણા સ્વતઃ જ યથાર્થ સંકલ્પ, બોલ, કર્મ અને સ્વાખ્ન લાવે છે. યથાર્થ અર્થાત એક તો યુક્તિયુક્ત, બીજું યથાર્થ અર્થાત દરેક સંકલ્પમાં અર્થ હશે, અર્થ વગર નહીં હશે. એવું નહિં કે એમ જ બોલી દીધું, નીકળી ગયું, કરી લીધું, થઈ ગયું. એવી પવિત્ર આત્મા સદા દરેક કર્મમાં અર્થાત દિનચર્યા માં યથાર્થ યુક્તિયુક્ત રહે છે. એટલે પૂજા પણ તેમનાં દરેક કર્મની થાય છે અર્થાત્ પૂરી દિનચર્યાની થાય છે. ઉઠવાથી લઈને સૂવા સુધી ભિન્ન-ભિન્ન કર્મનાં દર્શન થાય છે.

જો બ્રાહ્મણ જીવન ની બનેલી દિનચર્યા પ્રમાણે કોઈ પણ કર્મ યથાર્થ કે નિરંતર નથી કરતાં તો તેનાં અંતર નાં કારણે પૂજામાં પણ અંતર પડશે. સમજો કોઈ અમૃતવેલા ઉઠવાની દિનચર્યા માં વિધિપૂર્વક નથી ચાલતાં, તો પૂજામાં પણ તેમનાં પૂજારી પણ તે વિધિ માં નીચે-ઉપર કરશે અર્થાત પૂજારી પણ સમય ઉપર ઉઠીને પૂજા નહીં કરશે, જ્યારે આવશે ત્યારે કરી લેશે અથવા અમૃતવેલા જાગૃત સ્થિતિમાં અનુભવ નથી કરતાં, મજબૂરી થી કે ક્યારેક સુસ્તી, ક્યારેક યુસ્તી નાં રૂપમાં બેસે છે તો પૂજારી પણ મજબૂરી થી અથવા સુસ્તી થી પૂજા કરશે, વિધિપૂર્વક પૂજા નહીં કરશે. આમ દરેક દિનચર્યા નાં કર્મ નો પ્રભાવ પૂજનીય બનવામાં પડે છે. વિધિપૂર્વક ન ચાલવું, કોઈ પણ દિનચર્યા માં ઉપર-નીચે થવું - આ પણ અપવિત્રતા નાં અંશ માં ગણતરી થાય છે કારણ કે આળસ અને અલભેલાપણું પણ વિકાર છે. જે યથાર્થ કર્મ નથી તે વિકાર છે. તો અપવિત્રતા નો અંશ થઈ ગયો ને. આ કારણે પૂજ્ય પદ માં નંબરવાર થઈ જાય છે. તો ફાઉન્ડેશન શું થયું? પવિત્રતા.

પવિત્રતાની ધારણા ખુબ સુક્ષ્મ છે. પવિત્રતા નાં આધાર પર જ કર્મની વિધિ અને ગતિનો આધાર છે. પવિત્રતા ફક્ત મોટી વાત નથી. બ્રહ્મચારી રહ્યાં કે નિર્મોહી થઈ ગયાં - ફક્ત આને જ પવિત્રતા નહીં કહેશે. પવિત્રતા બ્રાહ્મણ જીવન નો શ્રંગાર છે. તો દર સમયે પવિત્રતા નાં શ્રંગાર ની અનુભૂતિ ચહેરા થી, ચલન થી બીજા ને થાય. દૃષ્ટિ માં, મુખ માં, હાથો માં, પગ માં સદા પવિત્રતાનો શ્રંગાર પ્રત્યક્ષ થાય. કોઈ પણ ચહેરા તરફ જુએ તો ફિયર્સ (ચહેરા) થી એમને પવિત્રતા અનુભવ થાય. જેમ બીજા પ્રકારનાં ફિયર્સ વર્ણન કરે છે, તેમ આ વર્ણન કરે કે આમનાં ફિયર્સ થી પવિત્રતા દેખાઈ આવે છે, નયનો માં પવિત્રતા ની ઝલક છે, મુખ પર પવિત્રતા નું સ્મિત છે. બીજો કોઈ વાત એમને નજર ન આવે. આને કહે છે પવિત્રતાનાં શ્રંગાર થી શ્રંગારેલી મૂર્ત. સમજ્યાં? પવિત્રતાની તો બીજો પણ બહુ ગુહ્યતા છે, તે પછી સંભળાવતાં રહેશે. જેમ કર્મો ની ગતિ ગહન છે, પવિત્રતા ની પરિભાષા પણ ખૂબ ગુહ્ય છે અને પવિત્રતા જ ફાઉન્ડેશન છે. અચ્છા.

આજે ગુજરાત આવ્યું છે. ગુજરાત વાળા સદા હલ્કા બની નાચે અને ગાયે છે. ભલે શરીરમાં કેટલાં પણ ભારે હોય પરંતુ હલ્કા બની નાચે છે. ગુજરાત ની વિશેષતા છે - સદા હલ્કા રહેવું, સદા ખુશીમાં નાચતા રહેવું અને બાપનાં કે પોતાની પ્રાપ્તિઓનાં ગીત ગાતા રહેવું. બાળપણ થી જ નાચે-ગાયે સારું છે. બ્રાહ્મણ જીવન માં શું કરો છો? બ્રાહ્મણ જીવન અર્થાત મોજો નું જીવન. ગરબા રાસ કરો છો તો મોજ માં આવી જાઓ છો ને. જો મોજમાં ન આવે તો વધારે રમી નહીં શકે. મોજ-મસ્તી માં થાક નથી લાગતો, અથક બની જાય છે. તો બ્રાહ્મણ જીવન અર્થાત સદા મોજ માં રહેવાનું જીવન, તે છે સ્થૂળ મોજ અને આ બ્રાહ્મણ જીવનની છે મન ની મોજ. સદા મન મોજમાં નાચતું અને ગાતું રહે. તે લોકો હલ્કા બની નાચવાં-ગાવાનાં અભ્યાસી છે. તો આમને બ્રાહ્મણ જીવનમાં પણ ડબલ લાઈટ (હલકા) બનવામાં મુશ્કેલી નથી થતી. તો ગુજરાત અર્થાત્ સદા હલકા રહેવાનાં અભ્યાસી કહો, વરદાની કહો. તો આખાં ગુજરાત ને વરદાન મળી ગયું - ડબલ લાઈટ. મુરલી દ્વારા પણ વરદાન મળે છે ને.

સંભળાવ્યું ને - તમારી આ દુનિયામાં યથા શક્તિ, યથા સમય હોય છે. યથા અને તથા. અને વતનમાં તો યથા-તથા ની ભાષા જ નથી. અહીંયા દિવસ પણ તો રાત પણ જોવું પડે. ત્યાં ન દિવસ, ન છે રાત; ન સૂર્ય ઉદય થાય, ન ચંદ્રમાં. બંને થી પરે છે. આવવાનું તો ત્યાં છે ને. બાળકોએ રુહરિહાન માં કહ્યું ને કે ક્યાં સુધી? બાપદાદા કહે છે કે આપ સર્વ કહો કે અમે તૈયાર છીએ તો 'હમણાં' કરી લેશે. પછી 'ક્યારે' નો તો સવાલ જ નથી. 'ક્યારે' ત્યાં સુધી છે જ્યાં સુધી આખી માળા તૈયાર થઈ નથી. હમણાં નામ કાઢવાં બેસો છો તો ૧૦૮ માં પણ વિચારો છો કે આ નામ નાખીએ કે નહીં? હમણાં ૧૦૮ ની માળા માં પણ બધાં એ જ ૧૦૮ નામ બોલે. ના, ફરક થઈ જશે. બાપદાદા તો આ ઘડી તાળી વગાડે અને ઠકાઠક શરૂ થઈ જશે - એક તરફ પ્રકૃતિ, એક તરફ વ્યક્તિઓ. શું વાર

લાગે. પરંતુ બાપનો બધાં બાળકોમાં સ્નેહ છે. હાથ પકડશે, ત્યારે તો સાથે ચાલશે. હાથમાં હાથ મિલાવવો અર્થાત્ સમાન બનવું. તમે કહ્યો - બધાં સમાન અથવા બધાં તો નંબરવન બનશે નહીં. પરંતુ નંબરવન નાં પાછળ નંબર ટુ હશે. અચ્છા, બાપ સમાન નથી બન્યાં પરંતુ નંબરવન દાણા જે હશે તે સમાન હશે. ત્રીજા, બીજાનાં સમાન બને. ચોથા ત્રણ નાં સમાન બને. આમ તો સમાન બને, તો એક-બીજા નાં સમીપ થતાં-થતાં માળા તૈયાર થાય. એવી સ્ટેજ (અવસ્થા) સુધી પહોંચવું અર્થાત્ સમાન બનવું. ૧૦૮ મો દાણો ૧૦૭ થી તો મળશે ને. એનાં જેવી વિશેષતા પણ આવી જાય તો પણ માળા તૈયાર થઈ જશે. નંબરવાર તો થવાનાં જ છે. સમજ્યાં? બાપ તો કહે છે - હમણાં કોઈ છે ખાતરી કરવાવાળા કે હાં, બધાં તૈયાર છે? બાપદાદા ને તો સેકન્ડ લાગશે. દૃશ્ય દેખાડતાં હતાં ને - તાળી વગાડી અને પરીઓ આવી ગઈ. અચ્છા.

ચારે બાજુનાં પરમ પૂજ્ય શ્રેષ્ઠ આત્માઓ ને, સર્વ સંપૂર્ણ પવિત્રતાનાં લક્ષ્ય સુધી પહોંચવા વાળા તીવ્ર પુરુષાર્થી આત્માઓ ને, સદા દરેક કર્મમાં વિધિપૂર્વક કર્મ કરવાવાળા સિદ્ધિ-સ્વરૂપ આત્માઓ ને, સદા દર સમયે પવિત્રતા નાં શ્રંગાર માં સજેલી વિશેષ આત્માઓ ને બાપદાદાનાં સ્નેહ સંપન્ન યાદપ્યાર સ્વીકાર થાય.

પાટીઓ થી મુલાકાત :-

(૧) વિશ્વ માં સૌથી વધારે શ્રેષ્ઠ ભાગ્યવાન પોતાને સમજો છો? આખું વિશ્વ જે શ્રેષ્ઠ ભાગ્ય માટે પોકારી રહ્યું છે કે અમારું ભાગ્ય ખુલી જાય તમારું ભાગ્ય તો ખુલી ગયું. આનાથી મોટી ખુશીની વાત બીજી શું હશે! ભાગ્ય વિધાતા જ અમારા બાપ છે - એવો નશો છે ને! જેમનું નામ જ ભાગ્યવિધાતા છે એમનું ભાગ્ય શું હશે! આનાથી મોટું ભાગ્ય કોઈ હોઈ શકે છે? તો સદા આ ખુશી રહે કે ભાગ્ય તો અમારો જન્મ-સિદ્ધ અધિકાર થઈ ગયો. બાપનાં પાસે જે પણ પ્રોપર્ટી (મિલકત) હોય છે, બાળકો એનાં અધિકારી હોય છે. તો ભાગ્યવિધાતા નાં પાસે શું છે? ભાગ્યનો ખજાનો. એ ખજાના પર તમારો અધિકાર થઈ ગયો. તો સદૈવ ‘વાહ મારું ભાગ્ય અને ભાગ્ય-વિધાતા બાપ! - આ જ ગીત ગાતાં ખુશી માં ઉડતાં રહો. જેમનું આટલું શ્રેષ્ઠ ભાગ્ય થઈ ગયું એમને બીજું શું જોઈએ? ભાગ્યમાં બધુંજ આવી ગયું. ભગવાન નાં પાસે તન-મન-ધન-જન બધુંજ હોય છે. શ્રેષ્ઠ ભાગ્ય અર્થાત્ અપ્રાપ્ત કોઈ વસ્તુ નથી. કોઈ અપ્રાપ્તિ છે? મકાન સારું જોઈએ, કાર સારી જોઈએ... ના. જેમને મનની ખુશી મળી ગઈ, એને સર્વ પ્રાપ્તિઓ થઈ ગઈ! કાર તો શું પરંતુ કારુન નો ખજાનો મળી ગયો! કોઈ અપ્રાપ્ત વસ્તુ છે જ નહીં. એવાં ભાગ્યવાન છો! વિનાશી ઈચ્છા શું કરશો. જે આજે છે, કાલે નથી - એની ઈચ્છા શું રાખશો એટલે, સદા અવિનાશી ખજાનાની ખુશીઓમાં રહો જે હમણાં પણ છે અને સાથે પણ ચાલશે. આ મકાન, કાર કે પૈસા સાથે નહીં ચાલશે પરંતુ આ અવિનાશી ખજાનો અનેક જન્મ સાથે રહેશે. કોઈ છીનવી નથી શકતું, કોઈ લૂટી નથી શકતું. સ્વયં પણ અમર બની ગયાં અને ખજાના પણ અવિનાશી મળી ગયાં! જન્મ-જન્મ આ શ્રેષ્ઠ પ્રાલબ્ધ સાથે રહેશે. કેટલું મોટું ભાગ્ય છે! જ્યાં કોઈ ઈચ્છા નથી, ઈચ્છા માત્રમ્ અવિદ્યા છે - આવું શ્રેષ્ઠ ભાગ્ય ભાગ્યવિધાતા બાપ દ્વારા પ્રાપ્ત થઈ ગયું.

(૨) પોતાને બાપનાં સમીપ રહેવા વાળી શ્રેષ્ઠ આત્માઓ અનુભવ કરો છો? બાપનાં બની ગયાં - આ ખુશી સદા રહે છે? દુઃખની દુનિયાથી નીકળી સુખનાં સંસાર માં આવી ગયાં. દુનિયા દુઃખમાં બુમો પાડી રહી છે અને તમે સુખનાં સંસાર માં, સુખનાં ઝૂલામાં ઝૂલી રહ્યાં છો. કેટલું અંતર છે! દુનિયા શોધી રહી છે અને તમે મિલન મનાવી રહ્યાં છો. તો સદા પોતાની સર્વ પ્રાપ્તિઓ ને જોઈ હર્ષિત રહો. શું- શું મળ્યું છે, તેની લિસ્ટ નીકાળો તો બહુ લાંબી લિસ્ટ થઈ જશે. શું-શું મળ્યું? તન માં ખુશી મળી, તો તનની તંદુરસ્તી છે; મન માં શાંતિ મળી, તો શાંતિ મનની વિશેષતા છે અને ધનમાં એટલી શક્તિ આવી જે દાળ-રોટલી ૩૬ પ્રકારનાં સમાન અનુભવ થાય. ઈશ્વરીય યાદ માં દાળ-રોટલી પણ કેટલી શ્રેષ્ઠ લાગે છે! દુનિયાનાં ૩૬ પ્રકાર હોય અને તમારી દાળ-રોટલી હોય તો શ્રેષ્ઠ શું લાગશે? દાળ-રોટલી સારી છે ને કારણ કે પ્રસાદ છે ને. જ્યારે ભોજન બનાવો છો તો યાદમાં બનાવો છો, યાદમાં ખાઓ છો તો પ્રસાદ થઈ ગયો. પ્રસાદનું મહત્વ હોય છે. તમે બધાં રોજ પ્રસાદ ખાઓ છો. પ્રસાદમાં કેટલી શક્તિ હોય છે! તો તન-મન-ધન બધામાં શક્તિ આવી ગઈ એટલે કહે છે - અપ્રાપ્ત નથી કોઈ વસ્તુ બ્રાહ્મણો નાં ખજાનામાં. તો સદા આ પ્રાપ્તિઓ ને સામે રાખી ખુશ રહો, હર્ષિત રહો, અચ્છા.

વરદાન :- કર્મ દ્વારા ગુણો નું દાન કરવાવાળા ડબલ લાઈટ ફરિશ્તા ભવ જે બાળકો કર્મણા દ્વારા ગુણો નું દાન કરે છે એમની ચલન અને ચહેરો બંનેવ ફરિશ્તા જેવાં દેખાઈ

આવે છે. તે ડબલ લાઈટ અર્થાત્ પ્રકાશમય અને હલકાપણા ની અનુભૂતિ કરે છે. એમને કોઈ પણ બોજ મહેસૂસ નથી થતો. દરેક કર્મ માં મદદની મહેસૂસતા થાય છે. જેમ કોઈ શક્તિ ચલાવી રહી છે. દરેક કર્મ દ્વારા મહાદાની બનવાનાં કારણે એમને સર્વનાં આશીર્વાદ અથવા સર્વનાં વરદાનો ની પ્રાપ્તિ નો અનુભવ થાય છે.

સ્લોગન :- સેવા માં સફળતા નાં તારા બનો, કમજોર નહીં.

“ મીઠા બાળકો - બાપની શ્રીમત થી તમે મનુષ્ય થી દેવતા બનો છો , એટલે એમની શ્રીમત નું શાસ્ત્ર છે સર્વ શાસ્ત્ર શિરોમણી શ્રીમદ્ ભગવત ગીતા ”

પ્રશ્ન :- સતયુગ માં દરેક વસ્તુ સારામાં સારી સતોપ્રધાન હોય છે કેમ?

ઉત્તર :- કારણ કે ત્યાં મનુષ્ય સતોપ્રધાન છે, જ્યારે મનુષ્ય સારા છે તો સામગ્રી પણ સારી છે અને મનુષ્ય ખરાબ છે તો સામગ્રી પણ નુકસાનકારક છે. સતોપ્રધાન સૃષ્ટિ માં કોઈ પણ વસ્તુ અપ્રાપ્ત નથી, કાંઈ પણ ક્યાંય થી મંગાવવું નથી પડતું.

ઓમ શાંતિ ! બાબા આ શરીર દ્વારા સમજાવે છે. આને જીવ કહેવાય, આમનામાં આત્મા પણ છે અને આપ બાળકો જાણો છો પરમપિતા પરમાત્મા પણ આમનામાં છે. આ તો પહેલાં-પહેલાં પાકું હોવું જોઈએ એટલે આમને દાદા પણ કહે છે. આ તો બાળકોને નિશ્ચય છે. આ નિશ્ચયમાં જ રમણ કરવાનું છે. બરાબર બાબાએ જેમનામાં પધરામણી કરી છે કે અવતાર લીધો છે તેમનાં માટે બાપ સ્વયં કહે છે હું આમનાં અનેક જન્મોનાં અંત નાં પણ અંતમાં આવું છું. બાળકોને સમજાવાયું છે કે આ છે સર્વ શાસ્ત્ર શિરોમણી ગીતા નું જ્ઞાન. શ્રીમત અર્થાત્ શ્રેષ્ઠ મત. શ્રેષ્ઠ થી શ્રેષ્ઠ મત છે ઊંચે થી ઊંચા ભગવાન ની. જેમની શ્રીમત થી તમે મનુષ્ય થી દેવતા બનો છો. તમે ભ્રષ્ટ્ર મનુષ્ય થી શ્રેષ્ઠ દેવતા બનો છો. તમે આવો જ છો એટલા માટે. બાપ પણ સ્વયં કહે છે હું આવું છું તમને શ્રેષ્ઠાચારી, નિર્વિકારી મતવાળા દેવી-દેવતા બનાવવાં. મનુષ્ય થી દેવતા બનવાનો અર્થ પણ સમજવાનો છે. વિકારી મનુષ્ય થી નિર્વિકારી દેવતા બનાવવા આવે છે. સતયુગમાં મનુષ્ય હોય છે પરંતુ દેવી ગુણોવાળા. હમણાં કળયુગ માં છે આસુરી ગુણોવાળા. છે આખી મનુષ્ય સૃષ્ટિ, પરંતુ તે છે ઈશ્વરીય બુદ્ધિ, આ છે આસુરી બુદ્ધિ. ત્યાં જ્ઞાન, અહીંયા ભક્તિ. જ્ઞાન અને ભક્તિ અલગ-અલગ છે ને. ભક્તિની પુસ્તક કેટલી અને જ્ઞાનની પુસ્તક કેટલી છે. જ્ઞાનનાં સાગર બાપ છે. તેમનું પુસ્તક પણ તો એક જ હોવું જોઈએ. જે પણ ધર્મ સ્થાપન કરે છે, તેમનું પુસ્તક એક હોવું જોઈએ. તેમને ધાર્મિક પુસ્તક કહેવાય છે. પહેલી ધાર્મિક પુસ્તક છે ગીતા. શ્રીમદ્ ભગવત ગીતા. આ પણ બાળકો જાણે છે - પહેલાં આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મ છે, ન કે હિંદુ ધર્મ. મનુષ્ય સમજે છે ગીતા થી હિંદુ ધર્મ સ્થાપન થયો અને ગીતા ગાઈ છે કૃષ્ણએ. કોઈથી પૂછો તો કહેશે પરંપરા થી આ કૃષ્ણએ ગાઈ છે. કોઈ શાસ્ત્રમાં શિવ ભગવાનુવાય છે નહીં. શ્રીમદ્ કૃષ્ણ ભગવાનુવાય લખી દીધું છે, જેમણે ગીતા વાંચી હશે તેમને સહજ સમજમાં આવશે. હમણાં તમે સમજો છો આ જ ગીતા જ્ઞાન થી મનુષ્ય થી દેવતા બન્યાં છે, જે હમણાં બાપ તમને આપી રહ્યાં છે. રાજયોગ શીખવાડી રહ્યાં છે. પવિત્રતા પણ શીખવાડી રહ્યાં છે. કામ મહાશત્રુ છે, આનાં દ્વારા જ તમે હાર ખાધી છે. હવે ફરી તેનાં પર જીત પામવાથી તમે જગતજીત અર્થાત્ વિશ્વનાં માલિક બની જાઓ છો. આ તો ખુબ સહજ છે. બેહદનાં બાપ બેસી આમનાં દ્વારા તમને ભણાવે છે. એ છે બધી આત્માઓનાં બાપ. આ પછી છે બેહદનાં બાપ મનુષ્યો નાં. નામ જ છે પ્રજાપિતા બ્રહ્મા. તમે કોઈથી પણ પૂછશો બ્રહ્માનાં બાપનું નામ બતાવો તો મુંઝાઈ જશે. બ્રહ્મા-વિષ્ણુ-શંકર છે રચના. આ ત્રણેય નાં કોઈ તો બાપ હશે ને. તમે દેખાડો છો આ ત્રણેય નાં બાપ છે નિરાકાર શિવ. બ્રહ્મા-વિષ્ણુ-શંકર ને સૂક્ષ્મવતન નાં દેખાડે છે. તેમનાં ઉપર છે શિવ. બાળકો જાણે છે - શિવબાબાનાં બાળકો જે પણ આત્માઓ છે તેમને પોતાનું શરીર તો હશે. એ તો સદૈવ નિરાકાર પરમપિતા પરમાત્મા છે. બાળકોને ખબર પડી છે નિરાકાર પરમપિતા પરમાત્માનાં અમે બાળકો છીએ. આત્મા શરીર દ્વારા બોલે છે - પરમપિતા પરમાત્મા. કેટલી સહજ વાત છે. આને કહેવાય છે અલ્ફ, બે. ભણાવે કોણ છે? ગીતાનું જ્ઞાન કોણે સંભળાવ્યું? નિરાકાર બાપે. એમનાં પર કોઈ તાજ વગેરે છે નહીં. એ જ્ઞાનનાં સાગર, બીજરુપ, ચૈતન્ય છે. તમે પણ ચૈતન્ય આત્માઓ છો ને! બધાં ઝાડો નાં આદિ-મધ્ય-અંત ને તમે જાણો છો. ભલે માળી નથી પરંતુ સમજી શકો છો કેવી રીતે બીજ નાખે છે, એનાથી ઝાડ નીકળે છે. તે તો છે જડ ઝાડ, આ છે ચૈતન્ય. તમારી આત્મામાં જ્ઞાન છે, બીજા કોઈની આત્મામાં જ્ઞાન હોતું નથી. બાપ ચૈતન્ય મનુષ્ય સૃષ્ટિનાં બીજરુપ છે. તો ઝાડ પણ મનુષ્યો નું હશે. આ છે ચૈતન્ય રચના. બીજ અને રચના માં ફરક તો છે ને! કેરી નું બીજ નાખવાથી કેરી નીકળે છે, પછી ઝાડ કેટલું મોટું થાય છે. તેમ મનુષ્ય નાં બીજ થી મનુષ્ય કેટલાં ફળરુપ થાય છે. જડ બીજ માં કોઈ જ્ઞાન નથી. આ તો ચૈતન્ય બીજરુપ છે. આમનામાં આખી સૃષ્ટિ રુપી ઝાડનું

જ્ઞાન છે કે કેવી રીતે ઉત્પત્તિ, પાલના પછી વિનાશ થાય છે. આ ખુબ મોટું ઝાડ ખલાસ થઈ પછી બીજું નવું ઝાડ કેવી રીતે ઉભું થાય છે! આ છે ગુપ્ત. તમને જ્ઞાન પણ ગુપ્ત મળે છે. બાપ પણ ગુપ્ત આવ્યાં છે. તમે જાણો છો આ કલમ લાગી રહી છે. હમણાં તો બધાં પતિત બની ગયાં છે. સારું બીજ થી પહેલાં-પહેલાં નંબરમાં જે પત્તું નીકળ્યું તે કોણ હતું? સતયુગનું પહેલું પત્તું તો કૃષ્ણ ને જ કહેશું, લક્ષ્મી-નારાયણ ને નહીં. નવું પત્તું નાનું હોય છે. પછી મોટું થાય છે. તો આ બીજ ની કેટલી મહિમા છે. આ તો ચૈતન્ય છે ને. પછી પત્તા પણ નીકળે છે. તેમની મહિમા તો થાય છે. હમણાં તમે દેવી-દેવતા બની રહ્યાં છો. દેવીગુણ ધારણ કરી રહ્યાં છો. મૂળ વાત જ આ છે કે આપણે દેવીગુણ ધારણ કરવાનાં છે, આમનાં જેવાં બનવાનું છે. ચિત્ર પણ છે. આ ચિત્ર ન હોત તો બુદ્ધિમાં જ્ઞાન જ ન આવત. આ ચિત્ર ખુબ કામમાં આવે છે. ભક્તિમાર્ગ માં આ ચિત્રોની પણ પૂજા થાય છે અને જ્ઞાનમાર્ગ માં આ ચિત્રોથી તમને જ્ઞાન મળે છે કે આવું બનવાનું છે. ભક્તિમાર્ગ માં એવું નથી સમજતાં કે અમારે આવું બનવાનું છે. ભક્તિમાર્ગ માં મંદિર કેટલાં બને છે. સૌથી વધારે મંદિર કોનાં હશે? જરૂર શિવબાબાનાં હશે જે બીજરૂપ છે. પછી એમનાં બાદ પહેલી રચના નાં મંદિર હશે. પહેલી રચના આ લક્ષ્મી-નારાયણ છે. શિવનાં પછી આમની પુજા સૌથી વધારે થાય છે. માતાઓ તો જ્ઞાન આપે છે, તેમની પૂજા નથી થતી. તે તો ભણાવે છે ને. બાપ તમને ભણાવે છે. તમે કોઈની પૂજા નથી કરતાં. ભણાવવા વાળાની હમણાં પૂજા ન કરી શકાય. તમે જ્યારે ભણીને પછી અભણ બનશો ત્યાર પછી પૂજા થશે. તમે જ દેવી-દેવતા બનો છો. તમે જાણો છો જે અમને આવાં બનાવે છે એમની પૂજા થશે પછી અમારી પૂજા થશે નંબરવાર. પછી ઉતરતાં-ઉતરતાં પાંચ તત્વો ની પણ પૂજા કરવા લાગી જાય છે. શરીર ૫ તત્વો નું છે ને. ૫ તત્વો ની પૂજા કરો કે શરીર ની કરો, એક થઈ જાય. આ તો જ્ઞાન બુદ્ધિમાં છે. આ લક્ષ્મી-નારાયણ આખાં વિશ્વનાં માલિક હતાં. આ દેવી-દેવતાઓનું રાજ્ય નવી સૃષ્ટિ પર હતું. પરંતુ તે ક્યારે હતું? આ નથી જાણતાં, લાખો વર્ષ કહી દે છે. હવે લાખો વર્ષની વાત તો ક્યારેય કોઈની બુદ્ધિમાં રહી ન શકે. હમણાં તમને સ્મૃતિ છે અમે આજ થી ૫૦૦૦ વર્ષ પહેલાં આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મનાં હતાં. દેવી-દેવતા ધર્મ વાળા પછી બીજા બધાં ધર્મોમાં કન્વર્ટ (બદલી) થયાં છે. હિંદુ ધર્મ કહી નથી શકતાં. પરંતુ પતિત હોવાનાં કારણે પોતાને દેવી-દેવતા કહેવાનું શોભતું જ નથી. અપવિત્ર ને દેવી-દેવતા કહી ન શકાય. મનુષ્ય પવિત્ર દેવીઓની પૂજા કરે છે તો જરૂર પોતે અપવિત્ર છે એટલે પવિત્રતાની આગળ માથું ઝુકાવવું પડે છે. ભારતમાં ખાસ કન્યાઓને નમન કરે છે. કુમારોને નમન નથી કરતાં. કન્યાઓ ને નમન કરે છે. કુમાર ને નમન કેમ કે નથી કરતાં? કારણ કે આ સમયે જ્ઞાન પણ પહેલાં માતાઓને મળે છે. બાપ આમનામાં પ્રવેશ કરે છે. આ પણ સમજો છો બરાબર આ જ્ઞાનની મોટી નદી છે. જ્ઞાન નદી પણ છે પછી પુરુષ પણ છે. આ છે સૌથી મોટી નદી. બ્રહ્મપુત્રા નદી છે સૌથી મોટી, જે કલકત્તા તરફ સાગર માં જઈને મળે છે. મેળો પણ ત્યાં લાગે છે. પરંતુ તેમને આ ખબર નથી કે આ આત્માઓ અને પરમાત્મા નો મેળો છે. એ તો પાણી ની નદી છે, જેનાં પર નામ બ્રહ્મપુત્રા રાખ્યું છે. તેમણે બ્રહ્મ ઈશ્વર ને કહેલું છે એટલે બ્રહ્મપુત્રા ને ખુબ પાવન સમજે છે. મોટી નદી છે તો પવિત્ર પણ તે હશે. પતિત-પાવન હકીકત માં ગંગાને નહીં, બ્રહ્મપુત્રા ને કહેવાય. મેળો પણ આનો લાગે છે. આ પણ સાગર અને બ્રહ્મા નદી નો મેળો છે. બ્રહ્મા દ્વારા એડોપ્શન કેવી રીતે થાય છે - આ ગુહ્ય વાતો સમજવાની છે, જે પ્રાયઃલોપ થઈ જાય છે. આ તો બિલકુલ સહજ વાત છે ને.

ભગવાનુવાચ, હું તમને રાજયોગ શીખવાડું છું, પછી આ દુનિયા જ ખલાસ થઈ જશે. શાસ્ત્ર વગેરે કાંઈ પણ રહેશે નહીં. પછી ભક્તિમાર્ગ માં આ શાસ્ત્ર હોય છે. જ્ઞાનમાર્ગ માં શાસ્ત્ર હોતાં નથી. મનુષ્ય સમજે છે આ શાસ્ત્ર પરંપરા થી ચાલ્યાં આવે છે. જ્ઞાન તો કાંઈ છે નહીં. કલ્પ ની આયુ જ લાખો વર્ષ કહી દીધી છે એટલે પરંપરા કહી દે છે. આને કહેવાય છે અજ્ઞાન અંધકાર. હમણાં આપ બાળકોને આ બેહદનું ભણતર મળે છે, જેનાથી તમે આદિ-મધ્ય-અંત નું રહસ્ય સમજાવી શકો છો. તમને આ દેવી-દેવતાઓ ની હિસ્ટ્રી-જોગ્રોફી ની પૂરી ખબર છે. આ પવિત્ર પ્રવૃત્તિ માર્ગવાળા પૂજ્ય હતાં. હમણાં પૂજારી પતિત બન્યાં છે. સતયુગમાં છે પવિત્ર પ્રવૃત્તિ માર્ગ, અહીંયા કળયુગ માં અપવિત્ર પ્રવૃત્તિ માર્ગ છે. પછી અંત માં નિવૃત્તિ માર્ગ થાય છે. તે પણ દ્રામા માં છે. તેને સંન્યાસ ધર્મ કહેવાય છે. ઘરબાર નો સંન્યાસ કરી જંગલમાં ચાલ્યાં જાય છે. તે છે હદનો સંન્યાસ. રહે તો આ જૂની દુનિયામાં જ છે ને. હમણાં તમે સમજો છો આપણે સંગમયુગ પર છે પછી નવી દુનિયામાં જઈશું. તમને તિથિ, તારીખ, સેકન્ડ સહિત બધી ખબર છે. તે લોકો તો કલ્પ ની આયુ જ લાખો વર્ષ કહી દે છે, આનો પૂરો હિસાબ નીકાળી શકાય છે. લાખો વર્ષની તો વાત કોઈ યાદ પણ કરી ન શકે. હમણાં તમે સમજો છો બાપ શું છે, કેવી રીતે આવે છે, શું કર્તવ્ય કરે છે? તમે બધાનાં કર્તવ્ય ને, જન્મપત્રી ને જાણો છો. બાકી ઝાડ નાં પત્તા અસંખ્ય હોય છે. તે ગણતરી થોડી કરી શકાય છે. આ બેહદ સૃષ્ટિ રૂપી ઝાડ નાં કેટલાં પત્તા છે? ૫૦૦૦ વર્ષમાં

આટલાં કરોડ છે. તો લાખો વર્ષમાં કેટલાં અગણિત મનુષ્ય થઈ જાય. ભક્તિમાર્ગ માં દેખાડે છે - લખેલું છે સતયુગ આટલાં વર્ષ નો છે, ત્રેતા આટલાં વર્ષ નો છે, દ્વાપર આટલાં વર્ષ નો છે. તો બાપ બેસી આપ બાળકોને આ બધું રહસ્ય સમજાવે છે. કેરી નું બીજ જોવાથી કેરીનું ઝાડ સામે આવશે ને! હમણાં મનુષ્ય સૃષ્ટિનાં બીજરૂપ તમારી સામે છે. તમને બેસી ઝાડ નું રહસ્ય સમજાવે છે કારણ કે ચૈતન્ય છે. બતાવે છે આપણું આ ઉલટું ઝાડ છે. તમે સમજાવી શકો છો જે પણ આ દુનિયામાં છે, જડ કે ચૈતન્ય, હૂબહૂ રિપીટ કરશે. હમણાં કેટલાં વૃદ્ધિને પામતાં રહે છે. સતયુગ માં આટલાં હોઈ ન શકે. કહે છે ફલાણી વસ્તુ ઓસ્ટ્રેલિયા થી, જાપાન થી આવી. સતયુગમાં ઓસ્ટ્રેલિયા, જાપાન વગેરે થોડી હતાં. ડ્રામા અનુસાર ત્યાંની વસ્તુ અહીંયા આવે છે. પહેલાં અમેરિકા થી ઘઉં વગેરે આવતા હતાં. સતયુગમાં ક્યાંય થી થોડી આવશે. ત્યાં તો છે જ એક ધર્મ, બધી વસ્તુ ભરપૂર હોય છે. અહીંયા ધર્મ વૃદ્ધિને પામતાં રહે છે, તો તેમની સાથે બધી વસ્તુ ઓછી થતી જાય છે. સતયુગમાં ક્યાંય થી મંગાવતા નથી. હમણાં તો જુઓ ક્યાં-ક્યાં થી મંગાવે છે! મનુષ્ય પાછળ થી વૃદ્ધિને પામતા ગયાં છે, સતયુગ માં તો અપ્રાપ્ત કોઈ વસ્તુ હોતી નથી. ત્યાંની દરેક વસ્તુ સતોપ્રધાન ખુબ સારી હોય છે. મનુષ્ય જ સતોપ્રધાન છે. મનુષ્ય સારા છે તો સામગ્રી પણ સારી છે. મનુષ્ય ખરાબ છે તો સામગ્રી પણ નુકસાનકારક છે.

સાયન્સ (વિજ્ઞાન) ની મુખ્ય વસ્તુ છે એટોમિક બોમ્બસ, જેનાથી આટલો આખો વિનાશ થાય છે. કેવી રીતે બનાવતાં હશે! બનાવવા વાળી આત્મામાં પહેલાં થી જ ડ્રામા અનુસાર જ્ઞાન હશે. જ્યારે સમય આવે છે ત્યારે તેમનામાં તે જ્ઞાન આવે છે. જેમાં સેન્સ (સમજદારી) હશે એ જ કામ કરશે અને બીજાને શીખવાડશે. કલ્પ-કલ્પ જે પાર્ટ ભજવ્યો છે એ જ ભજવતાં રહે છે. હમણાં તમે કેટલાં નોલેજકુલ બનો છો, આનાથી વધારે નોલેજ હોતું નથી. તમે આ નોલેજ થી દેવતા બની જાઓ છો. આનાથી ઉંચ કોઈ નોલેજ નથી. તે છે માયાનું નોલેજ, જેનાથી વિનાશ થાય છે. તે લોકો (સાઇન્ટીસ્ટ) ચંદ્ર પર જાય છે, શોધે છે. તમારે માટે કોઈ નવી વાત નથી. આ બધાં માયાનાં પામ્પ (ભપકા) છે. ખુબ શો (દેખાવ) કરે છે, અતિ ઊંડાણ માં જાય છે. ખુબ બુદ્ધિ ને લડાવે છે. કાંઈ કમાલ કરી ને દેખાડીએ. ખુબ કમાલ કરવાથી પછી નુકસાન થઈ જાય છે. શું-શું બનાવતાં રહે છે. બનાવવા વાળા જાણે છે આનાથી આ વિનાશ થશે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. ગુપ્ત જ્ઞાન નું સ્મરણ કરી હર્ષિત રહેવાનું છે. દેવતાઓનાં ચિત્રો ને સામે જોતાં, તેમને નમન વંદન કરવાનાં બદલે તેમનાં જેવાં બનવાના માટે દૈવીગુણ ધારણ કરવાનાં છે.
2. સૃષ્ટિ નાં બીજરૂપ બાપ અને તેમની ચૈતન્ય રચના ને સમજી નોલેજકુલ બનવાનું છે, આ નોલેજ થી વધીને બીજું કોઈ નોલેજ હોઈ નથી શકતું, આ જ નશામાં રહેવાનું છે.

વરદાન :- જવાબદારી સંભાળતાં આકારી અને નિરાકારી સ્થિતિ નાં અભ્યાસ દ્વારા સાક્ષાત્કારમૂર્ત ભવ જેમ સાકાર રૂપમાં આટલી મોટી જવાબદારી હોવા છતાં પણ આકારી અને નિરાકારી સ્થિતિ નો અનુભવ કરાવતાં રહ્યાં એમ ફોલો ફાધર (બાપનું અનુસરણ) કરો. સાકાર રૂપમાં ફરિશ્તા પણ ની અનુભૂતિ કરાવો. કોઈ કેટલાં પણ અશાંત કે બેચેન ગભરાયેલા તમારી સામે આવે પરંતુ તમારી એક દૃષ્ટિ, વૃત્તિ અને સ્મૃતિ ની શક્તિ તેમને બિલકુલ શાંત કરી દે. વ્યક્ત ભાવ માં આવે અને અવ્યક્ત સ્થિતિ નો અનુભવ કરે ત્યારે કહેશે સાક્ષાત્કારમૂર્ત.

સ્લોગન :- જે સાચ્યા રહમદિલ છે તેમને દેહ કે દેહ-અભિમાન નું આકર્ષણ નથી થઈ શકતું.

“ મીઠા બાળકો - બ્રહ્મા બાબા શિવબાબા નો રથ છે , બંનેવ નો સાથે પાર્ટ ચાલે છે , આમાં જરા પણ સંશય ન આવવો જોઈએ ”

પ્રશ્ન :- મનુષ્ય દુઃખો થી છૂટવા માટે કઈ યુક્તિ રચે છે, જેને મહાપાપ કહેવાય છે?

ઉત્તર :- મનુષ્ય જ્યારે દુઃખી થાય છે તો સ્વયંને મારવા (ખતમ કરવાનાં) અનેક ઉપાય રચે છે. જીવઘાત કરવાનું વિચારે છે, સમજે છે આનાથી અમે દુઃખો થી છૂટી જઈશું. પરંતુ આનાં જેવું મહાપાપ બીજું કોઈ નથી. તે વધારે જ દુઃખો માં ફસાઈ જાય છે કારણ કે આ છે જ અપાર દુઃખો ની દુનિયા.

ઓમ શાંતિ ! બાળકો થી બાપ પૂછે છે, આત્માઓ થી પરમાત્મા પૂછે છે - આ તો જાણો છો આપણે પરમપિતા પરમાત્માનાં સામે બેઠા છીએ. એમને પોતાનો રથ તો નથી. આ તો નિશ્ચય છે ને - આ ભ્રુકુટી નાં વચમાં બાપ નું નિવાસ સ્થાન છે. બાપ પોતે કહે છે હું આમની ભ્રુકુટી નાં વચમાં બેસું છું, એમનું શરીર લોન પર લઉં છું. આત્મા ભ્રુકુટી નાં વચ્ચે છે તો બાપ પણ ત્યાં જ બેસે છે. બ્રહ્મા છે તો શિવબાબા પણ છે. બ્રહ્મા નથી તો શિવબાબા બોલશે કેવી રીતે? ઉપર માં શિવબાબાને તો સદૈવ યાદ કરતાં આવ્યાં. હવે આપ બાળકોને ખબર છે આપણે બાપનાં પાસે અહીંયા બેઠા છીએ. એવું નથી કે શિવબાબા ઉપરમાં છે, એમની પ્રતિમા અહીં પૂજાય છે. આ વાતો ખૂબ જ સમજવાની છે. તમે તો જાણો છો બાપ જ્ઞાનનાં સાગર છે. જ્ઞાન ક્યાંથી સંભળાવે છે? શું ઉપર થી સંભળાવે છે? અહીંયા નીચે આવ્યાં છે. બ્રહ્મા તન થી સંભળાવે છે. ઘણાં કહે છે અમે બ્રહ્માને નથી માનતાં. પરંતુ શિવબાબા પોતે કહે છે બ્રહ્મા તન દ્વારા કે મને યાદ કરો. આ સમજની વાત છે ને. પરંતુ માયા ખૂબ જબરજસ્ત છે. એકદમ મુખ ફેરવી ને પાછળ કરી દે છે. હવે તમારો ખભો શિવબાબાની સામે કર્યો છે. સમ્મુખ બેઠા છો પછી જે એવું સમજે છે બ્રહ્મા તો કંઈ નથી, તેમની શું ગતિ થશે! દુર્ગતિ ને પામી લે છે. કાંઈ પણ જ્ઞાન નથી. મનુષ્ય પોકારે પણ છે ઓ ગોડફાધર. પછી એ ગોડફાધર સાંભળે છે કે શું? એમને કહે છે ને લિબરેટ (મુક્તિદાતા) આવો અથવા ત્યાં બેસી લિબરેટ (મુક્ત) કરશે? કલ્પ-કલ્પ પુરુષોત્તમ સંગમયુગ પર જ બાપ આવે છે, જેમાં આવે છે એમને જ જો ઉડાવી દે તો શું કહેશું! નંબરવન તમોપ્રધાન. નિશ્ચય હોવા છતાં પણ માયા એકદમ મુખ ફેરવી દે છે. એટલું તેમાં બળ છે જે એકદમ વર્થ નોટ એ પેની (કોડીતુલ્ય) બનાવી દે છે. એવાં પણ કોઈ ને કોઈ સેવાકેન્દ્ર પર છે એટલે બાપ કહે છે ખબરદાર રહેજો. ભલે કોઈને સંભળાવતાં પણ રહે સાંભળેલી વાતો, પરંતુ તે જેમ પંડિત માફક થઈ જાય. જેમ બાબા પંડિત ની વાર્તા બતાવે છે ને. એમણે કહ્યું રામ-રામ કહેવાથી સાગર પાર થઈ જશે. આ પણ એક વાર્તા બનાવેલી છે. આ સમય તમે બાપની યાદ થી વિષય સાગર થી ક્ષીરસાગર માં જાઓ છો ને. તેઓએ ભક્તિમાર્ગ માં અનેક કથાઓ બનાવી દીધી છે. એવી વાત તો હોતી નથી. આ એક વાર્તા બનેલી છે. પંડિત બીજાઓને કહેતાં હતાં, પોતે બિલકુલ ચટ ખાતામાં. પોતે વિકારોમાં જતાં રહેવું અને બીજાઓને કહેવું નિર્વિકારી બનો, તેની શું અસર થશે. એવાં પણ બ્રહ્માકુમાર-કુમારીઓ છે - પોતે નિશ્ચયમાં નથી, બીજાઓ ને સંભળાવતા રહે છે એટલે ક્યાંક-ક્યાંક સંભળાવવા વાળાથી પણ સાંભળવા વાળા આગળ ચાલ્યાં જાય છે. જે અનેકો ની સેવા કરે છે તે જરૂર પ્રિય તો લાગે છે ને. પંડિત જુઝા નીકળી પડે તો એમને કોણ પ્રેમ કરશે! પછી પ્રેમ એમનાં પર ચાલ્યો જશે જે પ્રેક્ટિકલ માં યાદ કરે છે. સારા-સારા મહારથીઓ ને પણ માયા હપ કરી લે છે. ખૂબ હપ થઈ ગયાં. બાબા પણ સમજાવે છે હમણાં કર્માતીત અવસ્થા નથી થઈ. એક તરફ લડાઈ થશે, બીજી તરફ કર્માતીત અવસ્થા થશે. પૂરું કનેક્શન (સંબંધ) છે. પછી લડાઈ પૂરી થઈ જવાથી ટ્રાન્સફર (બદલી) થઈ જશે. પહેલાં રુદ્ર માળા બને છે. આ વાતો બીજું કોઈ નથી જાણતું. તમે સમજો છો વિનાશ સામે ઉભો છે. હમણાં તમે છો મૈનોરીટી (અલ્પસંખ્ય), તે છે મેજોરીટી (અધિકત્તમ). તો તમને કોણ માનશે. જ્યારે તમારી વૃદ્ધિ થઈ જશે પછી તમારા યોગબળ થી બહુજ ખેંચાઈ ને આવશે. જેટલી તમારાથી કટ (જંક) નીકળતી જશે એટલું બળ ભરાતું જશે. એવું નથી બાબા જાનીજાનનહાર છે. અહીંયા આવીને બધાને જુએ છે, બધાની અવસ્થાઓને જાણે છે. બાપ બાળકોની અવસ્થાને નહીં જાણે કે? બધું ખબર પડે છે. આમાં અંતર્યામી ની કોઈ વાત નથી. હમણાં તો કર્માતીત અવસ્થા થઈ નથી. આસુરી વાતચીત, ચલન વગેરે બધું પ્રસિદ્ધ થઈ જાય છે. તમારે તો દેવી ચલન બનાવવાની છે. દેવતાઓ સર્વગુણ સમ્પન્ન છે ને. હવે તમારે એવું બનવાનું છે. ક્યાં તે અસુર, ક્યાં દેવતાઓ!

પરંતુ માયા કોઈને પણ છોડતી નથી, છુંઈ-મુંઈ બનાવી દે છે. એકદમ મારી નાખે છે. પ સીડી છે ને. દેહ-અભિમાન આવવાથી ઉપર થી એકદમ નીચે પડે છે. પડ્યાં અને મર્યા. આજકાલ પોતાને મારવા માટે કેવા-કેવા ઉપાય રચે છે. ૨૧ માળ થી ફૂટે છે, તો એકદમ ખતમ થઈ જાય. એવું ન થાય પછી હોસ્પિટલ માં પડ્યાં રહે. દુઃખ ભોગવતાં રહે. ૫ માળ થી પડ્યાં અને ન મરે તો કેટલું દુઃખ ભોગવતાં રહેશે. કોઈ પોતાને આગ લગાડે છે. જો કોઈ એમને બચાવી લે છે તો એમને કેટલું દુઃખ સહન કરવું પડે છે. બળી જાય તો આત્મા તો ભાગી જશે ને! એટલે જીવઘાત કરે છે, શરીર ને ખતમ કરી દે છે. સમજે છે શરીર છોડવાથી દુઃખો થી છુટી જશે. પરંતુ આ પણ મહાપાપ છે, બીજા પણ અધિક દુઃખ ભોગવવા પડે છે કારણ કે આ છે જ અપાર દુઃખોની દુનિયા, ત્યાં છે અપાર સુખ. આપ બાળકો સમજો છો હમણાં આપણે પાછાં જઈએ છીએ, દુઃખધામ થી સુખધામ માં જઈએ છીએ. હવે બાપ જે સુખધામ નાં માલિક બનાવે છે એમને યાદ કરવાનાં છે. આમનાં દ્વારા બાપ સમજાવે છે, ચિત્ર પણ છે ને. બ્રહ્મા દ્વારા સ્વર્ગની સ્થાપના. તમે કહો છો બાબા અમે અનેક વખત આપ થી સ્વર્ગનો વારસો લેવા આવ્યાં છીએ. બાપ પણ સંગમ પર જ આવે છે જ્યારે દુનિયા બદલવાની છે. તો બાપ કહે છે હું આવ્યો છું આપ બાળકોને દુઃખ થી છોડાવીને સુખ ની પાવન દુનિયામાં લઈ જવાં. બોલાવે પણ છે - હૈં પતિત-પાવન.... થોડી સમજે છે કે અમે મહાકાલ ને બોલાવીએ છીએ કે અમને આ છી-છી દુનિયાથી ઘરે લઈ ચાલો. જરૂર બાબા આવશે. આપણે મરીશું ત્યારે તો શાંતિ થશે ને. શાંતિ-શાંતિ કરતાં રહે છે. શાંતિ તો છે પરમધામ માં. પરંતુ આ દુનિયામાં શાંતિ કેવી રીતે થાય - જ્યાં સુધી આટલાં બધાં મનુષ્ય છે! સતયુગમાં સુખ-શાંતિ હતી. હમણાં કળયુગમાં અનેક ધર્મ છે. તે જ્યારે ખતમ થાય ત્યારે એક ધર્મની સ્થાપના થાય, ત્યારે તો સુખ-શાંતિ થાય ને! હાહાકાર નાં બાદ જ પછી જય-જયકાર થશે. આગળ ચાલી જોજો મોતનું બજાર કેટલું ગરમ થાય છે! વિનાશ જરૂર થવાનો છે. એક ધર્મની સ્થાપના બાપ આવીને કરાવે છે. રાજયોગ પણ શીખવાડે છે. બાકી બધાં અનેક ધર્મ ખલાસ થઈ જશે. ગીતામાં કાંઈ દેખાડ્યું નથી. ૫ પાંડવ અને કુતરો હિમાલય પર ગળી ગયાં. પછી પરિણામ શું? પ્રલય દેખાડી દીધી છે. જળમઈ ભલે થાય છે પરંતુ આખી દુનિયા જળમઈ થઈ નથી શકતી. ભારત તો અવિનાશી પવિત્ર ખંડ છે. એમાં પણ આબુ સૌથી પવિત્ર તીર્થસ્થાન છે, જ્યાં બાપ આવીને આપ બાળકોનાં દ્વારા સર્વની સદ્ગતિ કરે છે. દેલવાડા મંદિર માં કેટલાં સારા યાદગાર છે. કેટલું અર્થ સહિત છે. પરંતુ જેમણે બનાવ્યું છે તે નથી જાણતાં. તો પણ સારા સમજુ તો હતાં ને. દ્રાપરમાં જરૂર સારા સમજદાર હશે. કળયુગ માં હોય છે તમોપ્રધાન. દ્રાપર માં તો પણ તમોબુદ્ધિ હશે. બધાં મંદિરો થી આ ઉંચ છે, જ્યાં તમે બેઠા છો.

હમણાં તમે જોતાં રહેશો વિનાશમાં હોલસેલ મોત થશે. હોલસેલ મહાભારી લડાઈ લાગશે. બધાં ખતમ થઈ જશે. બાકી એક ખંડ રહેશે. ભારત ખૂબ નાનો હશે, બાકી બધાં ખલાસ થઈ જશે. સ્વર્ગ કેટલું નાનું હશે. હમણાં આ જ્ઞાન તમારી બુદ્ધિમાં છે. કોઈને સમજાવવામાં પણ વાર લાગે છે. આ છે પુરુષોત્તમ સંગમયુગ. અહીંયા કેટલાં બધાં મનુષ્ય છે અને ત્યાં કેટલાં થોડા મનુષ્ય હશે, આ બધાં ખતમ થઈ જશે. વર્લ્ડ ની હિસ્ટ્રી-જોગોફી રિપીટ થશે શરૂ થી. જરૂર સ્વર્ગ થી રિપીટ કરશે. પાછળ થી તો નહીં આવશે. આ ડ્રામા નું ચક્ર અનાદિ છે, જે ફરતું જ રહે છે. આ તરફ કળયુગ, તે તરફ છે સતયુગ. આપણે સંગમ પર છીએ. આ પણ તમે સમજો છો. બાપ આવે છે, બાપ ને રથ તો જરૂર જોઈએ ને. તો બાપ સમજાવે છે, હમણાં તમે ઘરે જાઓ છો. પછી આ લક્ષ્મી-નારાયણ બનવાનું છે, તો દૈવીગુણ પણ ધારણ કરવાં જોઈએ.

આ પણ આપ બાળકોને સમજાવાય છે રાવણ રાજ્ય અને રામરાજ્ય કોને કહેવાય છે. પતિત થી પાવન, પછી પાવન થી પતિત કેવી રીતે બને છે! આ ખેલ નું રહસ્ય બાપ બેસી સમજાવે છે. બાપ નોલેજકુલ, બીજરુપ છે ને! ચૈતન્ય છે. એ જ આવી ને સમજાવે છે. બાપ જ કહેશે આખાં કલ્પવૃક્ષ નું રહસ્ય સમજ્યાં? આમાં શું-શું હોય છે? તમે આમાં કેટલો પાર્ટ ભજવ્યો છે? અડધોકલ્પ છે દૈવી સ્વરાજ્ય. અડધોકલ્પ છે આસુરી રાજ્ય. સારા-સારા જે બાળકો છે એમની બુદ્ધિમાં જ્ઞાન રહે છે. બાપ આપસમાન બનાવે છે ને! શિક્ષકમાં પણ નંબરવાર હોય છે. ઘણાં તો શિક્ષક થઈને પણ પછી બગડી જાય છે. અનેકો ને શીખવાડી પછી પોતે ખતમ થઈ ગયાં. નાનાં-નાનાં બાળકોમાં ભિન્ન-ભિન્ન સંસ્કાર વાળા હોય છે. કોઈ તો જુઓ નંબરવન શૈતાન, કોઈ પછી પરિસ્તાન માં જવા લાયક. ઘણાં છે જે ન જ્ઞાન ઉઠાવે, ન પોતાની ચલન સુધારે, બધાને દુઃખ જ આપતાં રહે છે. આ પણ શાસ્ત્રોમાં દેખાડ્યું છે કે અસુર આવીને છુપાઈને બેસતાં હતાં. અસુર બની કેટલી તકલીફ આપે છે. આ તો બધું થતું રહે છે. ઉંચે થી ઉંચા બાપ ને જ સ્વર્ગ ની સ્થાપના કરવાં આવવું પડે છે. માયા પણ બહુજ જબરજસ્ત છે. દાન આપે છે તો પણ માયા બુદ્ધિ ફેરવી દે છે. અડધા ને જરૂર માયા ખાશે, ત્યારે તો કહે છે માયા ખુબ દુસ્તર છે. અડધો કલ્પ

માયા રાજ્ય કરે છે તો જરૂર એટલી પહેલવાન હશે ને. માયાથી હારવા વાળા ની શું હાલત થઈ જાય છે! અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. ક્યારેય પણ છુંઈ-મુઈ નથી બનવાનું. દેવી ગુણ ધારણ કરી પોતાની ચલન સુધારવાની છે.
2. બાપ નો પ્રેમ પામવા માટે સેવા કરવાની છે, પરંતુ જે બીજાઓને સંભળાવીએ, તે સ્વયં ધારણ કરવાનું છે. કર્માતીત અવસ્થા માં જવાનો પૂરે-પૂરો પુરુષાર્થ કરવાનો છે.

વરદાન :- મહેનત અને મહાનતા ની સાથે રુહાનિયત નો અનુભવ કરાવવા વાળા શક્તિશાળી સેવાધારી ભવ જે પણ આત્માઓ તમારા સંપર્ક માં આવે છે તેમને રુહાની શક્તિનો અનુભવ કરાવો. એવી સ્થૂળ અને સૂક્ષ્મ સ્થિતિ બનાવો જેનાથી આવવાવાળી આત્માઓ પોતાનાં સ્વરૂપ નો અને રુહાનિયત નો અનુભવ કરે. એવી શક્તિશાળી સેવા કરવામાટે સેવાધારી બાળકો ને વ્યર્થ સંકલ્પ, વ્યર્થ બોલ, વ્યર્થ કર્મની હલચલ થી પરે એકાગ્રતા અર્થાત્ રુહાનિયત માં રહેવાનું વ્રત લેવું પડે. આ જ વ્રત થી જ્ઞાન સૂર્ય નો ચમત્કાર દેખાડી શકશો.

સ્લોગન :- બાપ અને સર્વ ની દુવાઓનાં વિમાન માં ઉડવા વાળા જ ઉડતા યોગી છે.

“ મીઠા બાળકો - ક્યારેય પણ પોતાનાં હાથ માં લો (કાયદો) નહીં ઉઠાવો , જો કોઈની ભૂલ હોય તો બાપ ને રિપોર્ટ (જાણ) કરો , બાપ સાવધાની આપશે ”

પ્રશ્ન :- બાપે કયો કોન્ટ્રાક્ટ (ઠેકો) ઉઠાવ્યો છે?

ઉત્તર :- બાળકોનાં અવગુણ નીકાળવાનો કોન્ટ્રાક્ટ બાપે જ ઉઠાવ્યો છે. બાળકોની ખામીઓ બાપ સાંભળે છે તો તે નીકાળવા માટે પ્રેમ થી સમજણ આપે છે. જો આપ બાળકોને કોઈની ખામી દેખાય છે તો પણ તમે પોતાનાં હાથ માં કાયદો નહીં ઉઠાવો. કાયદો હાથમાં લેવો આ પણ ભૂલ છે.

ઓમ શાંતિ ! મીઠા-મીઠા રુહાની બાળકો આવે છે બાપ થી રિફ્રેશ થવા કારણ કે બાળકો જાણે છે - બેહદનાં બાપ થી બેહદ વિશ્વની બાદશાહી લેવાની છે. આ ક્યારેય ભૂલવું ન જોઈએ પરંતુ ભૂલી જાય છે. માયા ભુલાવી દે છે. જો ન ભુલાવે તો ખુબ ખુશી રહે. બાપ સમજાવે છે - બાળકો, આ બેજ ને ઘડી-ઘડી જોતાં રહો. ચિત્રો ને પણ જોતાં રહો. હરતાં-ફરતાં બેજ ને જોતા રહો તો ખબર પડે, બાપ દ્વારા બાપની યાદ થી અમે આ બની રહ્યાં છીએ. દૈવીગુણ ધારણ કરવાનાં છે. આ જ સમય છે નોલેજ મળવાનો. બાપ કહે છે મીઠા-મીઠા બાળકો... રાત-દિવસ મીઠા-મીઠા કહેતાં રહે છે. બાળકો નથી કહી શકતાં - મીઠા-મીઠા બાબા. કહેવું તો બંનેવ એ જોઈએ. બંને જ મીઠા છે ને. બેહદનાં બાપદાદા. પરંતુ ઘણાં દેહ-અભિમાની ફક્ત બાબા ને મીઠા-મીઠા કહે છે. ઘણાં બાળકો તો ગુસ્સામાં આવીને પછી ક્યારેક બાપદાદા ને પણ કાંઈ કહી દે. ક્યારેક બાપને કહ્યું તો દાદાને પણ કહ્યું, વાત એક જ થઈ જાય. ક્યારેય બ્રાહ્મણી પર, ક્યારેય આપસમાં નારાજ થઈ જાય છે. તો બેહદનાં બાપ બેસી બાળકો ને શિક્ષા આપે છે. ગામ-ગામ માં બાળકો તો ખુબ છે, બધાં ને લખતાં રહે છે. તમારો રિપોર્ટ આવે છે, તમે ગુસ્સો કરો છો. બેહદનાં બાપ આને દેહ-અભિમાન કહેશે. બાપ બધાને કહે છે - બાળકો, દેહી-અભિમાની ભવ. બધાં બાળકો નીચે-ઉપર થતાં રહે છે, આમાં પણ માયા જેમને સમર્થ પહેલવાન જુએ છે, એનાથી જ લડાઈ કરે છે. મહાવીર, હનુમાન માટે દેખાડ્યું છે કે તેમને પણ હલાવવાની કોશિશ કરી. આ સમયે જ બધાની પરીક્ષા લે છે. માયા થી હાર-જીત બધાની થતી રહે છે. લડાઈ માં સ્મૃતિ-વિસ્મૃતિ બધું થાય છે. જે જેટલાં સ્મૃતિમાં રહે છે, નિરંતર બાપ ને યાદ કરવાની કોશિશ કરે છે તે સારું પદ પામી શકે છે. બાપ આવ્યાં છે બાળકોને ભણાવવાં, એ તો ભણાવતાં રહે છે. શ્રીમત પર ચાલતા રહેવાનું છે. શ્રીમત પર ચાલવાથી જ શ્રેષ્ઠ બનશો, આમાં કોઈથી બગડવાની વાત જ નથી. બગડવું એટલે ક્રોધ કરવો. ભૂલ વગેરે કરે છે તો બાબા ની પાસે રિપોર્ટ કરવાનો છે. પોતે કોઈને કહેવું ન જોઈએ પછી જેમ કે હાથમાં કાયદો લીધો. ગવર્મેન્ટ (સરકાર) કાયદો હાથમાં ઉઠાવવા નથી દેતી. કોઈ એ ધૂસો માર્યો તો તેમને ધૂસો નહીં મારશે. રિપોર્ટ કરશે પછી તેમનો કેસ થશે. અહીંયા પણ બાળકોએ ક્યારેય સામે કંઈ કહેવું ન જોઈએ, બાબાને કહો. બધાને સાવધાની આપવાવાળા એક બાબા છે. બાબા યુક્તિ ખુબ મીઠી બતાવશે. મીઠાપણા થી શિક્ષા આપશે. દેહ-અભિમાની બનવાથી પોતાનું જ પદ ઓછું કરી દે છે. નુકશાન કેમ કરવું જોઈએ. જેટલું થઈ શકે બાબાને ખુબ પ્રેમ થી યાદ કરતાં રહો. બેહદનાં બાપને ખુબ પ્રેમ થી યાદ કરો, જે બાપ વિશ્વની બાદશાહી આપે છે. ફક્ત દૈવીગુણ ધારણ કરવાનાં છે. કોઈની પણ નિંદા નથી કરવાની. દેવતાઓ કોઈની નિંદા કરે છે શું? ઘણાં બાળકો તો નિંદા કર્યા વગર રહેતાં નથી. તમે બાપને કહો, તો બાપ ખુબ પ્રેમ થી સમજાવશે! નહીં તો સમય વ્યર્થ જાય છે. નિંદા કરવાથી તો બાપ ને યાદ કરો તો ખુબ-ખુબ ફાયદો થશે. કોઈથી પણ વાદ-વિવાદ ન કરવો ખુબ સારું છે.

આપ બાળકો દિલમાં સમજો છો - અમે નવી દુનિયાની બાદશાહી સ્થાપન કરી રહ્યાં છીએ. અંદર માં કેટલો ફખુર (નશો) રહેવો જોઈએ. મુખ્ય છે જ યાદ અને દૈવીગુણ. બાળકો ચક્રને યાદ કરે જ છે, તે તો સહજ યાદ પડશે. ૮૪ નું ચક્ર છે ને. તમને સૃષ્ટિનાં આદિ-મધ્ય-અંત, સમયગાળા ની ખબર છે, પછી બીજાઓને પણ ખુબ પ્રેમ થી પરિચય આપવાનો છે. બેહદનાં બાપ આપણ ને વિશ્વનાં માલિક બનાવી રહ્યાં છે. રાજયોગ શીખવાડી રહ્યાં છે. વિનાશ પણ સામે ઉભો છે. છે પણ સંગમયુગ, જ્યારે કે નવી દુનિયા સ્થાપન થાય છે અને જૂની દુનિયા ખલાસ થાય છે. બાપ બાળકોને સાવધાન કરતાં રહે છે - સિમર-સિમર સુખ પાઓ, કલહ કલેષ મિટે સબ તન કે....

અડધાકલ્પ માટે ખતમ થઈ જશે. બાપ સુખધામ સ્થાપન કરે છે. માયા રાવણ પછી દુઃખધામ સ્થાપન કરે છે. આ પણ આપ બાળકો જાણો છો - નંબરવાર પુરુષાર્થ અનુસાર. બાપનો બાળકો માં કેટલો પ્રેમ હોય છે. શરૂ થી બાપ નો પ્રેમ છે. બાપને ખબર છે, હું જાણું છું - બાળકો જે કામ ચિતા પર કાળા થઈ ગયાં છે, તેમને ગોરા બનાવવા જાઉં છું. બાપ તો નોલેફુલ છે, બાળકો ધીરે-ધીરે નોલેજ લે છે. માયા પછી ભુલાવી દે છે. ખુશી આવવાં નથી દેતી. બાળકોને તો દિવસ-પ્રતિદિવસ ખુશી નો પારો ચઢ્યો રહેવો જોઈએ. સતયુગ માં પારો ચઢેલો હતો. હવે ફરી ચઢાવવાનો છે યાદની યાત્રા થી. તે ધીરે-ધીરે ચઢશે. હાર-જીત થતા-થતાં પછી નંબરવાર પુરુષાર્થ અનુસાર કલ્પ પહેલાં માફક પોતાનું પદ પામી લેશે. બાકી સમય તો એ જ લાગે છે જે કલ્પ-કલ્પ લાગે છે. બાપદાદા સાક્ષી થઈને બાળકોની અવસ્થા ને જુએ છે અને સમજણ આપતાં રહે છે. બહાર સેવાકેન્દ્ર વગેરે પર હોય છે તો એટલાં રિફ્રેશ નથી થતાં. સેવાકેન્દ્ર થી થઈને પછી બહાર નાં વાયુમંડળ માં ચાલ્યાં જાય છે, એટલે અહીંયા બાળકો આવે જ છે રિફ્રેશ થવા માટે. બાપ લખે પણ છે - પરિવાર સહિત બધાને યાદ-પ્રેમ આપજો. તે છે હદનાં બાપ, આ છે બેહદનાં બાપ. બાપ અને દાદા બન્ને ને ખુબ પ્રેમ છે કારણકે કલ્પ-કલ્પ લવલી સર્વિસ કરે છે અને ખુબ પ્રેમ થી કરે છે. અંદર તરસ પડે છે. નથી ભણતા અથવા ચલન સારી નથી ચાલતાં, શ્રીમત પર નથી ચાલતાં તો તરસ પડે છે - આ ઓછું પદ પામશે. બીજું બાબા શું કરી શકે છે! ત્યાં અને અહીંયા રહેવામાં ખુબ ફરક છે. પરંતુ બધાં તો અહીંયા રહી ન શકે. બાળકો વૃદ્ધિ ને પામતાં રહે છે. પ્રબંધ પણ કરતાં રહે છે. આ પણ બાબાએ સમજાવ્યું છે - આ આબુ સૌથી ઊંચું તીર્થ છે. બાપ કહે છે હું અહીંયા જ આવીને આખી સૃષ્ટિ ને, પ તત્ત્વો સહિત બધાને પવિત્ર બનાવું છું. કેટલી સેવા છે. એક જ બાપ છે જે આવીને સર્વ ની સદ્ગતિ કરે છે. તે પણ અનેક વખત કરી છે. આ જાણવાં છતાં પણ ફરી ભૂલી જાય છે - ત્યારે બાપ કહે છે માયા ખુબ જબરજસ્ત છે. અડધોકલ્પ તેનું રાજ્ય ચાલે છે. માયા હરાવે છે પછી બાપ ઉભાં કરે છે. ઘણાં લખે છે બાબા અમે પડી ગયાં. સારું હવે નહીં પડતાં. છતાં પણ નીચે પડે છે. પડે છે પછી ચઢવાનું જ છોડી દે છે. કેટલો માર લાગી જાય છે. બધાને લાગે છે. બધો આધાર છે ભણતર પર. ભણતર માં યોગ છે જ. ફલાણા મને આ ભણાવી રહ્યાં છે. હવે તમે સમજો છો બાપ અમને ભણાવી રહ્યાં છે. અહીંયા તમે ખુબ રિફ્રેશ થાઓ છો. ગાયન પણ છે નિંદા અમારી જે કરે મિત્ર અમારા તે. ભગવાનુવાચ - મારી ઝ્લાનિ ખુબ કરે છે. હું આવીને મિત્ર બનું છું. કેટલી નિંદા કરે છે, હું તો સમજાવું છું બધાં મારા બાળકો છે. કેટલી મારી પ્રીત છે તેમની સાથે. નિંદા કરવી સારું નથી. આ સમયે તો ખુબ ખબરદારી રાખવી જોઈએ. ભિન્ન-ભિન્ન અવસ્થાઓ વાળા બાળકો છે, બધાં પુરુષાર્થ કરતાં રહે છે. કોઈ ભૂલ પણ થાય છે તો પુરુષાર્થ કરી અભૂલ બનવાનું છે. માયા બધાથી ભૂલો કરાવે છે. બોક્સિંગ (યુદ્ધ) છે ને. કોઈ સમયે એવો માર લાગે છે જે પછાડી દે છે. બાપ સાવધાની આપે છે - બાળકો, આમ હારવાથી કરેલી કમાણી ચટ થઈ જશે. ૫ માળે થી નીચે પડે છે. કહે છે બાબા આવી ભૂલ પછી ક્યારેય નહીં થશે. હવે ક્ષમા કરો. બાબા ક્ષમા શું કરશે. બાપ તો કહે છે પુરુષાર્થ કરો. બાબા જાણે છે માયા ખુબ પ્રબળ છે. અનેકો ને હરાવશે. શિક્ષક નું કામ છે ભૂલ પર શિક્ષા આપી અભૂલ બનાવવાં. એવું નહીં કોઈએ ભૂલ કરી તો હંમેશા તેમની તે થતી રહેશે. ના, સારા ગુણ ગવાય છે. ભૂલ નથી ગવાતી. અવિનાશી વૈદ તો એક જ બાપ છે. એ દવા કરશે. આપ બાળકો કેમ પોતાનાં હાથમાં કાયદો ઉઠાવો છો. જેમાં કોધનો અંશ હશે તે ઝ્લાનિ જ કરતાં રહેશે. સુધારવાનું બાપનું કામ છે, તમે સુધારવા વાળા થોડી છો. કોઈ માં કોધનું ભૂત છે. પોતે બેસી કોઈની ઝ્લાનિ કરે છે તો એટલે પોતાનાં હાથમાં કાયદો ઉઠાવ્યો, આનાથી તે સુધરશે નહીં. વધારે જ અનબન થઈ જશે. લૂણપાણી થઈ જશે. બધાં બાળકોનાં માટે એક બાપ બેઠાં છે. કાયદો પોતાનાં હાથ માં ઉઠાવી કોઈની ઝ્લાનિ કરવી, આ મોટી ભૂલ છે. કોઈ ને કોઈ ખરાબી તો બધામાં હોય છે. બધાં સંપૂર્ણ તો નથી બન્યાં. કોઈમાં શું અવગુણ છે, કોઈમાં શું છે. તે બધાં નીકાળવાનો કોન્ટ્રાક્ટ બાપે ઉઠાવ્યો છે. આ તમારું કામ નથી. બાળકોની ખામીઓ બાપ સાંભળે છે તો તે નીકાળવા માટે પ્રેમ થી સમજણ અપાય છે. હમણાં સુધી સંપૂર્ણ કોઈ બન્યું નથી. બધાં શ્રીમત પર સુધરી રહ્યાં છે. સંપૂર્ણ તો અંત માં બનવાનું છે. આ સમયે બધાં પુરુષાર્થી છે. બાબા સદૈવ અડોલ રહે છે. બાળકો ને પ્રેમ થી શિક્ષા આપતાં રહે છે. શિક્ષા આપવી બાપનું કામ છે. પછી તેનાં પર ચાલે ન ચાલે, તે થઈ તેમની તકદીર. કેટલું પદ ઓછું થઈ જાય છે. શ્રીમત પર ન ચાલવાનાં કારણે કાંઈ પણ એવું કરવાથી પદ ભ્રષ્ટ થઈ જશે. દિલ અંદર ખાશે, અમે આ ભૂલ કરી છે. અમારે ખુબ મહેનત કરવી પડશે. કોઈનાં પણ અવગુણ છે તો તે બાપ ને સંભળાવવાનાં છે. દર-દર સંભળાવવાં આ દેહ-અભિમાન છે. બાપ ને યાદ નથી કરતાં. અવ્યભિચારી બનવું જોઈએ ને. એક ને સંભળાવશો તો તે ઝટ સુધરી જશે. સુધારવા વાળા એક જ બાપ છે. બાકી તો બધાં છે અણસુધરેલાં. પરંતુ માયા એવી છે-માથું ફેરવી દે છે. બાપ એક તરફ મુખ કરે છે, માયા પછી ફરાવીને પોતાનાં તરફ કરી લે છે. બાપ આવ્યાં જ છે સુધાર કરી મનુષ્ય થી દેવતા બનાવવાં. બાકી દર-દર કોઈનું નામ બદનામ

કરવાનું આ બેકાયદો છે. તમે શિવબાબા ને યાદ કરો. જજમેન્ટ પણ એમનાં પાસે હોય છે ને. કર્મો નું ફળ પણ બાપ આપે છે. ભલે ડ્રામામાં છે પરંતુ કોઈનું નામ તો લેવાય છે ને. બાપ તો બાળકોને બધી વાતો સમજાવતાં રહે છે. તમે કેટલાં ભાગ્યશાળી છો. કેટલાં મહેમાન આવે છે. જેમની પાસે ખુબ મહેમાન આવે છે, તે ખુશ થાય છે. આ બાળકો પણ છે, તો મહેમાન પણ છે. શિક્ષક ની બુદ્ધિમાં તો એ જ રહે છે - હું બાળકો ને આમનાં જેવાં સર્વગુણ સંપન્ન બનાવું. આ કોન્ટ્રાક્ટ બાપે ઉઠાવ્યો છે, ડ્રામાનાં પ્લાન અનુસાર. બાળકો એ મુરલી પણ ક્યારેય મિસ (છુટ્ટી) ન કરવી જોઈએ. મુરલીનું જ તો ગાયન છે ને - એક પણ મુરલી મિસ કરી તો જેમ સ્કૂલ માં એબસન્ટ (ગેરહાજરી) પડી ગઈ. આ છે બેહદનાં બાપ ની સ્કૂલ, આમાં તો એક દિવસ પણ મિસ ન કરવો જોઈએ. બાપ આવી ને ભણાવે છે, દુનિયામાં કોઈને ખબર થોડી છે. સ્વર્ગ ની સ્થાપના કેવી રીતે થાય છે, આ પણ કોઈ નથી જાણતાં. તમે બધું જ જાણો છો. આ ભણતર ખુબ-ખુબ અથાહ કમાણી નું છે. જન્મ-જન્માંતર નાં માટે આ ભણતર નું ફળ મળી જાય છે. વિનાશ નો આખો આધાર તમારા ભણતર થી છે. તમારું ભણતર પૂરું થશે અને આ લડાઈ શરૂ થશે. ભણતાં-ભણતાં બાપ ને યાદ કરતાં જ્યારે માર્ક્સ પુરા થઈ જાય છે, પરીક્ષા થઈ જાય છે ત્યારે લડાઈ લાગે છે. તમારું ભણતર પૂરું થયું તો લડાઈ લાગશે. આ નવી દુનિયાનાં માટે બિલકુલ નવું જ્ઞાન છે એટલે મનુષ્ય બિચારા મુંઝાય છે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. કોઈનાં અવગુણ જોઈ તેની નિંદા નથી કરવાની. જગ્યા-જગ્યાએ તેનાં અવગુણ નથી સંભળાવવાનાં. પોતાનું મીઠાપણું નથી છોડવાનું. ક્રોધ માં આવીને કોઈ નો સામનો નથી કરવાનો.
2. બધાં ને સુધારવા વાળા એક બાપ છે, એટલે એક બાપ ને જ બધું સંભળાવવાનું છે, અવ્યભિચારી બનવાનું છે. મુરલી ક્યારેય પણ મિસ નથી કરવાની.

વરદાન :- દેહ - અભિમાન નાં હું - પણા ની સંપૂર્ણ આહુતિ નાખવા વાળા ધારણા સ્વરૂપ ભવ જ્યારે સંકલ્પ અને સ્વપ્ન માં પણ દેહ-અભિમાન નું હું-પણું ન હોય, અનાદિ આત્મિક સ્વરૂપ ની સ્મૃતિ હોય. બાબા-બાબા નો અનહદ શબ્દ નીકળતો રહે ત્યારે કહેવાશે ધારણા સ્વરૂપ, સાચાં બ્રાહ્મણ. હું-પણું અર્થાત્ જૂનાં સ્વભાવ, સંસ્કાર રૂપી સૃષ્ટિ ને જ્યારે આપ બ્રાહ્મણ આ મહાયજ્ઞ માં સ્વાહા કરશો ત્યારે આ જૂની સૃષ્ટિની આહુતી પડશે. તો જેમ યજ્ઞ રચવાનાં નિમિત્ત બન્યાં છો, એમ હવે અંતિમ આહુતી નાખી સમાપ્તિનાં પણ નિમિત્ત બનો.

સ્લોગન :- સ્વયં થી, સેવાથી અને સર્વ થી સંતુષ્ટતા નું સર્ટિફિકેટ લેવું એ જ સિદ્ધિ સ્વરૂપ બનવું છે.

“ મીઠા બાળકો - ક્યારેય પણ મિથ્યા અહંકાર માં નહીં આવો , આ રથ નો પણ પૂરે - પૂરો રીગાર્ડ (આદર) રાખો ”

પ્રશ્ન :- આપ બાળકો માં પદ્માપદમ ભાગ્યશાળી કોણ અને દુર્ભાગ્યશાળી કોણ?

ઉત્તર :- જેમની ચલન દેવતાઓ જેવી છે, જે બધાને સુખ આપે છે તે છે પદ્માપદમ ભાગ્યશાળી અને જે નપાસ થઈ જાય છે તેમને કહેશે દુર્ભાગ્યશાળી. કોઈ-કોઈ મહાન દુર્ભાગ્યશાળી બની જાય છે, તે બધાને દુઃખ આપતાં રહે છે. સુખ આપવાનું જાણતાં જ નથી. બાબા કહે છે બાળકો પોતાની સારી રીતે સંભાળ કરો. બધાને સુખ આપો, લાયક બનો.

ઓમ શાંતિ ! રુહાની બાપ બેસી રુહાની બાળકો ને સમજાવે છે. તમે આ પાઠશાળામાં બેસી ઉંચ દરજ્જો પામો છો. દિલમાં સમજો છો અમે ખૂબ ઉંચે થી ઉંચું સ્વર્ગનું પદ પામીએ છીએ. આવાં બાળકોને તો ખુશી બહુજ થવી જોઈએ. જો બધાને નિશ્ચય છે તો બધાં એક જેવાં તો થઈ ન શકે. પહેલાં થી છેલ્લાં નંબર સુધી તો હોય જ છે. પરીક્ષા માં પણ પહેલાં થી છેલ્લાં નંબર સુધી નંબર હોય છે. કોઈ નપાસ પણ થશે, તો કોઈ પાસ પણ થતાં હશે. તો દરેક પોતાનાં દિલ થી પૂછે - બાબા જે અમને આટલાં ઉંચા બનાવે છે, હું ક્યાં સુધી લાયક બન્યો છું? ફલાણા થી સારો છું કે કમજોર છું? આ ભણતર છે ને. જોવામાં પણ આવે છે, જે કોઈ વિષયમાં કમજોર હોય છે તો નીચે ચાલ્યાં જાય છે. ભલે મોનિટર હશે તો પણ કોઈ વિષયમાં કમજોર હશે તો નીચે ચાલ્યો જશે. વિરલા જ કોઈ સ્કોલરશીપ લે છે. આ પણ સ્કૂલ છે. તમે જાણો છો આપણે બધાં ભણી રહ્યાં છીએ, આમાં પહેલી-પહેલી વાત છે પવિત્રતા ની. બાપને બોલાવ્યાં છે ને - પવિત્ર બનવા માટે. જો કિમિનલ આંખ (કુદૃષ્ટિ) કામ કરતી હશે તો પોતે મહેસૂસ કરતાં હશે. બાબા ને લખે પણ છે, બાબા અમે આ વિષયમાં કમજોર છીએ. વિદ્યાર્થીની બુદ્ધિમાં આ જરૂર રહે છે - અમે ફલાણા વિષયમાં ખૂબ-ખૂબ કમજોર છીએ. કોઈ એવું પણ સમજે છે અમે નપાસ થઈશું. આમાં પહેલા નંબર નો વિષય છે - પવિત્રતા. બહુજ લખે છે બાબા અમે હાર ખાધી, તો એને શું કહેશો? એમનું દિલ સમજતું હશે - હવે હું ચઢી નહીં શકું. તમે પવિત્ર દુનિયા સ્થાપન કરો છો ને. તમારું લક્ષ્ય-હેતુ જ આ છે. બાપ કહે છે - બાળકો, મામેકમ્ યાદ કરો અને પવિત્ર બનો તો આ લક્ષ્મી-નારાયણ નાં વંશજ માં જઈ શકો છો. શિક્ષક તો સમજતાં હશે આ આટલું ઉંચ પદ પામી શકશે કે નહીં? તે છે સુપ્રીમ શિક્ષક. આ દાદા પણ સ્કૂલ તો ભણેલાં છે ને. કોઈ-કોઈ છોકરા પણ એવાં ખરાબ કામ કરે છે જે છેવટે માસ્ટરે સજા આપવી પડે છે. પહેલાં ખૂબ જોર થી સજાઓ આપતા હતાં. હવે સજા વગેરે ઓછી કરી દીધી છે તો વિદ્યાર્થી ખૂબ જ વધારે બગડે છે. આજકાલ વિદ્યાર્થીઓ કેટલાં હંગામા કરે છે. વિદ્યાર્થી ને નવું લોહી કહે છે ને. તે જુઓ શું કરે છે! આગ લગાવી દે છે, પોતાની જવાની દેખાડે છે. આ છે જ આસુરી દુનિયા. જવાન છોકરા જ ખૂબ ખરાબ હોય છે, એમની આંખો ખૂબ કિમિનલ (અપવિત્ર) હોય છે. જોવામાં તો ખૂબ સારા આવે છે. જેમ કહેવાય છે ને - ઈશ્વર નો અંત નથી પામી શકાતો, એમ એમનો પણ અંત નથી પામી શકાતો, કે આ કેવાં પ્રકાર નાં મનુષ્ય છે. હાં, જ્ઞાનની બુદ્ધિથી ખબર પડે છે, આ કેવી રીતે ભણે છે, આમની એક્ટિવિટી (પ્રવૃત્તિ) કેવી છે. કોઈ તો વાત કરે છે જેમ મુખથી ફૂલ નીકળે છે, કોઈ તો એવી વાત કરે જેમ પથ્થર નીકળે છે. જોવામાં ખૂબ સારા, પોઇન્ટસ વગેરે પણ લખે છે પરંતુ છે પથ્થરબુદ્ધિ. બહાર નો શો (દેખાવ) છે. માયા ખૂબ દુસ્તર છે એટલે ગાયન છે આશ્ચર્યવત્ સુનન્તી, પોતાને શિવબાબાની સંતાન કહેવડાવન્તી, બીજાઓને સંભળાવન્તી, કથન્તી પછી ભાગન્તી અર્થાત્ ટ્રેટર (દગાબાજ) બનન્તી. એવું નથી, હોશિયાર ટ્રેટર નથી બનતાં, સારા-સારા હોશિયાર પણ ટ્રેટર બની જાય છે. એ સેનામાં પણ એવું હોય છે. એરોપ્લેન (વિમાન) સહિત જ બીજા દેશમાં ચાલ્યાં જાય છે. અહીંયા પણ એવું થાય છે, સ્થાપના માં ખુબ મહેનત લાગે છે. બાળકોને પણ ભણતરમાં મહેનત, શિક્ષકને પણ ભણાવવા મહેનત થાય છે. જોવાય છે આ બધાને ડિસ્ટર્બ કરે છે, ભણતાં નથી તો સ્કૂલોમાં હન્ટર (ચાબુક) લગાવે છે. આ તો બાપ છે, બાપ કંઈ પણ નથી કહેતાં. બાપનાં પાસે આ કાનુન નથી, અહીંયા તો બિલકુલ શાંત રહેવાનું હોય છે. બાપ તો સુખદાતા, પ્રેમનાં સાગર છે. તો બાળકોની ચલન પણ એવી હોવી જોઈએ ને, જેમ દેવતાઓ હોય છે. આપ બાળકોને બાબા સદૈવ કહે છે તમે પદ્માપદમ ભાગ્યશાળી છો. પરંતુ પદ્માપદમ દુર્ભાગ્યશાળી પણ બને છે. જે નપાસ થાય છે એમને તો દુર્ભાગ્યશાળી કહેશે ને. બાબા જાણે છે - અંત સુધી આ થતું રહે છે. કોઈ ને કોઈ મહાન દુર્ભાગ્યશાળી

પણ જરૂર બને છે. ચલન એવી હોય છે જે સમજાય છે આ રહી નહીં શકે. આટલાં ઉંચ બનવાનાં લાયક નથી, બધાને દુઃખ આપતાં રહે છે. સુખ આપવાનું જાણતા જ નથી તો એમની હાલત શું હશે! બાબા સદૈવ કહે છે - બાળકો, પોતાની સારી રીતે સંભાળ કરો, આ પણ ડ્રામા અનુસાર થવાનું છે, વધારે જ લોખંડ થી પણ બદતર બની જાય છે. તે પણ સારા-સારા ક્યારેય ચિઠ્ઠી પણ નથી લખતાં. બિચારાઓનો શું હાલ થશે!

બાપ કહે છે - હું આવ્યો છું સર્વનું કલ્યાણ કરવાં. આજે સર્વની સદ્ગતિ કરું છું, કાલે પછી દુર્ગતિ થઈ જાય છે. તમે કહેશો અમે કાલે વિશ્વનાં માલિક હતાં, આજે ગુલામ બની ગયા છીએ. હમણાં આખું ઝાડ આપ બાળકોની બુદ્ધિ માં છે. આ વન્ડરફુલ ઝાડ છે. મનુષ્યો ને આ પણ ખબર નથી. હમણાં તમે જાણો છો કલ્પ એટલે પુરા પ હજાર વર્ષનું એક્ચુરેટ ઝાડ છે. એક સેકન્ડનો પણ ફરક પડી નથી શકતો. આ બેહદનાં ઝાડનું આપ બાળકોને હમણાં નોલેજ મળી રહ્યું છે. નોલેજ આપવા વાળા છે વૃક્ષપતિ. બીજ કેટલું નાનું હોય છે, એનાથી ફળ જુઓ કેટલું મોટું નીકળે છે. આ પછી છે વંડરફુલ ઝાડ, આનું બીજ ખૂબ નાનું છે. આત્મા કેટલી નાની છે. બાપ પણ ખૂબ નાના, આ આંખોથી જોઈ પણ નથી શકાતું. ભલે વિવેકાનંદ નું બતાવે છે - તેમણે કહ્યું જ્યોતિ આનાથી નિકળી મારામાં સમાઈ ગઈ. આમ કોઈ જ્યોતિ નીકળીને પછી સમાઈ થોડી શકે છે. શું નીકળ્યું? આ સમજતાં નથી. એવાં-એવાં સાક્ષાત્કાર તો ખૂબ થાય છે, પરંતુ તે લોકો માન આપે છે, પછી મહિમા પણ લખે છે. ભગવાનુવાચ - કોઈ પણ મનુષ્યની મહિમા છે નહીં. મહિમા છે તો ફક્ત દેવતાઓની છે અને જે આવાં દેવતા બનાવવા વાળા છે એમની મહિમા છે. બાબા એ કાર્ડ ખૂબ સારા બનાવ્યા હતાં. જયંતી મનાવવી હોય તો એક શિવબાબાની. આ (લક્ષ્મી-નારાયણ) ને પણ એવાં બનાવવા વાળા તો શિવબાબા છે ને. બસ એકની જ મહિમા છે, એ એક ને જ યાદ કરો. આ પોતે કહે છે ઉંચ થી ઉંચ બનું છું પછી નીચે પણ ઉતરું છું. આ કોઈને ખબર નથી - ઉંચે થી ઉંચા લક્ષ્મી-નારાયણ જ પછી ૮૪ જન્મોનાં પછી નીચે ઉતરે છે, તત્ત્વમ. તમે જ વિશ્વનાં માલિક હતાં, પછી શું બની ગયાં! સતયુગમાં કોણ હતાં? તમે જ બધાં હતાં, નંબરવાર પુરુષાર્થ અનુસાર. રાજા-રાણી પણ હતાં, સૂર્યવંશી-ચંદ્રવંશી ડિનાયસ્ટી (વંશજ) નાં પણ હતાં. બાબા કેટલું સારી રીતે સમજાવે છે. આ સૃષ્ટિ ચક્રનું જ્ઞાન આપ બાળકોની બુદ્ધિ માં ચાલતાં-ફરતાં રહેવું જોઈએ. તમે ચૈતન્ય લાઈટ હાઉસ છો. બધું ભણતર બુદ્ધિમાં રહેવું જોઈએ. પરંતુ તે અવસ્થા થઈ નથી, થવાની છે. જે પાસ વિથ ઓનર હશે એમની આ અવસ્થા હશે. બધું જ્ઞાન બુદ્ધિમાં હશે. બાપનાં લાડલા, પ્રેમાળ બાળકો પણ ત્યારે કહેવાશે. એવાં બાળકો પર બાપ સ્વર્ગની રાજાઈ કુરબાન કરે છે. કહે છે હું રાજાઈ નથી કરતો, તમને આપું છું, આને નિષ્કામ સેવા કહેવાય છે. બાળકો જાણે છે બાબા અમને માથાનાં ઉપર ચઢાવે છે, તો એવાં બાપ ને કેટલાં યાદ કરવાં જોઈએ. આ પણ ડ્રામા બનેલો છે. બાપ સંગમ પર આવીને બધાને સદ્ગતિ આપે છે, નંબરવાર પુરુષાર્થ અનુસાર. નંબરવન હાઈએસ્ટ બિલકુલ પવિત્ર, નંબર લાસ્ટ બિલકુલ અપવિત્ર. યાદ-ધ્યાર તો બાબા બધાને આપે છે.

બાપ કેટલું સારી રીતે સમજાવે છે, ક્યારેય પણ મિથ્યા અહંકાર ન આવવો જોઈએ. બાપ કહે છે - ખબરદાર રહેવાનું છે, રથ નો પણ રીગાર્ડ રાખવાનો છે. આમનાં દ્વારા જ તો બાપ સંભળાવે છે ને. આમણે તો ક્યારેય ગાળ ખાધી નહોતી. બધાં પ્રેમ કરતા હતાં. હમણાં તો જુઓ કેટલી ગાળ ખાય છે. કોઈ ટ્રેટર બની ભાગાન્તી થઈ ગયાં તો પછી એમની ગતિ શું થશે, નપાસ થશે ને! બાપ સમજાવે છે માયા એવી છે એટલે ખૂબ ખબરદારી રાખતાં રહો. માયા કોઈને પણ છોડતી નથી. બધાં પ્રકારની આગ લગાવી દે છે. બાપ કહે છે મારા બધાં બાળકો કામ ચિતા પર ચઢી કાળા કોલસા બની ગયાં છે. બધાં તો એક જેવાં નથી હોતાં. ન બધાનો એક જેવો પાર્ટ છે. આનું નામ જ છે વૈશ્યાલય, કેટલી વખત કામ ચિતા પર ચઢ્યાં હશે. રાવણ કેટલો જબરજસ્ત છે, બુદ્ધિ ને જ પતિત બનાવી દે છે. અહીંયા આવી ને બાપ થી શિક્ષા લેવાવાળા પણ એવાં બની જાય છે. બાપની યાદ વગર કિમિનલ આંખો ક્યારેય બદલાઈ નથી શકતી એટલે સૂરદાસની વાર્તા છે. છે તો બનાવેલી વાત, દૃષ્ટાંત પણ આપે છે. હમણાં આપ બાળકોને જ્ઞાનનું ત્રીજું નેત્ર મળે છે. અજ્ઞાન એટલે અંધકાર. કહે છે ને તમે તો આંધળા, અજ્ઞાની છો. હવે જ્ઞાન છે ગુપ્ત, આમાં કાંઈ બોલવાનું નથી. એક સેકન્ડમાં બધું જ્ઞાન આવી જાય છે, સૌથી સરળ જ્ઞાન છે. છતાં પણ અંત સુધી માયાની પરીક્ષા ચાલતી રહેશે. આ સમયે તો તોજ્ઞાન નાં મધ્ય માં છે, પાક્કા થઈ જશે પછી આટલાં તોજ્ઞાન નહીં આવશે, પડશે નહીં. પછી જુઓ તમારું ઝાડ કેટલું વધે છે. નામાચાર તો થવાનો જ છે. ઝાડ તો વધે જ છે. થોડો વિનાશ થશે ત્યારે પછી ખૂબ ખબરદાર રહેશે. પછી બાપની યાદમાં એકદમ ચટકી જશે. સમજશે સમય ખૂબ થોડો છે. બાપ તો ખૂબ સારું સમજાવે છે - આપસમાં ખૂબ પ્રેમથી ચાલો. આંખ નહીં દેખાડો. કોધનું ભૂત આવવાથી શકલ (ચહેરો) જ એકદમ બદલાઈ જાય છે. તમારે તો લક્ષ્મી-નારાયણ જેવી

શકલવાળું બનવાનું છે. લક્ષ્ય-હેતુ સામે છે. સાક્ષાત્કાર પાછળ થી થાય છે, જ્યારે ટ્રાન્સફર (બદલી) થાય છે. જેમ શરૂમાં સાક્ષાત્કાર થયાં એમ અંત સમયમાં પણ ખૂબ પાર્ટ જોશો. તમે ખૂબ ખુશ રહેશો. મિટુઆ મોત મલૂકા શિકાર.... અંતમાં ખૂબ દૃશ્યો જોવાનાં છે ત્યારે તો પછી પછતાશે પણ ને - અમે આ કર્યું. પછી એની સજા પણ ખૂબ કડક મળે છે. બાપ આવી ને ભણાવે છે, એમની પણ ઈજ્જત નથી રાખતાં તો સજા મળશે. સૌથી કડક સજા એમને મળશે જે વિકારમાં જાય છે અથવા શિવબાબાની ખૂબ ઝલાનિ કરાવવાનાં નિમિત્ત બને છે. માયા ખૂબ જબરજસ્ત છે. સ્થાપના માં શું-શું થાય છે. તમે તો હમણાં દેવતા બનો છો ને. સતયુગ માં અસુર વગેરે હોતાં નથી. આ સંગમની જ વાત છે. અહીંયા વિકારી મનુષ્ય કેટલું દુઃખ આપે છે, બાળકીઓને મારે છે, લગ્ન જરૂર કરો. સ્ત્રી ને વિકાર માટે કેટલું મારે છે, કેટલો સામનો કરે છે. કહે છે સન્યાસી પણ રહી ન શકે, આ પછી કોણ છે જે પવિત્ર રહી દેખાડે છે. આગળ ચાલી સમજશે પણ જરૂર. સિવાય પવિત્રતાનાં દેવતા તો બની ન શકાય. તમે સમજાવો છો - અમને આટલી પ્રાપ્તિ થાય છે ત્યારે છોડ્યું છે. ભગવાનુવાચ - કામજીતે જગતજીત. આવાં લક્ષ્મી-નારાયણ બનશો તો કેમ નહીં પવિત્ર બનશો. પછી માયા પણ ખૂબ પછાડે છે. ઉંચુ ભણતર છે ને. બાપ આવી ને ભણાવે છે - આ સિમરણ સારી રીતે બાળકો નથી કરતાં તો પછી માયા થપ્પડ લગાવી દે છે. માયા અવજ્ઞાઓ પણ ખૂબ કરાવે છે પછી એમનો શું હાલ થશે. માયા એવાં બેપરવાહ બનાવી દે છે, અહંકાર માં લઈ આવે છે વાત નહીં પૂછો. નંબરવાર રાજધાની બને છે તો કોઈ કારણ થી બનશે ને. હમણાં તમને પાસ્ટ (ભૂતકાળ), પ્રેઝન્ટ (વર્તમાન), ફ્યુચર (ભવિષ્ય) નું જ્ઞાન મળે છે તો કેટલું સારી રીતે ધ્યાન આપવું જોઈએ. અહંકાર આવ્યો આ મર્યા. માયા એકદમ વર્થ નોટ એ પેની (કોડીતુલ્ય) બનાવી દે છે. બાપ ની અવજ્ઞા થઈ તો પછી બાપ ને યાદ કરી નથી શકતાં. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. આપસમાં ખુબ પ્રેમ થી ચાલવાનું છે. ક્યારેય પણ ક્રોધમાં આવીને એક-બીજાને આંખ નથી દેખાડવાની. બાપની અવજ્ઞા નથી કરવાની.
2. પાસ વિથ ઓનર બનવાનાં માટે ભણતર બુદ્ધિમાં રાખવાનું છે. ચૈતન્ય લાઈટહાઉસ બનવાનું છે. દિવસ-રાત બુદ્ધિમાં જ્ઞાન ફરતું રહે.

વરદાન :- સદા પોતાનાં શ્રેષ્ઠ ભાગ્યનાં નશા અને ખુશી માં રહેવા વાળા પદ્મા પદમ ભાગ્યશાળી ભવ આખાં વિશ્વમાં જે પણ ધર્મ પિતાઓ કે જગતગુરુ કહેવડાવવાળા બન્યાં છે કોઈ ને પણ માત-પિતાનાં સંબંધ થી અલૌકિક જન્મ અને પાલના પ્રાપ્ત નથી થતી. તેઓ અલૌકિક માત-પિતા નો અનુભવ સ્વપ્નમાં પણ નથી કરી શકતાં અને આપ પદ્માપદમપતિ શ્રેષ્ઠ આત્માઓ દરરોજ માત-પિતા ની અથવા સર્વ સંબંધોનાં યાદપ્યાર લેવાનાં પાત્ર છો. સ્વયં સર્વશક્તિમાન બાપ આપ બાળકોનાં સેવક બની દરેક કદમ માં સાથ નિભાવે છે - તો આ જ શ્રેષ્ઠ ભાગ્યનાં નશા અને ખુશી માં રહો.

સ્લોગન :- તન અને મન ને સદા ખુશ રાખવા માટે ખુશીનાં જ સમર્થ સંકલ્પ કરો.

“ મીઠા બાળકો - ગ્રેટ ગ્રેટ ગ્રાન્ડ ફાધર અર્થાત્ સર્વ ધર્મ પિતાઓનાં પણ આદિ પિતા છે પ્રજાપિતા બ્રહ્મા , જેમનાં ઓક્યુપેશન (કર્તવ્ય) ને આપ બાળકો જ જાણો છો ”

પ્રશ્ન :- કર્મો ને શ્રેષ્ઠ બનાવવાની યુક્તિ કઈ છે?

ઉત્તર :- આ જન્મનું કોઈ પણ કર્મ બાપ થી છુપાવો નહીં, શ્રીમતનાં અનુસાર કર્મ કરો તો દરેક કર્મ શ્રેષ્ઠ થશે. આખો આધાર કર્મોનાં ઉપર છે. જો કોઈ પાપ કર્મ કરીને છુપાવી લે તો તેનો ૧૦૦ ગુણા દંડ પડે, પાપ વૃદ્ધિને પામતું રહે, બાપ થી યોગ તૂટતો જાય. પછી આવું છુપાવવા વાળાનું સત્યાનાશ થઈ જાય, એટલે સાચાં બાપની સાથે સાચાં રહો.

ઓમ શાંતિ ! મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો આ તો સમજે છે આ જૂની દુનિયામાં હવે થોડા દિવસનાં આપણે મુસાફર છીએ. દુનિયાનાં મનુષ્ય તો સમજે છે ૪૦ હજાર વર્ષ અહીંયા હજું રહેવાનું છે. આપ બાળકોને તો નિશ્ચય છે ને. આ વાતો ભૂલો નહીં. અહીંયા બેઠા છો તો આપ બાળકોને અંદરમાં ખુબ ગદગદ થવું જોઈએ. આ આંખો થી જે કાંઈ જુવો છો આ તો વિનાશ થવાનું છે. આત્મા તો અવિનાશી છે. આ પણ બુદ્ધિમાં છે આપણે આત્માએ પૂરા ૮૪ જન્મ લીધાં છે, હવે બાપ આવ્યાં છે લઈ જવા માટે. જૂની દુનિયા જ્યારે પૂરી થાય છે ત્યારે બાપ આવે છે નવી દુનિયા બનાવવાં. નવી દુનિયા થી જૂની, ફરી જૂની દુનિયાથી નવી દુનિયા, આ ચક્રનું તમારી બુદ્ધિ માં જ્ઞાન છે. અનેક વખત આપણે આ ચક્ર લગાવ્યું છે. હવે આ ચક્ર પૂરું થાય છે. પછી નવી દુનિયામાં આપણે થોડાક દેવતાઓ જ રહેશું. મનુષ્ય નહીં હશે. હમણાં આપણે મનુષ્ય થી દેવતા બની રહ્યાં છીએ. આ તો પાક્કો નિશ્ચય છે ને. બાકી કર્મો પર જ આખો આધાર છે. મનુષ્ય ઉલ્ટા કર્મ કરે છે તો તે અંદર જરૂર ખાય છે એટલે બાપ પૂછે છે આ જન્મમાં એવાં કોઈ પાપ તો નથી કર્યાં? આ છે છી-છી રાવણ રાજ્ય. આ પણ તમે સમજો છો. દુનિયા નથી જાણતી કે રાવણ કઈ વસ્તુ નું નામ છે. બાપુજી કહેતા હતાં રામરાજ્ય જોઈએ, અર્થ સમજતાં નહોતાં. હવે બેહદનાં બાપ સમજાવે છે રામરાજ્ય કયા પ્રકારનું હોય છે. આ તો ધુંધકારી દુનિયા છે. હવે બેહદનાં બાપ બાળકોને વારસો આપી રહ્યાં છે. હવે તમે ભક્તિ નથી કરતાં. હમણાં બાપનો હાથ મળ્યો છે. બાપનાં સહારા વગર તમે વિષય વૈતરણી નદીમાં ગોતા ખાતાં રહેતા હતાં, અડધોકલ્પ છે જ ભક્તિ. જ્ઞાન મળવાથી તમે નવી દુનિયા સતયુગ માં ચાલ્યાં જાઓ છો. હવે આપ બાળકોને આ નિશ્ચય છે - અમે બાબાને યાદ કરતા-કરતા પવિત્ર બની જઈશું, પછી પવિત્ર રાજ્ય માં આવશું. આ જ્ઞાન પણ હમણાં પુરુષોત્તમ સંગમયુગ પર તમને મળે છે. આ છે પુરુષોત્તમ સંગમયુગ. જ્યારે કે તમે છી-છી થી ગુલ-ગુલ, કાંટા થી ફૂલ બની રહ્યાં છો. કોણ બનાવે છે? બાપ. બાપ ને જાણ્યાં છે. આપણી આત્માઓનાં એ બેહદનાં બાપ છે. લૌકિક બાપને બેહદનાં બાપ નહીં કહેશું. પારલૌકિક બાપ આત્માઓનાં હિસાબ થી સર્વનાં બાપ છે. પછી બ્રહ્માનું પણ ઓક્યુપેશન (કર્તવ્ય) જોઈએ ને. આપ બાળકો બધાનું ઓક્યુપેશન જાણી ચૂક્યાં છો. વિષ્ણુનાં પણ ઓક્યુપેશન ને જાણો છો. કેટલાં સજાવેલાં છે. સ્વર્ગનાં માલિક છે ને. આ તો સંગમનાં જ કહેશું. મૂળવતન, સૂક્ષ્મવતન, સ્થૂળવતન, એ પણ સંગમ માં આવે છે ને. બાપ સમજાવે છે જૂની દુનિયા અને નવી દુનિયાનો આ સંગમ છે. પોકારે પણ છે - હેં પતિત-પાવન આવો. પાવન દુનિયા છે નવી દુનિયા અને પતિત દુનિયા છે જૂની દુનિયા. આ પણ જાણો છો બેહદનાં બાપનો પણ પાઈ છે. ક્રિયેટર, ડાયરેક્ટર છે ને. બધાં માને છે તો જરૂર તેમની કોઈ તો એક્ટિવિટી હશે ને! તેમને વ્યક્તિ નથી કહેવાતું, તેમને તો શરીર છે નહીં. બાકી બધાને કાં તો મનુષ્ય કાં દેવતા કહેશે. શિવબાબા ને તો ન દેવતા, ન મનુષ્ય કહી શકાય, કારણ કે એમને શરીર જ નથી. આ તો ટેમ્પરરી (અલ્પકાલીન) લીધું છે. સ્વયં કહે છે મીઠા-મીઠા બાળકો ને હું શરીર વગર રાજયોગ કેવી રીતે શીખવાડું! મને મનુષ્યોએ ઠીકકર-ભિત્તર માં કહી દીધું છે, પરંતુ હવે તો આપ બાળકો સમજો છો હું કેવી રીતે આવું છું! હમણાં તમે રાજયોગ શીખી રહ્યાં છો. કોઈ મનુષ્ય તો શીખવાડી ન શકે. દેવતાઓ એ સતયુગી રાજાઈ કેવી રીતે લીધી? જરૂર પુરુષોત્તમ સંગમયુગ પર રાજયોગ શીખ્યાં હશે. તો આ સિમરણ કરી હવે આપ બાળકો ને અથાહ ખુશી થવી જોઈએ. આપણે હવે ૮૪ નું ચક્ર પૂરું કર્યું છે. બાપ કલ્પ-કલ્પ આવે છે. બાપ સ્વયં કહે છે આ અનેક જન્મોનાં અંત નો જન્મ છે. શ્રી કૃષ્ણ જે પ્રિન્સ (રાજકુમાર) હતાં સતયુગનાં, એ જ પછી ૮૪ નું ચક્ર લગાવે છે. તમે શિવનાં તો ૮૪ જન્મ બતાવશો નહીં.

તમારામાં પણ નંબરવાર પુરુષાર્થ અનુસાર જાણે છે. માયા ખુબ કઠોર છે, કોઈને પણ છોડતી નથી. આ બાપ સારી રીતે જાણે છે. એવું નહીં સમજો બાપ કોઈ અંતર્યામી છે. ના, બધાની એક્ટીવીટી થી જાણે છે. સમાચાર આવે છે - માયા એકદમ કાયાં પેટ માં નાખી દે છે. એવી ઘણી વાતો આપ બાળકોને ખબર નથી પડતી, બાપને તો બધી ખબર પડે છે. મનુષ્ય પછી સમજે છે બાબા અંતર્યામી છે. બાપ કહે છે હું અંતર્યામી નથી. દરેક ની ચલન થી બધી ખબર પડે છે. ખુબ છી-છી ચલન ચાલે છે. બાપ બાળકોને ખબરદાર કરે છે. માયા થી સંભાળવાનું છે. માયા એવી છે કોઈ ને કોઈ રૂપ માં એકદમ હપ કરી લે છે. પછી ભલે બાપ સમજાવે છે તો પણ બુદ્ધિમાં નથી બેસતું એટલે બાળકોએ ખુબ ખબરદાર રહેવાનું છે. કામ મહાશત્રુ છે. ખબર પણ ન પડે કે અમે વિકારમાં ગયાં છીએ, એવું પણ થાય છે એટલે બાપ કહે છે કાંઈ પણ ભૂલ વગેરે થાય છે તો સ્પષ્ટ બતાવો, છુપાવો નહીં. નહીં તો સૌ ગુણા પાપ થઈ જશે, જે અંદરમાં ખાતું રહેશે. એકદમ નીચે પડશો. સાચાં બાપની સાથે બિલકુલ સાચાં રહેવું જોઈએ, નહીં તો ખુબ-ખુબ નુકશાન છે. માયા આ સમયે તો ખુબ કઠોર છે. આ રાવણ ની દુનિયા છે. આપણે આ જુની દુનિયાને યાદ જ કેમ કરીએ! આપણે તો નવી દુનિયા ને યાદ કરીએ, જ્યાં હવે જઈ રહ્યાં છીએ. બાપ નવું મકાન બનાવે છે તો બાળકો સમજે છે ને અમારા માટે મકાન બની રહ્યાં છે. ખુશી રહે છે. આ છે બેહદની વાત. આપણા માટે નવી દુનિયા સ્વર્ગ બની રહી છે. સ્વર્ગમાં જરૂર મકાન પણ હશે રહેવાનાં માટે. હવે આપણે નવી દુનિયામાં જવાવાળા છીએ. જેટલું બાપ ને યાદ કરશો એટલાં ગુલ-ગુલ કુલ બનશો. આપણે વિકારોનાં વશ કાંટા બની ગયાં હતાં. બાપ જાણે છે માયા અડધા ને તો એકદમ ખાઈ જાય છે. તમે પણ સમજો છો જે નથી આવતાં તે તો માયા નાં વશ થઈ ગયાં છે ને! બાપ ની પાસે તો આવતા નથી. આવી રીતે માયા અનેકોને હપ કરી લે છે. ખુબ સારા-સારા કહીને જાય છે - અમે આવું કરશું, આ કરશું, અમે તો યજ્ઞનાં માટે પ્રાણ આપવા તૈયાર છીએ. આજે તે છે નહીં, તમારી લડાઈ છે જ માયાની સાથે. દુનિયામાં આ કોઈ નથી જાણતું - માયાની સાથે લડાઈ કેવી રીતે થાય છે. હમણાં આપ બાળકોને બાપે જ્ઞાનનું ત્રીજું નેત્ર આપ્યું છે, જેનાથી તમે અંધકાર થી અજવાળા માં આવી ગયાં છો. આત્મા ને જ આ જ્ઞાન નેત્ર આપે છે ત્યારે બાપ કહે છે સ્વયં ને તમે આત્મા સમજો. બેહદનાં બાપ ને યાદ કરો. ભક્તિ માં તમે યાદ કરતા હતાં ને. કહેતાં પણ હતાં તમે આવશો તો બલિહાર જઈશું. કેવી રીતે બલિહાર જશો! એ થોડી જાણતાં હતાં. હમણાં તમે સમજો છો અમે જેમ આત્મા છીએ તેમ બાપ પણ છે. બાપ નો છે અલૌકિક જન્મ. આપ બાળકોને કેવી સારી રીતે ભણાવે છે! સ્વયં કહો છો આ તો એ જ બાપ છે જે કલ્પ-કલ્પ અમારા બાપ બને છે. આપણે પણ બાબા-બાબા કહીએ છીએ, બાપ પણ બાળકો-બાળકો કહે છે. એ જ શિક્ષકનાં રૂપમાં રાજયોગ શીખવાડે છે. બીજા તો કોઈ રાજયોગ શીખવાડી ન શકે. વિશ્વનાં તમને માલિક બનાવે છે તો એવાં બાપનાં બનીને પછી એ જ શિક્ષકની શિક્ષા પણ લેવી જોઈએ ને. ખુશીમાં ગદગદ થવું જોઈએ. જો છી-છી બન્યાં તો પછી તે ખુશી આવશે નહીં. ભલે કેટલું પણ માથું મારો પછી જેમ તે આપણા જાતિ ભાઈ નહીં. અહીંયા મનુષ્યોની કેટલી સરનેમ (અટક) હોય છે. તમારી સરનેમ જુઓ કેટલી મોટી છે! આ છે મોટા થી મોટા ગ્રેટ-ગ્રેટ ગ્રાન્ડ ફાધર બ્રહ્મા. તેમને કોઈ જાણતાં જ નથી. શિવબાબા ને તો સર્વવ્યાપી કહી દીધાં છે. બ્રહ્માની પણ કોઈને ખબર નથી પડતી. ચિત્ર પણ છે બ્રહ્મા-વિષ્ણુ-શંકરનાં. બ્રહ્માને સૂક્ષ્મવતન માં લઈ ગયાં છે. બાયોગ્રાફી (જીવનકહાની) કાંઈ નથી જાણતાં. સૂક્ષ્મવતન માં બ્રહ્માને દેખાડે છે પછી પ્રજાપિતા બ્રહ્મા ક્યાંથી આવશે! ત્યાં બાળકો એડોપ્ટ (દત્તક) કરશે શું! કોઈને પણ ખબર નથી. પ્રજાપિતા બ્રહ્મા કહે છે પરંતુ બાયોગ્રાફી નથી જાણતાં. બાબાએ સમજાવ્યું છે આ મારો રથ છે. અનેક જન્મોનાં અંતમાં મેં આ આધાર લીધો છે. આ પુરુષોત્તમ સંગમયુગ ગીતા નો એપિસોડ છે. પવિત્રતા પણ મુખ્ય છે. પતિત થી પાવન બનવાનું કેવી રીતે છે, આ દુનિયામાં કોઈને પણ ખબર નથી. સાધુ-સંત વગેરે ક્યારેય એવું કહેશે નહીં કે દેહ સહિત બધાને ભૂલો. એક બાપ ને યાદ કરો તો માયા નાં પાપ કર્મ બધાં ભસ્મ થઈ જશે. કોઈ ગુરુ એવું ક્યારેય નહીં કહેશે.

બાપ સમજાવે છે - આ બ્રહ્મા કેવી રીતે બને છે? નાનપણ માં ગામડા નો છોકરો હતાં. ચૌરાસી જન્મ લીધાં છે, પહેલાં થી લઈને છેલ્લાં સુધી. તો નવી દુનિયા થી પછી જૂની થઈ જાય છે. હમણાં આપ બાળકોની બુદ્ધિ નું તાળું ખોલ્યું છે. તમે સમજો શકો છો, ધારણા કરી શકો છો. હમણાં તમે બુદ્ધિમાન બન્યાં છો. પહેલાં બુદ્ધિહીન હતાં. આ લક્ષ્મી-નારાયણ બુદ્ધિવાન છે અને અહીંયા બુદ્ધિહીન છે. સામે જુઓ આ પેરેડાઇઝ (વૈકુંઠ) નાં માલિક છે ને. કૃષ્ણ સ્વર્ગનાં માલિક હતાં પછી ગામડાનો છોકરો બન્યાં છે. આપ બાળકોએ આ ધારણા કરી પછી પવિત્ર પણ જરૂર બનવાનું છે. મુખ્ય છે જ પવિત્રતા ની વાત. લખે પણ છે - બાબા, માયા એ અમને પાડી દીધાં. આંખો કિમિનલ બની ગઈ. બાપ કહે છે સ્વયં ને આત્મા સમજો. બસ હવે ઘરે તો જવાનું છે. બાપ ને યાદ કરવાનાં છે. થોડા

સમય માટે, શરીર નિર્વાહ માટે કર્મ કરી પછી આપણે ચાલ્યાં જઈએ છીએ. આ જૂની દુનિયાનાં વિનાશ માટે લડાઈ પણ લાગે છે. આ પણ તમે જોજો - કેવી રીતે લાગે છે? બુદ્ધિથી સમજો છો આપણે દેવતા બનીએ છીએ તો આપણને નવી દુનિયા પણ જોઈએ એટલે વિનાશ જરૂર થશે. આપણે પોતાની નવી દુનિયા સ્થાપન કરી રહ્યાં છીએ શ્રીમત પર.

બાપ કહે છે - હું તમારી સેવામાં ઉપસ્થિત થાઉં છું. તમે માંગણી કરી છે કે અમને પતિતો ને આવીને પાવન બનાવો તો તમારા કહેવાથી હું આવ્યો છું, તમને રસ્તો બતાવું છું ખુબ સહજ. મનમનાભવ. ભગવાનુવાચ છે ને, ફક્ત કૃષ્ણનું નામ આપી દીધું છે. બાપનાં પછી છે કૃષ્ણ. આ પરમધામનાં માલિક. તે વિશ્વનાં માલિક. સૂક્ષ્મવતન માં તો કંઈ હોતું જ નથી. બધાથી નંબરવન છે શ્રીકૃષ્ણ, જેમને ખુબ પ્રેમ કરે છે. બાકી તો પાછળ-પાછળ આવ્યાં છે. સ્વર્ગમાં તો બધાં જઈ ન શકે. તો મીઠા-મીઠા બાળકો ને હડી ખુશી રહેવી જોઈએ. આર્ટિફિશિયલ (બનાવટી) ખુશી ચાલી ન શકે. બહાર થી જાત-જાતનાં બાળકો બાબાની પાસે આવતા હતાં, ક્યારેય પવિત્ર નહોતા રહેતાં. બાબા સમજાવતા હતાં વિકારમાં જાઓ છો તો પછી આવો જ કેમ છો, કહેતા હતાં - શું કરીએ, રહી નથી શકતાં. રોજ આવું છું, ખબર નહિં ક્યારેય કોઈ એવું તીર લાગી જાય. તમારા વગર સદ્ગતિ કોણ કરશે. આવીને બેસી જતા હતાં. માયા ખુબ પ્રબળ છે. નિશ્ચય પણ હોય છે - બાબા અમને પતિત થી પાવન ગુલ-ગુલ બનાવે છે. પરંતુ શું કરે, છતાં પણ સાચું તો બોલતા હતાં - હવે જરૂર તે સુધરી ગયાં હશે. તેમને આ નિશ્ચય હતો - આમનાં દ્વારા જ અમે સુધરશું.

આ સમય કેટલાં એક્ટર્સ છે. એક નાં ફિયર્સ (ગુણ) ન મળે બીજા થી. ફરી કલ્પ બાદ એવાં જ ફિયર્સ થી પાર્ટ રિપીટ કરશે. આત્માઓ તો બધી ફિક્સ છે ને. બધાં એક્ટર્સ બિલકુલ એક્યુરેટ પાર્ટ ભજવતાં રહે છે. કાંઈ પણ ફરક થઈ નથી શકતો. બધી આત્માઓ અવિનાશી છે. તેમનો પાર્ટ પણ અવિનાશી નોંધાયેલો છે. કેટલી સમજાવવાની વાતો છે. કેટલું સમજાવે છે છતાં પણ ભૂલી જાય છે. સમજાવી નથી શકતાં. આ પણ ડ્રામામાં થવાનું છે. દર કલ્પ રાજાઈ તો સ્થાપન થાય જ છે. સતયુગમાં આવે જ થોડાં છે - તે પણ નંબરવાર. અહીંયા પણ નંબરવાર છે ને. એક નો પાર્ટ એક જ જાણે, બીજા કોઈ જાણી નથી શકતાં. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. સાચાં બાપની સાથે સદા સાચાં રહેવાનું છે. બાપ પર પર પૂરે-પૂરું બલિહાર જવાનું છે.
2. જ્ઞાન ને ધારણા કરી બુદ્ધિવાન બનવાનું છે. અંતર થી હડી (જીગરી) ખુશી માં રહેવાનું છે. કોઈ પણ શ્રીમત નાં વિરુદ્ધ કામ કરીને ખુશી ગુમ નથી કરવાની.

વરદાન :- જ્ઞાન ની ગુહ્ય વાતો ને સાંભળીને તેને સ્વરૂપ માં લાવવા વાળા જ્ઞાની તૂ આત્મા ભવ જ્ઞાની તૂ આત્માઓ દરેક વાતનાં સ્વરૂપનો અનુભવ કરે છે. જેમ સાંભળવું સારું લાગે છે, ગુહ્ય પણ લાગે છે પરંતુ સાંભળવાની સાથે-સાથે સમાવવું અર્થાત સ્વરૂપ બનવું - આનો પણ અભ્યાસ હોવો જોઈએ. હું આત્મા નિરાકાર છું - આ વારંવાર સાંભળો છો પરંતુ નિરાકાર સ્થિતિ નાં અનુભવી બનીને સાંભળો. જેવી પોઇન્ટ (વાત) તેવો અનુભવ. આનાથી શુદ્ધ સંકલ્પો નો ખજાનો જમા થતો જશે અને બુદ્ધિ એમાં વ્યસ્ત હશે તો વ્યર્થ સંકલ્પો થી સહજ કિનારો થઈ જશે.

સ્લોગન :- નોલેજ તથા અનુભવ ની ડબલ ઓથોરિટી વાળા જ મસ્ત ફકીર રમતા યોગી છે.

“ મીઠા બાળકો - તમારી યાદ ની યાત્રા બિલકુલ જ ગુપ્ત છે , આપ બાળકો હમણાં મુક્તિ ધામ માં જવાની યાત્રા કરી રહ્યાં છો ”

પ્રશ્ન :- સ્થૂળવતનવાસી થી સૂક્ષ્મવતનવાસી ફરિશ્તા બનવાનો પુરુષાર્થ શું છે?

ઉત્તર :- સૂક્ષ્મવતનવાસી ફરિશ્તા બનવું છે તો રુહાની સર્વિસ (સેવા) માં હઠી-હઠી સ્વાહા કરો. હઠી સ્વાહા કર્યા વગર ફરિશ્તા બની ન શકાય કારણકે ફરિશ્તા હઠી માસ વગરનાં હોય છે. આ બેહદની સેવામાં દધિયી ઋષિ ની જેમ હઠી-હઠી લગાવાની છે, ત્યારે વ્યક્ત થી અવ્યક્ત બનશો.

ગીત :- ધીરજ ધર મનુવા ...

ઓમ શાંતિ ! બાળકો ને આ ગીત થી ઈશારો મળ્યો કે ધીરજ ધરો. બાળકો જાણે છે અમે શ્રીમત પર પુરુષાર્થ કરી રહ્યાં છીએ અને જાણે છે કે અમે આ ગુપ્ત યોગની યાત્રા પર છીએ. તે યાત્રા પોતાનાં સમય પર પૂરી થવાની છે. મુખ્ય છે જ આ યાત્રા, જેને તમારા સિવાય બીજું કોઈ પણ નથી જાણતું. યાત્રા પર જવાનું છે જરૂર અને લઈ જવાવાળા પન્ડા પણ જોઈએ. આનું નામ જ રાખેલું છે પાંડવ સેના. હમણાં યાત્રા પર છીએ. સ્થૂળ લડાઈ ની કોઈ વાત નથી. દરેક વાત ગુપ્ત છે. યાત્રા પણ ખુબ ગુપ્ત છે. શાસ્ત્રો માં પણ છે - બાપ કહે છે મને યાદ કરો તો મારી પાસે આવીને પહોંચશો. આ યાત્રા તો થઈ ને. બાપ બધાં શાસ્ત્રો નો સાર બતાવે છે. પ્રેક્ટિકલ માં એક્ટ (કર્મ) માં લઈ આવે છે. આપણે આત્માઓએ યાત્રા પર જવાનું છે પોતાનાં નિર્વાણધામ. વિચાર કરો તો સમજી શકો છો. આ છે મુક્તિધામ ની સાચી યાત્રા. બધાં જ ઈચ્છે છે અમે મુક્તિધામ માં જઈએ. આ યાત્રા કરવા માટે કોઈ મુક્તિધામ નો રસ્તો બતાવે. પરંતુ બાપ તો પોતાનાં સમય પર પોતે જ આવે છે, જે સમય ને કોઈ નથી જાણતું. બાપ આવી ને સમજાવે છે તો બાળકો ને નિશ્ચય થાય છે. બરાબર આ સાચી યાત્રા છે જે ગવાયેલી છે. ભગવાને આ યાત્રા શીખવાડી હતી. મનમનાભવ, મધ્યાજીભવ. આ અક્ષર પણ તમારા ખુબ કામના છે. ફક્ત કોણે કહ્યાં? આ ભૂલ કરી દીધી છે. કહે છે દેહ સહિત દેહનાં બધાં સંબંધો ને ભૂલી જાઓ. આમને (બ્રહ્મા બાબા ને) પણ દેહ છે. આમને પણ સમજાવવા વાળા બીજા છે, જેને પોતાનું દેહ નથી એ બાપ છે વિચિત્ર, એમનું કોઈ ચિત્ર નથી, બીજા તો બધાનાં ચિત્ર છે. આખી દુનિયા ચિત્રશાળા છે. વિચિત્ર અને ચિત્ર અર્થાત્ જીવ અને આત્માનું આ મનુષ્ય સ્વરૂપ માં બનેલું છે. તો એ બાપ છે વિચિત્ર. સમજાવે છે મારે આ ચિત્ર નો આધાર લેવો પડે છે. બરાબર શાસ્ત્રોમાં છે ભગવાને કહ્યું હતું જ્યારે કે મહાભારત લડાઈ પણ લાગી હતી. રાજયોગ શીખવાડતા હતાં, જરૂર રાજાઈ સ્થાપન થઈ હતી. હમણાં તો રાજાઈ છે નહીં. રાજ્યોગ ભગવાને શીખવાડ્યો હતો, નવી દુનિયાનાં માટે કારણ કે વિનાશ સામે ઉભો હતો. સમજાવાય છે એવું થયું હતું જ્યારે કે સ્વર્ગની સ્થાપના થઈ હતી. તે લક્ષ્મી-નારાયણ નું રાજ્ય સ્થાપન થયું હતું. હમણાં તમારી બુદ્ધિ માં છે - સતયુગ હતું, હમણાં કળયુગ છે. પછી બાપ એજ વાતો સમજાવે છે. એવું તો કોઈ કહી ન શકે કે હું પરમધામ થી આવ્યો છું તમને પાછાં લઈ જવાં. પરમપિતા પરમાત્મા જ કહી શકે છે બ્રહ્મા દ્વારા, બીજા કોઈનાં દ્વારા પણ કહી ન શકે. સૂક્ષ્મવતન માં છે જ બ્રહ્મા-વિષ્ણુ-શંકર. બ્રહ્માનાં માટે પણ સમજાવ્યું છે કે તે છે અવ્યક્ત બ્રહ્મા અને આ છે વ્યક્ત. તમે હમણાં ફરિશ્તા બનો છો. ફરિશ્તા સ્થૂળવતન માં નથી હોતાં. ફરિશ્તાઓ ને હઠી-માસ નથી હોતાં. અહીંયા આ રુહાની સર્વિસ (સેવા) માં હઠી વગેરે બધું ખતમ કરી દે છે, પછી ફરિશ્તા બની જાય છે. હમણાં તો હઠી છે ને. આ પણ લખેલું છે - પોતાની હઠીઓ પણ સર્વિસમાં આપી દીધી. એટલે પોતાની હઠીઓ ખલાસ કરે છે. સ્થૂળવતન થી સૂક્ષ્મવતનવાસી બનવાનું છે. અહીંયા આપણે હઠી આપીને સૂક્ષ્મ બની જઈએ છીએ. આ સર્વિસમાં બધું સ્વાહા કરવાનું છે. યાદમાં રહેતાં-રહેતાં આપણે ફરિશ્તા બની જઈશું. આ પણ ગવાયેલું છે - મિરુંઆ મોત મલૂકા શિકાર, મલૂક ફરિશ્તા ને કહેવાય છે. તમે મનુષ્ય થી ફરિશ્તા બનો છો. તમને દેવતા કહી ન શકાય. અહીંયા તો તમને શરીર છે ને. સૂક્ષ્મવતન નું વર્ણન હમણાં થાય છે. યોગમાં રહી પછી ફરિશ્તા બની જાય છે. અંતમાં તમે ફરિશ્તા બની જશો. તમને બધાં સાક્ષાત્કાર થશે અને ખુશી થશે. મનુષ્ય તો બધાં, કાળ નો શિકાર થઈ જશે. તમારામાં જે મહાવીર છે તે તો અડોલ રહેશે. બાકી શું-શું થતું રહેશે! વિનાશનાં દૃશ્ય તો થવાનાં જ છે ને. અર્જુન ને વિનાશનો સાક્ષાત્કાર થયો. એક અર્જુન ની વાત નથી. આપ બાળકોને વિનાશ અને સ્થાપના નો સાક્ષાત્કાર

થાય છે. પહેલાં-પહેલાં બાબાને પણ વિનાશ નો સાક્ષાત્કાર થયો. એ સમયે જ્ઞાન તો કાંઈ હતું નહીં. જોયું સૃષ્ટિ નો વિનાશ થઈ રહ્યો છે. પછી ચતુર્ભુજ નો સાક્ષાત્કાર થયો. સમજવાં લાગ્યાં આ તો સારું છે. વિનાશનાં પછી અમે વિશ્વનાં માલિક બનીએ છીએ, તો ખુશી આવી ગઈ. હમણાં આ દુનિયા નથી જાણતી કે વિનાશ તો સારો છે ને. શાંતિ માટે પ્રયત્ન કરે છે પરંતુ છેવટે વિનાશ તો થવાનો છે. યાદ કરે છે પતિત-પાવન આવો, તો બાપ આવશે જરૂર, આવી ને પાવન દુનિયા સ્થાપન કરશે, જેમાં આપણે રાજાઈ કરશું. આ તો સારું છે ને. પતિત-પાવન ને કેમ યાદ કરે છે? કારણ કે દુઃખ છે. પાવન દુનિયામાં દેવતાઓ છે, પતિત દુનિયામાં તો દેવતાઓનો પગ આવી નથી શકતાં. તો જરૂર પતિત દુનિયાનો વિનાશ થવો જોઈએ. ગવાયેલું પણ છે મહા વિનાશ થયો. તેના પછી શું થાય છે? એક ધર્મની સ્થાપના એ તો આવી રીતે થશે ને. અહીંયા થી રાજયોગ શીખશે. વિનાશ થશે બાકી ભારત માં કોણ બચશે? જે રાજયોગ શીખે છે, નોલેજ આપે છે એ જ બચશે. વિનાશ તો બધાનો થવાનો છે, આમાં ડરવાની વાત નથી. પતિત-પાવન ને બોલાવે છે જ્યારે એ આવે છે તો ખુશી થવી જોઈએ ને. બાપ કહે છે વિકારોમાં નહીં જાઓ. આ વિકારો પર જીત પામો અથવા દાન આપી દો તો ગ્રહણ છૂટે. ભારતનું ગ્રહણ છૂટે છે જરૂર. કાળા થી ગોરા બનવાનું છે. સતયુગ માં પવિત્ર દેવતાઓ હતાં, તે જરૂર અહીંયા બન્યાં હશે.

તમે જાણો છો આપણે શ્રીમત થી નિર્વિકારી બનીએ છીએ. ભગવાનુવાચ, આ છે ગુપ્ત. શ્રીમત પર ચાલી ને તમે બાદશાહી પામો છો. બાપ કહે છે તમારે નર થી નારાયણ બનવાનું છે. સેકન્ડ માં રાજાઈ મળી શકે છે. શરૂમાં બાળકીઓ ૪-૫ દિવસ પણ વૈકુંઠમાં જઈને રહેતી હતી. શિવબાબા આવીને બાળકોને વૈકુંઠ નો પણ સાક્ષાત્કાર કરાવતાં હતાં. દેવતાઓ આવતા હતાં - કેટલાં માન-શાન થી. તો બાળકોને દિલ અંદર લાગે છે બરાબર ગુપ્ત વેષમાં આવવા વાળા બાપ અમને સમજાવી રહ્યાં છે. બ્રહ્મા તનમાં આવે છે. બ્રહ્માનું તન તો અહીંયા જોઈએ ને. પ્રજાપિતા બ્રહ્મા દ્વારા સ્થાપના. બાબાએ સમજાવ્યું છે - કોઈ પણ આવે છે તો એનાથી પૂછો કોની પાસે આવો છો? બી.કે. પાસે. સારું બ્રહ્માનું નામ ક્યારેય સાંભળ્યું છે? પ્રજાપિતા તો છે ને. અમે બધાં એમનાં આવીને બન્યાં છીએ. જરૂર આગળ પણ બન્યાં હતાં. બ્રહ્મા દ્વારા સ્થાપના તો સાથે બ્રાહ્મણ પણ જોઈએ. બાપ બ્રહ્મા દ્વારા કોને સમજાવે છે? શૂદ્રોને તો નહીં સમજાવશે. આ છે બ્રહ્મા મુખ વંશાવલી બ્રાહ્મણ, શિવબાબાએ બ્રહ્મા દ્વારા અમને પોતાનાં બનાવ્યાં છે. બ્રહ્મા કુમાર-કુમારીઓ કેટલા અસંખ્ય છે, કેટલાં સેવાકેન્દ્રો છે. બધામાં બ્રહ્માકુમારીઓ ભણાવે છે. અહીંયા અમને દાદા નો વારસો મળે છે. ભગવાનુવાચ, તમને રાજયોગ શીખવાડું છું. એ નિરાકાર હોવાનાં કારણે આમનાં શરીર નો આધાર લઈને અમને નોલેજ સંભળાવે છે. પ્રજાપિતાનાં તો બધાં બાળકો હશે ને! અમે છીએ પ્રજાપિતા બ્રહ્માકુમાર-કુમારીઓ. શિવબાબા છે દાદા. એમણે એડોપ્ટ કર્યા છે. તમે જાણો છો અમે દાદા થી ભણી રહ્યાં છે બ્રહ્મા દ્વારા. આ લક્ષ્મી-નારાયણ બંને સ્વર્ગ નાં માલિક છે ને. ભગવાન તો એક ઉંચ થી ઉંચ નિરાકાર જ છે. બાળકોની ધારણા ખૂબ સારી હોવી જોઈએ. પહેલાં-પહેલાં સમજાવો બે બાપ છે ભક્તિમાર્ગ માં. સ્વર્ગ માં છે એક બાપ. પારલૌકિક બાપ દ્વારા બાદશાહી મળી ગઈ પછી યાદ કેમ કરશે. દુઃખ છે જ નહીં જે યાદ કરવું પડે. ગાયે છે દુઃખહર્તા સુખકર્તા. તે હમણાં ની વાત છે. જે ભૂતકાળ થઈ જાય છે એનું ગાયન થાય છે. મહિમા છે એક ની. એ એક બાપ જ આવીને પતિતો ને પાવન બનાવે છે. મનુષ્ય થોડી સમજે છે. તેઓ તો ભૂતકાળ ની કથા બેસી લખે છે. તમે હમણાં સમજો છો - બરાબર બાપે રાજયોગ શીખવાડ્યો, જેનાથી બાદશાહી મળી. ૮૪ નું ચક્કર લગાવ્યું. હમણાં ફરી આપણે ભણી રહ્યાં છીએ, પછી ૨૧ જન્મ રાજ્ય કરશું. એવા દેવતા બનીશું. આવાં કલ્પ પહેલાં બન્યા હતાં. સમજો છો અમે પૂરું ૮૪ જન્મો નું ચક્ર લગાવ્યું. હવે ફરી સતયુગ-ત્રેતા માં જઈશું ત્યારે તો બાપ પૂછે છે આગળ કેટલી વખત મળ્યાં છો? આ પ્રેક્ટિકલ વાત છે ને! નવાં પણ કોઈ સાંભળે તો સમજશે ૮૪ નું ચક્ર તો જરૂર છે. જે પહેલાંવાળા હશે એમનું જ ચક્ર પૂરું થયું હશે. બુદ્ધિથી કામ લેવાનું છે. આ મકાન માં, આ ડ્રેસ માં બાબા અમે તમને અનેક વખત મળીએ છીએ અને મળતા રહીશું. પતિત થી પાવન, પાવન થી પતિત થતાં જ આવ્યાં છીએ. કોઈ વસ્તુ સદૈવ નવી જ રહે, આ તો થઈ નથી શકતું. જૂની જરૂર બને છે. દરેક વસ્તુ સતો-રજો-તમો માં આવે છે. હમણાં આપ બાળકો જાણો છો નવી દુનિયા આવી રહી છે. તેને સ્વર્ગ કહેવાય છે. આ છે નર્ક. તે છે પાવન દુનિયા. બહુજ પોકારે છે - હું પતિત-પાવન અમને આવીને પાવન બનાવો કારણ કે દુઃખ વધારે થતું જાય છે ને. પરંતુ આ સમજતાં નથી કે અમે જ પૂજ્ય હતાં પછી પૂજારી બન્યાં છીએ. દ્વાપર માં પૂજારી બન્યાં. અનેક ધર્મ થતાં ગયાં. બરાબર પતિત થી પાવન, પાવન થી પતિત થતાં આવ્યાં છીએ. ભારત નાં ઉપર જ ખેલ છે.

આપ બાળકોને હવે સ્મૃતિ આવી છે, હવે તમે શિવ જયંતી મનાવો છો. બાકી બીજા કોઈ શિવ ને તો જાણતાં જ નથી. આપણે જાણીએ છીએ. બરાબર આપણને રાજયોગ શીખવાડે છે. બ્રહ્મા દ્વારા સ્વર્ગ ની સ્થાપના થઈ રહી છે. જરૂર જે યોગ શીખશે, સ્થાપના કરશે એ જ પછી રાજ્ય-ભાગ્ય પામશે. આપણે કહીએ છીએ બરાબર અમે કલ્પ-કલ્પ બાપ થી આ રાજયોગ શીખ્યાં છીએ. બાબા એ સમજાવ્યું છે - હવે આ ૮૪ જન્મો નું ચક્ર પૂરું થાય છે. પછી નવું ચક્ર લગાવવાનું છે. ચક્ર ને તો જાણવું જોઈએ ને. ભલે આ ચિત્ર ન હોય તો પણ તમે સમજાવી શકો છો. આ તો બિલકુલ સહજ વાત છે. બરાબર ભારત સ્વર્ગ હતું, હમણાં નર્ક છે. ફક્ત તે લોકો સમજે છે કળયુગ હજું બાળક છે. તમે કહો છો - આ તો કળયુગ નો અંત છે. ચક્ર પૂરું થાય છે. બાપ સમજાવે છે હું આવું છું પતિત દુનિયા ને પાવન બનાવવાં. તમે જાણો છો આપણે પાવન દુનિયામાં જવાનું છે. તમે મુક્તિ, જીવન મુક્તિધામ, શાંતિધામ, સુખધામ અને દુઃખધામ ને પણ સમજો છો. પરંતુ તકદીરમાં નથી તો પછી આ વિચાર નથી કરતાં કે કેમ નહીં અમે સુખધામ માં જઈએ. બરાબર આપણું આત્માઓનું ઘર તે શાંતિધામ છે. ત્યાં આત્માઓને અવયવ ન હોવાનાં કારણે કાંઈ બોલતી નથી. શાંતિ ત્યાં બધાને મળે છે. સતયુગ માં છે એક ધર્મ. આ અનાદિ, અવિનાશી વર્લ્ડ ડ્રામા છે જે ચક્ર લગાવતો જ રહે છે. આત્મા ક્યારેય વિનાશ નથી થતી. શાંતિધામ માં પણ થોડો સમય રહેવું જ પડે. આ બહુજ સમજણ ની વાતો છે. કળયુગ છે દુઃખધામ. કેટલાં અનેક ધર્મ છે, કેટલાં હંગામા છે. જ્યારે બિલકુલ દુઃખધામ થાય છે ત્યારે જ બાપ આવે છે. દુઃખધામ નાં પછી છે સંપૂર્ણ સુખધામ. શાંતિધામ થી આપણે આવીએ છીએ સુખધામમાં, પછી દુઃખધામ બને છે. સતયુગ માં સંપૂર્ણ નિર્વિકારી, અહીંયા છે સંપૂર્ણ વિકારી. આ સમજાવવું તો ખૂબ સહજ છે ને. હિમ્મત જોઈએ. ક્યાંય પણ જઈ ને સમજાવો. આ પણ લખેલું છે - હનુમાન સતસંગ માં પાછળ જુતામાં જઈને બેસતાં હતાં. તો મહાવીર જે હશે તે ક્યાંય પણ જઈ ને યુક્તિ થી સાંભળશે, જોશે શું બોલે છે. તમે ડ્રેસ બદલી ને ક્યાંય પણ જઈ શકો છો, એમનું કલ્યાણ કરવાં. બાબા પણ ગુપ્ત વેષ માં તમારું કલ્યાણ કરી રહ્યાં છે ને. મંદિરો માં ક્યાંય પણ નિમંત્રણ મળે છે તો જઈને સમજાવવાનું છે. દિવસ-પ્રતિ દિવસ તમે હોશિયાર થતાં જાઓ છો. બધાને બાપ નો પરિચય તો આપવાનો જ છે. કોશિશ કરવાની હોય છે. આ તો ગવાયેલું છે, પાછળ થી સન્યાસી, રાજાઓ વગેરે આવે. રાજા જનક ને સેકન્ડ માં જીવનમુક્તિ મળી. તે પછી જઈને ત્રેતા માં અનુજનક બન્યાં. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. અંતિમ વિનાશ નું દૃશ્ય જોવા માટે પોતાની સ્થિતિ મહાવીર જેવી નિર્ભય, અડોલ બનાવવાની છે. ગુપ્ત યાદ ની યાત્રા માં રહેવાનું છે.
2. અવ્યક્ત વતનવાસી ફરિશ્તા બનવાનાં માટે બેહદ સેવા માં દધિચી ઋષિ ની જેમ પોતાની હઠી-હઠી સ્વાહા કરવાની છે.

વરદાન :- એકાંત અને અંતર્મુખતા નાં અભ્યાસ દ્વારા સ્વયં ને અનુભવ થી સંપન્ન બનાવવા વાળા માયા જીત ભવ નોલેજકુલ ની સાથે પાવરકુલ અર્થાત્ અનુભવી મૂર્ત બનવાનાં માટે એકાંતવાસી અને અંતર્મુખી બનો. ડગમગ થવાનું કારણ છે અનુભવની કમી એટલે ફક્ત સમજવું, સમજાવવા વાળા અથવા મગનમૂર્ત નહીં બનો, એકાંતવાસી બની દરેક પોઇન્ટનાં અનુભવી બનો તો કોઈ પણ પ્રકારનાં દગા થી, દુઃખ અથવા દુવિધા થી બચી જશો. કોનું બાળક છું, શું પ્રાપ્તિ છે - આ પહેલાં પાઠ નો અનુભવ કરી લીધો તો માયાજીત સહજ જ થઈ જશો.

સ્લોગન :- જવાબદારી સંભાળતાં ડબલ લાઈટ રહેવા વાળા જ બાપનાં સમીપ રત્ન છે.

“ ચાર વાતો થી ન્યારા બનો ”

આજે બાપદાદા પોતાનાં સર્વ કમળ-આસનધારી શ્રેષ્ઠ બાળકોને જોઈ રહ્યાં છે. કમળ-આસન, બ્રાહ્મણ આત્માઓની શ્રેષ્ઠ સ્થિતિની નિશાની છે. આસન સ્થિત થવાનું (બેસવાનું) સાધન છે. બ્રાહ્મણ આત્માઓ કમળ-સ્થિતિ માં સ્થિત રહે છે, એટલે કમળ-આસનધારી કહેવાય છે. જેમ બ્રાહ્મણ સો દેવતા બનો છો, એમ આસનધારી સો સિંહાસનધારી બને છે, જેટલો સમય લાંબોકાળ અથવા અલ્પકાળ કમળ આસનધારી બને છે એટલા જ લાંબાકાળ અથવા અલ્પકાળ રાજ્ય સિંહાસનધારી બને છે. કમળ-આસન વિશેષ બ્રહ્મા બાપ સમાન અતિ ન્યારી અને અતિ પ્યારી સ્થિતિનું સિમ્બોલ (ચિન્હ) છે. આપ બ્રાહ્મણ બાળકો ફોલો ફાધર (બાપ નું અનુસરણ) કરવા વાળા છો, એટલે બાપ સમાન કમળ-આસનધારી છો. અતિ ન્યારાની નિશાની છે - તે બાપ અને સર્વ પરિવાર નાં અતિ પ્યારા બનશે. ન્યારાપન અર્થાત્ ચારો બાજુ થી ન્યારા.

(૧) પોતાનાં દેહ ભાન થી ન્યારા. જેમ સાધારણ દુનિયાવી આત્માઓને ચાલતાં-ફરતાં, દરેક કર્મ કરતાં સ્વતઃ અને સદા દેહનું ભાન રહે જ છે, મહેનત નથી કરતાં કે હું દેહ છું, ન ઇચ્છતાં પણ સહજ સ્મૃતિ રહે જ છે. એમ કમળ-આસનધારી બ્રાહ્મણ આત્માઓ પણ આ દેહભાન થી સ્વતઃ જ એવાં ન્યારા રહે છે જેમ અજ્ઞાની આત્મ-અભિમાન થી ન્યારા છે. છે જ આત્મ-અભિમાની. શરીર નું ભાન પોતાનાં તરફ આકર્ષિત ન કરે. જેમ બ્રહ્મા બાપ ને જોયાં, ચાલતાં-ફરતાં ફરિશ્તા-રૂપ કે દેવતા-રૂપ સ્વતઃ સ્મૃતિ માં રહ્યું. એમ નેચરલ દેહી-અભિમાની સ્થિતિ સદા રહે - આને કહેવાય છે દેહભાન થી ન્યારા. દેહભાન થી ન્યારા જ પરમાત્મ-પ્યારા બની જાય છે.

(૨) આ દેહ નાં જે સર્વ સંબંધ છે, દૃષ્ટિ થી, વૃત્તિ થી, કૃતિ થી - તે બધાથી ન્યારા. દેહ નો સંબંધ જોતાં પણ સ્વતઃ જ આત્મિક, દેહી સંબંધ સ્મૃતિ માં રહે એટલે દિવાળી નાં પછી ભાઈબીજ મનાવી ને. જ્યારે ચમકતો તારો અથવા જગમગતો અવિનાશી દીપક બની જાયો છો, તો ભાઈ-ભાઈ નો સંબંધ થઈ જાય છે. આત્માનાં નાતે ભાઈ-ભાઈ નો સંબંધ અને સાકાર બ્રહ્માવંશી બ્રાહ્મણ બનવાનાં નાતા થી બહેન-ભાઈ નો શ્રેષ્ઠ શુદ્ધ સંબંધ સ્વતઃ જ સ્મૃતિ માં રહે છે. તો ન્યારાપણું અર્થાત્ દેહ અને દેહ નાં સંબંધ થી ન્યારા.

(૩) દેહ નાં વિનાશી પદાર્થો માં પણ ન્યારાપણું. જો કોઈ પદાર્થ કોઈ પણ કર્મેન્દ્રિય ને વિચલિત કરે છે અર્થાત્ આસક્તિ-ભાવ ઉત્પન્ન થાય છે તો તે ન્યારાપણું નથી રહેતું. સંબંધ થી ન્યારા તો પણ સહજ થઈ જાય પરંતુ સર્વ પદાર્થો ની આસક્તિ થી ન્યારા - ‘અનાસક્ત’ બનવામાં રોયલ રૂપની આસક્તિ રહી જાય છે. સંભળાવ્યું હતું ને કે આસક્તિ નું સ્પષ્ટ રૂપ ઈચ્છા છે. આ જ ઈચ્છા નું સૂક્ષ્મ, મહીન રૂપ છે - સાડું લાગવું. ઈચ્છા નથી પરંતુ સાડું લાગે છે - આ સૂક્ષ્મ રૂપ ‘સાડું (અચ્છા)’ નાં બદલે ‘ઈચ્છા’ નું રૂપ પણ લઈ શકે છે. તો આની સારી રીતે તપાસ કરો કે આ પદાર્થ અર્થાત્ અલ્પકાળ સુખ નાં સાધન આકર્ષિત તો નથી કરતાં? કોઈ પણ સાધન સમય પર પ્રાપ્ત ન થાય તો સહજ સાધના અર્થાત્ સહજયોગ ની સ્થિતિ ડગમગ તો નથી થતી? કોઈ પણ સાધન નાં વશ, આદત થી મજબૂર તો નથી થતાં? કારણ કે આ સર્વ પ્રદાર્થ અર્થાત્ સાધન પ્રકૃતિનાં સાધન છે. તો આપ પ્રકૃતિજીત અર્થાત્ પ્રકૃતિનાં આધાર થી ન્યારા કમળ-આસનધારી બ્રાહ્મણ છો. માયાજીત ની સાથે-સાથે પ્રકૃતિજીત પણ બનો છો. જેવાં માયાજીત બનો છો, તો માયા વારંવાર ભિન્ન-ભિન્ન રૂપો માં કોશિશ કરે છે કે મારા સાથી માયાજીત બની રહ્યાં છે, તો ભિન્ન-ભિન્ન પેપર (પરીક્ષા) લે છે. પ્રકૃતિનું પેપર છે - સાધનો દ્વારા આપ સૌને હલચલ માં લાવવાં. જેમ - પાણી. હમણાં આ કોઈ મોટું પેપર નથી આવ્યું. પરંતુ પાણી થી બનેલાં સાધન, અગ્નિ દ્વારા બનેલાં સાધન, એમ દરેક પ્રકૃતિનાં તત્વો દ્વારા બનેલાં સાધન મનુષ્ય આત્માઓનાં જીવનનાં અલ્પકાળનાં સુખનો આધાર છે. તો આ બધાં તત્વ પેપર લેશે. હમણાં તો ફક્ત પાણી ની કમી થઈ છે પરંતુ પાણી દ્વારા બનેલાં પદાર્થ જ્યારે પ્રાપ્ત થશે નહીં તો સાયું પેપર તે સમય હશે. આ પ્રકૃતિ દ્વારા પેપર પણ સમય પ્રમાણે આવવાનાં જ છે એટલે, દેહનાં પદાર્થોની આસક્તિ અથવા આધાર થી પણ નિરાધાર ‘અનાસક્ત’ થવાનું છે. હમણાં તો બધાં સાધન સારી રીતે થી પ્રાપ્ત છે. કોઈ કમી નથી. પરંતુ સાધનોનાં હોતાં, સાધનો ને

પ્રયોગમાં લાવતાં, યોગ ની સ્થિતિ ડગમગ ન થાય. યોગી બની પ્રયોગ કરવો - આને કહેવાય છે ન્યારા. છે જ કાંઈ નહીં, તો તેને ન્યારા નહીં કહેશું. હોવા છતાં નિમિત્ત-માત્ર, અનાસક્ત રુપ થી પ્રયોગ કરવો; ઈચ્છા અથવા સારા હોવાનાં કારણે યુઝ ન કરવું - આ ચેકિંગ જરૂર કરો. જ્યાં ઈચ્છા હશે, પછી ભલે કેટલી પણ મહેનત કરશે પરંતુ ઈચ્છા, સારા બનવાં નહીં દેશે. પેપર નાં સમયે મહેનત કરવામાં જ સમય વીતી જશે. તમે સાધનો માં રહેવાનો પ્રયત્ન કરશો અને સાધન પોતાનાં તરફ આકર્ષિત કરશે. તમે યુદ્ધ કરી, મહેનત કરી સાધનોનાં આકર્ષણ ને મિટાવવાનો પ્રયત્ન કરતાં રહેશો તો યુદ્ધની ખેંચ-તાણ માં જ પેપર નો સમય વીતી જશે. પરિણામ શું થયું? પ્રયોગ કરવા વાળા સાધને સહજયોગી સ્થિતિ થી ડગમગ કરી દીધાં ને. પ્રકૃતિનાં પેપર તો હજું તીવ્ર રફતાર થી આવવાનાં છે એટલે, પહેલાં થી જ પદાર્થોનાં વિશેષ આધાર - ખાવું, પીવું, પહેરવું, રહેવું અને સંપર્ક માં આવવું - આ બધાની તપાસ કરો કે કોઈ પણ વાત સુક્ષ્મ રુપમાં પણ વિઘ્ન-રુપ તો નથી બનતી? આ હમણાં થી કોશિશ કરો. જે સમયે પેપર આવશે તે સમયે કોશિશ નહીં કરતાં, નહીં તો નપાસ થવાની માર્જિન છે.

યોગ-સ્થિતિ અર્થાત્ પ્રયોગ કરતાં ન્યારી સ્થિતિ. સહજયોગ ની સાધના સાધનોનાં ઉપર અર્થાત્ પ્રકૃતિનાં ઉપર વિજયી થાય. એવું ન થાય તેનાં વગર તો ચાલી શકે પરંતુ આનાં વગર રહી નથી શકતાં, એટલે ડગમગ સ્થિતિ થઈ ગઈ.... આને પણ ન્યારું જીવન નહીં કહેશું. એવી સિદ્ધિ ને પ્રાપ્ત કરો જે તમારી સિદ્ધિ દ્વારા અપ્રાપ્તિ પણ પ્રાપ્તિ નો અનુભવ કરાવે. જેમ સ્થાપનાનાં આરંભ માં આસક્તિ છે કે નહીં, તેની કોશિશનાં વચ-વચ માં જાણી જોઈને પ્રોગ્રામ રાખતાં રહ્યાં. જેમ, ૧૫ દિવસ ફક્ત ઢોઢા અને છાશ ખવડાવી, ઘઉં હોવા છતાં પણ આ કોશિશ કરાવડાવી. કેવાં પણ બીમાર ૧૫ દિવસ આ જ ભોજન પર ચાલ્યાં. કોઈ પણ બીમાર ન થયાં. દમા ની તકલીફ વાળા પણ ઠીક થઈ ગયાં ને. નશો હતો કે બાપદાદાએ પ્રોગ્રામ આપ્યો છે! જ્યારે ભક્તિમાં કહે છે ‘વિષ પણ અમૃત થઈ ગયું’ આ તો છાશ હતી! નિશ્ચય અને નશો દરેક પરિસ્થિતિમાં વિજયી બનાવી દે છે. તો એવાં પેપર પણ આવશે - સૂકી રોટલી પણ ખાવી પડશે. હમણાં તો સાધન છે. કહેશે - દાંત નથી ચાલતાં, હજમ નથી થતું. પરંતુ તે સમયે શું કરશો? જ્યારે નિશ્ચય, નશો, યોગ ની સિદ્ધિની શક્તિ હોય છે તો સૂકી રોટલી પણ નરમ રોટલી નું કામ કરશે, હેરાન નહીં કરશે. તમે સિદ્ધિ-સ્વરુપ ની શાન માં છો તો કોઈ પણ હેરાન નથી કરી શકતું. જ્યારે હઠયોગીયો ની આગળ સિંહ, બિલાડી બની જાય, સાપ, રમકડું બની જાય, તો આપ સહજ રાજયોગી, સિદ્ધિ-સ્વરુપ આત્માઓનાં માટે આ બધું કોઈ મોટી વાત નથી. છે તો આરામ થી યુઝ કરો (વાપરો) પરંતુ સમય પર દગો ન આપે - આ ચેક કરો. પરિસ્થિતિ, સ્થિતિ ને નીચે ન લઈ આવે. દેહનાં સંબંધ થી ન્યારા થવું સહજ છે પરંતુ દેહનાં પદાર્થો થી ન્યારા થવું - આમાં ખુબ સારું અટેન્શન (ધ્યાન) જોઈએ.

(૪) જૂના સ્વભાવ, સંસ્કાર થી ન્યારા બનવાનું છે. જૂનાં દેહનાં સ્વભાવ અને સંસ્કાર પણ ખુબ કડક છે. માયાજીત બનવામાં આ પણ ખુબ વિઘ્ન-રુપ બને છે. ઘણી વખત બાપદાદા જુએ છે - જૂનાં સ્વભાવ, સંસ્કાર રુપી સાપ ખતમ પણ થઈ જાય પરંતુ રેખા રહી જાય તો સમય આવવા પર વારંવાર દગો આપી દે છે. આ કડક સ્વભાવ અને સંસ્કાર ઘણી વખત એટલાં માયાનાં વશીભૂત બનાવી દે છે જે ખોટા ને ખોટું સમજતાં જ નથી. ‘મહેસૂસતા-શક્તિ’ સમાપ્ત થઈ જાય છે. આનાથી ન્યારા થવું - આની પણ ચેકિંગ સારી રીતે જોઈએ. જ્યારે મહેસૂસતા-શક્તિ સમાપ્ત થઈ જાય છે તો વધારે જ એક જુઠ્ઠાની પાછળ હજાર જુઠ્ઠા પોતાની વાત ને સિદ્ધ કરવા માટે બોલવા પડે છે. એટલાં પરવશ થઈ જાય છે! પોતાને સત્ય સિદ્ધ કરવું - આ પણ જૂનાં સંસ્કારનાં વશીભૂતની નિશાની છે. એક છે યથાર્થ વાત સ્પષ્ટ કરવી, બીજું છે પોતાની જિદ્દ થી સિદ્ધ કરવું. તો જિદ્દ થી સિદ્ધ કરવા વાળા ક્યારેય સિદ્ધિ-સ્વરુપ નથી બની શકતાં. આ પણ ચેક કરો કે કોઈ પણ જૂનાં સ્વભાવ, સંસ્કાર અંશમાત્ર પણ છુપાયેલાં રુપમાં રહેલાં તો નથી? સમજ્યાં?

આ ચારેય જ વાતો થી ન્યારા જે છે તેમને કહેશું બાપ નાં પ્યારા, પરિવાર નાં પ્યારા. એવાં કમળ-આસનધારી બન્યાં છો? આને જ કહેશું ફોલો ફાધર. બ્રહ્મા બાપ પણ કમળ-આસનધારી બન્યાં ત્યારે નંબરવન બાપનાં પ્યારા બન્યાં, બ્રાહ્મણોનાં પ્યારા બન્યાં. ભલે વ્યક્ત રુપ માં, ભલે હમણાં અવ્યક્ત રુપ માં. હમણાં પણ દરેક બ્રાહ્મણનાં દિલથી શું નીકળે છે? અમારા બ્રહ્મા બાબા. એવું નથી અનુભવ કરતાં કે અમે તો સાકાર માં જોયાં નથી. પરંતુ નયનો થી જોયાં નથી, દિલ થી જોયાં, બુદ્ધિનાં દિવ્ય નેત્રો દ્વારા જોયાં, અનુભવ કર્યા એટલે, દરેક બ્રાહ્મણ દિલથી કહે - “મારા બ્રહ્મા બાબા”. આ પ્યારાપણા ની નિશાની છે. ચારેય બાજુનાં ન્યારાપણાએ વિશ્વનાં પ્યારા બનાવી દીધાં. તો એવાં જ ચારે બાજુનાં ન્યારા અને સર્વનાં પ્યારા બનો. સમજ્યાં?

ગુજરાત સમીપ રહે છે, તો ફોલો કરવામાં પણ સમીપ છે. સ્થાન અને સ્થિતિ બંનેમાં સમીપ બનવું - આ જ વિશેષતા છે. બાપદાદા તો સદા બાળકોને જોઈ હર્ષિત થાય છે. અચ્છા.

ચારે બાજુનાં કમળ-આસનધારી, ન્યારા અને બાપનાં પ્યારા બાળકો ને, સદા માયાજીત, પ્રકૃતિજીત વિશેષ આત્માઓ ને, સદા ફોલો ફાધર કરવા વાળા વફાદાર બાળકો ને બાપદાદાનાં સ્નેહ સમ્પન્ન યાદપ્યાર અને નમસ્તે.

મધુબન માં આવેલાં સેવાધારી ભાઈ બહેનો થી અવ્યક્ત બાપદાદા ની મુલાકાત :-

જેટલો સમય મધુબનમાં સેવા કરી, એટલો સમય નિરંતર યોગનો અનુભવ કર્યો? યોગ તુટ્યો તો નહીં? મધુબનમાં સેવાધારી બનવું અર્થાત્ નિરંતર યોગી, સહજયોગી નાં અનુભવી બનવું. આ થોડા સમયનો અનુભવ પણ સદા યાદ રહેશે ને. જ્યારે પણ કોઈ પરિસ્થિતિ આવે તો મન થી મધુબન માં પહોંચી જજો. તો મધુબન નિવાસી બનવાથી પરિસ્થિતિ અથવા સમસ્યા ખતમ થઈ જશે અને તમે સહજયોગી બની જશો. સદૈવ પોતાનાં આ અનુભવ ને સાથે રાખજો. તો અનુભવ યાદ કરવાથી શક્તિ આવી જશે. સેવા નો મેવો અવિનાશી છે. અચ્છા. આ ચાન્સ મળવો પણ ઓછું નથી, ખુબ મોટો ચાન્સ (તક) મળ્યો છે.

સેવાધારી અર્થાત્ સદા બાપ સમાન નિમિત્ત બનવા વાળા, નિર્માણ રહેવા વાળા. નિર્માણતા જ સૌથી શ્રેષ્ઠ સફળતાનું સાધન છે. કોઈ પણ સેવામાં સફળતાનું સાધન નમ્રતા ભાવ છે, નિમિત્ત ભાવ છે. તો આ જ વિશેષતાઓથી સેવા કરી? એવી સેવામાં સદા સફળતા પણ છે અને સદા મોજ છે. સંગમયુગ ની મોજ મનાવી, એટલે સેવા, સેવા ન લાગી. જેમ કોઈ મલ્લયુદ્ધ કરે છે તો પોતાની મોજ થી રમત સમજીને કરે છે. આમાં થકાવટ કે દર્દ નથી થતું કારણ કે મનોરંજન સમજીને કરે છે, મોજ મનાવવા માટે કરે છે. આમ જ જો સાચાં સેવાધારી ની વિશેષતા થી સેવા કરો છો તો ક્યારેય થકાવટ નથી થઈ શકતી. સમજ્યાં? સદા એવું જ લાગશે જેમ સેવા નહીં પરંતુ રમત રમી રહ્યાં છીએ. તો કોઈ પણ સેવા મળે, આ બે વિશેષતાઓથી સફળતા ને પામતાં રહેજો. આનાથી સદા સફળતા-સ્વરૂપ બની જશો. અચ્છા.

૨- સાચી તપસ્યા સદા માટે સાચું સોનું બનાવી દે છે. જેમાં જરા પણ મિક્સ (મિલાવટ) નથી. તપસ્યા સદા દરેક ને એવાં યોગ્ય બનાવે છે જે પ્રવૃત્તિમાં પણ સફળ અને પ્રાલબ્ધ પ્રાપ્ત કરવામાં પણ સફળ. એવાં તપસ્વી બન્યાં છો? તપસ્યા કરવા વાળા ને રાજયોગી કહે છે. તો તમે બધાં રાજયોગી છો. ક્યારેય કોઈ પણ પરિસ્થિતિ થી વિચલિત થવાવાળા તો નથી? તો સદા પોતાને આ જ રીતે ચેક કરો અને ચેક કર્યા પછી ચેન્જ (પરિવર્તન) કરો. ફક્ત ચેક કરવાથી પણ દિલશિક્ષસ્ત થઈ જશો, વિચારશો કે અમારામાં આ પણ કમી છે, આ પણ છે, ખબર નહીં ઠીક થશે કે નહીં. તો ચેક પણ કરો અને ચેક ની સાથે ચેન્જ પણ કરો. સમજો, કમજોર બની ગયાં, સમય ચાલ્યો ગયો, પરંતુ સમય પ્રમાણે કર્તવ્ય કરવા વાળા ની સદા વિજય થાય છે. તો બધાં સદા વિજયી, શ્રેષ્ઠ આત્માઓ છો? બધાં શ્રેષ્ઠ છો કે નંબરવાર? જો નંબર પૂછે કે કયા નંબર વાળા છો તો બધાં નંબરવન કહેશે. પરંતુ તે નંબર કેટલાં હશે? એક કે અનેક? ફર્સ્ટ (પહેલાં) નંબર તો બધાં નહીં બનશે પરંતુ ફર્સ્ટ ડિવિઝન (પ્રથમ શ્રેણી) માં તો આવી શકે છે. ફર્સ્ટ નંબર એક હશે પરંતુ ફર્સ્ટ ડિવિઝનમાં તો ઘણાં આવશે એટલે ફર્સ્ટ નંબર બની શકો છો. રાજગાદી પર એક બેસશે પરંતુ બીજા પણ સાથી તો હશે ને. તો રોયલ ફેમિલી માં આવવું પણ રાજ્ય અધિકારી બનવું છે. તો ફર્સ્ટ ડિવિઝન અર્થાત્ નંબરવન માં આવવાનો પુરુષાર્થ કરો. હમણાં સુધી કોઈ પણ સીટ, સિવાય બે-ત્રણ નાં ફિક્સ નથી થઈ. હમણાં જે ઈચ્છે, જેટલો પુરુષાર્થ કરવા ઈચ્છે કરી શકે છે. બાપદાદાએ સંભળાવ્યું હતું કે હમણાં લેટ (મોડું) થયું છે પરંતુ ટૂ લેટ (ખુબ મોડું) નથી થયું એટલે બધાને આગળ વધવાનો ચાન્સ છે. વિન કરી વન માં આવવાનો નો ચાન્સ છે. તો સદૈવ ઉમંગ-ઉત્સાહ રહે. એવું નહીં - ચલો કોઈપણ નંબરવન બને, હું નંબર બે માં પણ ઠીક છું. આને કહેવાય છે કમજોર પુરુષાર્થ. તમે બધાં તો તીવ્ર પુરુષાર્થી છો ને? અચ્છા.

વરદાન :- સમજદાર બની ત્રણ પ્રકાર ની સેવા સાથે - સાથે કરવા વાળા સફળતામૂર્ત ભવ વર્તમાન સમયનાં પ્રમાણે મન્સા-વાચા અને કર્મણા ત્રણેય પ્રકાર ની સેવા સાથે-સાથે જોઈએ. વાણી અને કર્મ ની સાથે મન્સા શુભ સંકલ્પ અથવા શ્રેષ્ઠ વૃત્તિ દ્વારા સેવા કરતાં રહો તો ફળ

ફળીભૂત થઈ જશે કારણ કે વાણીમાં શક્તિ ત્યારે આવે છે જ્યારે મનસા શક્તિશાળી હોય, નહીં તો બોલવા વાળા પંડિત સમાન થઈ જાય કારણ કે પોપટ માફક વાંચીને રિપીટ કરે છે. જ્ઞાની અર્થાત્ સમજદાર ત્રણેય પ્રકારની સેવા સાથે-સાથે કરે અને સફળતા નું વરદાન પ્રાપ્ત કરી લે છે.

સ્લોગન :-

પોતાનાં બોલ, કર્મ અને દૃષ્ટિ થી શાંતિ, શક્તિ અને ખુશી નો અનુભવ કરાવવો જ મહાન આત્માઓની મહાનતા છે.